

Evangeeliumi taastamise alused

Õpetaja käsiraamat
Religioon 225

Põhikursus

Evangeeliumi taastamise alused: õpetaja käsiraamat

Religioon 225

Välja andnud
Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik
Salt Lake City, Utah, Ameerika Ühendriigid

Esikaas: Walter Rane. Melkisedeki preesterluse taastamine

Kommentaariid ja parandused on teretulnud. Palun saatke kommentaariid, sealhulgas parandused, aadressil:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services
50 E. North Temple St., Floor 8
Salt Lake City, Utah 84150-0008
USA

E-post: ces-manuals@ldschurch.org

Palun pange kirja oma täisnimi, aadress, kogudus ja vai.

Ärge unustage märkida käsiraamatu pealkirja. Seejärel kirjutage oma kommentaariid.

© 2015, 2016 Intellectual Reserve, Inc.

Kõik õigused kaitstud.

Trükitud Ameerika Ühendriikides

Versioon 3, 5/16

Ingliseelse originaali heakskiit: 8/14.

Tõlke heakskiit: 8/14.

Originaali pealkiri: Foundations of the Restoration Teacher Manual

Estonian

12556 124

Sisukord

Sissejuhatus teosesse „*Evangeeliumi taastamise alused: õpetaja käsiraamat*”

(Religioon 225)	V
1 Imepärane töö ja imetegu	1
2 Esimene nägemus	6
3 Mormoni Raamatu esiletulemine	11
4 Mormoni Raamat – meie usundi päiskivi	16
5 Preesterluse taastamine	21
6 Kiriku organisatsioon	25
7 Igavikulise evangeeliumi kuulutamine	29
8 Viimse aja Iisraeli kokkukogumine	34
9 Järgige elavat prohvetit	39
10 Otsige tõde	44
11 Issanda hääl Õpetuse ja Lepingute raamatus	50
12 Lisapühakirjad meie päevil	54
13 „Nägemus”	59
14 Kirtlandi tempel ja preesterluse võtmed	64
15 Tugevus keset vastuseisu	69
16 Surnute lunastamine	74
17 Evangeeliumi õpetused Nauvoos	79
18 Abiühing ja Kirik	84
19 Õpetus igavesest abielust ja perekonnast	89
20 Mitmikabielu	94
21 Joseph Smithi prohvetlik missioon	101
22 Prohvet Joseph Smithi märtrisurm	106
23 Õigusjärgnevus presidentkonnas	111
24 Nauvoo mahajätmise ja teekond läände	117
25 Utah’ sõda ja Mountain Meadowsi tapatalgud	125
26 Ilmutus preesterlusest	132
27 Maailma ettevalmistamine Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks	137
28 Päästmistöö kiirendamine	141
Handouts	147

Sissejuhatus teosesse „Evangeeliumi taastamise alused: õpetaja käsiraamat” (Religioon 225)

Mida oodatakse usuõpetajalt?

Kui Te valmistute õpetama, on tähtis, et Te mõistate Seminaride ja Usuinstituutide eesmärki:

„Meie eesmärk on aidata noortel ja noortel täiskasvanutel mõista Jeesuse Kristuse õpetust ja lepitust ning aidata neil leida sellest tuge, saada templiõnnistuste vääriliseks ning valmistada ennast, oma peret ja teisi ette igaveseks eluks koos Taevase Isaga.” (Gospel Teaching and Learning: A Handbook for Teachers and Leaders in Seminaries and Institutes of Religion (2012), lk x)

Te võite selle eesmärgi saavutada, elades usinasti evangeeliumi järgi, õpetades efektiivselt evangeeliumi oma õpilastele ja viies asjakohaselt läbi õppetunde või programmi. Kui te valmistute nendel viisidel evangeeliumi õpetama, siis olete te Püha Vaimu vääriline. (Vt ÕL 42:14)

See on teie võimalus aidata õpilastel õppida Vaimu kaudu, et nad võiksid tugevdada oma usku ja süvendada oma pöördumist. Te võite aidata õpilastel seda saavutada, kui aitate neil ära tunda ja mõista Jeesuse Kristuse evangeeliumi märkimisväärsed õpetusi ja põhimõtteid, tunda nende tõde ja tähtsust ning aidata neid rakendada.

„The Gospel Teaching and Learning” (Evangeeliumi õppimise ja õpetamise käsiraamat) on oluline abivahend, et mõista õpetamisprotsessi ja õppida, kuidas olla klassis edukas. Uurige seda käsiraamatut tihti.

Mis on selle kursuse eesmärgid?

See kursus, „Evangeeliumi taastamise alused” (Religioon 225), annab õpilastele võimaluse uurida pühakirjades, viimse aja prohvetite õpetustes ja Kiriku ajaloo leiduvaid Jeesuse Kristuse Kiriku taastamisega seotud põhiilmutusi, -õpetusi, ajaloolisi sündmusi ja inimesi. Kursus annab õpilastele vajaliku õpetuslikud alused ja ajaloolise konteksti, et õigesti mõista Kiriku õpetust ja ajalugu. Õpilaste võime otsida tõde, hinnata allikmaterjali usaldusväärsust ning eristada tõde valest suureneb. Õpilased uurivad pühakirju, Kiriku õpetust ja Kiriku ajalugu viisil, mis seostub nende elu ja oludega. President Gordon B. Hinckley (1910–2008) tunnistas taastamise reaalsusest.

„See on Jeesuse Kristuse taastatud Kirik. Meie oleme inimestena viimse aja pühad. Me tunnistame, et taevad on avatud, et eesriided on paotatud, et Jumal on rääkinud ning et Jeesus Kristus on end ilmutanud, millele järgnes jumaliku volituse andmine. . .

Jumal olgu tänatud, et Ta andis imelisel viisil selle Jeesuse Kristuse taastatud Kirikuga seotud tunnistuse, volituse ja õpetuse.

See peab olema meie tähtsaks ja ainulaadseks sõnumiks maailmale. Me ei teavita sellest uhkeldades. Me tunnistame alandlikkusega, kuid tõsiselt ja täiesti siiralt.” (The Marvelous Foundation of Our Faith. – Ensign, nov 2002, lk 81)

Kui õpilased arendavad suuremat usku Jeesusesse Kristusesse ja tugevamat tunnistust taastatud evangeeliumisse, siis suurendavad nad oma pühendumist teha ja pidada pühasid lepinguid ning olla valmis jagama taastamise sõnumit.

Mida oodatakse õpilastelt?

Et saada kursusel osalemise eest punkte instituudi lõpetamiseks, nõutakse õpilastelt pühakirjade, üldkonverentsi kõnede ja teiste õpilase lugemismaterjali all toodud materjalide läbilugemist enne igat tundi. Õpilased peavad samuti täitma osalemisnõudeid ja näitama, et on omandanud kursuse materjali.

Kuidas on selle käsiraamatu õppetunnid üles ehitatud?

See kursus on loodud vältima terve semestri ja koosneb 28 õppetunnist, millest igaüks on mõeldud kestma 50 minutit. Kui Teie klass kohtub kaks korda nädalas, õpetage igas tunnis üks õppetund. Kui Teie klass kohtub ainult üks kord nädalas 90–100 minutit korraga, kombineerige ja õpetage igas tunnis kaks õppetundi. Iga õppetund koosneb neljast osast:

- Sissejuhatus
- Ettevalmistav materjal
- Õpetamissoovitused
- Õpilase lugemismaterjal

Sissejuhatus

See osa teeb lühikese ülevaate õppetunni teemadest ja eesmärkidest.

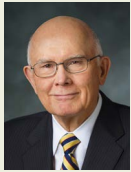
Ettevalmistav materjal

See osa soovib vahendeid, nagu viimse aja prohvetite sõnumid, mis aitavad meil paremini mõista selles õppetunnis arutatavaid õpetusi, põhimõtteid ja evangeeliumi tõdesid.

Õpetamissoovitused

Õpetamissoovituste osa sisaldab materjali, mis aitab teil teada, *mida* õpetada ja *kuidas* seda õpetada (vt ka osasid 4.3.3 ja 4.3.4 käsiraamatus „Gospel Teaching and Learning”). Soovitatud õpitegevused on loodud, et aidata õpilastel pühasid tõdesid ära tunda, mõista ja rakendada. Te võite valida mõned või kõik soovitused, kui

kohandate neid oma isikliku õpetamisstiiliga ja oma õpilaste vajaduste ja olukorraga. Kui te mõtisklete, kuidas kohandada õppematerjali, järgige seda nõuannet vanem Dallin H. Oaksilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist:

„Olen tihti kuulnud juhataja Packerit õpetamas, et me enne omandame ja siis kohandame. Kui me oleme etteantud õppetunni materjali omandanud, võime me järgida Vaimu, et seda kohandada. Kuid selles paindlikkuses varitseb oht, et hakkame omandamise asemel kohandama. See on õrn tasakaal. See on pidev väljakutse. Kuid kui me enne omandame ja siis kohandame, ei satu me valele teele.” (A Panel Discussion with Elder Dallin H. Oaks (Seminaride ja

Usuinstitiutide satelliitülekanne, 7. aug 2012); [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts))

See kursus sisaldab Kiriku juhtide avaldusi, mis on tõenäoliselt saadaval mitmes keeles. Õpetama valmistudes võite kasutada ka teisi saada olevaid Kiriku juhtide avaldusi, mis lähevad kokku tunni teemaga.

Õpetamissoovituste osa sisaldab vähemalt ühte õpetust või põhimõtet, mis on välja toodud paksus kirjas. Kui õpilased avastavad need õpetused ja põhimõtted ning jagavad, mida nad on õppinud, võivad nende sõnad erineda käsiraamatus toodud sõnadest. Kui see juhtub, siis olge hoolas, et Te ei jäta muljet, nagu oleks nende vastus vale. Kuid kui öeldut oleks vaja selgitada, siis selgitage ettevaatlikult.

See õppekava näitab, kuidas kaasata evangeeliumi õpetamise ja õppimise aluseid temaatilisse kursusesse (vt Gospel Teaching and Learning, lk 10, 23–31, 38–41). Eelolevate kuude jooksul avaldavad Seminarid ja Instituudid dokumendi nimega „Teaching and Learning the Scriptures in Institutes of Religion” (Pühakirjade õpetamine ja õppimine usuinstitiutides), mis selgitab põhjalikumalt, kuidas kaasata evangeeliumi õpetamise ja õppimise aluseid temaatilistesse kursustesse.

Vanem David A. Bednar Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist tunnistab õnnistustest, mis tulevad, kui uurida evangeeliumi teemade kaupa:

„Samas kui pühakirjaraamatu algusest lõpuni läbilugemine annab meile peamise teadmiste laiuse, suurendab teema kaupa õppimine meie teadmiste sügavust. Ilmutustes seoste, muustrite ja teemade otsimine lisab meie vaimsetele teadmistele .. ; see avardab meie perspektiivi ja arusaamist päästmisplaanist.

Minu arvates ongi see usin uurimine ning seoste, muustrite ja teemade avastamine Kristuse sõnast toitumine. Selline lähenemine võib avada vaimse reservuaari liüsisivärvad, valgustada meie mõistmist Püha Vaimu kaudu ning kutsuda esile sügavat tänulikkust pühakirjade eest ja sellisel määral vaimset pühendumist, mida ei saa ühelgi teisel viisil. Selline otsimine võimaldab meil ehitada meie Lunastaja kaljule ja seista vastu kurja tuultele nendel viimsetel aegadel.” (A Reservoir of Living Water. Brigham Youngi ülikooli küünlavalgusõhtu, 4. veebr 2007, lk 3, [speeches.byu.edu](https://www.speeches.byu.edu))

Osa materjali selles käsiraamatus põhineb „Õpetuse ja Lepingute ning Kiriku ajaloo, seminariõpetaja käsiraamatul”.

Õpilase lugemismaterjal

Selles osas on toodud nimekiri pühakirjakohtadest, Kiriku juhtide kõnedest ja teistest materjalidest, mis rikastavad õpilaste õppetunni teemade mõistmist. Andke õpilastele ülesandeks ja innustage neid lugema neid materjale enne igat tundi. Kui nad uurivad neid inspireeritud materjale, ei ole nad üksnes paremini valmistunud klassi aruteludes osalemiseks, vaid samuti laieneb ja süveneb nende kursuse teemade mõistmine. Andke õpilastele semestri alguses nimekiri kogu õpilase lugemismaterjalist.

Kuidas ma võin valmistuda õpetamiseks?

Issand aitab Teid, kui te õpetamiseks valmistute. Valmistudes on abiks, kui küsite endalt järgmiseid küsimusi:

- Kas ma palvetasin, et saada Püha Vaimu juhatust?
- Kas ma olen uurinud etteantud pühakirjakohti ja ettevalmistavat materjali?
- Kas ma lugesin õppekava ja vaatasin, kas on midagi, mida ma peaksin omandama või kohandama, et õppetund vastaks minu õpilaste vajadustele?
- Kuidas võin ma kontrollida, kas õpilased loevad õpilaste lugemismaterjali ja saavad sellest kasu?
- Kuidas võiksin ma aidata igal õpilasel täielikult tunnis osaleda?

Abi võib olla järgmistest soovistest:

- Innustage õpilasi lugema enne igat tundi etteantud pühakirjakohti ja artikleid.
- Oodake õpilastelt, et nad täidavad oma rolli õppijatena.
- Andke õpilastele hulgaliselt võimalusi selgitada õpetusi ja põhimõtteid nende oma sõnadega, jagada asjakohaseid kogemusi ja tunnistada sellest, mida nad teavad ja tunnevad.
- Varieerige igas klassis ja päevast päeva kasutatavaid õpitegevusi ja lähenemisviise.
- Looge õpikeskkond, mis kutsub Vaimu ja milles õpilastel on au ja kohustus üksteist õpetada ja üksteiselt õppida (vt ÕL 88:78, 122).

Vanem Richard G. Scott Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas:

„Vaadake, et õpilased usinalt osaleksid, sest see valikuvabaduse kasutamine volitab Püha Vaimu õpetust. .. Kui õpilased tõdedest kõnelevad, siis [need tõed] kinnituvad nende hinges ja tugevdavad nende isiklikku tunnistust.” (To Understand and Live Truth (õhtu vanem Richard G. Scottiga, 4. veebr 2005), lk 3; si.lds.org)

Kuidas kohandada õppetunnid puuetega õpilaste jaoks?

Kui te õpetamiseks valmistute, pidage meeles erivajadustega õpilasi. Kohandage tegevusi ja ootuseid, et nad võiksid kogeda eduelamust.

Lisaideede ja -vahendite leidmiseks vaadake „Disability Resources” lehte aadressil disabilities.lds.org ning Seminaride ja Usuinstituutide eeskirjade käsiraamatu osa nimega „Adapted Classes and Programs for Students with Disabilities”.

1. ÕPPETUND

Imepärane töö ja imetegu

Sissejuhatus

Kogu ajaloo vältel on Taevane Isa teinud lõpu usust taganemise perioodile, kutsudes prohveteid, kes saavad jumaliku volituse taastada evangeeliumi täius ja seada jalule Jeesuse Kristuse Kirik. Joseph Smith oli selleks prohvetiks meie evangeeliumi ajajärgul. Mõistmine, kuidas Jumal oma

rahvast juhib ja oma Kiriku prohvetite kaudu jalule seab, aitab õpilastel arendada sügavamat arusaamist vajadusest evangeeliumi taastamise järele ning annab neile suurema võime teistele taastamise kohta õpetada.

Ettevalmistav materjal

- M. Russell Ballard. Piibli imeliskus. – 2007. a kevadine üldkonverents.
- Gordon B. Hinckley. At the Summit of the Ages. – Ensign, nov 1999, lk 72–74.
- Neal A. Maxwell. From the Beginning. – Ensign, nov 1993, lk 18–20.
- Jutlusta minu evangeeliumi. Misjonitöö juhised, 2005, lk 31–36.

Õpetamissoovitused

Aamose 8:11–12; Joseph Smith – ajalugu 1:5–10

Suur usust taganemine ja vajadus evangeeliumi taastamise järele

Kirjutage enne tunni algust tahvlile:

Nälg =

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Aamose 8:11–12. Paluge õpilastel teksti jälgida ja leida, kuidas sõna *nälg* sümbolina kasutatakse.

- Millisest nälgast Aamos prohvetlikult kuulutas? (Kirjutage õpilaste vastused tahvlile „Nälg =” kõrvale.)
- Mida inimesed selle nälja pärast teevad Aamose prohvetliku kuulutuse järgi?
- Milliseid tõendusi olete näinud maailmas selle kohta, et on nälg „Jehoova sõnade kuulumise järele”? (Am 8:11)

Selgitage, et kuigi kirjakohest Aamose 8:11–12 leitav prohvetlik kuulutus on kogu ajaloo vältel mitu korda täitunud, oli üheks selle kuulutuse täitumiseks suur usust taganemine. Võiksite õpilastele soovitada, et nad kirjutaksid *usust taganemine*, *sealhulgas suur usust taganemine*, salmide Aamose 8:11–12 kõrvale pühakirjalehekülje servale.

Näidake järgmist avaldust ja paluge ühel õpilasel see ette lugeda. Paluge õpilastel leida mõni tegur, mis aitas kaasa suurele usust taganemisele.

„Pärast Jeesuse Kristuse surma kiusasid pahelised inimesed taga apostleid ja Kiriku liikmeid ning surmasid neist paljud. Apostlite surmaga kadusid maa pealt preesterluse võtmed ja juhtiv preesterluse volitus. Apostlid olid hoidnud alal algupäraseid evangeeliumi õpetusi, säilitanud Kirikus korda ja seadnud Kiriku liikmetele väärilisuse standardid. Ilma apostliteta leidis aja jooksul aset õpetuste moonutamine. Muudeti nii Kiriku organisatsiooni kui ka preesterluse talitusi, näiteks ristimise ja Püha Vaimu andmise talitust.

Ilma ilmutuse ja preesterluse volitusega toetusid inimesed pühakirjade ning Jeesuse Kristuse evangeeliumi põhimõtete ja talituste tõlgendamisel inimõistusele. Väärarvamusi õpetati tõe pähe. Teadmised Isa Jumala, Tema Poja Jeesuse Kristuse ja Püha Vaimu tõelisest iseloomust ja olemusest läksid suures osas kaduma. Õpetusi usust Jeesusesse Kristusesse, meeleparandusest, ristimisest ja Püha Vaimu annist moonutati või need unustati. Kristuse apostlitele antud preesterluse volitust ei olnud enam maa peal.” (Jutlusta minu evangeeliumi. Misjonitöö juhis, 2005, lk 47)

- Mis olid selle avalduse kohaselt mõned tegurid, mis aitasid kaasa suurele usust taganemisele?
- Miks on oluline teada, et suur usust taganemine tegelikult aset leidis? (Õpilased võivad kasutada erinevat sõnastust, kuid veenduge, et nad tunnevad ära põhimõtte: **teadmine, et suur usust taganemine aset leidis, aitab meil tunda vajadust evangeeliumi taastamise järele.**)

Selgitage, et selle usust taganemise perioodi ajal oli Taevase Isa mõju maailmas jätkuvalt tunda läbi Kristuse valguse, mis on „antud igale inimesele” (Mn 7:16), ja läbi Püha Vaimu väe, mis tunnistab, et evangeelium on tõsi (Märksõna „Püha Vaim”. –Pühakirjajuht, scriptures.lds.org). Ta inspireeris paljudest kultuuridest inimesi, kes sellel ajal Teda otsisid. Kristlikud reformaatorid, nagu Martin Luther ja William Tyndale nägid vaeva, et aidata kristlastel elada lähedasemalt ideaalile, mille nad Piiblist leidsid. Euroopa ja Põhja-Ameerika reformaatorite, filosoofide ja isegi riigimeeste püüdlused tõid suuremaid inimõigusi ja usuvabadust paljudes maailma paikades. Hoolimata nendest tähtsatest edasiminekutest ei olnud Jumal oma Kirikut veel täielikult taastanud. (Vt Jutlusta minu evangeeliumi, lk 44–45.)

Näidake president Gordon B. Hinckley (1910–2008) järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Taevad jäid pitseerituks sajanditeks. Head mehed ja naised – tõeliselt suurepäraseid ja imelised inimesed –, keda ei olnud vähe, püüdsid korrigeerida, tugevdada ja parandada oma kummardamisviisi ja õpetuste kogumit. Ma avaldan neile austust ja lugupidamist. Kui palju parem on maailm tänu nende julgele tegutsemisele. Kuigi ma usun, et nende töö oli inspireeritud, ei avatud neile taevaid ega ilmunud Jumal.” (The Marvelous Foundation of Our Faith. –

Ensign, nov 2002, lk 80)

Tuletage õpilastele meelde, et 1820. aastal otsis noor poiss Joseph Smith õiget Kirikut ega suutnud seda leida. Paluge õpilastel lugeda kirjakohta „Joseph Smith – ajalugu” 1:5–10 ja leida fraase, mis kirjeldavad suure usust taganemise tõttu tekkinud probleeme.

- Milliseid fraase kasutas Joseph Smith, et kirjeldada oma aja vaimseid väljakutseid?
- Kuidas kirjeldas Joseph tundeid, mida tundis end ümbritseva usulise elevuse tõttu?

Meenutage õpilastele, et Joseph Smith sai tõeotsingute tulemusena esimese nägemuse ja ta kutsuti prohvetiks. (Sellest räägitakse järgmises õppetunnis.) Märkige, et prohvet Joseph Smithi kutsumine ja evangeeliumi taastamine järgisid Jumala seatud mustrit, mis on kordunud kogu ajaloo jooksul. Näiteks järgis Eenoki (vt Ms 6:26–32) ja Noa (vt Ms 8:17–20) kutsumine seda mustrit. Näidake järgmist avaldust selle mustri kohta ja paluge ühel õpilasel see ette lugeda:

„Piibli ajaloos on pandud kirja hulk juhtumeid, kus Jumal räägib prohvetitele, ja jutustatakse ka paljudest usust taganemise juhtudest. Lõpetamaks igat üleüldist usust taganemise perioodi, on Jumal näidanud oma lastele üles armastust, kutsudes järgmise prohveti ja andes talle preesterluse volituse, et taastada Jeesuse Kristuse evangeelium ja õpetada seda uuesti. Prohvet tegutseb põhimõtteliselt Jumala usaldusisikuna, kes peab valvet Jumala majapidamise üle maa peal. Selliseid ajaperioode, mis mööduvad prohvetite juhtimisel, kutsutakse evangeeliumi ajajärgudeks.” (Jutlusta minu evangeeliumi. Misjonitöö juhis, 2005, lk 45)

- Kuidas järgib evangeeliumi taastamine Joseph Smithi kaudu varasematel evangeeliumi ajajärgudel nähtud mustrit? (Õpilased võivad kasutada erinevat sõnastust, kuid veenduge, et nad toovad välja tõe: **pärast usust taganemise perioode kutsus Jumal prohveteid ja annab neile volituse uuesti evangeeliumi taastada ja õpetada.** Õpilased peaksid samuti mõistma järgmist õpetust: **Jumal kutsus Joseph Smithi meie evangeeliumi ajajärguks.**)
- Kuidas võib selle mustri mõistmine aidata teil selgitada evangeeliumi taastamist teisest usust inimesele?

Rõhutage, et esimeses nägemuses sai Joseph Smith teada, et maa peal ei olnud õiget Kirikut ja et Kristuse evangeeliumi täius oli vaja taastada. Kuigi Piibel sisaldab prohvetlikke kuulutusi suure usust taganemise kohta, on selle taganemise toimumise kõige tähtsamaks tõendiks see, et Joseph Smith kutsuti prohvetiks ja evangeeliumi täius taastati.

2. Nefi 27:25–26; Õpetus ja Lepingud 1:12–30

Evangeeliumi taastamine on „imepärase töö ja imetegu”

Selgitage, et pühakirjad annavad aimu mõnest põhjusest, miks Issand oma evangeeliumi viimsel ajal maa peale taastas.

Paluge õpilastel lugeda Jesaja prohvetlikku kuulutust evangeeliumi taastamise kohta kirjakohtadest 2. Nefi 27:25–26 ja leida Issanda kirjeldus maailma vaimsest olukorrast taastamise ajal. Soovi korral võiksite paluda, et õpilased need vaimset olukorda kirjeldavad sõnad ja fraasid ära märgiksid. (NB! Üks hea viis õpilaste jaoks pühakirjadest õpitut mõista ja meeles pidada on märkida ära tähtsad sõnad ja fraasid.) Kui õpilastel on olnud lugemiseks piisavalt aega, paluge neil rääkida, mida nad leidsid.

- Miks viidatakse evangeeliumi taastamisele kui imepärasele tööle ja imeteole?
- Mis on evangeeliumi taastamises imepäras? (Kui õpilased vastavad, märkige ära, et evangeeliumi taastamine ehk „imepärase töö ja imetegu“ on näide Õpetuses ja Lepingutes korduvast teemast. „Teemad on kõikehõlmavad, korduvad ja ühendavad omadused või ideed“ (David A. Bednar. A Reservoir of Living Water. – Brigham Youngi ülikooli küünlavalgusõhtu, 4. veebr 2007, lk 6, speeches.byu.edu).

Paluge pooltel õpilastel uurida kirjakohta Õpetus ja Lepingud 1:12–17 ja otsida, mis põhjuseid andis Issand evangeeliumi taastamiseks. Paluge teisel poolel õpilastest uurida kirjakohta Õpetus ja Lepingud 1:18–30 ning otsida, mil viisil õnnistab evangeeliumi taastamine Jumala lapsi. (NB! Salmi Õpetus ja Lepingud 1:30 uuritakse sügavamalt 6. õppetunnis.)

Kui õpilastel on olnud piisavalt aega, paluge neil leitu kohta aru anda. Tehke kindlaks, et õpilased mõistavad järgmist tõde: **evangeeliumi taastamine aitab inimestel, kes usuvad Kristusesse, suurendada oma usku ja ületada hädasid viimsetel aegadel.**

Lugege ette prohvet Joseph Smithi (1805–1844) avaldus:

„[Prohvetid] on igatsenud rõõmsas ootuses seda päeva, milles meie elame; ja tulvil taevalikku ning rõõmsat ootust on nad laulnud, kirjutanud ja kuulutanud prohvetlikult meie ajast“ (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith 2007, lk 186).

- Miks on möödunud aja prohvetid igatsenud meie päevi? (Üks idee, mille õpilased peaksid ära tundma, on see, et **evangeeliumi taastamine levib üle kogu maakera ja valmistab maailma ette Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks.**)

Näidake president Gordon B. Hinckley järgnevaid sõnu ja paluge mitmel õpilasel need kordamööda ette lugeda.

„Mu vennad ja õed, kas tajute, mis meil on? Kas tunnete ära meie koha inimajaloo suures draamas? See on keskne koht kõiges, mis varem on olnud. [---]
.. Kõigevägevama viimsete aegade töö, see, millest kõnelesid muistsed, see, millest prohvetid kuulutasid, on kätte jõudnud. See on siin. Meile teadmata põhjusel, kuid Jumala tarkuses, on meil olnud au tulla maailma sellel suurepärasel ajal. [---]

Arvestades sellega, mis meil on ja mida me teame, peaksime me olema paremad inimesed, kui me oleme. Peaksime olema rohkem Kristuse-sarnased, andestavamad, abivalmimad ja hoolivad kõikide suhtes meie ümber.

Me seisame maailma ajaloo tipphetkes, tundes aukartust kõige möödunu suuruse ja pühalikkuse vastu. See on viimane ja lõplik evangeeliumi ajajärk, millele kõik minevikus on osutanud. Ma

tunnistan nende asjade reaalsusest ja tõest.” (At the Summit of the Ages. – Ensign, nov 1999, lk 74)

- Milliseid mõtteid ja tundeid äratav teie fraas „me seisame maailma ajaloo tipphetkes“?
- Jagage kogemust oma elust, mis tugevdas teie tunnistust Jeesuse Kristuse taastatud evangeeliumist, kui see pole liiga isiklik.
- Kuidas võime näidata oma tänu evangeeliumi taastamise eest?

Õpilase lugemismaterjal

- Jesaja 29:13–14; Aamose 8:11–12; 2. Nefi 27:1–5, 25–26; Õpetus ja Lepingud 1:12–30; Joseph Smith – ajalugu 1:5–10.
- Gordon B. Hinckley. At the Summit of the Ages. – Ensign, nov 1999, lk 72–74.

2. ÕPPETUND

Esimene nägemus

Sissejuhatus

Kallihinnalises Pärlis leitav Joseph Smithi esimese nägemuse ülestähendus kirjutati, et korrigeerida Kiriku kohta räägitavaid valesid. Kogu oma elu jooksul andis prohvet Joseph Smith mitu ülestähendust esimesest nägemusest.

Need ülestähendused aitavad suurendada meie arusaamist ja tugevdada meie usku evangeeliumi taastamise kohta. See õppetund aitab õpilastel mõista, kui tähtis on omada tunnistust selle unikaalselt olulise sündmuse kohta.

Ettevalmistav materjal

- Gordon B. Hinckley. The Marvelous Foundation of Our Faith. – Ensign, nov 2002, lk 78–81.
- First Vision Accounts. Gospel Topics, lds.org/topics.

Õpetamissoovitused

Joseph Smith – ajalugu 1:1–2

Prohvet kirjutab esimesest nägemusest, et kummutada Kiriku kohta räägitavaid valesid

1838. aastal hakkas Joseph Smith kirjutama oma ametlikku elulugu. Kallihinnalises Pärlis osa „Joseph Smith – ajalugu“ võeti sellest palju pikemast ajaloost.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette pühakirja „Joseph Smith – ajalugu“ salmid 1:1–2. Paluge õpilastel teksti jälgida ja leida põhjused, miks Joseph Smith enda sõnul oma elulugu kirjutama hakkas.

- Mis ringlesid 1. salmi kohaselt Kiriku algusaastatel rahva seas?
- Mis oli nende kavatsus, kes levitasid Kiriku kohta valesid?
- Milliseid sarnasusi selle situatsiooniga võime näha meie päevil?

Selgitage, et ka tänapäeval on inimesi ja rühmitusi, kes levitavad Kiriku kohta valet ja eksitavat teavet kavatsusega usku hävitada.

- Kuidas põhjendas Joseph seda, et ta hakkas oma elulugu kirjutama? (Et „parandada avalikkuse teadvuses olevaid väärarusaamu ja teha kõigile tööotsijatele kättesaadavaks .. faktid sellisena, nagu need toimunud on“ (Joseph Smith – ajalugu 1:1).)
- Miks on tähtis, et taastamise kohta tõe otsijad pöördusid Joseph Smithi ülestähenduse poole? (Õpilased võivad kasutada erinevat sõnastust, kuid veenduge, et nad mõistavad tõde: **prohveti ülestähendusele toetumine aitab inimestel vältida vale või eksitava infoga pettasaamist.**)

Näidake Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem Neil L. Andersenit järgnevaid sõnu ja paluge õpilastel see avaldus läbi lugeda.

„Alati on olnud inimesi, kes tahavad Kirikut laimata ja usku hävitada. Tänapäeval kasutavad nad selleks interneti.

Mõningane info Kiriku kohta, olgugi veenev, ei vasta lihtsalt tõele.” (Teie usu proovilepanek. – 2012. a sügisene üldkonverents)

- Milliseid allikaid peaksime me otsima ja usaldama meie isiklikus tõetsingus esimese nägemuse, evangeeliumi taastamise ja teiste Kiriku ajaloo sündmuste kohta? Miks? (Aidake õpilastel mõista järgmist põhimõtet: **et vältida vale või eksitava infoga pettasaamist, peaksid tõetsijad otsima infot Kiriku ja selle ajaloo kohta usaldusväärsetest allikatest, selle asemel, et võtta tõena kõike, mida nad kuulevad või loevad, sealhulgas infot, mida nad leiavad veebist otsides.**)

Selgitage, et Kiriku kriitikud vaidlevad esimese nägemuse reaalsuse vastu, öeldes, et Joseph Smith ei pannud oma nägemust kirja enne, kui mitu aastat pärast selle toimumist. Selgitage, et 14-aastane Joseph Smith ei tahtnud oma nägemusest rääkida pärast nende reaktsiooni, kellele ta sellest algselt jutustas (vt „Joseph Smith – ajalugu” 1:21–26). Ta kirjutas oma kogemuse üles, kui tundis, et oli õige aeg seda teha. Päästja keelas Peetrusel, Jaakobusel ja Johannesel jagada nende kogemust Kirgastamise mäel, kuni Ta oli üles tõusnud (vt Mt 17:9), selgitades, et mõnda püha kogemust võib jagada ainult juhul, kui Vaim meid seda tegema õhutab.

Esimene nägemuse ülestähendused

NB! Kui te õpetate tunni seda osa, jätke küllalt aega, et õpetada tunni viimast osa, mis vaatab kirjakohta „Joseph Smith – ajalugu” 1:8–20.

Selgitage õpilastele, et Joseph Smith kirjutas, kas isiklikult või kirjutajate abiga, vähemalt neli erinevat ülestähendust esimesest nägemusest. Lisaks kirjutasid Joseph Smithi kaasaegsed sellest nägemusest mitu ülestähendust. Iga ülestähendus rõhutab Josephi kogemuse eri tahku, kuid nad on ühtsed selles, mida Joseph nägi ja kuulis. Et aidata selgitada, miks esineb erinevate ülestähenduste vahel erinevusi, paluge õpilastel kaaluda järgmist:

- Mõttele ühele tähelepanuväärsele kogemusele oma elus. Kuidas võib teie lugu sellest kogemusest erineda olenevalt teie kuulajaskonnast? Kuidas võiks see muutuda olenevalt millal või miks te sellest kogemusest räägite?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette järgmine avaldus ja teistel õpilastel kuulata, mida ootavad ajaloolased kogemusest, mida mitmel korral korratakse:

„Erinevad ülestähendused esimesest nägemusest jutustavad järjepidavat lugu, kuigi nad on oma rõhuasetuses ja üksikasjades erinevad. Ajaloolased ootavad, et kui keegi räägib oma kogemusest erinevates olukordades, erinevatele kuulajaskondadele ja mitme aasta jooksul, siis iga jutustus rõhutab erinevaid kogemuse aspekte ja sisaldab unikaalseid detaile. Selliseid erinevusi, mida leiame esimese nägemuse ülestähendustes, võime leida ka erinevates ülestähendustes Pauluse nägemuse kohta Damaskuse teel ning apostlite kogemuse kohta Kirgastamise mäel (Ap 9:3–9; 22:6–21; 26:12–18; Mt 17:1–13; Mk 9:2–13; Lk 9:28–36). Kuid hoolimata erinevustest on

kõikides esimese nägemuse ülestähendustes olemas põhiline järjepidevus. Mõned on ekslikult väitnud, et igasugune erinevus loo ümberjutustamisel on tõendus väljamõeldisest. Vastupidi, rikas ajalooline ülestähendus võimaldab meil saada rohkem teadmist selle imelise sündmuse kohta, kui saaksime juhul, kui seda poleks nii mitmel korral üles kirjutatud.” (First Vision Accounts. Gospel Topics, lds.org/topics)

Et näitlikustada erinevusi ülestähendustes, võite õpilastele rääkida, et „kui 1832. aasta ülestähendus rõhutab Joseph Smithi kui andestust otsiva noore mehe isiklikku lugu, siis 1838. aasta ülestähendus keskendub nägemusele kui Kiriku tõusu ja progressi algusele” (First Vision Accounts. Gospel Topics, lds.org/topics). Tuletage õpilastele meelde, et nende lugemismaterjal sisaldab evangeeliumi teemade artiklit „First Vision Accounts”, mis annab detailsema ülevaate igast erinevast esimese nägemuse ülestähendusest. Paluge õpilastel seda artiklit enne tundi uurida, et paremini mõista, kuidas iga ülestähendus täiendab meie arusaamist esimesest nägemusest. (NB! Tuletage õpilastele meelde, kui tähtis on „Õpilase lugemismaterjal” enne tundi läbi lugeda. Selle tegemine aitab neil vestlusele klassis kaasa aidata.)

- Kuidas võivad erinevad ülestähendused esimesest nägemusest toetada selle püha sündmuse tõesust ja rikastada meie arusaamist sellest? (Aidake õpilastel mõista, et **mitmed ülestähendused Joseph Smithi esimesest nägemusest aitavad meil õppida sellest pühast kogemusest rohkem, kui me seda võiksimme juhul, kui ülestähendusi oleks vähem.**)

Näidake president Gordon B. Hinckley (1910–2008) järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Ma ei muretse selle pärast, et Joseph Smith andis esimesest nägemusest mitu versiooni sugugi rohkem, kui ma muretseksin selle pärast, et Uue Testamendi evangeeliumid on kirjutanud neli erinevat kirjutajat, kellest igaühel oli oma perspektiiv ja igaüks kirjeldab sündmusi oma eesmärgist lähtudes.” (God Hath Not Given Us the Spirit of Fear. – Ensign, okt 1984, lk 5)

Jagage oma tunnistust esimesest nägemusest ja evangeeliumi taastamisest prohvet Joseph Smithi kaudu.

Joseph Smith – ajalugu 1:8–20

Kiriku tõesus lasub esimese nägemuse tõelisusel.

Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette salmid „Joseph Smith – ajalugu” 1:8–15.

- Mida tegi Joseph Smith, et leida vastuseid oma küsimustele?
- Miks püüdis Saatan teie arvates Joseph Smithi palvetamist peatada?

Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette salmid „Joseph Smith – ajalugu” 1:16–19.

- Milliseid tähtsaid tõdesid õppisime me salmidest 16–17? (Kui õpilased vastavad, rõhutage, et **igavikulised tõed taastati maa peale, kui Taevane Isa ja Jeesus Kristus ilmusid Joseph Smithile.**)

Näidake ja lugege ette järgmine avaldus vanem Tad R. Callisterilt, kes teenis Seitsmekümne juhatuses. Kui te seda avaldust loete, paluge õpilastel märkida pühakirjades ära tõed, mida vend Callister rõhutab. Samuti võiksite soovitada, et õpilased kirjutaksid *tõed, mida Joseph teada sai*, kirjakohta „Joseph Smith—ajalugu” 1:16–19 juurde leheservale. (NB! Oskus pühakirjadesse märkmeid teha on tähtis pühakirjade uurimise oskus, mida võite aidata õpilastel arendada (vt Gospel Teaching and Learning: A Handbook for Teachers and Leaders in Seminaries and Institutes of Religion, 2012, lk 21).)

„Issand võidis Joseph Smithi Kristuse Kirikut maa peale taastama. Metsasalust väljunud, õppis ta lõpuks neli põhitõde, mida suurem osa toleaeegsest kristlikust maailmast ei õpetanud.

Esiteks sai ta teada, et Jumal Isa ja Tema Poeg Jeesus Kristus on kaks eraldi isikut. ..

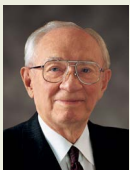
Teine suur tõde, mille Joseph Smith avastas, oli see, et Isal ja Pojal on hiilgavad lihast ja luust kehad. ..

Kolmas tõde, mille Joseph Smith teada sai, oli see, et Jumal räägib inimestega ka tänapäeval – taevad ei ole suletud! ..

Neljas tõde, mille Joseph teada sai, oli see, et tollal ei olnud maa peal täielikku Jeesuse Kristuse Kirikut.” (Joseph Smith – taastamise prohvet. – 2009. a sügisene üldkonverents)

- Miks on tähtis neid tõdesid Taevase Isa ja Jeesuse Kristuse kohta teada ja mõista?
- Kuidas võib vajadus nende tõdede järele aidata selgitada, miks Saatan püüdis noore Joseph Smithi palvetamist takistada?

Et rõhutada Joseph Smithi esimese nägemuse tähtsust, näidake järgmist president Gordon B. Hinckley avaldust ja paluge ühel õpilasel see ette lugeda.

„Kogu meie tugevus lasub [esimese] nägemuse paikapidavusel. See kas leidis aset või mitte. Kui mitte, siis on see töö pettus. Kui jah, siis on see kõige imelisem ja tähtsam töö taeva all. ..

1820. aastal anti aga hiilgav ilmutus vastusena poisi palvele, kes oli lugenud oma perekonna Piiblist Jaakobuse sõnu: „Aga kui kellelgi teist on puudu tarkusest, see palugu Jumalalt, kes kõigile annab suisa ega tee etteheiteid, ja siis antakse temale” (Jk 1:5).

Sellel ainulaadsel ja imelisel kogemusel lasub selle Kiriku paikapidavus.” (The Marvelous Foundation of Our Faith. – Ensign, nov 2002, lk 80)

- Kuidas on Kiriku toetus seotud Joseph Smithi esimese nägemusega?

- Miks on tähtis omada tunnistust sellest, et Joseph Smith nägi Jumal Isa ja Tema Poega Jeesust Kristust? (Õpilased võivad anda erinevaid vastuseid, kuid nad peaksid ära tundma järgmise põhimõtte: **kui me saame tunnistuse sellest, et Joseph Smith nägi Jumal Isa ja Tema Poega Jeesust Kristust, siis võime samuti teada tõde evangeeliumi taastamise kohta.**)

Õppetunni lõpetuseks rõhutage, kui tähtis on omada isiklikku tunnistust esimesest nägemusest. See isiklik tunnistus, mis on ehitatud ilmutuse aluskaljule, aitab meil püsida tugevana meie usus, kui seisame silmitsi valeinfo prohvete Joseph Smithi ja Kiriku kohta. Tunnistage, et ka meie võime saada teada tõde samal viisil kui Joseph Smith. Võime tõde otsida, pühakirju lugeda, mõtiskleda ja lõpuks Jumalalt küsida ning Temalt vastuse saada (vt Jk 1:5). Innustage õpilasi mõtisklema selle üle, kuidas nemad said tunnistuse sellest, et Isa ja Poeg ilmusid Joseph Smithile. Andke ühele-kahele õpilasele võimalus jagada, kuidas nad said tunnistuse esimesest nägemusest.

Õpilase lugemismaterjal

- Joseph Smith – ajalugu 1:1–26.
- Gordon B. Hinckley. The Marvelous Foundation of Our Faith. – Ensign, nov 2002, lk 78–81.

3. ÕPPETUND

Mormoni Raamatu esiletulemine

Sissejuhatus

Issand saatis ingel Moroni valmistama Joseph Smithi ette Mormoni Raamatu saamiseks ja tõlkimiseks. Tegelikest tõlkeprotsessi üksikasjadest teatakse vähe. Joseph Smith ütles, et Mormoni Raamat tõlgiti „Jumala anni ja väega” (Mormoni Raamatu sissejuhatus, prohvet Joseph Smithi

tunnistus). Vastavalt tunnistajate seadusele (vt 2Kr 13:1) kutsus Issand mitut teist olema nende muistsete ülestähenduste tunnistajaks. Nende tunnistused toetavad Mormoni Raamatu tõepärasust kogu maailma jaoks.

Ettevalmistav materjal

- Neal A. Maxwell. By the Gift and Power of God. – Ensign, jaan 1997, lk 36–41.
- Book of Mormon Translation. Gospel Topics, lds.org/topics.
- Coming Forth of the Book of Mormon and Restoration of the Priesthood, 5. peatükk. Church History in the Fulness of Times, 2. vlj, Kiriku haridussüsteemi ajakiri, 2003, lk 52–66.

Õpetamissoovitused

Joseph Smith – ajalugu 1:30–35, 42–54

Tõlgitud Jumala anni ja väega

Paluge ühel või kahel vabatahtlikul jagada, mida nad mäletavad ingel Moroni külaskäigust noore Joseph Smithi juurde 1823. aasta 21. septembri õhtul. Vajadusel jagage järgmist infot:

„21. septembri öösel 1823 läks Joseph katusekambris asuvasse magamistuppa oma kodus palkmajas New Yorgi osariigis Palmyras, kuid püsis ärkvel, kui teised toas olid magama jäänud, ja palvetas innukalt, et saada rohkem teadmisi Jumala kavatsustest tema kohta. ..

Vastuseks oma palvele nägi Joseph tuppa ilmumas valgust, mis muutus üha heledamaks, kuni tuba oli „valgem kui keskpäeval”. Taevane sõnumitooja ilmus tema voodi kõrvale, seistes õhus, seljas „oivaliselt valge” rüü. (JSA 1:30–31) See sõnumitooja oli Moroni, nefilaste viimane prohvet, kes oli sajandite eest peitnud plaadid, millele oli kirjutatud Mormoni Raamat, ja kes nüüd hoidis võtmeid, mis selle püha ülestähendusega kaasas käisid (vt ÕL 27:5). Teda oli saadetud Josephile ütlema, et Jumal oli andestanud tema patud ja näinud talle ette suure töö. .. Joseph pidi tõlkima selle ülestähenduse ja tooma selle esile maailmale.

Järgmisel päeval läks Joseph künkale, kuhu olid maetud Mormoni Raamatu plaadid. Seal kohtas ta Moronit ja nägi plaate, kuid talle öeldi, et ta ei saa neid plaate enne nelja aasta möödumist. ..

22. sept 1827 läks [Josephi naine, Emma,] mehega künkale kaasa ja ootas lähedal, kui Moroni plaadid prohveti kätte andis.” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 57–59)

Paluge õpilastel vaadata Mormoni Raamatu tiitellehte ja otsida esimesest lõigust infot selle kohta, kuidas see muistne ülestähendus esile tuli ja tõlgiti. Kui õpilased on ära lugenud, paluge neil rääkida, mida nad leidsid. (Õpilased peaksid ära tundma järgmise tõe: **Mormoni Raamat tõlgiti Jumala anni ja väega.**)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette „Joseph Smith – ajalugu” salmid 1:34–35. Paluge klassil teksti jälgida ja leida üks viis, kuidas Issand aitas Joseph Smithil Mormoni Raamatut tõlkida.

- Mis on nende salmide kohaselt üks viis, kuidas Issand aitas Joseph Smithi muistse ülestähenduse tõlkimisel? (Issand andis tõlkimiseks Uurimi ja Tummimi.)

Selgitage, et üks teine instrument, mida Joseph Smith Mormoni Raamatu tõlkimisel kasutas, oli väike ovaalne kivi, mida vahel kutsutakse „nägija kiviks”, mille ta leidis mitu aastat enne kuldplaatide saamist (vt Book of Mormon Translation. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics)). Ajalooline ülestähendus näitab, et prohvet kasutas tõlkimiseks Uurimit ja Tummimit ning mõnikord nägija kivi.

Lugege ette järgmine avaldus, et aidata õpilastel mõista, et Issand ilmutas prohvetile Mormoni Raamatu ingliskeelse tõlke Uurimi ja Tummimi ning nägija kivi kaudu.

„Kui temalt küsiti tõlkimisprotsessi üksikasjade kohta, kordas Joseph mitmel korral, et seda tehti „Jumala anni ja väega” ja lisas kord, et „maailmale pole ette nähtud teada anda kõiki Mormoni Raamatu saamisloo üksikasju”.

Siiski andsid kirjutajad ja teised, kes tõlkimist nägid, mitmeid ülestähendusi, mis tõlkeprotsessile valgust heitsid. Mõned neist ütlesid, et Joseph uuris plaatidel olevaid uurendusi. Enamik ülestähendusi räägivad, kuidas Joseph kasutas Uurimit ja Tummimit (kas tõlgendajaid või nägija kivi) ning paljud ütlesid, et ta kasutas ühtainust kivi. Nende ülestähenduste kohaselt pani Joseph tõlgendajad või nägija kivi mütsi sisse, surus oma näo mütsi, et liigset valgust ära varjutada, ja luges valjult ette sõnad, mis instrumendile ilmusid. Selline protsessi kirjeldus meenutab kirjakohta Mormoni Raamatus, mis ütleb, et Jumal valmistab „kivi, mis särab pimeduses valguseks” (Al 37: 23–24).” (Book of Mormon Translation. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics))

Selgitage, et Issanda abi on ilmne ka selles, kui lühikese aja jooksul Joseph Smith Mormoni Raamatu tõlkis. Näidake Kaheteistkümmne Apostli Kvoorumist vanem Russell M. Nelsoni järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Mõelge, kui lühikese ajaga Joseph Mormoni Raamatu tõlkis. Töötades 1828. aasta aprillist juunini, tõlkis Joseph 116 lehekülge, mis Martin Harris ära kaotas. Joseph hakkas taas tõlkima teisipäeval, 7. aprillil 1829, kasutades Oliver Cowderyt kirjutajana. Käsikiri oli valmis kaheksakümmend viis päeva hiljem, sama aasta 30. juunil. Muidugi ei veetnud ta kogu seda aega tõlke kallal töötades. . . Konservatiivselt hinnates jättis see kuuskümmend viis või vähem tööpäeva, mille jooksul prohvet ja tema kirjutaja tõlkisid selle raamatu, mille praeguses väljaandes on 531 lehekülge. (Vt John W. Welch. – Ensign, jaan 1988, lk 46–47.) See teeb keskmiselt kaheksa lehte päevas. Mõtelge sellele, kui te raamatut tõlgite või kui te Mormoni Raamatu lugemiskava koostate.” (A Treasured Testament. – Ensign, juuli 1993, lk 61–62)

- Mis on mõned viisid, kuidas Mormoni Raamatu esiletulemine toimus „Jumala anni ja väega“?
- Kui me ei tea kõiki Mormoni Raamatu esiletulemisega seotud asjaolusid, siis kuidas võime teada, et see raamat on tõene? (Me võime saada vaimse tunnistuse Mormoni Raamatust ilma, et peaksime teadma kõiki selle tõlkimisega seotud üksikasju.)
- Mis on aidanud sinul saada tunnistust Mormoni Raamatust?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette president Gordon B. Hinckley sõnad:

„Kõigepealt tuli Moroni koos plaatidega, millelt tõlgiti Mormoni Raamat. Milline erakordne ja märkimisväärne sündmus. Josephi lugu kuldplaatidest oli ulmeline. Seda oli raske uskuda ja kerge kahtluse alla seada. Kas ta oleks suutnud seda ise kirjutada? Siin see on, mu vennad ja õed, kõigile näha, lehitseda, lugeda. Kõik püüdlused selgitada selle päritolu teisiti, kui seda tegi Joseph Smith, pole suutnud end maksma panna. Ta oli praktiliselt koolihariduseta ja ometi tõi ta väga lühikese aja jooksul esile tõlketöö, mis on trükitult rohkem kui 500 lehekülge pikk. ...

Kriitikud on püüdnud seda kõik need aastad selgitada. Nad on rääkinud sellele vastu. Nad on seda naeruvääristanud. Kuid see raamat on kõik selle üle elanud ning selle mõju on täna suurem, kui kunagi varem selle ajaloos.“ (Üks kivi, mis mäest lahti murdus. – 2007. a sügisene üldkonverents)

- Mida võiksite öelda kellelegi, kes ei suuda uskuda, et Mormoni Raamat on tõene?

Tunnistage, et Mormoni Raamat tuli esile Jumala anni ja väe kaudu.

Õpetus ja Lepingud 17

Kolme ja kaheksa tunnistaja tunnistused

Selgitage, et kui Joseph Smith tõlkis Mormoni Raamatut, sai ta teadmise, et Issand määrab teisi olema selle muistse ülestähenduse tunnistajateks (vt 2Ne 27:12–13; Et 5:2–5). Sel ajal avaldasid Oliver Cowdery, David Whitmer ja Martin Harris soovi olla üks nendest erilistest tunnistajatest. Õpetuse ja Lepingute 17. osas on kirjas Issanda sõnad nendele meestele.

Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette Õpetus ja Lepingud 17:1–6. Paluge õpilastel teksti jälgida, et selgitada välja, mida käskis Issand nendel tunnistajatel pärast plaatide nägemist teha. Kui õpilased on leitu kohta aru andnud, küsige:

- Miks pidid need mehed teie arvates näitama usku nagu muistsed prohvetidki, enne kui Issand lubas neil plaate näha?
- Vastavalt salmidele 3–5, mis kohustus oli neil tunnistajatel pärast plaatide nägemist?
- Milline on meie kohustus, kui Issand ilmutab meile tõe Mormoni Raamatu kohta? (Õpilased peaksid tooma välja järgmise põhimõtte: **kui saame tunnistuse tõest, lasub meil kohustus sellest tunnistada.** Vt ka ÕL 88:81.) Soovi korral märkige, et see põhimõte on näide pühakirjades leitavast muustrist. „Muster on plaan, mudel või norm, mida võib kasutada juhisenäiteks millegi

korduvaks tegemiseks.” (David A. Bednar. A Reservoir of Living Water (Brigham Youngi ülikooli küünlavalgusõhtu, 4. veebr 2007), lk 5, speeches.byu.edu.)

- Kuidas näitab tõest tunnistamine meie usku?

Paluge õpilastel lugeda ette Joseph Smithi ülestähendus tema kogemusest kolme tunnistajaga:

„Martin Harris, David Whitmer, Oliver Cowdery ja mina läksime metsa ja hakkasime tuli hingeliselt alandlikkuses palvetama, et meile antud lubadused võiks täituda. .. Pärast meie teist nurjunud katset tegi Martin Harris ettepaneku, et ta peaks meie seast ära minema, uskudes, nagu ta ise ütles, et tema kohalolek on põhjus, miks me ei saa seda, mida soovime. Seega läks ta meie seast ära ja me laskusime uuesti põlvili ega olnud palju minuteid palvetamisega hõivatud, kui .. meie ees seisis ingel [Moroni]. Oma käes hoidis ta plaate. .. Ta pööras ükshaaval lehti, nii et me võisime neid näha ja märgata selgesti neil olevaid uurendusi. .. Me kuulsime häält meie kohal olnud ereda valguse seest ütlemas: „Need plaadid on tehtud ilmsiks Jumala väel ja need on tõlgitud Jumala väel. Nende tõlge, mida olete näinud, on õige, ja ma käsin teil anda tunnistust sellest, mida te praegu näete ja kuulete.”

Lahkusin nüüd Davidi ja Oliveri juurest ning läksin otsima Martin Harrist, kelle leidsin üpris kaugelt tuli hingeliselt palvetamas. Peagi aga ütles ta mulle, et ta polnud veel Issandat veennud, ja palus tõsimeelselt, et ma palvetaksin koos temaga, et ka tema võiks saada samad õnnistused, mille meie just saanud olime. Nõnda tegime me üheskoos palve ja meie soov täitus, sest enne veel, kui olime lõpetanud, avanes meile vaatamiseks sama nägemus, vähemasti avanes see jälle mulle ning ma nägin ja kuulsin taas samu asju; samas kui Martin Harris hüüatas tolsamal hetkel nähtavasti rõõmujoovastusest: „Sellest on küllalt, sellest on küllalt; minu silmad on näinud, minu silmad on näinud.” (History of the Church, 1. kd, lk 54–55)

Joseph naasis Whitmerite koju ja ütles oma vanematele: „Issand on lasknud plaate näidata veel kolmele inimesele peale minu. Nad on näinud inglit, kes on neile tunnistanud, ja neil tuleb tunnistada minu sõnade tõesusest, sest nüüd teavad nad ka ise, et ma ei käi ega luiska inimestele. Ma tunnen, nagu oleks minu õlult langenud koorem, mis oli peaaegu liiga raske, et seda kanda, ja mu hing rõõmustab, et ma ei ole enam täiesti ükski selles maailmas.” (Lucy Mack Smith, History, 1844–1845, 8. raamat, lk 11, josephsmithpapers.org/paperSummarylucy-mack-smith-history-1844-1845)

- Miks Joseph Smith pärast seda kogemust rõõmustas? (Ta ei olnud enam ainus tunnistaja plaatide ja taevaste sõnumitoojate õigsusest.)

Selgitage, et lisaks neile lubati plaate näha veel kaheksal tunnistajal.

Paluge pooltel õpilastel lugeda läbi „Kolme tunnistaja tunnistus” ja teisel poolel õpilastel „Kaheksa tunnistaja tunnistus”, mille võib leida Mormoni Raamatu sissejuhatusest. Paluge õpilastel otsida märkimisväärseid üksikasju tunnistajate kogemustes. Kui õpilastel on olnud lugemiseks piisavalt aega, paluge neil jagada, mida nad leidsid.

- Mille poolest erinesid kolme tunnistaja kogemused kaheksa tunnistaja kogemustest? (Kolm tunnistajat kuulsid Jumala häält ja nägid inglit, kuid ei katsunud plaate. Kaheksale tunnistajale näitas plaate Joseph Smith ja nad võisid neid katsuda. Kaheksa tunnistaja tunnistus oli rohkem füüsiline tunnistus plaatide tõesusest, samas kui kolmel tunnistajal oli vaimsem kogemus.)

- Miks oli mitme tunnistaja tunnistus Mormoni Raamatu esiletulemiseks nii tähtis?

Mõned õpilased ei pruugi teada, et kõik kolm tunnistajat ja mõned kaheksast tunnistajast lahkusid hiljem Kirikust. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem Dallin H. Oaksi sõnad.

„Kõikide võimalike vastuväidete valguses seisab Mormoni Raamatu kolme tunnistaja tunnistus suures väes. .. Nagu on hästi teada, heideti kõik need kolm tunnistajat umbes kaheksa aastat pärast nende tunnistuste avaldamist Viimse Aja Pühade Jeessuse Kristuse Kirikust välja erinevate erimeelsuste tõttu Kiriku juhtidega või kadeduse pärast. .. Kuid kuni oma elu lõpuni .. ei eitanud ükski neist tunnistajatest oma avaldatud tunnistust ega öelnud midagi, mis oleks selle õigsusele varju heitnud.

Ja nende tunnistus seisab ilma, et keegi sellele vastu vaidleks. Seda võib küll hüljata, kuid kuidas selgitada, et kolm healoomulist meest olid elu lõpuni ühtsed ja kindlad selles avaldatud tunnistuses, isegi kui neid naeruvääristati ja ebasoodsasse olukorda pandi? Nagu Mormoni Raamatule, ei ole ka tunnistusele sellest paremat selgitust, kui et see on heade ja ausate meeste pühalik avaldus sellest, mida nad nägid.” (The Witness: Martin Harris. – Ensign, mai 1999, lk 36)

- Kuidas tugevdab kolme tunnistaja tunnistust asjaolu, et nad kunagi oma tunnistust ei eitanud, isegi pärast seda, kui nad Kirikust välja heideti? (Selgitage, et Oliver Cowdery ja Martin Harris said hiljem uuesti ristitud.)

Paluge õpilastel uuesti vaadata kirjakohta Õpetus ja Lepingud 17:6 ja rõhutage, et see salm sisaldab suurimat võimalikku tunnistust Mormoni Raamatu õigsuse kohta. See salm sisaldab Jumala enda vandega kinnitatud tunnistust sellest, et Mormoni Raamat on õige.

Paluge õpilastel ette kujutada, et nende isiklik tunnistus Mormoni Raamatust lisataks igale Mormoni Raamatule. Paluge õpilastel jagada, mida nad oma tunnistuses ütleksid.

Innustage õpilasi enne järgmist tundi oma tunnistust Mormoni Raamatust kellegagi jagama.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 17; Joseph Smith – ajalugu 1:29–54.
- Neal A. Maxwell. By the Gift and Power of God. – Ensign, jaan 1997, lk 36–41.

4. ÕPPETUND

Mormoni Raamat – meie usundi päiskivi

Sissejuhatus

Mormoni Raamat on meie usundi päiskivi ja tõestus, et Jumal on taastanud Jeesuse Kristuse Kiriku maa peale meie päevil. President Ezra Taft Benson selgitas, et Mormoni Raamat „on päiskiviks meie tunnistusele Kristusest. See on meie õpetuse päiskivi. See on meie tunnistuse päiskivi” (The Book of

Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 5). Kui õpilased süvendavad oma tunnistust Mormoni Raamatust, võivad nad kaitsta end nende vastu, kes püüavad selle õigsust ümber lükata.

Ettevalmistav materjal

- Ezra Taft Benson. The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 4–7.
- Jeffrey R. Holland. Hinge turvalisus. – 2009. a sügisene üldkonverents.
- Book of Mormon and DNA Studies. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 17:6; 19:26; 20:5–12

Mormoni Raamat on tõestus, et Jumal on taastanud evangeeliumi meie ajal.

Kirjutage enne tunni algust tahvlile järgnevad sündmused.

1820 *Esimene nägemus*
1823 *Moroni külastused algavad*
1829 *Preesterlus taastatakse*
Juuni 1829 *Mormoni Raamatu tõlge saab valmis*
6. aprill 1830 *Kirik organiseeritakse*

- Mida me võime nende sündmuste jadast õppida Mormoni Raamatu rolli kohta evangeeliumi taastamisel? (Mormoni Raamatu tõlge pidi valmima enne, kui sai taastada Kirikut. Selles oli suur roll evangeeliumi levitamisel.)

Selgitage, et kui Kirik organiseeriti 1830. a aprillis, oli just lõppenud Mormoni Raamatu trükkimine ja raamatu müügireklaamiga oli tehtud algust vähem kui kaks nädalat varem. Paluge õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 20:8–12, et leida, mida Mormoni Raamat sisaldab ja mida Mormoni Raamat tõestab. Võiksite õpilastele soovitada leitu ära märkida. (NB! Võiksite õpilasi innustada terve selle kursuse jooksul ära märkima tähtsaid tõdesid, mida nad pühakirjadest leiavad.) Kui õpilased loevad, kirjutage tahvlile järgmine lõpetamata lause:

Mormoni Raamat tõestab maailmale, et ...

Kui olete andnud õpilastele piisavalt aega, esitage järgmised küsimused:

- Kuidas te loetud salmide kohaselt tahvlil oleva lause lõpetaksite? (Õpilased võivad kasutada erinevat sõnastust, kuid veenduge, et nad toovad välja tõe: **Mormoni Raamat tõestab maailmale, et pühakirjad on tõesed; et Jumal inspireerib inimesi ja kutsub neid oma pühale tööle praegusel ajal ning et Jumal on muutumatu.**)
- Kuidas tõestab Mormoni Raamat, et Jumal inspireerib inimesi ja kutsub neid oma pühale tööle praegusel ajal?
- Kui inimene saab teada, et Mormoni Raamat on tõene, siis mis teadmist saab ta prohvet Joseph Smithi kohta?

Paluge õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 17:6 ja 19:26, et leida, mis on neil kahel salmil ühist.

- Mis on neil kahel salmil ühist? (Issanda kuulutus Mormoni Raamatu tõesuse kohta.)
- Mis tähtsust omab sinu jaoks teadmine, et Issand on andnud oma tunnistuse Mormoni Raamatu tõesuse kohta?

Mormoni Raamat on meie usundi päiskivi.

Kirjutage järgmine tõde tahvlile: **Mormoni Raamat on meie usundi päiskivi.**

- Mida see teie arvates tähendab?

Näidake president Ezra Taft Bensoni (1899–1994) järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Mormoni Raamat on meie usundi päiskivi kolmel viisil. Ta on päiskiviks meie tunnistusele Kristusest. See on meie õpetuse päiskivi. See on meie tunnistuse päiskivi.” (The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 5)

Jagage klass väikestesse rühmadesse. Määrake igale grupile üks järgmistest aruteluteemadest: kuidas on Mormoni Raamat päiskiviks meie tunnistusele Kristusest, kuidas on see meie õpetuse päiskivi või kuidas on see meie tunnistuse päiskivi. (Vajadusel määrake iga teema rohkem kui ühele grupile.) Andke igale grupile koopia järgmisest käsilehest ja paluge neil vaadata avaldust, mis käib nende aruteluteema kohta.

Mormoni Raamat – meie usundi päiskivi

„Päiskiviks meie tunnistuses Kristusest”

„Mormoni Raamat on päiskiviks meie tunnistuses Jeesusest Kristusest, kes on kõige selle nurgakivi, mida me teeme. .. Tunnistab ta Õpetajast selgelt, rohkelt ja suure väega. .. Suur osa tänapäeva kristlikust maailmast eitab Päästja jumalikkust. Nad kahtlevad Tema imelises sünnis, täiuslikus elus ja Tema hiilgava ülestõusmise tõelisuses. Mormoni Raamat õpetab lihtsalt ja arusaadavalt kõigist nendest tõdedest. See raamat annab ka kõige täielikuma selgituse lepituse kohta.” (Ezra Taft Benson. The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 5)

„Meie õpetuse päiskivi”

„Mormoni Raamatust leiame õpetuste täiuse, mis on vajalik meie päästmiseks. Ja neid õpetatakse selgelt ja lihtsalt nii, et isegi lapsed saavad õppida, kuidas saada päästetud ja ülendatud. Mormoni Raamat pakub meile palju mõistmist avardavaid õpetusi päästmise kohta. Ilma selleta ei oleks paljud teiste pühakirjade õpetused pooltki nii selged ja hinnalised.” (Ezra Taft Benson. The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 6)

„Meie tunnistuse päiskivi”

„Mormoni Raamat on tunnistuse päiskivi. Kui võlvkaarelt päiskivi eemaldada, siis kukub see kokku. Nii sõltub ka Kiriku püsimine või langemine Mormoni Raamatu tõepärasusest. .. Kui Mormoni Raamat on õige .., siis tuleb uskuda ka taastamist ja kõike sellega seonduvat.” (The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 6)

Seejärel paluge õpilastel klassiga jagada, mida nad arutasid.

Lõpetage õppetunni see osa, paludes õpilastel jagada oma tundeid Mormoni Raamatu kohta ja kuidas see on olnud nende tunnistuse päiskiviks.

Vaenlased püüavad Mormoni Raamatut maha teha

Paluge ühel õpilasel lugeda ette avaldus vanem Jeffrey R. Hollandilt Kaheteistkümnelt Apostlilt Kvoorumist.

„Seda raamatut on [rohkem kui 180] aastat uuritud ja rünnatud, eitatud ja maha tehtud, märklauana kasutatud ja tükkideks rebitud nagu vististi ei ühtegi teist raamatut ei praegu ega kunagi varem. Ja see on ikka veel alles. Äpardunud teooriad selle päritolu kohta alates Ethan Smithist Solomon Spauldingini, põrunud meeleõgedast salakavala geeniuseni, on kord esile tõusnud, mõttetult kordamisele tulnud ja lõpuks hääbunud. Ükski neist mannetutest teooriatest selle raamatu päritolu kohta pole järelekatsumisele vastu pidanud, *kuna pole muud vastust* kui see, mille andis Joseph raamatu noore ja vähese haridusega tõlgina. Ma jagan seda seisukohta oma vanavanaisaga, kes ütles nii lihtsalt kui üldse võimalik: „Ükski paheline inimene ei suudaks sellist raamatut kirjutada ja ükski hea inimene ei hakkaks seda kirjutama, kui see poleks tõde ja ta ei saaks selleks käsku Jumalalt.” (Hinge turvalisus. – 2009. a sügisene üldkonverents)

- Miks on tähtis meeles pidada, et Kiriku vaenlased tänapäeval püüavad tihti Mormoni Raamatut maha teha?
- Kuidas toetab vanem Hollandi vanavanaisa avaldus Mormoni Raamatu õigsust?

Näiteks võite soovi korral selgitada, et üks viis, kuidas Kiriku vaenlased tänapäeval püüavad Mormoni Raamatut maha teha, on kasutades DNA tõendust, et näidata, et puudub seos Mormoni Raamatu ja Ameerika põliselanike vahel. Kui õpilastel on selle teema kohta küsimusi, innustage neid lugema evangeeliumi teemade artiklit „Book of Mormon and DNA Studies”, mis asub aadressil [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Hoidke kinni sellest, mida teate tõde olevat

Paluge õpilastel ette kujutada, et nende sõber on kuulnud midagi, mis paistab olevat vastuolus Mormoni Raamatu tõesusega.

- Millist nõu sa sõbrale annaksid?
- Kuidas võib teid aidata teie tunnistus Mormoni Raamatu tõesusest, kui seisate silmitsi kriitikaga Mormoni Raamatu kohta?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette avaldus vanem Jeffrey R. Hollandilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist.

„Toetuge hirmu ja kahtluste käes vaeveldes või rasketel aegadel sellele, mis teil juba on, olgu seda siis kui tahes vähe. .. Kui sellised hetked tulevad ja raskused ilmnevad ning lahendust pole kohe käepärast, siis *hoidke kinni sellest, mida te juba teate, ja pidage vastu, kuni te saate rohkem teada.*” (Issand, ma usun. – 2013. a kevadine üldkonverents)

- Kuidas võite rakendada vanem Hollandi avaldust, kui seisate silmitsi küsimustega Mormoni Raamatu tõepärasuse kohta? (Õpilased võivad anda erinevaid vastuseid, kuid rõhutage kindlasti järgmist põhimõtet: **kui seisame silmitsi küsimuste ja kahtlustega evangeeliumi suhtes, peaksime hoidma kinni sellest, mida me juba teame tõde olevat, ja usaldama, et võime kas leida vastuse edasise uurimise kaudu või et Jumal ilmutab meile vastuse tulevikus.**)

- Milliseid tõdesid sa juba tead Mormoni Raamatu ja selles olevate põhimõtete kohta? Kuidas olete selle teadmise saanud?

Näidake õppetunni lõpuks president Ezra Taft Bensoni järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Iga viimse aja püha peaks võtma selle raamatu uurimise oma eluaegseks eesmärgiks. Vastasel korral seab ta ohtu oma hinge, kui ta hülgab selle, mis võiks kogu tema elu vaimselt ja intellektuaalselt ühte liita. On vahe pöördunud, kes ehitab oma aluse Mormoni Raamatu kaudu Kristuse kaljule ning hoiab raudkäsipuust kõvasti kinni, ning pöördunud, kes seda ei tee.” (The Book of Mormon Is the Word of God. – Ensign, mai 1975, lk 5)

- Kuidas on regulaarne Mormoni Raamatu uurimine kaitsnud teid nende eest, kes soovivad teie usku hävitada?

Tunnistage, et Mormoni Raamat on õige. Paluge õpilastel mõelda sellele, kuidas Mormoni Raamat on mõjutanud nende elu. Paluge neil mõelda, kuidas nad võiksid pöörata rohkem tähelepanu Mormoni Raamatu uurimisele. Tuletage õpilastele meelde Moroni lubadust kirjakohas Moroni 10:3–5, et need, kes soovivad tugevdada oma tunnistust Mormoni Raamatust, võivad seda teha seda raamatut uurides ja selle tõesuse kohta palvetades.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 17:6; 19:26; 20:5–12.
- Jeffrey R. Holland. Hinge turvalisus. – 2009. a sügisene üldkonverents.

5. ÕPPETUND

Preesterluse taastamine

Sissejuhatus

15. mail 1829. aastal ilmus Ristija Johannes Joseph Smithile ja Oliver Cowderyle ning taastas Aaroni preesterluse. Peagi pärast seda ilmusid Josephile ja Oliverile muistsed apostlid Peetrus, Jaakobus ja Johannes ning taastasid Melkisedeki

preesterluse. Melkisedeki preesterluse kaudu juhitakse kõiki Kiriku ameteid ja hallatakse kõiki vaimseid asju. See õppetund aitab õpilastel mõista, kuidas Kirik toimib Melkisedeki preesterluse juhtimise all.

Ettevalmistav materjal

- Thomas S. Monson. Preesterlus – püha and. – 2007. a kevadine üldkonverents.
- Dallin H. Oaks. Preesterluse võtmed ja volitus. – 2014. a kevadine üldkonverents.
- Larry C. Porter. The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods. – Ensign, detsember 1996, lk 30–47.

Õpetamissoovitused

Joseph Smith – ajalugu 1:68–71; Õpetus ja Lepingud 13:1

Ristija Johannes taastas Aaroni preesterluse

Näidake pilti ristimisest (vt „Noore mehe ristimine”. – Evangeeliumi kunstiraamat, 2009, nr 103; vt ka LDS.org) ja sakramenditalitusest (vt „Sakramendi õnnistamine”. – Evangeeliumi kunstiraamat, nr 107; vt ka LDS.org). Paluge õpilastel kirjeldada, kuidas nende elu oleks erinev, kui nende elus ei oleks neid pühasid talitusi. Tuletage õpilastele meelde, et need talitused on osa õnnistustest, mida me saame tänu Aaroni preesterluse taastamisele.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette „Joseph Smith – ajalugu” 1:68. Paluge õpilastel teksti jälgida, et leida, mis ajendas Josephit ja Oliveri Issandalt ristimise kohta küsima. Paluge neil rääkida, mida nad teada said.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette „Joseph Smith – ajalugu” 1:69. Märkige ära, et sõnad sõnumitoojalt, kelleks oli Ristija Johannes, on kirjutatud ka kirjakohas Õpetus ja Lepingud 13. Küsige klassilt:

- Miks oli vajalik, et Joseph Smith ja Oliver Cowdery saaksid preesterluse taevaselt sõnumitoojalt? (Tol ajal ei olnud maa peal kedagi, kellel oleks olnud preesterluse võtmed (vt UA 1:5).)

Paluge õpilastel lugeda „Joseph Smith – ajalugu” 1:70–71. Selgitage, et need salmid näitavad, et prohvet Joseph Smith oli esimene, kes sellel evangeeliumi ajajärgul preesterlust kasutas. Mõned inimesed imestavad, miks Ristija Johannes ei ristinud Joseph Smithi ja Oliver Cowderyt ning miks kästi neil kahel mehel teineteisele uuesti preesterlus anda. Soovi korral selgitage, et kuigi oli vajalik, et volitust omav taevane sõnumitooja taastaks uuel evangeeliumi ajajärgul preesterluse volituse maa peale, pidid pärast volituse taastamist kõiki maiseid talitusi, nagu ristimine ja pühitsemine, läbi viima surelikud inimesed. Lisaks sellele aitas Ristija Johannese juhatus Josephil ja Oliveril teineteist uuesti preesterlusse pühitseda, seada „pühitsemise ja ristimise õigesse vahekorda [või õigesse järjekorda]” (Joseph Fielding Smith. *Doctrines of Salvation*, koost Bruce R. McConkie, 3 kd (1954–1956), 3. kd, lk 91).

Kirjutage tahvlile järgmine küsimus:

Kuidas aitab Aaroni preesterlus meil osa saada Jeesuse Kristuse lepituse õnnistustest?

Sel ajal, kui õpilased selle küsimuse üle mõtisklevad, lugege ette avaldus vanem Dallin H. Oaksilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist.

„Mida see tähendab, et Aaroni preesterlus sisaldab „inglite teenimise” ja „meeleparanduse evangeeliumi ning vee alla kastmise teel pattude andekssaamiseks sooritatava ristimise võtmeid”? Selle tähenduse leiab ristimise talitusest ja sakramendist. Ristimine on pattude andekssaamiseks ja sakrament on ristimislepingu ja -õnnistuste uuendamine. Mõlemale peaks eelnema meeleparandus. ...

Keegi meist pole elanud pärast ristimist patuta. Võimaluseta saada pärast ristimist end tulevikus puhtaks teha, on igaüks meist vaimsetest asjadest ära lõigatud. ...

Meil kästakse meelt parandada ning tulla murtud südame ja kahetseva vaimuga Issanda juurde ning võtta sakramenti vastavalt sellega seotud lepingutele. Kui me sel moel oma ristimislepingut uuendame, uuendab Issand meie ristimise puhastavat mõju. ...

Me ei saa selles Aaroni preesterluse tähtsust üle hinnata. Kõik need tähtsad sammud, mis kaasnevad pattude andekssaamisega, tehakse päästva ristimistalituse ja lepingu uuendamise – sakramendi talituse – kaudu.” (The Aaronic Priesthood and the Sacrament. – Ensign, nov 1998, lk 37–38)

Paluge paaril õpilasel jagada nende vastust tahvlil olevale küsimusele. Tunnistage, et **Aaroni preesterluse talitused aitavad meil saada osa mitmest Jeesuse Kristuse lepituse õnnistusest, sealhulgas ristimine pattude andekssaamiseks.**

Joseph Smith – ajalugu 1:72; Õpetus ja Lepingud 84:19–22; 107:8, 18–19

Peetrus, Jaakobus ja Johannes taastasid Melkisedeki preesterluse

Paluge teistel teksti jälgida, kui üks õpilane loeb ette kirjakoha „Joseph Smith – ajalugu” 1:72. Aitamaks õpilastel avardada mõistmist selle kirjakoha kontekstist, selgitage, et peagi pärast Ristija Johannese külastust said Joseph Smith ja Oliver Cowdery Melkisedeki preesterluse Peetruselt, Jakobuselt ja Johanneselt. See juhtus 1829. a mais kusagil Susquehanna jõe läheduses (vt Larry C. Porter. The Restoration of the Aaronic and Melchizedek Priesthoods. – Ensign, dets 1996, lk 30–47). Pärast Kiriku organiseerimist sai prohvet teisi ilmutusi preesterluse õpetuse ja eesmärgi kohta. Preesterlus on Õpetuse ja Lepingute raamatus tavaliseks teemaks.

Paluge õpilastel uurida kirjakohi Õpetus ja Lepingud 84:19 ja 107:8, 18–19 ning leida, kuidas need salmid kirjeldavad Melkisedeki preesterluse volitust. Soovi korral paluge õpilastel need kirjakohad ristviidetena ära märkida. (NB! Ristviitamine on pühakirjade uurimise vahend, mis võib anda lisainfot uuritava kirjakoha kohta.) Kui aega on olnud piisavalt, paluge õpilastel rääkida, mida nad Melkisedeki preesterluse kohta õppisid. Kui nad vastavad, kirjutage tahvlile järgnevad fraasid:

Juhib evangeeliumi

Hoiab endas kuningriigi saladuste võtit

Hoiab endas Jumala tundmise võtit

Hoiab Kiriku kõikide vaimsete õnnistuste võtmeid

Hoiab võtmeid ilmutuse saamiseks

Hoiab võtmeid lävida taevaste vägedega ja olla koos Isa ja Pojaga

Võite vastused tahvlil kokku võtta, rõhutades järgmist tõe: **Melkisedeki preesterlus hoiab Kiriku talituste ja vaimsete õnnistuste võtmeid.** Aitamaks õpilastel paremini mõista tahvlil olevaid fraase, esitage neile mõned või kõik järgmised küsimused:

- Kuidas Melkisedeki preesterlus „juhib evangeeliumi”? (ÕL 84:19) (Vastused võivad kaasata teatud talitustes osalemist ja Kiriku juhatamist.)

- Mida teie arvates tähendab, et Melkisedeki preesterlus „hoiab endas kuningriigi saladuste võtit”? (ÕL 84:19) (Soovi korral selgitage, et „Jumala saladused on vaimsed tõed, mida teatakse vaid ilmutuse vahendusel” (Märksõna Jumala saladused. – Pühakirjajuht, scriptures.lds.org). Teiste saladuste seas viitab see salm ka templitalitustele, mis peagi Joseph Smithile avaldatakse, ja sellele, et neid peab läbi viima Melkisedeki preesterluse volitusega. Templis õpivad väärilised Kiriku liikmed mõningaid Jumala saladusi, kui nad osalevad seal sooritatavates talitustes ja peavad kinni vastavatest lepingutest.)
- Kuidas aitab Melkisedeki preesterlus meil Jumalat tunda? (ÕL 84:19) (Me saame Jumalat tundma, kui osaleme Melkisedeki preesterluse talitustes.)

Aitamaks õpilastel mõista fraasi „Jumala tundmise”, võite soovi korral lugeda ette järgmise avalduse president James E. Faustilt (1920–2007) Esimesest Presidentkonnast.

„Mis on Jumala tundmise võti ja kas seda võivad saada kõik? Ilma preesterluseta ei saa olla täielikku Jumala tundmist. Prohvet Joseph Smith ütles, et „Melkisedeki preesterlus .. on kanaliks, mille kaudu kõik teadmine, õpetus, päästmisplaan ja iga tähtis asi taevast ilmutatakse” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 108).” (The Key of the Knowledge of God. – Ensign, nov 2004, lk 52)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 84:20–22. Paluge õpilastel teksti jälgida ja leida, kuidas iga Kiriku liige võib osa saada Melkisedeki preesterluse kaudu saadavatest vaimsetest õnnistustest. Seejärel esitage järgmised küsimused:

- Milliseid talitusi võib sooritada ainult Melkisedeki preesterluse volitusega? (Kinnitamine, Melkisedeki preesterluse andmine, templitalitused, laste õnnistamine, haigete õnnistamine, patriarhaalsed õnnistused, inimese kutsesse asetamine.)
- Kuidas võivad preesterluse talitused aidata inimesel kogeda jumalikkuse väge ehk väge saada selliseks nagu Jumal?
- Kuidas võivad Melkisedeki preesterluse talitused valmistada meid ette nägema Jumala palet?
- Kuidas on preesterluse talitused aidanud teil saada Jumala-sarnaseks?
- Millised teised kogemused on aidanud teil preesterlust rohkem hinnata ja selle kohta tunnistust saada?

Soovi korral jagage preesterluse õnnistuste kohta ka omaenda tunnistust. Innustage õpilasi mõtisklema, miks oleks hea joonduda preesterluse juhtidelt saadud juhatus järgi.

Õpilase lugemismaterjal

- Joseph Smith – ajalugu 1:68–72; Õpetus ja Lepingud 13:1; 84:18–22; 107:1–19.
- Thomas S. Monson. Preesterlus – püha and. – 2007. a kevadine üldkonverents.

6. ÕPPETUND

Kiriku organiseerimine

Sissejuhatus

Prohvet Joseph Smithile antud ilmutuses käskis Issand, et Tema Kirik organiseeritaks 6. aprillil 1830. aastal (vt ÕL 20. osa päis; ÕL 20:1). See ilmutus andis liikmetele parema arusaamise Päästja missioonist ja õpetustest. Ilmutuses, mis

on kirjas salmis Õpetus ja Lepingud 1:30, kuulutas Issand, et taastatud Kirik on „ainus tõeline ja elav kirik kogu maa palge peal“, mis rõhutab tähtsat rolli, mida Kirik mängib meie elus viimsetel aegadel.

Ettevalmistav materjal

- Henry B. Eyring. Tõene ja elav Kirik. – 2008. a kevadine üldkonverents.
- Organization of the Church of Jesus Christ, 6. ptk raamatus Church History in the Fulness of Times Student Manual, 2. kd (Church Educational System manual, 2003), lk 67–68.
- Boyd K. Packer. The Only True Church. – Ensign, nov 1985, lk 80–83.
- Jeffrey G. Cannon. Build Up My Church: D&C 18, 20, 21, 22. Revelations in Context series, 3. jaan 2013, history.lds.org.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 20:1–3

Jeesuse Kristuse Kiriku taastamine

Alustage õppetundi, paludes õpilastel kirjeldada, mida nad teavad Kirikust, mille Jeesus Kristus rajas Uue Testamendi ajaperioodil. Seejärel küsige:

- Mida me usume, mis juhtus Jeesuse Kristuse Kirikuga pärast apostlite surma?
- Kuidas selgitab see vajadust taastada Jeesuse Kristuse Kirik?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette järgmine avaldus, samal ajal, kui teised kuulavad, kuidas Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku organiseerimine taastas Uue Testamendi aegse Jeesuse Kristuse rajatud Kiriku tähtsaid omadusi.

„6. aprillil 1830. aastal, vaid üksteist päeva pärast Mormoni Raamatu müüki jõudmise reklaami avaldamist, kogunes Fayette’is Peter Whitmer vanema palkmajja ligikaudu 60 inimest. Seal asutas Joseph Smith ametlikult Kiriku, mis hiljem määratleti läbi ilmutuse kui Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik (vt ÕL 115:4). See oli rõõmus, vaimust tulvil sündmus. Jagati sakramenti, ristiti usklikke, anti Püha Vaimu and ja pühitseti mehi preesterlusse. Selle kohtumise ajal saadud ilmutuses asetas Issand Joseph Smithi Kiriku juhiks: „nägijaks, tõlkijaks, prohvetiks, Jeesuse Kristuse apostliks, kiriku vanemaks Isa Jumala tahte ja sinu Issanda Jeesuse Kristuse armu läbi“ (ÕL 21:1). Taas oli maa peale rajatud Jeesuse Kristuse Kirik.“ (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 8–9)

Paluge õpilastel kirjeldada mõningaid taastatud Jeesuse Kristuse Kiriku omadusi, mis sarnanevad Uue Testamendi aegse Kirikuga.

Selgitage, et kui me loeme Õpetust ja Lepinguid, siis on kasulik lugeda ka osade päiseid. See aitab selgitada ilmutuste ajaloolist konteksti. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetuse ja Lepingute 20. osa päis. (Soovi korral märkige, et 2013. aasta Õpetuse ja Lepingute väljaandes lisati osade päistesse mõningast ajaloolist infot, mida 1981. aasta trükk ei sisaldanud. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 20:1–3. Paluge klassil teksti jälgida ja leida evangeeliumi taastamisega seotud arusaamu. Küsige:

- Millistest evangeeliumi taastamisega seotud tõdedest need salmid õpetavad? (Õpilased võiksid ühe tõena ära tunda, et **Jumal kutsus Joseph Smithi ja käskis tal organiseerida Jeesuse Kristuse Kiriku.**

Lugege ette president Gordon B. Hinckley (1910–2008) avaldus.

„Joseph Smith ja tema kaaslased [kohtusid] New Yorgi osariigis vaikes Fayette'i külas Peter Whitmeri talu tagasihoidlikus palkmajas ja organiseerisid Kristuse Kiriku. ..

Kuuest algsest liikmest on välja kasvanud määratu suur .. Jumala kumardajate perekond. Sellest vaikes külast on alguse saanud liikumine, mis tänapäeval on levinud maailma 160 rahva hulgas. .. See on tähelepanuväärne areng. Väljaspool Ameerika Ühendriike elab rohkem liikmeid kui siin. Ka see on tähelepanuväärne asi. Ükski teine Ameerika pinnal tekkinud kirik ei ole kasvanud nii kiiresti ja levinud nii laialdaselt. .. See on enneolematu fenomen.” (The Church Goes Forward. – Ensign, mai 2002, lk 4)

- Mis on teie jaoks imestusväärset Kiriku kiiret kasvu nendel viimsetel aegadel?
- Kuidas saame meie aidata kaasa sellele, et Issanda Kirik kasvaks ka tänapäeval?

Õpetus ja Lepingud 20:17–37, 68–69

Jeesuse Kristuse Kiriku õpetus ja ristitud liikmete kohustused

Selgitage, et Õpetuse ja Lepingute 20. osa tunti Kiriku varajaste liikmete seas kui Kiriku artiklid ja lepingud. See osa sisaldab paljusid Issanda juhiseid Jeesuse Kristuse Kiriku õpetuste ja ristitud liikmete kohustuste kohta. See ilmutus loeti ette mõnel varajasel Kiriku konverentsil.

Paluge õpilastel ette kujutada, et nad on Kiriku uued liikmed aastal 1830 ja soovivad teada, mida nad peaksid Jeesuse Kristuse Kiriku liikmetena uskuma. Paluge pooltel õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 20:17–28 ja teisel poolel salme 29–36, otsides õpetust, mida on tähtis teada igal Issanda taastatud Kiriku liikmel. Võiksite õpilastele soovitada leitu ära märkida.

Kui aega on olnud piisavalt, paluge õpilastel rääkida, milliseid tõdesid nad leidsid, ja selgitada, miks iga tõde nende jaoks tähtis on. Soovi korral kirjutage tahvlile järgmine tõde: **Issand selgitas ilmutuse kaudu õpetust ja põhimõtteid, millel Tema evangeelium põhineb.**

Soovi korral paluge pooltel õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 20:37, et leida nõuded neile, kes soovivad saada ristitud. Paluge teistel õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 20:68–69, otsides, mida Issand meilt ootab pärast meie ristimist. Märkige,

et nendes salmides leitavad juhised annavad kõikidele Kiriku liikmetele selge mustri, mida järgida.

Arutlege kogu klassiga järgmise küsimuse üle:

- Mida peab inimene näitama, enne kui ta võib saada ristitud? (Õpilased peaksid ära tundma järgmise tõe: **enne kui inimesed võivad saada ristitud, peavad nad olema alandlikud, meelt parandama, soovima võtta enda peale Jeesuse Kristuse nime ning olema kindlalt otsustanud Teda lõpuni teenida.**)
- Mida ootab Issand meilt pärast ristimist? (Õpilaste vastused võivad erineda, kuid nad peaksid tundma ära järgmise tõe: **me näitame pärast ristimist Issandale oma väärilisust jumaliku käitumise ja kõnega.**)
- Mida tähendab teie arvates „jumaliku käitumise ja kõne” näitamine? (ÕL 20:69)
- Miks võivad õnnistused tulla Kiriku liikmetele, kes kõnnivad „pühaduses Issanda ees”? (ÕL 20:69)

Kui aega jätkub, võiksite oma õpilastele märkida, et õpetusi ja Kiriku tavasid, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 20. osas, kirjeldatakse ka Mormoni Raamatus, mis aitab meil mõista, et Jeesuse Kristuse Kirik on põhimõtteliselt olnud sama kõikidel evangeeliumi ajajärgudel. Näiteks on kirjakohas Õpetus ja Lepingud 20:17–36 kirjeldatud õpetusi kirjeldatud ka Mormoni Raamatus. Sarnaselt on kirjakohas Õpetus ja Lepingud 20:73–80 märgitud talitused ja tavad üles kirjutatud ka Mormoni Raamatus.

Õpetus ja Lepingud 1:30

„Ainus tõeline ja elav kirik”

Selgitage, et meie päevil usuvad paljud, et kõik kirikud on õiged ja Jumala silmis võrdselt tõesed. Kuid umbes poolteist aastat pärast Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku organiseerimist andis Issand Kirikust tähtsa kirjelduse. Paluge õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 1:30. Seejärel küsige:

- Kuidas Issand taastatud Kirikut kirjeldas? (Õpilased peaksid väljendama järgmist tõde: **Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik on ainus tõeline ja elav kirik kogu maa peal.**)
- Mida see teie jaoks tähendab, et Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik on „ainus tõeline ja elav kirik” kogu maa peal? (Enne kui õpilased vastavad, võiksite neile meelde tuletada, et see õpetus ei tähenda, et me peaksime ennast teistest paremaks pidama.)

Näidake järgnevaid sõnu president Henry B. Eyringilt Esimesest Presidentkonnast ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda. Paluge ülejäänud õpilastel teksti jälgida ja leida, miks Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikut peetakse ainsaks ja tõeliseks elavaks kirikuks.

„See on tõene Kirik, ainus tõene Kirik, sest ainult sellel on preesterluse võtmed. Ainult sellele Kirikule andis Issand väe pitseerida maa peal ja pitseerida taevas, nagu Ta tegi apostel Peetruse ajal. Need võtmed taastati Joseph Smithile, kellele anti seejärel volitus anda need Kaheteistkümne Kvoorumli liikmetele.” (Henry B. Eyring. Tõene ja elav Kirik. – 2008. a kevadine üldkonverents)

„Issand on kuulutanud, et Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik on „ainus tõeline ja elav kirik kogu maa palge peal” (ÕL 1:30). See taastatud Kirik on õige, sest see on Päästja Kirik. Tema on „tee ja tõde ja elu” (Jh 14:6). Ja Püha Vaimu annid ja juhatus on teinud sellest kirikust elava Kiriku.” (David A. Bednar. Võta vastu Püha Vaim. – 2010. a sügisene üldkonverents)

- Kuidas eristavad president Eyringi ja vanem Bednari välja toodud tõed Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikut kõigist teistest kirikutest maailmas? (See on Päästja Kirik, selles tegutseb Püha Vaim ja Tema annid ning selles võib leida preesterluse võtmed. Soovi korral võiksite paluda, et õpilased mõned nendest ideedest salmi Õpetus ja Lepingud 1:30 juurde kirjutaksid.)

Selgitage, et juhataja Boyd K. Packer Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist tsiteeris salmi Õpetus ja Lepingud 1:30 ja selgitas seejärel, miks see jumalikult antud kirjeldus Kirikust nii tähtis on. Paluge ühel õpilasel lugeda ette juhataja Packeri avaldus:

„Kui annate järele selles õpetuses, ei suuda te taastamist õigustada. ..

Me ei leiutanud ainsa õige Kiriku õpetust. See sõnum tuli Issandalt. Arvaku teised meist mis tahes, üksipuha kui iseteadvad me ka ei paistaks, kuidas meid ka ei kritiseeritaks, peame me õpetama seda kõigile, kes kuulavad. ..

Me ei väida, et teistel pole mingit tõde. Issand ütles, et neil on jumalikkuse vorm. Usku pöördunud võivad Kirikus tuua endaga kaasa kogu tõe, mis neil on, ja saada sellele lisa.” (The Only True Church. – Ensign, nov 1985, lk 82)

- Kuidas selgitab see õpetus vajadust taastamise järele?

Paluge õpilastel selgitada, kuidas võivad üksikisikud ise teada saada, et Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik on tõene.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 1:30; 20:1–3, 17–37, 68–69.
- Henry B. Eyring. Tõene ja elav Kirik. – 2008. a kevadine üldkonverents.

7. ÕPPETUND

Igavikulise evangeeliumi kuulutamine

Sissejuhatus

Õpetus ja Lepingud sisaldab ilmutusi, mille Issand andis Joseph Smithi kaudu mõnele Kiriku liikmele, käskides neil kuulutada meeleparandust ja koguda Tema äravalituid. Kirik kasvas kiiresti, kui prohvet Joseph Smith kutsus misjonäre,

kes said tööriistaks Issanda kätes. Kiriku liikmed tänapäeval saavad õnnistusi misjonitööst, kui nad tunnevad ära ja täidavad oma kohustust abistada evangeeliumi jagamisel.

Ettevalmistav materjal

- Neil L. Andersen. See on ime. – 2013. a kevadine üldkonverents.
- L. Tom Perry. Tooge hinged minu juurde. – 2009. a kevadine üldkonverents.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 29:4–7; 33:2–7

Issand kutsub teenijaid abistama Tema lapsi kokku koguma

Näidake president Gordon B. Hinckley (1910–2008) järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Misjonitöö on selle Kiriku alustala. See on peamine viis, mille kaudu Kirik kasvab. Tänu sellele teenimistööle on Kirik kasvanud nii suureks, kui see praegu on.” (Missionary Service. First Worldwide Leadership Training Meeting, 11. jaan 2003, lk 17)

- Mil viisil võib misjonäritöö olla Kiriku alustala?

Selgitage, et taastamisaja alguses palusid inimesed tihti, et prohvet paluks nende eest ilmutust, et aidata neil teada, kuidas nad võivad Issanda tööle kaasa aidata. Mõnikord saadi neid ilmutusi ühe inimese ja mõnikord mitme inimese kohta. Selgitage, et Õpetus ja Lepingud 33 on näide ilmutusest, mis saadi kahele inimesele: Ezra Thayerile (või Thayre) ja Northrop Sweetile.

Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette Õpetus ja Lepingud 33:2–7. Paluge klassil teksti jälgida, leides sõnu, fraase või sümboleid, mida Issand kasutas, mis käivad meie rolli kohta misjonitöös ja mis rõhutavad evangeeliumi jagamise tähtsust viimsetel aegadel.

- Milliseid sümboleid Issand kasutas? (Kui õpilased vastavad, kirjutage soovi korral nende vastused tahvlile.)

- Kuidas illustreerivad need sümbolid meie rolli misjonitöös ja rõhutavad evangeeliumi jagamise tähtsust?

Paluge õpilastel uurida hoolikalt 6. salmi ja leida, mida saavutatakse, kui me evangeeliumi teistega jagame. Seejärel paluge neil öelda oma sõnadega, mida nad leidsid. (Õpilased võivad kasutada erinevat sõnastust, kuid nad peaksid tundma ära põhimõtte: **kui me kuulutame Jeesuse Kristuse evangeeliumi teistele, aitame me koguda kokku Issanda äravalituid.** Soovi korral rääkige, et pärast seda ilmutust täitis Ezra Thayer oma küüni inimestega, et kuulda Joseph Smithi ja teisi evangeeliumi kuulutamas (Documents, Vol. 1: July 1828–June 1831, 1. kd dokumentide seeriast „The Joseph Smith Papers”, (2013), lk 206).)

Jagage õpilastega järgmist Iisraeli kokkukogumise definitsiooni vanem Bruce R. McConkie'lt (1915–1985) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist.

„Iisraeli kokkukogumine kätkeb endas kõige selle uskumist ja omaks võtmist, mida Issand pakkus muistsel ajal oma valitud rahvale, ja sellega kooskõlas elamist. ... See kätkeb endas evangeeliumisse uskumist, Kirikuga liitumist ja kuningriiki tulemist.” (A New Witness for the Articles of Faith, 1985, lk 515)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette lugu mõnest esimesest pärast Kiriku organiseerimist kutsutud misjonärist. Paluge klassil kuulata, kuidas need varajased misjonärid saavutasid edu Issanda äravalitute kogumisel.

„[1830. aasta sügisel] ilmutas Issand Joseph Smithile, et Oliver Cowderyl, Peter Whitmer nooremal, Parley P. Prattil ja Ziba Petersonil tuleb „minna laamanlaste juurde ja jutlustada neile [Tema] evangeeliumi” (ÕL 28:8; 30:5–6; 32:1–3). Need misjonärid reisisid ligikaudu 2400 km, jutlustades mitme indiaani hõimu juures. ... Suurim edu saatis misjonäre Ohio osariigis Kirtlandi piirkonnas. Seal ristsid nad ligikaudu 130 pöördunut, peamiselt Sidney Rigdoni reformitud baptistikogudusest, pannes sellega aluse kogudusele, millest sai järgmisel aastal kogunemiskoht sadadele Kiriku liikmetele. Misjonärid leidsid mõningaid pöördunuid ka Missouri osariigi uusasunike seast Jacksoni maakonnas, kuhu hiljem pidi loodama Siioni linn.” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 150; vt ka Richard Dilworth Rust. A Mission to the Lamanites: D&C 28, 30, 32, Revelations in Context series, 22. veebr 2013, history.lds.org)

Selgitage, et need Põhja-Ohio pöördunud rohkem kui kahekordistasid tolleaegse Kiriku liikmeskonna.

Paluge õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 29:4–7, et leida, kuidas kirjeldatakse Issanda äravalituid.

- Kuidas Päästja oma äravalituid kirjeldas?

Selgitage õpilastele, et esimeste väljaspool Põhja-Ameerikat teenivate misjonäride töö kaasab dramaatilist näidet, kuidas Issand kasutab oma teenijaid oma äravalitute kogumiseks. Paluge ühel õpilasel lugeda ette järgnev kokkuvõte. Paluge õpilastel jälgida ja kuulata prohvet Joseph Smithi nõu vanem Heber C. Kimballile (1801–1868).

„Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liige Heber C. Kimball meenutas: „1837. aasta juuni esimestel päevadel istusin parajasti Kirtlandi templis, kui prohvet Joseph tuli minu juurde ja ütles sosinal: „Vend Heber, Issanda Vaim sosistas mulle: „Las minu teenija Heber läheb Inglismaale minu evangeeliumi jutlustama ja avab päästmise ukse selle rahva jaoks.”” Vanem Kimball oli sellest teatest liigutatud. „Tundsin, et olen üks nõrgimaid Jumala teenijaid. Ma küsisin Josephilt, mida peaksin kohale jõudes rääkima. Ta ütles, et küsiksin Issandalt, kes juhib mind ning räägib minu suu läbi sama vaimu kaudu, mis [juhtis] tedagi.”

Prohvet esitas kutse ka järgmistele inimestele: Orson Hyde, Willard Richards ja Joseph Fielding Kirtlandist; Isaac Russell, John Snyder ja John Goodson Kanadast Torontost. Need vennad pidid vend Kimballiga ühinema tema misjonil Inglismaale. Nad kogunesid New York Citysse ja alustasid 1. juulil 1837 merereisi Suurbritanniasse laevaga, mis kandis nime Garrick. See esimene misjon väljaspool Põhja-Ameerikat tõi esimese aasta jooksul Inglismaal Kirikusse ligi kaks tuhat pöördunut. Vanem Kimball kirjutas rõõmsalt prohvetile: „Au olgu Jumalal, Joseph, Issand on koos meiega eri rahvaste seas!”

Teisest apostellikust misjonist Inglismaale, mida juhtis Brigham Young, võttis osa enamik Kaheteistkümne liikmeid. Prohvet juhatas neid Nauvoost. Kaheteistkümne Kvoorumi liikmed lahkusid kodumaalt 1839. aasta sügisel ja saabusid Inglismaale 1840. aastal. Seal alustasid nad tööd, mis tõi ühe aastaga Kirikusse üle 6000 pöördunu.” (Teachings: Joseph Smith, lk 327, 329)

- Millist nõu sai Heber C. Kimball prohvet Joseph Smithilt?
- Kirjeldage aega, kui te saite Issandalt abi evangeeliumi jagamisel.

Õpetus ja Lepingud 4:1–7; 18:10–16; 31:1–12; 34:5–6; 39:20–23; 88:81

Neil, keda on hoiatatud, tuleb hoiatada oma ligimesi

Selgitage, et Õpetuse ja Lepingute raamat tuletab Kiriku liikmetele korduvalt meelde nende kohustust ja õnnistust osaleda misjonitöös. Meie kohus jagada evangeeliumi teistega on korduv muster ja teema Õpetuses ja Lepingutes üles tähendatud ilmutustes. Kui õpilased õpivad ära tundma mustreid ja teemasid pühakirjades, aitab see neil rohkem Kristuse sõnadest toituda (vt David A. Bednar. A Reservoir of Living Water (Brigham Youngi ülikooli küünlavalgusõhtu, 4. veebr 2007), speeches.byu.edu).

Paluge õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 88:81 ja võtta seejärel oma sõnadega kokku, kuidas käib loetu praeguste Kiriku liikmete kohta. (Üks vastus, mida õpilased võivad öelda, on see, et **kõigil, kes on vastu võtnud Jeesuse Kristuse evangeeliumi, on kohustus seda teistega jagada.**)

Näidake järgnevat tabelit või joonistage see tahvlile. Jagage õpilased kolme rühma ja andke igale rühmale üks pühakirjakoht. Paluge õpilastel neile antud kirjakohtad läbi lugeda ja leida evangeeliumi jagamise kohustused ja lubatud õnnistused.

	<i>Kohustused</i>	<i>Õnnistused</i>
Õpetus ja Lepingud 4:1–7		

	<i>Kohustused</i>	<i>Õnnistused</i>
Õpetus ja Lepingud 18:10–16		
Õpetus ja Lepingud 31:1–12		

Kui aega on olnud piisavalt, paluge õpilastel teistele rääkida, mida nad leidsid.

Näidake Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem David A. Bednari järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda. Paluge teistel kuulata vanem Bednari kirjeldust meie isiklikust kohustusest evangeeliumi jagada.

„Jeesuse Kristuse pühendunud jüngrid on alati olnud ja on ka tulevikus vaprad misjonärid. Misjonär on Kristuse järgija, kes tunnistab Temast kui Lunastajast ja kuulutab Tema evangeeliumi tõdesid.

Jeesuse Kristuse Kirik on alati olnud misjonitöö kirik ja jääb selleks. Päästja Kiriku liikmed on võtnud endale püha kohustuse aidata täita seda püha ülesannet, mille Issand andis oma apostlitele, nagu on kirjas Uues Testamendis:

„Minge siis ja tehke jüngriteks kõik rahvad, neid ristides Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimesse ja neid õpetades pidama kõike, mida mina teid olen käskinud. Ja vaata, mina olen iga päev teie juures maailma-ajastu otsani!” (Mt 28:19–20)

Viimse aja pühad võtavad tõsiselt oma kohustust kõik rahvad Issanda Jeesuse Kristuse jüngriks teha ja neile Tema taastatud evangeeliumi õpetada. . .

Me tunneme tõepoolest püha kohustust viia see sõnum kõigi rahvaste, hõimude, keelte ja rahvasteni.” (Tulge ja vaadake! – 2014. a sügisene üldkonverents)

- Miks peaksid Päästja Kiriku liikmed pidama misjonitööd pühaks kohuseks?

Näidake Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem L. Tom Perry järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda. Paluge teistel teksti jälgida ja mõtiskleda, miks peaksid nad tahtma usinamalt evangeeliumi jagada.

„Evangeeliumi keskmeks on meie Issanda ja Päästja lepitus. Lepitus annab väe patud andeks saada, terveneda ja igavest elu elada. Kõiki lepituse kujuteldamatuid õnnistusi saab anda ainult neile, kes elavad evangeeliumi põhimõtete järgi ja saavad osa evangeeliumi talitustest, milleks on usk Jeesusesse Kristusesse, meeleparandus, ristimine, Püha Vaimu saamine ja lõpuni vastu pidamine. Meie olulisim misjonärisõnum maailmale on see, et kogu inimkond on kutsutud saama päästetud ja sisenema Hea Karjase, nimelt Jeesuse Kristuse lambatarasse.

Meie sõnumile on toeks teadmised taastamisest. Me teame, et Jumal räägib oma prohvetitega täna nii nagu muistegi. Me teame ka, et Tema evangeeliumi juhatakse taastatud preesterluse väe

ja volitusega. Ühelgi teisel sõnumil pole nii suurt igavikulist tähendust kõikidele, kes täna maa peal elavad.” (Tooge hinged minu juurde. – 2009. a kevadine üldkonverents)

- Miks peaksime me kõik usinamalt evangeeliumi jagama? (Vastused peaksid sisaldama järgmist: **kui me jagame evangeeliumi teistega, anname me neile võimaluse saada osa Jeesuse Kristuse lepituse õnnistustest.**)

Paluge õpilastel uurida kirjakohti Õpetus ja Lepingud 34:5–6 ja 39:20–23, otsides veel ühte tähtsat põhjust, miks Issand on käskinud meil evangeeliumi teistega jagada. (Õpilased võivad kasutada erinevat sõnastust, kuid nad peaksid tundma ära järgmise tõe: **kui me jagame evangeeliumi teistega, aitame me neil valmistuda Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks.**)

- Kuidas aitab evangeeliumi igavikuline tähtsus teid motiveerida jagama evangeeliumi teist usku inimestega?
- Kirjeldage oma kogemust teistega evangeeliumi jagamise kohta.

Andke õpilastele paar minutit, et mõtiskleda ja kirjutada üles, mida nad võivad teha, et evangeeliumi jagamises osaleda. Näiteks võivad nad üles kirjutada kellegi nime, kes ei ole hetkel Kiriku liige ja otsustada nendega evangeeliumi jagada.

Paluge mõnel õpilasel jagada, mida nad teha planeerivad. Innustage õpilasi tegutsema saadud muljete ajal ja palvetama iga päev, et leida võimalusi evangeeliumi teistega jagada.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 4:1–7; 18:10–16; 29:4–7; 31:1–12; 33:2–7; 34:5–6; 39:20–23; 88:81.
- Neil L. Andersen. See on ime. – 2013. a kevadine üldkonverents.

8. ÕPPETUND

Viimse aja Iisraeli kokkukogumine

Sissejuhatus

Üks aasta pärast Kiirku organiseerimist andis Issand pühadele käsu koguneda Ohio osariiki (vt ÕL 37:3). Sellest ajast peale on viimse aja pühad kogunenud erinevatesse paikadesse, püüdes järgida elavat prohvetit ja rajada

elamiseks turvalist kohta. Selles õppetunnis õpivad õpilased, et Issand kogub oma rahvast, et neid tugevdada ja valmistada neid ette suuremate õnnistuste saamiseks, sealhulgas templiõnnistusteks (vt ÕL 84:4).

Ettevalmistav materjal

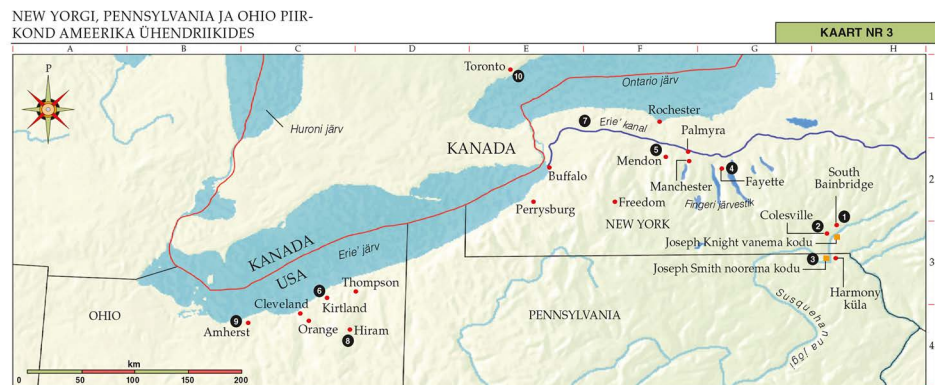
- Russell M. Nelson. Iisraeli hajutatute kokkukogumine. – 2006. a sügisene üldkonverents.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 38:31–33; 39:15; 95:8; 110:9

Kutse koguneda Ohiosse

Näidake kaarti „New Yorgi, Pennsylvania ja Ohio piirkond Ameerika Ühendriikides” (Kiriku ajaloo seotud kaardid, nr 3), mille võite leida Õpetuse ja Lepingute raamatu tagaosast, või mõnda teist kaarti sellest piirkonnast.

Paluge õpilastel leida taastamisega seotud paikade asukohad: esimene nägemus (Manchester, New Yorgi osariik), preesterluse taastamine (Harmony, Pennsylvania osariik) ja Kiriku organiseerimine (Fayette, New Yorgi osariik).

Seejärel paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette järgmine avaldus:

„Sidney Rigdon, endine kirikuõpetaja ja äsja pöördunud liige Kirtlandi piirkonnast, ja tema mitteliikmest sõber, Edward Partridge, soovisid väga prohvetiga kohtuda ja rohkem Kiriku

õpetustega tutvuda. Detsembris 1830 rändasid nad rohkem kui 400 kilomeetrit Fayette'i, New Yorki, et kohtuda Joseph Smithiga. Nad palusid tal uurida Issanda tahet nende endi ja Kirtlandi pühade suhtes. Vastuseks sellele käskis Issand ilmutuses, et New Yorgi osariigi pühad „koguneksid Ohiosse” (ÕL 37:3). Kolmandal ja viimasel Kiriku konverentsil New Yorgi osariigis, mis peeti Whitmeri talus 2. jaanuaril 1831, kordas Issand liikmetele seda käsku (et Kiriku liikmed koliksid Ohiosse). .. See oli selle ajajärgu esimene üleskutse pühade kokku kogunemiseks. ..

Kusagil 68 liiget Colesville'ist olid aprilli keskel 1831 teel Ohiosse. Sama kuulekad Issanda käsule olid 80 püha Fayette'i kogudusest ja 50 püha Manchesteri kogudusest, kes lahkusid oma kodudest 1831. aasta mai alguses. Mai keskpaigaks olid kõik Kiriku New Yorgi kogudused saanud laevaga üle Erie järve Fairporti sadamasse Ohiosse sõita, kus neid kohtasid kaaspühad, kes viisid nad Kirtlandi ja Thompsoni alevitesse. Suur viimse aja Iisraeli kokkukogumine oli alanud.” (Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1996, lk 17–19)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 38:31–33. Paluge teistel teksti jälgida ja tähele panna, kuidas pühased õnnistatakse, kui nad kuuletuvad Ohio osariiki kogunemise käsule. Õpilased peaksid välja tooma neli õnnistust: 1) nad „võiksi[d] pääseda vaenlase võimusest”; 2) nad „[on Jumalale] kokkukogutud õigemeelsed inimesed”; 3) neile antakse Jumala seadus ja 4) neile „antakse vägi kõrgest”. Soovi korral paluge õpilastel need õnnistused oma pühakirjades ära märkida. (NB! Pühakirjades nimekirjade leidmine võib aidata õpilastel ära tunda võtmepunkte, mida Issand või prohvet tahab rõhutada.)

Kirjutage tahvlile järgmine põhimõte: **Issand kogub oma rahva, et neid kaitsta ja vaimselt tugevdada.** Võite märkida, et pühakirjades on kogunemise õpetus tihti seotud turvalisusega. „Seosed on ideede, inimeste, asjade või sündmuste vahelised suhted või lingid ja pühakirjad on seoseid täis.” (David A. Bednar. A Reservoir of Living Water (Brigham Youngi ülikooli küünlavalgusõhtu, 4. veebr 2007), lk 4, speeches.byu.edu)

Selgitage, et just nagu Issand viis muistse Iisraeli Siinai mäe juurde ja andis neile Tema seaduse, nii käskis Ta ka viimse aja pühadel koguneda Ohiosse, et nad võiksid saada Tema seaduse sellel evangeeliumi ajajärgul (vt ÕL 38:32). Ohios hakkas Issand oma seadust Kirikule ilmutama (vt ÕL 42 osa päis). Seejärel küsige:

- Kuidas aitab samade uskumuste ja käitumisnormidega inimeste kokkukogunemine aidata kaitsta teid Saatana väe eest?
- Kuidas aitab Jumala seaduste saamine meid vaimselt tugevdada?
- Mida tähendab, et Ohios „antakse [pühadele] vägi kõrgest”?

Selgitage, et lubatud õnnistus, et pühadele „antakse .. vägi kõrgest” hakkas täituma, kui viis aastat pärast pühade Ohiosse kogunemist valmis Kirtlandi tempel. Taevased sõnumitoojad külastasid lõpetatud templit, et taastada Joseph Smithile ja Oliver Cowderyle pühade talituste sooritamiseks vajalikud võtmed ja volitus. Templi pühitsemise ajal valati vaimseid ilminguid mitme püha peale. Ja väike grupp pühased sai templis pesemised ja võidmised. Lubadus väest kõrgest täitus veelgi mõned aastad hiljem Nauvoos, kui pühadele tutvustati templianni talitusi. Näidake prohvet Joseph Smithi järgnevaid sõnu Nauvoos ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Mis on olnud Jumala rahva kokkukutsumise eesmärk mistahes ajastul? .. Peamiseks eesmärgiks on olnud ehitada Issandale koda, kus Ta saaks ilmutada oma rahvale oma koja talitused ja oma kuningriigi hiilgused ning õpetada inimestele päästmise teed.” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 416)

- Mil moel olete märganud, et Jumal õnnistab viimse aja pühasid, kui nad kogunevad ja ehitavad Tema juhatusel templeid?

Õpetus ja Lepingud 45:62–67

Issand kirjeldas Uut Jeruusalemma ehk Siionit

Selgitage, et peagi pärast seda, kui New Yorgi pühad olid kogunenud Ohiosse, sai Kirikule osaks mitme ajalehe valelik laim. Sel ajal sai prohvet Joseph Smith ilmutuse määratud kogunemiskoha ja turvapaiga kohta.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 45:62–67. Paluge õpilastel teksti jälgida ja leida, miks käskis Issand pühadel „läänepoolsetesse maadesse” koguneda (ÕL 45:64). Kui soovite, võite esitada neile järgmised küsimused:

- Mis oli Issanda sõnul „isegi teil ukse ees” (ÕL 45:63)? Mida tähendab fraas „isegi teil ukse ees” teie jaoks?
- Mida Issand tahtis, et pühad läänepoolsetele maadele kokku kogunedes teeksid?
- Miks pidid nad kokku koguma oma rikkused? (Selgitage, et sõna *pärisosa* viitab maadele, mida nad pidid ostma, kus nad võiksid elada ja Issandat kummardada.)
- Kuidas pidi pühade pärandmaad kutsutama?

Selgitage, et pühakirjades võib sõnal *Siion* olla mitu tähendust. Mõnikord viitab see Siioni inimestele ja kirjeldab neid kui „puhtad südamelt” (ÕL 97:21). Teinekord viitab *Siion* kogu Kirikule ja selle vaiadele (vt ÕL 82:14). Samuti võib sõna *Siion* viidata konkreetsetele geograafilistele asukohtadele. Salmides Õpetus ja Lepingud 45:66–67 viitab *Siion* füüsilisele linnale, mille pühad rajavad ja kuhu nad kogunevad, ja mida vahel kutsutakse Uueks Jeruusalemmaks (vt ka 3Ne 20:22; 21:23; Et 13:1–8; märksõna „Siion”. – Pühakirjajuht). Arutage järgmiseid küsimusi:

- Kuidas kirjeldab Issand Uut Jeruusalemma ehk Siionit? Õpilased peaksid ära tundma järgmise õpetuse: **Uus Jeruusalemm on rahu ja turvalisuse paik ning seal on Issanda auhiilgus.**
- Mil viisil on Kiriku liikmeks olemine andnud sulle turvatunde ja rahu, mida võib leida Siionis?

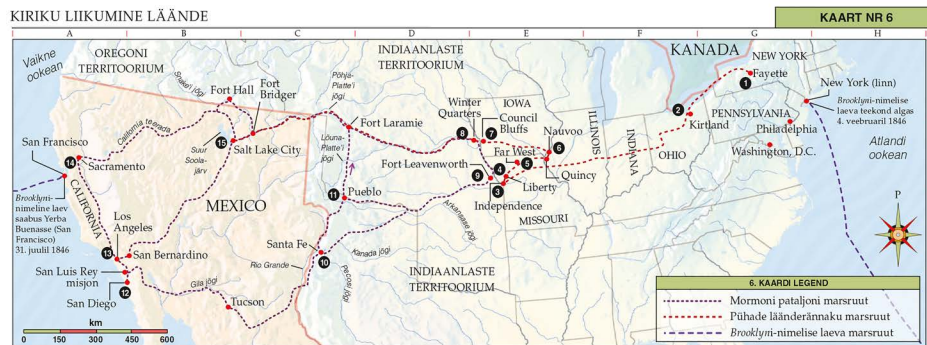
Selgitage, et 1831. aasta juunis Ohio osariigis Kirtlandis peetud Kiriku neljanda konverentsi lõppedes käskis Issand Joseph Smithil ja teistel vanematel rännata paarikaupa umbes 1500 km kaugusele Missouri osariiki ning teel olles jutlustada (vt ÕL 52 salmide kokkuvõtet). Pärast kohalejõudmist sai prohvet ilmutuse, milles avaldati, et Missouri on „töötatud maa ja paik Siioni linna jaoks” ning

Independence, Missouri, on „keskmeks” (ÕL 57:1–3). Järgmise paari aasta jooksul kolisid sajad viimse aja pühad Jacksoni maakonda Missouri osariiki, olles innukad Siionit ehitama. Kahjuks kasvas Kiriku liikmete ja teiste piirkonna elanike vahel konflikt ja olukord muutus lõpuks vägivaldseks. 1833. aasta novembris ja detsembris olid pühad sunnitud jätma maha oma kodud ja Jacksoni maakonnast lahkuma.

Õpetus ja Lepingud 115:5–6

Jumala rahvas koguneb tänapäeval Siioni vaiadesse

Näitlikustamaks pühade püüdlusi koguneda teistes turva- ja rahupaikades, näidake kaarti „Kiriku liikumine läände” (Kiriku ajalooga seotud kaardid, nr 6), mille võite leida Õpetuse ja Lepingute raamatu tagaosast.

Selgitage, et pühadid sunniti lõpuks lahkuma Kirtlandist Ohioist ning ka Lääne-Missourist. 1839. aastal hakkasid pühad kogunema Nauvoos Illinoisi osariigis, kuhu nad rajasid suure linna. Kuid peagi pärast prohvet Joseph Smithi surma olid Kiriku liikmed taas sunnitud oma kodu maha jätma. Nad rändasid Kaljumäestikku ja rajasid asulad kogu Põhja-Ameerika lääneosas ning Kiriku peakorteri Salt Lake Citysse.

Paluge õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 115:5–6. Seejärel küsige:

- Milliseid õnnistusi lubati nende salmide kohaselt neile, kes kogunevad Siioni vaiadesse? (Vastused peaksid sisaldama järgmist tõde: **me koguneme Siioni vaiadesse, et saada kaitset ja varjupaika kurja eest.**)
- Mil moel võivad Siioni vaiad pakkuda Kiriku liikmetele kaitset ja varjupaika nende kodumaal?
- Millal olete tundnud jõudu ja kaitset, kui olete pühadega oma koguduses kogunenud?

Aitamaks õpilastel paremini mõista, mida tähendab Siioni vaiadesse kogunemine Kiriku liikmete jaoks tänapäeval, näidake järgmist avaldust vanem Dallin H. Oaksilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist ja paluge ühel õpilasel see ette lugeda:

„Selle viimase ajajärgu varasematel aastatel hõlmas Siioni kogunemine erinevaid Ameerika Ühendriikide piirkondi: Kirtlandi, Missouriit, Nauvood ja mägede tippe. Alati olid need kogumised tulevaste templite juurde. Vaikondade moodustamisega ja templite ehitamisega enamiku rahvaste seas, kus on üsna suur ustavate populatsioon, pole kaasaegne käsk mitte ühte kohta koguneda, vaid koguneda vaikondadesse omaenda kodumaal. Seal saavad ustavad täielikult nautida igavikulisi õnnistusi Issanda kojas. ... Sel moel on Siioni vaikonnad „kaitseks ja varjupaigaks tormi ja raevu eest, kui see valatakse lahjendamata kujul välja kogu maa peale“ (ÕL 115:6).“ (Preparation for the Second Coming. – Ensign, mai 2004, lk 8)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette president Spencer W. Kimballi (1895–1985) avaldus:

„Iisraeli kokkukogumine koosneb õige kirikuga liitumisest ja tõelise Jumala tundmaõppimisest. ... Seega iga inimene, kes on võtnud vastu taastatud evangeeliumi ja tahab kummardada Issandat oma emakeeles koos pühadega oma elukohariigis, elab Iisraeli kogunemise seaduse järgi ja on nendel viimsetel päevadel pühadele lubatud õnnistuste pärija.“ (The Teachings of Spencer W. Kimball, toim. Edward L. Kimball, 1982, lk 439)

- Mis on juhtunud templite arvuga, mida Kirik on teie eluajal ehitanud?
- Kuidas on teid õnnistanud liikmelisus Siioni vaias? Kuidas on püha tempel teid õnnistanud?

Lõpetuseks paluge õpilastel mõtiskleda, kuidas nad võivad aidata teistel saada vaimset kaitset ja jõudu, mis tuleb ustavast osalusest Siioni vaiades ja pühas templis kummardamise kaudu. Innustage õpilasi tegutsema saadud Vaimu õhutuste ajal.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 37:1–3; 38:31–33; 39:15; 45:62–67; 95:8; 110:9; 115:5–6.
- Russell M. Nelson. Iisraeli hajutatute kokkukogumine. – 2006. a sügisene üldkonverents.

9. ÕPPETUND

Järgige elavat prohvetit

Sissejuhatus

Päeval, mil Kirik organiseeriti, lubas Issand vaimset turvalisust kõikidele, kes panevad tähele prohveti sõnu (vt ÕL 21:4–6). Peagi pärast seda, aitamaks Kiriku liikmetel pettust vältida, ilmutas Issand, et ainult prohvetil on volitus saada

ilmutust kogu Kirikule (vt ÕL 28:1–7). Prohvetil on samuti volitus pühakirju selgitada. Nende tõdede mõistmine toob neil viimsetel aegadel suuremat vaimset turvalisust.

Ettevalmistav materjal

- Russell M. Nelson. Prohvetite toetamine. – 2014. a sügisene üldkonverents.
- Ezra Taft Benson. Fourteen Fundamentals in Following the Prophet (Brigham Youngi ülikooli küünlavalgusõhtu, 26. veebr 1980), speeches.byu.edu; vt ka Tambuli, juuni 1981, lk 1–8.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 21:1–6

Pange tähele prohveti sõnu

Küsige õpilastelt, milliste tiitlitega Kiriku presidenti vahel kutsutakse. Kirjutage õpilaste vastused tahvlile. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 21:1 ja teistel teksti jälgida. Kirjutage lisatiitlid tahvlile. Seejärel küsige:

- Kuidas kirjeldavad selles salmis toodud tiitlid Kiriku presidendi tööd?

Aidake õpilastel mõista Õpetuse ja Lepingute 21. osa konteksti, selgitades, et seal olev ilmutus anti Kiriku organiseerimise päeval. (NB! Kui õpilased õpivad mõistma pühakirja konteksti, siis mõistavad nad loetava tähendust ja tähtsust paremini.) Seejärel küsige:

- Miks oli tähtis, et algusaegade Kiriku liikmed tunnistasid, et Joseph Smithi prohvetikutse erines märkimisväärselt teiste kirikute juhtide rollidest?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 21:4–5 ning klassil teksti jälgida. Seejärel arutage järgnevat:

- Miks on mõnikord prohveti sõnade kuulamiseks vaja kannatlikkust ja usku?

Vajadusel jagage õpilastega järgmist president Harold B. Lee (1899–1973) avaldust.

„Me peame õppima pöörama tähelepanu sõnadele ja käskudele, mis Issand oma prohveti kaudu annab. .. See, mis tuleb Kiriku juhtidelt, ei pruugi teile meeldida. See võib olla vastuolus teie poliitiliste vaadetega. See võib olla vastuolus teie sotsiaalsete vaadetega. See võib segada teie seltsielu. Kuid kui te kuulate neid asju nagu Issanda enda suust, kannatlikkuse ja usuga, siis lubatakse, et „põrgu väravad [ei saa] teist võitu; jah, ja Issand Jumal hajutab pimeduse väed laiali teie ees ja paneb taevad rappuma teie heaks ja oma nime auks“ (ÕL 21:6).“ (Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee, 2000, lk 84)

Vaimu õhutusel võite selgitada järgnevat:

1. Viimse aja pühadena ei pea me prohveteid täiuslikeks meesteks. Kuid Issand ei lase neil iial Kirikut valele teele juhtida (vt At 1, „Katkeid President Wilford Woodruffi kolmest pöördumisest Manifesti teemal”).
2. Me usume jätkuvasse ilmutusse ja tunneme sellest rõõmu. Kiriku ajaloos on tulnud ette, et üks prohvet on selgitanud eelnevat prohvetlikku nõuannet või leidnud kord laialt omaks võetud õpetusi või tegevusi, mida oli hiljem vaja muuta. Näiteks Kiriku algusaegadel innustati liikmeid kogunema kesketesse paikadesse, nagu Kirtlandi Ohios või Jacksoni maakonda Missouris. Tänapäeval innustatakse Kiriku liikmeid kogunema nende kohalikes vaiades või ringkondades.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 21:6. Paluge õpilastel teksti jälgida ja leida nendele antud lubadused, kes võtavad kuulda prohveti sõnu.

Võiksite õpilastele soovitada leitu ära märkida. Seejärel küsige:

- Kuidas te võtaksite kokku nendele antud lubadused, kes võtavad kuulda prohveti sõnu? (Õpilased võivad kasutada erinevat sõnastust, kuid nad peaksid vältima järgmist põhimõtet: **kui me võtame kuulda prohveti sõnu, kaitseb Ta meid vastase eest**. Kui õpilased vastavad, võiksite selgitada, et *rappuma* tähendab siin midagi kusagilt välja kallama või vabastama. Seega, üks tõlgendus 6. salmle võib olla, et kui taevad rapuvad meie heaks, siis „lastakse lahti” ilmutused ja õnnistused ja valatakse meie peale.)

Näidake Esimesest Presidentkonnast vanem Henry B. Eyringi järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Prohvetite nõuandest turvapaika viiva teeraja otsimine tundub mõistlik neile, kelle usk on tugev. Kui prohvet räägib, võivad nõrgausulised pidada seda vaid targa mehe heaks nõuandeks. ...

Kui aga otsustada prohvetlikku nõu mitte kuulata, muudab see meie enda jalgealust. See muutub ohtlikumaks. Kui me ei võta kuulda prohvetlikku nõuannet, siis vähendab see meie võimet võtta tulevikus kuulda inspireeritud nõuannet.” (Finding Safety in Counsel. – Ensign, mai 1997, lk 25)

- Miks muudab see meie enda jalgealust nii, et see muutub ohtlikumaks, kui me hülgame prohvetite nõuanded? Millised näited näitavad, et see on tõsi?
- Millal on teid või teie tuttavat elava prohveti nõuande kuulda võtmise eest õnnistatud?
- Kuidas võib prohveti nõuande kuulda võtmise põhimõtte kehtida meie aja usuliste, moraalsete ja sotsiaalsete küsimuste puhul?

Innustage õpilasi mõtisklema selle üle, mida nad võivad teha, et saada salmis Õpetus ja Lepingud 21:6 lubatud õnnistusi. Kinnitage neile, et kui nad võtavad tõsiselt kuulda elavate prohvetite sõnu, saavad nad suuri õnnistusi nüüd ja igavikes. Selgitage, et prohveti nõu kuulda võtmine ei tähenda, et me pimesi nende sõnu järgime.

Lugege ette president Harold B. Lee avaldus:

„Meile kui viimse aja pühadele ei ole kohane ainuüksi järgida meie juhte ja võtta vastu nende nõuandeid, vaid meil lasub suurem kohustus saada kõikumatu tunnistus nende meeste jumalikust kutsest, ja et see, mida nad meile on öelnud, on meie Taevase Isa tahe.” (Teachings: Harold B. Lee, lk 45)

Õpetus ja Lepingud 28:2, 6–7; 43:1–7

Issand annab ilmutust korra kohaselt

Selgitage, et peatselt pärast Kiriku organiseerimist pettis vaenlane osa Kiriku liikmeid vale prohvetliku juhatusena. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetuse ja Lepingute 28. osa päis, samal ajal kui teised teksti jälgivad (vt ka Jeffrey G. Cannon. All Things Must Be Done in Order: D&C 28, 43, Revelations in Context series, 4. apr 2013, history.lds.org). Seejärel küsige:

- Millised probleemid oleksid võinud juhtuda, kui Kiriku liikmed oleksid jätkanud uskumist Hiram Page'i väidetavatesse ilmutustesse?

Paluge õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 28:2, 6–7. Seejärel küsige:

- Kuidas selgitas see sõnum Issandalt Kiriku presidendi rolli? (Õpilased peaksid tundma ära õpetuse: **Kiriku president hoiab võtmeid saada ilmutust kogu Kiriku jaoks.**)

Aitamaks õpilastel süvendada arusaamist sellest õpetusest, paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetuse ja Lepingute 43. osa ajalooline taust:

1831. aasta veebruaris tuli Ohio osariigis Kirtlandis pühade hulka naine nimega proua Hubble. Ta väitis, et on naisprohvet ja et ta oli saanud Kiriku jaoks ilmutusi, et ta teadis, et Mormoni Raamat on õige ja et ta peaks saama Kirikus õpetajaks. Ta suutis mõned pühad ära petta. Joseph Smith ja teised muretsesid tema mõju ja valeilmutuste pärast pühade seas. Prohvet otsustas küsida Issandalt, mida peaks tegema ja sai ilmutuse, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 43. osas (vt Documents, Vol. 1: juuli 1828 – juuni 1831, 1. kd dokumentide seeriast „The Joseph Smith Papers” 2013, lk 257).

Paluge õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 43:1–7, et leida, milliseid õpetusi Issand tol ajal selgitas. Võiksite õpilastele soovitada leitu ära märkida. Võiksite samuti soovitada, et nad ristviitaksid need salmid kirjakohtadega Õpetus ja Lepingud 28:2. Märkige, et 28. osas kirjas olev ilmutus anti pühadele New Yorgi osariigis ja 43. osas olev ilmutus anti pühadele Kirtlandis. Seejärel küsige:

- Kes oli määratud saama kätte ja ilmutusi kogu Kiriku jaoks ajal, mil anti Õpetuse ja Lepingute 43. osas kirjas olev ilmutus?
- Milliseid õpetusi võime nendest salmidest õppida? (Õpilased võivad kasutada erinevat sõnastust, kuid nad peaksid tundma ära järgmised õpetused: **ainult üks inimene korraga määratakse saama kogu Kiriku jaoks ilmutusi. Neid, kes kuulavad Kiriku presidenti, ei peteta.**)

Soovi korral lugege ette järgmine avaldus vanem L. Tom Perrylt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist:

„Selles, kuidas Issand ilmutab oma tahet inimkonnale, valitseb kindel kord. Meil on kõigil õigus paluda Issandat ja saada inspiratsiooni Tema Vaimu kaudu oma vastutusala piires. Vanemad võivad saada ilmutusi omaenda perekonna jaoks, piiskop oma koguduse tarvis ja nii edasi kuni Esimese Presidentkonnani, kes saab ilmutusi terve Kiriku kohta. .. Prohvet Joseph Smith kuulutas:

„See on vastu Jumala otstarbekale korraldusele, et Kiriku mistahes liige või kes tahes saaks juhiseid nende jaoks, kes on juhid, kes on neist ülemad” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 197–198).” (We Believe All That God Has Revealed. – Ensign, nov 2003, lk 85–86)

- Kuidas aitab vältida pettust teadmine, et Jumala ilmutus tuleb alati teadaolevate preesterluse kanalite kaudu? Kuidas võib see teadmine teie ellu rahu tuua?
- Kuidas hoiab Issanda ilmutuse muster Kirikus korda?

Õpetus ja Lepingud 90:1–6

Issand rajas Kirikus korra

Selgitage, et Kiriku kasvades juhatas Issand prohvet Joseph Smithi preesterluse organiseerimise ja Kiriku liikmeskonna asjus.

Lugege ette või võtke kokku järgmine avaldus:

„Kiriku liikmeskonna kasvades sai prohvet jätkuvalt ilmutusi preesterluse ametite kohta. Issanda juhatusel organiseeris ta Esimese Presidentkonna, mis koosnes temast endast kui presidendist ning tema nõuandjatest Sidney Rigdonist ja Frederick G. Williamsist. Ta organiseeris ka Kaheteistkümne Apostli Kvoorum ja Seitsmekümnete Esimese Kvoorum. Ta kutsus ja asetas ametisse piiskoppe ja nende nõuandjaid, ülempreestreid, patriarhe, kõrgemaid nõukogusid, seitsmekümneid ning vanemaid. Ta organiseeris Kiriku esimesed vaiad.” (Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1996, lk 26)

Selgitage, et Esimesel Presidentkonnal on Kirikus unikaalne positsioon. Paluge õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 90:1–6 ning leida viiteid Esimese Presidentkonna eriliste kohustuste kohta. (Esimene Presidentkond „kanna[b] .. kuningriigi võtmeid” (2. salm) ja on see, kelle „kaudu antakse ilmutused” Kirikule (4. salm).)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem D. Todd Christoffersoni sõnad. Paluge õpilastel kuulata, millisel kahel erineval viisil antakse Kiriku õpetust edasi.

„President J. Reuben Clark noorem, kes oli nõuandja Esimeses Presidentkonnas, analüüsis 1954. aastal, kuidas õpetust Kirikus edasi antakse. Rääkides Esimese Presidentkonna ja Kaheteistkümne Kvoorumi liikmetest, ütles ta: „Me peaksime meeles pidama, et mõnele üldjuhile on antud eriline kutse, neil on eriline and, neid on toetatud prohvetite, nägijate ja ilmutajatena, mis annab neile õpetamiseks vaimse väe. Neil on õigus, vägi ja volitus kuulutada inimestele

Jumala tahet, samal ajal lasub neil kohustus anda aru Kiriku presidendile, kelle käes on kõrgeim vägi ja volitus. ...

Kiriku president võib saadud ilmutuse kaudu õpetusi välja kuulutada või neid tõlgendada (vt nt ÕL 138). Õpetuse selgitus võib tulla ka Esimese Presidentkonna ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi ühisest nõupidamisest (vt nt At 2).“ (Kristuse õpetus. – 2012. a kevadine üldkonverents)

- Miks on tähtis meeles pidada, kellel on volitus kuulutada Jumala tahet maailmale?

Lõpetuseks paluge õpilastel mõtiskleda, mida nad on õppinud elavate prohvetite ja apostlite sõnumitest. Innustage õpilasi jagama oma tunnistust, kuidas need sõnumid on neid õnnistanud.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 21:1–6; 28:2, 6–7; 43:1–7; 90:1–6, 16.
- Russell M. Nelson. Prohvetite toetamine. – 2014. a sügisene üldkonverents.

10. ÕPPETUND

Otsige tõde

Sissejuhatus

Jumala lapsi innustatakse „otsi[ma] teadmisi .. õppimise ja samuti usu kaudu” (ÕL 88:118). Selle mustri järgimine aitab inimestel saada Püha Vaimu abi õpiprotsessis. Tänapäeval pakuvad internet ja teised allikad külluslikult infot – millest osa on tõsi, osa väär ja osa eksitav – Kiriku õpetuse, ajaloo ja

ühiskondlikes küsimustes võetud positsiooni kohta, mispärast on eriti tähtis, et me toetume tõe ja vale väljaselgitamisel Pühale Vaimule. Selle protsessi osa on tuvastada ja kasutada sobilikke infoallikaid.

Ettevalmistav materjal

- Dieter F. Uchtdorf. Mis on tõde? – KHS-i pühalik koosolek noortele täiskasvanutele, 13. jaan 2013; lds.org/broadcasts.
- Gospel Learning. Gospel Topics, lds.org/topics.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 88:118, 121–126.

Õpimall

Lugege ette järgmine kirjeldus prohvetite kooli kohta Ohio osariigis Kirtlandis:

„1833. aastal oli prohvetil ja rühmal Kirtlandi pühadel ainulaadne võimalus evangeeliumi õppida. Issanda käsu (vt ÕL 88:127–41) kohaselt asutas prohvet selle aasta jaanuaris prohvetite kooli, et koolitada preesterluse hoidjaid nende teenimistöös ja valmistada neid ette evangeeliumi jutlustamiseks. Koolitunde peeti prohveti eluruumides Newel K. Whitney poehoone teisel korrusel. Osales ligikaudu 25 venda; mõned neist reisisid sadu kilomeetreid, et saada osa võimalusest õppida evangeeliumi toas, mis polnud suurem kui 3,3 x 4,3 m. Paljudest neist meestest said hiljem apostlid, seitsmekümned ja teised Kiriku juhid. Kuigi prohvet ja teised vennad õppisid vahel ka keelt, keskendusid nad peamiselt evangeeliumi õpetustele, tegeledes usinalt õpingutega varahommikust kuni hilise pärastlõunani. See kool kestis neli kuud ja samasuguseid koole korraldati hiljem Kirtlandis ja samuti Missouris, kus osales sadu inimesi.” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 261)

Selgitage, et Õpetuse ja Lepingute 88. osa sisaldab Issanda juhiseid neile, kes võtsid osa prohvetite koolist. Paluge õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 88:118, et leida õpimalle, mida Issand kirjeldas. Seejärel arutage järgmiseid küsimusi:

- Mida tähendab teie arvates „otsi[da] teadmisi .. õppimise ja samuti usu kaudu”?
- Mil viisil võib selle malli järgimine suurendada meie võimet õppida? (Õpilased võivad vastata erinevalt, kuid veenduge, et nad mõistavad, et **kui me kaasame õpiprotsessi usku, siis võime saada Issanda abi.**)

Paluge mitmel õpilasel kordamööda lugeda kirjakohta Õpetus ja Lepingud 88:121–126, kus on kirjas Issanda edasised juhised prohvetite koolile. Paluge klassil teksti jälgida ja otsida põhimõtteid, mis aitavad mõista, kuidas õppida usu kaudu.

Võiksite õpilastele soovitada leitu ära märkida. Soovi korral kirjutage need põhimõtted tahvlile, samal ajal, kui õpilased neid jagavad. Võiksite samuti soovitada, et õpilased kirjutaksid pühakirjadesse nende salmide kõrvale fraasi „põhimõtted, mis õpetavad, kuidas õppida usu kaudu”. (NB! Pühakirjadesse märkuste kirjutamine võib aidata õpilastel tähtsaid põhimõtteid kergemini leida ja meelde jätta.) Kui aega on piisavalt, võite paluda õpilastel uurida kirjakohti Alma 32:28, 41–43 ja Johannese 7:17, et leida lisapõhimõtteid.

- Kuidas võib nendes salmides õpetatud põhimõtete järgi elamine aidata meil õppida õppimise ja usu kaudu? (Kui õpilased vastavad, võite soovi korral rõhutada, et nende põhimõtete järgimine aitab meil saada Vaimu abi.)
- Kui meiega on Issanda Vaim, siis kuidas mõjutab see meie tööotsingut?

Õpetus ja Lepingud 91:1–6

Tõe eristamine vales

Näidake Esimesest Presidentkonnast president Dieter F. Uchtdorfi järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Mitte kunagi maailma ajaloo jooksul pole meil olnud kergemat ligipääsu informatsioonile – osa sellest on tõde, osa vale ja suurem osa pooleldi tõde.

Sellest tulenevalt pole maailma ajaloo jooksul olnud midagi tähtsamat, kui õppida õigesti vahet tegema tõe ja vale vahel.” (Mis on tõde? – KHS-i pühalik koosolek noortele täiskasvanutele, 13. jaan 2013; lds.org/broadcasts)

- Mis võib juhtuda, kui me ei õpi tegema vahet tõe ja vale vahel?

Kirjutage tahvlile järgmine küsimus:

Kuidas võime õigesti tõel ja vael vahet teha?

Selgitage, et Õpetuse ja Lepingute 91. osas kirjutatud ilmutus õpetas Joseph Smithi, kuidas teada, kas see, mida ta Apokriivast loeb, on tõsi. Paluge ühel õpilasel lugeda ette 91. osa päis ja teistel teksti jälgida. Seejärel paluge õpilastel koos Õpetuse ja Lepingute 91. osa uurides mõtelda tahvilil olevale küsimusele.

Selgitage, et Apokriiva on juutide pühade raamatute kogumik. Neid raamatuid ei kaasatud algupärasesse heebreakeelsesesse Piiblis (Vana Testament), vaid lisati Piibli kreekakeelsesesse tõlkesse vahetult enne Kristuse aega. Kui varakristlased sajandeid hiljem Piibli raamatuid kokku seadsid, panid nad Apokriiva raamatud lisasse. Mõned kristlikud usulahud peavad Apokriivat pühakirjaks, kuid teised ei usu, et need on inspireeritud ülestähendused. Piibel, mida Joseph Smith kasutas, et luua oma inspireeritud tõlget, sisaldas Apokriivat. Joseph küsis Issandalt, kas need raamatud tuleks kaasata Piibli tõlkesse.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 91:1–3.

- Mida Joseph Smith Apokriiva kohta teda sai?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 91:4–6.

- Kuidas võib 4.–6. salmis antud nõu aidata meil eristada tõde varest ja hinnata loetava materjali usaldusväärsust? (Õpilased võivad kasutada erinevaid sõnu, kuid tehke kindlaks, et nad tunnevad ära järgmise tõe: **Püha Vaim võib aidata meil teada, kas see, mida me loeme, on õige.**)

Selgitage, et internetis külluses leiduv info on loonud üha suureneva vajaduse kõigi jaoks omada eristuse vaimuandi (vt ÕL 46:23), et me võiksime teada, kuidas õigesti tõde varest eristada. (Lisainfot selle kohta, miks eristamise and on meie elus nii tähtis, vaadake vanem David A. Bednari artiklist „Quick to Observe”. – Ensign, detsember 2006, lk 31–36.)

Andke igale õpilasele järgmine avaldus vanem Steven E. Snow'lt Seitsmekümnest. Paluge õpilastel uurida kahte esimest lõiku, milles vanem Snow annab nõu, kuidas hinnata infot, mida võime lugeda Kiriku ajaloo ja õpetuste kohta.

Kiriku ajaloo tasakaalustamine

Vanem Steven E. Snow Seitsmekümnest ütles:

„Internet on pannud kõiksugu infot meie käeulatusse – head, halba, tõest, valet –, sealhulgas infot Kiriku ajaloo kohta. Te võite meie ajaloo kohta päris palju lugeda, kuid on tähtis, et loeme ja mõistame seda õiges kontekstis. Mõningase internetis leiduva info probleemiks on see, et see on võetud kontekstist välja ega näita tervikpilti.

Info, mis püüab Kirikule piinlikkust tekitada, on üldjuhul väga subjektiivne ja ebaaus. Me peaksime otsima allikaid, mis kirjeldavad meie uskumusi ja ajalugu objektiivsemalt. Mõned veebilehed on väga halvustavad ja esitavad infot väga kõmuliselt. Otsige infot tunnustatud ja austatud ajaloolastelt, olgu nad siis Kiriku liikmed või mitte.

Osa noori inimesi üllatab ja vapustab internetis leiduv mormoonidevastane materjal, kuna nad pole ennast selle vastu kaitsnud. Nad ei ole ehk veetnud küllalt palju aega ennast vaimselt ette valmistades ja tugevdades selle vastu, mistahes tulla võib. Kui elukogemused tulevad, et neil jalad alt lüüa, siis on tähtis, et nad teevad neid põhiasju, millest me alati räägime: pidev pühakirjade uurimine ja tähendusrikas palve koos Taevase Isaga. Need põhiasjad valmistavad inimesi igasugusteks vastuseisudeks, sealhulgas mormoonidevastased artiklid, mida internetis leida võib.” (Balancing Church History. – New Era, juuni 2013, lk 21–22)

- Kuna me peame hoolikalt hindama Kiriku ajaloo ja õpetuste kohta käiva info allikaid, siis kuidas võiksite kasutada vanem Snow õpetusi, et aidata hinnata Kiriku kohta loetud info usaldusväärsust?

Paluge õpilastel lugeda kolmandat lõiku vanem Snow avaldusest. Seejärel esitage järgmised küsimused:

- Kuidas aitab teid vanem Snow nõuanne, kui te juhtute lugema infot, mis võib teie uskumusi kahtluse alla seada?

Küsimuste tekkides ustavana püsimine

Selgitage, et Kiriku liikmetel võib vahel olla küsimusi, isegi kahtlusi Kiriku õpetuse ja ajaloo ning ühiskondlikes küsimustes võetud positsiooni kohta. Jagage oma õpilastega järgmist avaldus president Dieter F. Uchtdorfilt.

„Küsimustes pole midagi ebaloomulikku – siira järelepärimise tammetõrust on sageli võrsunud ja kasvanud suur mõistmise tamm. Kirikus on vähe liikmeid, kes pole ühel või teisel ajal mõne tõsise või tundliku küsimusega maadelnud. Kiriku üks eesmärke on toita ja harida ususeemet – isegi kui tegemist on vahel kahtluse ja kindlusetuse liivase pinnasega.” (Tulge meiega! – 2013. a sügisene üldkonverents)

Andke igale õpilasele koopia käsilehest „Tõe eristamine valest”, mis sisaldab Kiriku juhtide nõuandeid neile, kellel on küsimusi või kahtlusi. Paluge õpilastel käsilehe avaldused läbi lugeda ja leida põhimõtted, mis aitaksid kellelgi läheneda küsimustele ja kahtlustele ustaval viisil. Kui on möödunud küllaldaselt aega, kutsuge õpilasi selgitama, kuidas käsilehel loetu võib aidata kedagi, kellel on küsimusi või kahtlusi Kiriku õpetuse ja ajaloo või ühiskondlikes küsimustes võetud positsiooni kohta.

Kui te õppetunni lõpetate, rõhutage, et kuigi võib olla küsimusi, millele me oma eluajal vastuseid ei leia, **võime me leida vastuseid oma suurimatele küsimustele, kui me kuuletume käskudele, uurime sobilikke infoallikaid – eriti elavate prohvetite sõnu –, otsime juhatust palve kaudu ja rakendame kannatlikkust ja usku.**

Kutsuge õpilasi jagama kogemusi, mis neil on olnud, kui tundsid Issanda abi, mis juhatas neid leidma tõe ja vastuseid nende küsimustele.

Julgustage õpilasi vaatama üle avaldusi käsilehel ja kutsuge neid järgima õppetunni nõuannet otsida teadmisi õppimise ja usu kaudu.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 88:118–26; 91:1–6.
- Dieter F. Uchtdorf. Mis on tõde? – KHS-i pühalik koosolek noortele täiskasvanutele, 13. jaan 2013; [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts).

Tõe eristamine valest

Igal evangeeliumi ajajärgul on kurjuse väed võidelnud Jumala ja Tema töö vastu. Kuid Jumala tööd ei saa nurja ajada. Neil viimsetel aegadel on kivi mäest lahti murtud ilma käte abita ja see „veereb edasi, kuni ta on täitnud terve maa” (ÕL 65:2). Kuid kuna Kiriku üksikliikmed võivad langeda pettuse ohvriks, peame me olema „alati valvel ja palvetama” (3Ne 18:18).

„Praegusel valgustatud ajajärgul, mil evangeeliumi täius on taastatud, ei pea me tõdes otsides purjetama üle tundmatute merede ega rändama tähistamata teedel. Armastav Taevane Isa on määranud ära meie kursi ja andnud eksimatu juhise – nimelt *kuulekuse*. Me saame teadmise tõest ja vastused oma suurimatele küsimustele, kui oleme kuulekad Jumala käskudele.” (Thomas S. Monson. Kuulekus toob õnnistusi. – 2013. a kevadine üldkonverents)

„Seega, mu kallid vennad ja õed, mu kallid sõbrad, palun kahelge esmalt oma kahtlustes, enne kui oma usus kahtlema lööte. Me ei tohi iial lasta kahtlusel end vangistada ning hoida meid eemal jumalikust armastusest, rahust ja andidest, mis tulevad usu kaudu Issandasse Jeesusesse Kristusesse.” (Dieter F. Uchtdorf. Tulge meiega! – 2013. a sügisene üldkonverents)

„Saatan on osav petis, „vendade süüdistaja” (Il 12:10), kõikide valede isa (vt Jh 8:44), kes püüab pidevalt petta, et meist võitu saada (vt ÕL 50:3). ..

Nende hulgas, kes on tõe juba omaks võtnud, püüab ta peamiselt külvata kahtlust. Näiteks on ta pannud paljud Kiriku liikmed eksima, kui nad avastavad Kiriku kohta infot, mis on vastuolus sellega, mida nad varem on kuulnud.

Sellistel hetkedel pidage meeles, et praegusel infoajastul on palju neid, kes külvavad kahtlust igal ajal ja igal pool, kõiges ja kõigis. ..

Alati on hea meeles pidada, et see, kui miski on paberile trükitud, internetti riputatud, kui seda on sageli korratud või kui millelgi on palju poolehoidjaid, ei muuda see asja veel tõeks.

Mõnikord on ebatõesed väited või ebatõene info esitatud küllaltki usutaval viisil. ..

See, mis praegu tundub vastuoluline, võib saada täiesti mõistetavaks, kui otsime ja saame usaldusväärset lisainfot.” (Dieter F. Uchtdorf. Mis on tõde? – KHS-i pühalik koosolek noortele täiskasvanutele, 13. jaan 2013); [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts))

„Kui me võrdleme kaasaja tavaid ja arvamusi sellega, mida me teame Jumala plaanist, ja sellega, mis on määratletud Jumala sõna ja Tema elavate prohvetite õpetuste kaudu, .. siis teame, et seisame igavesti turvalises paigas.” (Dallin H. Oaks. As He Thinketh in His Heart. – õhtu vanem Dallin H. Oaksiga, 8. veebr 2013, [lds.org/broadcasts](https://www.lds.org/broadcasts))

„Toetuge hirmu ja kahtluste käes vaeveldes või rasketel aegadel sellele, mis teil juba on, olgu seda siis kui tahes vähe. .. Kui sellised hetked tulevad ja raskused ilmnevad ning lahendust pole kohe käepärast, siis *hoidke kinni sellest, mida te juba teate, ja pidage vastu, kuni te saate rohkem teada.*” (Issand, ma usun. – 2013. a kevadine üldkonverents)

„Me võiksime sellele siirale küsijale meelde tuletada, et internetist pärineval informatsioonil pole tõefiltrit. Mõnikord pole info, ükskõik kui veenev see ka pole, lihtsalt tõsi.” (Neil L. Andersen. Joseph Smith. – 2014. a sügisene üldkonverents)

„Vastused vaimsetele küsimustele antakse inimestele, kes ei tee oma südant kõvaks; kes küsivad usus, uskudes, et nad saavad; ja peavad usinasti kinni käskudest.” (Paul V. Johnson. A Pattern for Learning Spiritual Things. – KHS-i kõne usuõpetajatele, 7. aug 2012, si.lds.org)

„Kiriku uurimine .. nende kaudu, kes selle on hüljanud, on nagu Juudasega vestlemine, et Jeesust mõista.” (Neal A. Maxwell. All Hell Is Moved. – Brigham Youngi ülikooli pühalik koosolek, 8. nov 1977, lk 3, speeches.byu.edu)

11. ÕPPETUND

Issanda hääl Õpetuse ja Lepingute raamatus

Sissejuhatus

Õpetuse ja Lepingute raamat näitab selgelt, et Jumal kõneleb prohvetitele viimsetel aegadel ja valmistab maailma ette Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks. Kui me loeme ilmutusi Õpetuse ja Lepingute raamatus, võime me kuulda Jeesuse

Kristuse häält. Kui me mõistame Õpetuse ja Lepingute raamatu tähtsust, siis hindame me selle õpetusi rohkem kui kogu maailma rikkust.

Ettevalmistav materjal

- Ezra Taft Benson. The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants. – Ensign, mai 2005, lk 24–28.

Õpetamissoovitused

Sissejuhatus Õpetuse ja Lepingute raamatusse

Issanda hääl Õpetuse ja Lepingute raamatus

Näidake järgmist president Ezra Taft Bensoni (1899–1994) avaldust. Paluge ühel õpilasel see ette lugeda ja teistel teksti jälgida.

„Mormoni Raamat toob inimesi Kristuse juurde. Õpetus ja Lepingud toob inimesed Kristuse kuningriiki, nimelt Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikusse, mis on „see ainus tõeline ja elav kirik kogu maa palge peal” (ÕL 1:30). Ma tean seda.

Mormoni Raamat on meie usundi päiskivi ning Õpetus ja Lepingud on koos viimse aja jätkuvate ilmutustega kui tipukivi. Issand on kiitnud heaks nii päiskivi kui ka tipukivi.” (The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants. – Ensign, mai 2005, lk 26)

- Mida olete te leidnud Õpetuse ja Lepingute raamatus, mis näitab selle tähtsust Kiriku ja Kiriku liikmete jaoks?

Paluge õpilastel avada Õpetuse ja Lepingute raamatu sissejuhatus, mille leiate Õpetuse ja Lepingute raamatu algusest. Paluge paaril õpilasel kordamööda lugeda ette esimene ja kolmas lõik, samal ajal kui ülejäänud õpilased teksti jälgivad. Paluge klassil leida, mil viisil erineb Õpetuse ja Lepingute raamat teistest pühakirjadest ja märkige, kuidas sissejuhatuses rõhutatakse Issanda hääle kuulamist. Seejärel küsige:

- Kuidas erineb Õpetus ja Lepingud teistest pühakirjadest?
- Mida ütleb sissejuhatus „Issanda Jeesuse Kristuse hääle” kohta? (Aidake õpilastel mõista, et **kui me uurime Õpetust ja Lepinguid, võime õppida ära tundma Issanda Jeesuse Kristuse häält**. Selgitage, et fraas „Issanda Jeesuse

Kristuse häält” või selle fraasi variatsioon esineb Õpetuse ja Lepingute raamatus üle 40 korra (näiteks vt ÕL 1:2; 18:35–36; 76:30); fraas „nõnda ütleb Issand” esineb Õpetuse ja Lepingute raamatus üle 60 korra (näiteks vt ÕL 36:1; 56:14).) Issanda hääle kuulmine on tähtis teema Õpetuse ja Lepingute raamatus.

Näidake järgmist avaldust vanem Neal A. Maxwellilt (1926–2004) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Paluge ühel õpilasel see ette lugeda ja teistel teksti jälgida.

„Kui küsida, milline pühakirja raamat pakub kõige sagedasemaid võimalusi kuulata Issandat kõnelemas, siis enamik inimesi arvaks esiti, et see on Uus Testament. Uus Testament on imeline kogum Messia tegudest ja mitmest õpikust. Kuid Õpetuse ja Lepingute raamatus leiame me nii Issanda hääle kui ka sõna. Me võime Teda peaaegu kõnelemas kuulda.” (The Doctrine and Covenants: The Voice of the Lord. – Ensign, det 1978, lk 4)

- Kuidas võiks teie elu muuta see, kui õpite Õpetuse ja Lepingute raamatut uurides kuulma ja ära tundma Issanda häält?

Andke õpilastele mõni minut aega, et uurida Õpetuse ja Lepingute sissejuhatuse kaheksandat lõiku. Paluge neil leida õpetused, mis on kirjas Õpetuses ja Lepingutes. Kui aega on möödunud piisavalt, küsige:

- Mis teeb Õpetuse ja Lepingute raamatu Kirikule „väärtuslikumaks kui kogu maa rikkused”?

Soovi korral jagage seda, mida vanem Steven E. Snow Seitsmekümnest ütles Õpetuse ja Lepingute raamatus olevate ilmutuste kohta.

„Nende innustavate ja õpetlike ilmutuste kaudu õpetab ja kinnitab Õpetuse ja Lepingute raamat tähtsat õpetust. .. Vanem John A. Widtsoe (1872–1952) kirjutas: „Iga Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku õpetatav õpetus on leitav, kas täiel kujul või vihjamisi, Õpetuse ja Lepingute raamatus. Nii palju kui mina tean, ei õpeta Kirik ühtegi õpetust, mida ei või mingil moel sellest raamatust leida.” Ta lisas, et Õpetuse ja Lepingute raamat on oluline, kuna „ükski teine meie pühadest raamatutest ei sisalda kõiki Kiriku õpetusi” (The Message of the Doctrine and Covenants, 1969, lk 117).” (Treasuring the Doctrine and Covenants. – Ensign, jaan 2009, lk 52)

Innustage õpilasi jagama, kuidas Õpetuse ja Lepingute raamat on õnnistanud nende elu.

Õpetus ja Lepingud 1:1–17; 5:10

Õpetuse ja Lepingute raamatu taustinfo

Selgitage õpilastele, et Õpetuse ja Lepingute 1. osas üles tähendatud ilmutuse andis Issand raamatu „Book of Commandments” (Käskude Raamatu) eessõnaks, mis oli esimene Joseph Smithi saadud ilmutuste kogumik. See ilmutuste kollektsioon koos paljude teiste prohveti ilmutuste ja „Usuloengutega” avaldati

hiljem Õpetuse ja Lepingute raamatuna. 1. osa kirjeldab, miks on seda raamatut meie päevil vaja. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetuse ja Lepingute 1. osa päis. Aidake õpilastel osa päist analüüsida, esitades neile järgmised küsimused:

- Millises otsuses jõuti erilisel vanemate koosolekul kokkuleppele? (Ilmutused, mis Joseph Smith oli sel ajal saanud, avaldatakse raamatuna. Tuletage õpilastele meelde, et kuigi seda raamatut kutsuti algupäraselt „Book of Commandments” (Käskude Raamatuks), nimetati see hiljem ümber Õpetuseks ja Lepinguteks.)

Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette Õpetus ja Lepingud 1:1–5. Seejärel küsige õpilastelt:

- Kellele Jeesus Kristus nendes salmides kõneles?
- Kuidas sa võtaksid kokku nende salmide keskse sõnumi?
- Kuidas lubas Issand edastada oma hoiatused kõikidele inimestele? (Õpilased peaksid tundma ära järgmise õpetuse: **Issand edastab oma hoiatused kõikidele inimestele oma valitud jüngerite kaudu.**)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 1:12. Seejärel küsige:

- Milliseks sündmuseks soovib Issand meid joonealuse märkuse 12b kohaselt ette valmistada? (Kui õpilased on vastanud, innustage neid pidevalt joonealuseid märkusi vaatama, et süvendada ja selgendada nende pühakirjateksti mõistmist.)

Paluge õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 1:14–16, otsides, kuidas kirjeldab Issand maailma, milles me elame. Kui õpilased leitud jagavad, paluge neil lugeda 17. salmi ja selgitada, mida Issand tegi, et lahendada salmides 14–16 kirjeldatud probleemi.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 5:10 ning klassil teksti jälgida. Seejärel arutage järgnevat:

- Mida me õpime sellest salmist Joseph Smithi ainulaadse kutse kohta? (Õpilased peaksid tundma ära järgmise tõe: **Issand kutsus Joseph Smithi tooma maailmale Tema sõna.**)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette avaldus vanem Jeffrey R. Hollandilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist:

„Kõiges muus, mida ta saavutas .. [jättis] Joseph [Smith] üle kõige meile kindla pärandi jumalikust ilmutusest – mitte üksiku ja eraldatud ilmutuse ilma tõestuse ega tagajärgedeta ega „kergemat sorti inspiratsiooni, mis immitseks kõikide heade inimeste meeltesse” kõikjal, vaid erilised ja dokumenteeritud jätkuvad juhised Jumalalt. Nagu hea sõber ja ustav viimse aja pühast õpetlane on kokkuvõtvalt öelnud: „Ajal, mil kristluse päritolu oli pandud valgustusajastu mõistuspärase mõtteviisi poolt löögi alla, tõi Joseph Smith [selgesõnaliselt ja täiesti üksi] kaasaegse kristluse tagasi oma juurte juurde ilmutuses” (Richard L. Bushman. A Joseph Smith for the Twenty-First Century, teoses „Believing History”, 2004, lk 274).” (Prophets, Seers, and Revelators. – Ensign, nov 2004, lk 8)

- Kuidas on see õpetus süvendanud teie arusaamist Õpetuse ja Lepingute eesmärgist ja tähtsusest?

- Kuidas on Õpetus ja Lepingud tugevdanud teie tunnistust Joseph Smithi jumalikust kutsest Jumala prohvetina?

Lõpetage õppetund, küsides, kas mõni õpilane sooviks jagada oma tunnistust Õpetuses ja Lepingutes kirjas olevate õpetuste, põhimõtete ja tõdede kohta.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetuse ja Lepingute sissejuhatus; Õpetus ja Lepingud 1:1–39; 5:10.
- Ezra Taft Benson. The Book of Mormon and the Doctrine and Covenants. – Ensign, mai 2005, lk 24–28.

12. ÕPPETUND

Lisapühakirjad meie päevil

Sissejuhatus

Issand jätkab meile jumalike juhiste andmist, ilmutades oma teenijatele oma sõna ja tahet Püha Vaimu kaudu. Kuna Jumal jätkab kaasaja prohvetitele kõnelemist, jääb pühakirjade kaanon avatuks. Meie päevil esile toodud lisapühakirjad,

nagu Joseph Smithi piiblitõlge ja Aabrahami raamatu tõlge, kinnitavad, selgitavad ja suurendavad meie arusaamu evangeeliumist.

Ettevalmistav materjal

- Jeffrey R. Holland. Minu sõnad ... ei lakka kunagi. – 2008. a kevadine üldkonverents.
- Translation and Historicity of the Book of Abraham. Gospel Topics, lds.org/topics.
- Elizabeth Maki. Joseph Smith's Bible Translation: D&C 45, 76, 77, 86, 91, Revelations in Context series, 20. märts 2013, history.lds.org.

Õpetamissoovitused

Viimse aja pühakirjad

Paluge õpilastel ette kujutada, et üks sõber küsib siiralt: „Miks on mormoonidel rohkem pühakirju kui Piibel? Ma arvasin, et Piibel sisaldab kogu Jumala sõna.” Paluge õpilastel tõsta käsi, kui neil on sellist küsimust küsitud. Paluge mõnel õpilasel jagada oma vastust sellele küsimusele ja kuidas nad end tundsid, kui jagasid teistega oma tunnistust pühakirjadest.

Kirjutage tahvlile sõna *kaanon*. Näidake Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem Jeffrey R. Hollandi ja vanem Dallin H. Oaksi järgnevaid sõnu ja paluge kahel õpilasel need kordamööda ette lugeda. Paluge klassil kuulata ja mõtiskleda sõna *kaanon* tähenduse üle nende avalduste kontekstis.

„Mõned kristlased, suuresti oma siira armastuse pärast Piibli vastu, on kuulutanud, et peale Piibli ei saa olla rohkem tunnustatud pühakirju. Kuulutades niisiis ilmutused lõppenuks, sulgevad meie sõbrad teistest uskudest ukse jumalikule väljendusele, mida meie Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikus kalliks peame – Mormoni Raamatule, Õpetusele ja Lepingutele, Kallihinnalisele Pärlile ja jätkuval juhatusel, mida saavad Jumala võitnud prohvetid ja apostlid.”

(Jeffrey R. Holland. Minu sõnad ... ei lakka kunagi. – 2008. a kevadine üldkonverents)

„Enamik kristlasi usub, et Jumal sulges pühakirjakaanon – pühaks tunnistatud raamatute kogumiku, mida kasutatakse pühakirjadena – vahetult pärast Kristuse surma ja et sellest ajast peale pole enam sellele võrdväärseid ilmutusi olnud. Joseph Smith õpetas ja demonstreeris, et pühakirjakaanon on avatud (vt Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 195). ..

Joseph Smith õpetas, et Jumal juhatab oma lapsi, lisades pühakirjade kaanonile. Mormoni Raamat on üks selline lisa. Ja seda on ka Õpetus ja Lepingud ja Kallihinnaline Pärl.” (Dallin H. Oaks. Fundamental to Our Faith. – Ensign, jaan 2011, lk 29)

- Mida tähendab sõna „pühakirjakaanon”? (See on „usaldusväärseks tunnistatud pühade raamatute kogumik. Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikus kutsutakse kanoonilisi raamatuid põhiteosteks” (vt märksõna „Kaanon” . – Pühakirjajuht, scriptures.lds.org).)
- Mida tähendab, et viimse aja pühad usuvad avatud kaanonisse? (Kuigi nad võivad kasutada erinevaid sõnu, peaksid õpilased mõistma järgmist tõde: **Piibel ei ole ainuke raamat, mis sisaldab Jumala sõna** (vt UA 1:9).)
- Miks on tähtis uskuda, et Issand ilmutab pühakirja viimse aja prohvetitele?

Õpetus ja Lepingud 42:56; 45:60–62; 76:15–19; 93:53; 94:10

Joseph Smithi piiblitõlge

Kirjutage tahvlile järgmine lause:

Prohvet Joseph Smithi kaudu ilmutas Issand lisapühakirju, mis kinnitab, selgitab ja suurendab meie teadmisi tõest.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetuse ja Lepingute 35. osa päis. Paluge klassil teksti jälgida ja leida, mida prohvet Joseph Smith ja Sidney Rigdon tegid, kui nad said selles osas oleva ilmutuse.

- Mis tööga olid prohvet Joseph Smith ja Sidney Rigdon hõivatud, kui nad selle ilmutuse said?

Aitamaks selgitada, mis on Joseph Smithi piiblitõlge, paluge ühel õpilasel järgmised kaks lõiku ette lugeda:

„Issand käskis prohvet Joseph Smithil tõlkida Piiblit 1830. aasta suve paiku. Joseph Smith ei tõlkinud Piiblit ühest keelest teise ja tal polnud ka Piibli originaalkäskkirja, millega töötada. Selle asemel luges ja uuris Joseph kuningas Jamesi piibliversionist pühakirjasalme ja tegi seejärel Pühast Vaimust inspireerituna parandusi ja täiendusi. Seega oli tõlkimine pigem inspireeritud paranduste tegemine kui traditsiooniline tõlkimine.

Joseph Smithi tõlge puudutab kuningas Jamesi piibliversionis vähemalt 3000 salmi. Need erinevused kaasavad lisatud teksti (et selgitada tähendust või konteksti või taastada prohvetlikke kirjutisi, nagu Moosese raamat), kustutatud teksti, ümberseatud salme ja teatud peatükkide

täielikku ümberkorraldust. Lisainfot Joseph Smithi tõlke kohta leiate Pühakirjajuhist, märksõna „Joseph Smithi tõlge (JST).”

Joonistage tahvlile järgnev tabel.

Õpetus ja Lepingud 45:60–62 Õpetus ja Lepingud 42:56, joonealune märkus a Õpetus ja Lepingud 76:15–19 Õpetus ja Lepingud 93:53	Õpetus ja Lepingud 35; 76; 77; 86; 91 osade päised Õpetus ja Lepingud 94:10, joonealune märkus b
--	--

Jagage õpilased kahte rühma. Paluge igal rühmal uurida ühe tulba materjale, otsides infot Joseph Smithi piiblitõlke kohta. Kui õpilastel on olnud lugemiseks piisavalt aega, paluge neil jagada, mida nad õppisid. Seejärel küsige:

- Milline mõju oli tõlketööl Joseph Smithi vaimsele haridusele ja evangeeliumitõdede taastamisele?

Aitamaks õpilastel mõista, milline mõju oli Joseph Smithi piibli tõlkimise tööle Kirikule, paluge õpilastel avada Õpetuse ja Lepingute raamatu kronoloogiline sisukord (Õpetuse ja Lepingute raamatu alguses) ning selgitage, et prohvet töötas tõlkega peamiselt vahemikus 1830. a juuni kuni 1833. a juuli. Seejärel küsige:

- Kui mitu Õpetuse ja Lepingute osa saadi valmis vahemikus 1830. a juuni kuni 1833. a juuli? (Prohvet sai selles ajavahemikus 74 ilmutust, mis kaasati Õpetuse ja Lepingute raamatusse.)

Võite samuti märkida, et Moosese raamat ja Joseph Smith – Matteuse raamat, mis on mõlemad Kallihinnalises Pärlis, on samuti osa Joseph Smithi piiblitõlkest ning saadi samas ajavahemikus. Moosese raamat on Joseph Smithi tõlge 1. Moosese esimesest kaheksast peatükist. Tõlkides salme Eenoki kohta, mõistis Joseph Smith, kui palju Piiblist puudu on. Kuningas Jamesi piibliversion sisaldab 109 sõna Eenoki kohta ja Moosese raamat 5240 sõna Eenoki kohta.

- Mida näitab see sellel ajavahemikul saadud suur ilmutuste arv selle kohta, millist rolli mängis Joseph Smithi tõlge evangeeliumi taastamises?
- Kui te vaatate sellel ajavahemikul saadud Õpetuse ja Lepingute osasid, siis millised on mõned sellel ajal ilmutatud tähtsad õpetused? (Näiteid sellel ajavahemikul ilmutatud tähtsate tõdede kohta võib leida osades 29, 42, 45, 76, 88 ja 93.)

Kui õpilased on vastanud, näidake järgmist ja paluge ühel õpilasel see ette lugeda:

„Prohveti piiblitõlkel oli tähtis osa tema enda vaimses hariduses ja evangeeliumitõdede taastamises. Vana ja Uut Testamenti lugedes sai ta tihti ilmutusi, mis selgitasid või avardasid piiblisalme. Sel viisil sai prohvet Issandalt palju õpetusi, kaasa arvatud need, mida võib leida osades Õpetus ja Lepingud 74, 76, 77, 86 ja 91 ning mitmes teises Õpetuse ja Lepingute osas.” (Teachings: Joseph Smith, lk 208)

Tunnistage, et Issand ilmutas märkimisväärse osa Õpetuse ja Lepingute raamatust Joseph Smithi piiblitõlkimistöö otsese tagajärjena. Samuti võite selgitada, et osa Joseph Smithi tõlkest lisati kuningas Jamesi Piibli 1979. a VAP väljaandele, mis muutsid nende ilmutuste õnnistused Kiriku liikmetele kättesaadavamaks.

Aabrahami raamat

Paluge õpilastel vaadata läbi Aabrahami raamatu peatükkide päised. Arutage õpilastega lühidalt Aabrahami raamatu sisu. Seejärel selgitage, et 1835. a suvel ostis mees nimega Michael Chandler Ohiosse Kirtlandi Egiptuse muumiad ja mitu papüürusrulli, mis sisaldasid iidseid Egiptuse kirjutisi. Kiriku liikmed ostsid muumiad ja papüürusrullid. Kuigi täpne tõlkeviis on teadmata, tõlkis prohvet Joseph Smith mõned kirjutised paar kuud pärast Egiptuse papüüruste ostmist. 1842. a märtsist alates avaldati Kiriku ajalehes Times and Seasons katkeid Aabrahami raamatust. Hiljem avaldati Aabrahami raamat Kallihinnalises Pärlis.

Jagage järgmist kokkuvõtet Aabrahami raamatu esiletulekust. Paluge õpilastel kuulata, mida me teame tõlkeprotsessi kohta.

Levinud vastuväide Aabrahami raamatu ehtsusele on see, et käsikiri (papüürus) ei ole küllalt vana, et selle oleks võinud kirjutada Aabraham, kes elas peaaegu 2000 aastat enne Jeesuse Kristuse sündi. Joseph Smith ei väitnud, et Aabraham ise oleks papüürusele kirjutanud või et need pärinesid Aabrahami ajast. „Muistseid ülestähendusi edastatakse tihtipeale koopiadena või koopiate koopiatena. Aabrahami ülestähendust võisid toimetada .. hilisemad kirjutajad, nagu Mormoni Raamatu prohvet-ajaloolased Mormon ja Moroni lühendasid varasemate inimeste ülestähendusi.” (Translation and Historicity of the Book of Abraham. Gospel Topics, lds.org/topics)

Tõlkimisel võis prohvet Joseph Smith töötada papüüruste osadega, mis hiljem hävitati. Seega „on mõttetu hinnata Josephi võimet papüürust tõlkida, kui meil on praegu alles vaid osa kõigest, millega tema töötas” (Translation and Historicity of the Book of Abraham). Samuti on võimalik, et kui Joseph Smith kirjutisi hoolikalt uuris, sai ta „ilmutust Aabrahami elu sündmuste ja õpetuste kohta, nagu ta oli varem saanud Piiblit uurides ilmutust Moosese elu kohta” (Translation and Historicity of the Book of Abraham). Kuigi me ei tea täpselt, kuidas Joseph Smith Aabrahami raamatut tõlkis, teame me, et ta tõlkis selle Jumala annil ja väega.

- Millised on mõned näited selle kohta, kuidas lisapühakirjad, mille me saime prohvet Joseph Smithi kaudu, suurendavad meie mõistmist Jumala plaanist Tema lastele?

Soovi korral tunnistage, et kui õpilased uurivad õpetuslikult tähtsat Aabrahami raamatut, tunnistab Püha Vaim neile selle tähtsusest ja ehtsusest.

Õpetus ja Lepingud 1:38; 68:3–5

Jätkuv ilmutus tuleb elavate prohvetite kaudu

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 1:38 ja teisel Õpetus ja Lepingud 68:4. Küsige õpilastelt, mida nad nendest kirjakohtadest õppisid. (Õpilased peaksid tooma välja järgmise põhimõtte: **kui Issanda teenijad kõnelevad Püha Vaimu väel, siis väljendavad nende sõnad Issanda tahet.**)

- Milliseid kogemusi on teil olnud, mis teevad teid tänulikuks selle eest, et Issand jätkab ilmutuse andmist ka tänapäeval?

Selgitage õpilastele, et Kirikus on teatud viimse aja prohvetite ilmutused kanoniseeritud (tunnustatakse pühakirjana) ühise nõusoleku seaduse kaudu (vt ÕL 26:1–2). Kiriku liikmetel palutakse toetada prohvetit ja apostleid ilmutuste lisamisel pühakirjadele. Näiteks toetasid Kiriku liikmed 1978. a sügisesel üldkonverentsil prohvetit ja apostleid lisama pühakirjade kaanonisse Ametlikku teadaannet nr 2, millega anti preesterlus kõikidele väärilistele meessoost liikmetele.

Paluge õpilastel pöörduda oma pinginaabri poole ja lühidalt arutada, mida nad ütleksid kellelegi, kes usub, et pühakirjakaanon on suletud ja me ei või saada Jumalalt lisapühakirju.

Lõpetage, paludes õpilastel mõtiskleda, mida nad võiksid teha, et tugevdada oma tunnistust sellest, et taevad on avatud ja Issand ilmutab jätkuvalt oma sõna meie päevil.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 1:38; 42:56; 45:60–62; 68:3–5; 76:15–19; 93:53; 94:10.
- Jeffrey R. Holland. Minu sõnad ... ei lakka kunagi. – 2008. a kevadine üldkonverents.

13. ÕPPETUND

„Nägemus“

Sissejuhatus

Nägemus, mis anti prohvet Joseph Smithile ja mis on nüüd kirjas Õpetuse ja Lepingute 76. osas, annab meile põhiarusaama elust pärast surma, sealhulgas hiilguse

astmetest. Sellest õpime, mida peame tegema, et elada taas Taevase Isa ja Jeesuse Kristusega.

Ettevalmistav materjal

- L. Tom Perry. Päästmisplaan. – 2006. a sügisene üldkonverents.
- Matthew McBride. The Vision: D&C 76, Revelations in Context series, 11. märts 2013, history.lds.org.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 76

Põhiarusaam elust pärast surma

Selgitage, et 1830ndatel uskusid paljud kristlased taeva ja põrgu kohta ühte kahest üldisest uskumusest, mida kirjeldatakse vahel kui „traditsiooniline“ ja „universaalne“ arvamus. „Traditsiooniline“ arvamus oli lihtsalt see, et õigemeelsed lähevad taevasse ja sõnakuulmatud põrgusse. „Universaalne“ arvamus oli, et Jumal ei karista patustajaid igavesti, vaid kõik saavad lõpuks päästetud Jumala kuningriiki. Tol ajal ei teadnud Jeesuse Kristuse Kiriku liikmed taeva ja põrgu kohta rohkemat kui teised kristlased. 1832. a veebruaris kogesid Joseph Smith ja Sidney Rigdon nägemust, mis muutis oluliselt viimse aja pühade arusaamist ja uskumusi elust pärast surma. See nägemus, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 76. osas, ilmutas keeruka kombinatsiooni Jumala armastusest, halastusest, õiglusest ja kohtumõistmisest, mis andis meile täiuslikuma arusaamise Taevase Isa plaanist. Palju aastaid viitasid algusaegade Kiriku liikmed sellele nägemusele lihtsalt kui „Nägemus“. (Vt Matthew McBride. The Vision: D&C 76, Revelations in Context series, 11. märts 2013, history.lds.org.)

Paluge ühel õpilasel teha lühikokkuvõtte kirjakohtadest Õpetus ja Lepingud 76. Näidake president Wilford Woodruffi (1807–1898) järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Minu arvates sisaldab Õpetus ja Lepingud kõige jumalikumat läkitust, mis on kunagi inimperlele antud. Ma viitan ainuüksi nägemusele (76. osas) kui ilmutusele, mis annab rohkem valgust, rohkem tõde ja rohkem põhimõtteid kui ükski teine ilmutus üheski teises raamatus, mida me kunagi loeme. See teeb meile selgeks meie arusaamise meie praegusest seisundist, sellest, kust me tulime, miks me siin oleme ja kuhu me läheme. Iga inimene võib selle ilmutuse kaudu teada, milline saab olema tema osa ja seisund.“ (Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff, 2004, lk 120–121)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetuse ja Lepingute 76. osa päis. Paluge ühel teisel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 76:15–19.

- Mida Joseph ja Sidney tegid, mille tulemusena nad selle ilmutuse said?
- Mida me võime õppida nende kogemusest pühakirjade uurimise ja pühakirjade üle mõtisklemise kohta? (Tehke kindlaks, et õpilased mõistavad seost pühakirjade üle mõtisklemise ja ilmutuse saamise vahel.)

NB! Rõhutage, et pühakirjade üle mõtisklemine on tähtis pühakirjade uurimise oskus, mis annab Pühale Vaimule suurema võimaluse meile tõde ilmutada.

Õpetus ja Lepingud 76:1–10

Lubadused ustavatele

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 76:1–4. Paluge õpilastel teksti jälgida ja leida sõnu ja fraase, mis kirjeldavad Jeest Kristust. Võiksite õpilastele soovitada leitu ära märkida. Selgitage, et nendes salmides kirjeldatud Päästja omadused on näide pühakirjades leiduvatest nimekirjadest. Pühakirjade nimekiri „on omavahel seotud mõtete, ideede või juhiste seeria. Pühakirjades nimekirjade otsimine aitab õpetajal ja õpilastel leida võtmepunkte, mida kirjutaja tahab rõhutada” (Gospel Teaching and Learning, 2012, lk 23). Märkige, et Õpetuse ja Lepingute 76. osa sisaldab mitut pühakirja nimekirja.

- Millised salmides 1–4 mainitud Jeese Kristuse omadused on sinu jaoks kõige tähendusrikkamad? Miks?

Paluge õpilastel lugeda läbi salmid Õpetus ja Lepingud 76:5–10, et leida, mida Issand ustavatele lubab. Paluge õpilastel panna tähele lubadusi salmides 6–10. Võiksite soovitada, et õpilased Issanda lubadused ära märgiksid.

- Mida me peame 5. salmi kohaselt tegema, et kogeda Issanda halastust, armulikkust ja austust?

Aidake õpilastel neid salme uurides leida järgmine põhimõte: **kui me Issandat kardame ja teenime Teda õigemeelsuses, siis austab Ta meid ja on meie vastu halastav.** Selgitage, et Issanda kartmine tähendab selles kontekstis Teda austada, Tema vastu aupaklik olla.

Selleks, et aidata õpilastel sellest põhimõttest paremini aru saada, küsige:

- Millist salmides 5–10 leitud lubadust sooviksite teie saada? Miks?
- Mida te peate tegema, et seda õnnistust saada?

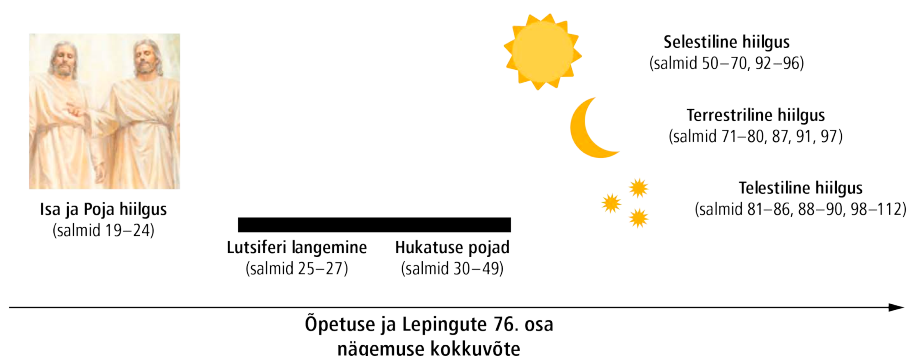
Andke õpilastele hetk aega mõtiskleda, miks on hea nende õnnistuste poole püüelda, ja hinnata, kui hästi nad Issandat austavad ja Teda tões ja õigemeelsuses teenivad.

Rääkige õpilastele, et alates 11. salmist sisaldab 76. osa Issanda „kuningriigi saladusi”, mis „ületavad kogu arusaamise hiilgusest” (114. salm). See ilmutus avab meie mõistmise jaoks igaviku imed, õpetab meile tulevase elust ja teeb meile teatavaks selle, mida varem ei teatud.

Õpetus ja Lepingud 76:19–24

Isa ja Poja nägemus

Selgitage, et Õpetuse ja Lepingute 76. osa sisaldab mitut nägemust. Näidake õpilastele kaasasolevat diagrammi või andke igale õpilasele selle koopia, et anda neile ülevaade sellest, mida Joseph Smith ja Sidney Rigdon nendes nägemustes nägid. Selgitage, et diagrammi iga ese keskendub ühele nägemusele.

Märkige, et üks nägemus, mis tol päeval Joseph Smithile ja Sidney Rigdonile avanes, oli nägemus Isast ja Tema Pojast Jeesusest Kristusest. Näidake järgnevaid pühakirjaviiteid ja küsimusi või kirjutage need tahvlile.

Milliseid tõdesid me sellest nägemusest Jeesuse Kristuse kohta õpime?

Millisest nendest tõdedest võiksite te tunnistada? Kuidas te teate, et need on tõed?

Paluge õpilastel salmid Õpetus ja Lepingud 76:19–24 läbi lugeda ja mõtiskleda, kuidas vastata tahvilil olevatele küsimustele. Jätke õpilastele piisavalt aega ja paluge neil seejärel nendele küsimustele vastata. Õpilaste vastused võivad erineda, kuid tehke kindlaks, et nad mõistavad järgmiseid põhimõtteid. **Jeesus Kristus on elav, ülendatud olend. Jeesus Kristus on Isa Ainusündinu. Jeesus Kristus on selle ja teiste maailmade Looja. Selle ja teiste maailmade elanikud on Jumalale sündinud pojad ja tütreid.**

Soovi korral jagage oma tunnistust Päästjast.

Õpetus ja Lepingud 76:25–113

Päästmisplaan

Selgitage, et 76. osa salmid 25–113 õpetavad imelisi tõdesid päästmisplaani kohta. Kutsuge õpilasi valima ühte salmide gruppi, nagu need on diagrammile märgitud, ja paluge need kiiresti läbi lugeda. Jagage õpilased paaridesse ja paluge neil arutada, millist inspiratsiooni nad loetud salmidest leidsid. Arutlege kogu klassiga järgmiste küsimuste üle:

- Milliseid põhiõpetusi elu ja surma kohta aitab meil mõista Õpetuse ja Lepingute 76. osa? (Õpilased võivad kasutada erinevaid sõnu, kuid peaksid

mõistma, et **Õpetuse ja Lepingute 76. osa annab meile põhiteadmise elust pärast surma ja mida me peame tegema, et taas koos Taevase Isa ja Jeesuse Kristusega elada.)**

Selgitage, et üks kõige tähtsam nägemus, mis Joseph Smithile ja Sidney Rigdonile anti, oli nägemus selestilisest kuningriigist. Paluge õpilastel lugeda läbi salmid Õpetus ja Lepingud 76:50–53, et leida, mida peab tegema, et siseneda selestilisse kuningriiki. Võiksite õpilastele soovitada need nõuded oma pühakirjades ära märkida. Kui üks õpilane leitud jagab, küsige järgmiseid küsimusi:

- Mida tähendab võtta vastu „tunnis[tus] Jeesusest”? (Uskuda Päästja lunastavasse missiooni ja elada Tema käskude järgi.)
- Mida tähendab „saa[da] jagu usuga”? (Saada võitu kiusatustest ja patust, rakendades usku Jeesusesse Kristusesse ja ustavalt lõpuni vastu pidada.)
- Mida tähendab olla „pitseeritud lubaduse Püha Vaimuga”? (Püha Vaim, kes on samuti lubaduse Püha Vaim, tunnistab Isale, et me oleme saanud osa Tema evangeeliumi päästvatest talitustest ja et me oleme ustavalt sõlmitud lepingutest kinni pidanud.)

Tehke kokkuvõtte salmidest Õpetus ja Lepingud 76:54–70, selgitades, et nendes salmidest on toodud paljud õnnistused, mis saavad osaks selestilise kuningriigi ülendatud elanikele. Andke õpilastele natuke aega, et need salmid läbi lugeda ja otsida lubatud õnnistusi või tingimusi, mis on nende jaoks tähendusrikkad.

- Milline ustavatele antud lubadus on teie jaoks eriti tähendusrikas? Miks?
- Kuidas aitab 69. salm meil mõista Päästja rolli nende elus, kes pärivad selestilise kuningriigi? (Keegi meist, ükskõik kui väga me ka ei püüaks, ei suuda teha kõike, mis on vajalik selestilise kuningriigi pärimiseks. Ainult Päästja lepitava ohverduse kaudu võime saada puhtaks oma pattudest ning täiuslikuks.)
- Kuidas võivad Õpetuse ja Lepingute 76. osas õpetatud tõed päästmisplaani kohta aidata meil teha elus paremaid valikuid?

Näidake juhataja Boyd K. Packeri järgnevat sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Ilma evangeeliumi plaanist teadmata paistab üleastumine loomulik, süütu, isegi õigustatud. Vastase eest ei ole suuremat kaitset kui teada tõde – teada plaani!”
(Our Father’s Plan, 1994, lk 27)

- Mil viisil võivad Õpetuse ja Lepingute 76. osas leiduvad tõed aidata kaitsta meid Saatana mõju eest?
- Mil viisil on sinu teadmine meie Taevase Isa plaanist sind kaitsnud ja õnnistanud?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 76:114–117. Paluge õpilastel teksti jälgida, et leida, milliseid lubadusi anti neile, kes ennast puhastavad. Paluge õpilastel kirjeldada lubadusi selles kirjakohas.

Kui õpilased on vastanud, näidake järgmist prohvet Joseph Smithi (1805–1844) avaldust Õpetuse ja Lepingute 76. osa kohta:

„Ma võiksin selgitada sada korda rohkem, kui olen seda kunagi teinud, hiilguse kuningriikide kohta, mida mulle nägemuses ilmutati, kui mul lubatakse seda teha ja kui inimesed oleksid valmis seda vastu võtma.” (History of the Church, 5. kd, lk 402)

Aitamaks õpilastel tunnis õpitut rakendada, näidake järgmiseid lõpetamata fraase või kirjutage need tahvlile:

Pärast Õpetuse ja Lepingute 76. osa uurimist:

Ma tean, et ...

Ma tahan ...

Ma teen ...

Paluge õpilastel need fraasid paberile kirjutada. Julgustage neid mõtisklema, kas nende tehtavad valikud aitavad neil saada selestilise kuningriigi vääriliseks ja saada teisi Õpetuse ja Lepingute 76. osas lubatud õnnistusi. Jagage tunnistust õppetunnis arutatud tõdede kohta.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 76.
- L. Tom Perry. Päästmisplaan. – 2006. a sügisene üldkonverents.

14. ÕPPETUND

Kirtlandi tempel ja preesterluse võtmed

Sissejuhatus

Pärast ligi kolm aastat kestnud võitlust ja rahalisi ohverdusi pühitseti Kirtlandi tempel 27. märtsil 1836. Pühitsemise ajal juhtus imelisi asju ja üks nädal hiljem taastas taevane sõnumitooja Joseph Smithile ja Oliver Cowderyle preesterluse

võtmed. Need võtmed on Kiriku kõige väljapaistvam eripära ja on õnnistanud miljoneid inimesi, kes on Kirikusse kogunenud.

Ettevalmistav materjal

- Jeffrey R. Holland. Meie kõige väljapaistvam eripära. – 2005. a kevadine üldkonverents.
- David A. Bednar. Hoia oma nime ja seisust. – 2009. a kevadine üldkonverents.
- Glorious Days in Kirtland, 1834–1836. 13. peatükk raamatus „Church History in the Fulness of Times Student Manual”, 2. kd (Church Educational System manual, 2003), lk 153–168.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 109:1–28

Pühad ohverdasi, et ehitada Kirtlandi templit

Näidake õpilastele pilti „Kirtlandi tempel” (Evangeeliumi kunstiraamat, 2009, nr 117; vt ka LDS.org). Selgitage, et pühad töötasid ja ohverdasi peaaegu kolm aastat, et Kirtlandi templit ehitada. Seda tehes olid nad tunnistajaks Issanda lubadusele, et kui nad peavad Tema kätte, saavad nad „väge selle ehitamiseks” (ÕL 95:11). Templi pühitsemisel 27. märtsil 1836 osales ligikaudu 1000 inimest. Joseph Smith sai pühitsuspäle ilmutuse kaudu, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 109. osas.

Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette Õpetus ja Lepingud 109:1–5. Innustage õpilasi teksti jälgima ja pöörama erilist tähelepanu pühade ohverdustele templi ehitamisel. Seejärel esitage järgmised küsimused:

- Milliseid fraase kasutas Joseph Smith, et kirjeldada pühade ohverdusi?

Aitamaks õpilastel paremini mõista pühade tehtud ohverdusi, paluge ühel õpilasel lugeda ette järgmine kokkuvõte:

Vahemikus 1833. a juuni ja 1836. a mai töötasid mehed ja naised külg külje kõrval, et ehitada ja lõpetada Issanda koda. Mõned ladusid müüri, teised vedasid kive, kolmandad ketrasid lõnga ja kudusid töötajatele riideid ning mõned valmistasid Issanda kojale kardinaid. Nad tegid seda kõike, et „Inimese Pojal oleks paik, kus ilmutada ennast oma rahvale” (ÕL 109:5). Mõned viimse aja pühad, nagu John Tanner, andsid suure osa oma rikkusest templi ehitamiseks. Kokku läks see

tempel maksma oma 40 000 USA dollarit, mis oli selle aja kohta väga suur summa. Hinnale ja ohverdusele vaatamata kuuletusid pühad ustavalt Issanda käskudele (vt ÕL 95:11). Kirtlandi tempel oli armastuse töö ning kuulekuse, ohverduse ja usu õppetund.

- Milliseid ohverdusi tuleb teha tänapäeval, et templiõnnistusi nautida?
- Millised õnnistused tulevad meie ellu, kui me ohverdame, et teha Issanda tööd?

Et aidata õpilastel sellele küsimusele vastata, näidake järgmist avaldust öde Carol B. Thomaselt Noorte Naiste üldjuhatuselt. Paluge ühel õpilasel see ette lugeda.

© Busath.com

„Ohverdus on imeline põhimõte. Kui me anname vabatahtlikult oma aega, andeid ja kõike, mis meil on, siis saab sellest üks meie otsesemaid Jumala kummardamise vorme. See võib meis arendada sügavat armastust üksteise ja meie Päästja Jeesuse Kristuse vastu. Ohverdus võib muuta meie südant, me võime elada Vaimule lähemal ja tunda väiksemat isu maailma asjade järele.”
(Sacrifice: An Eternal Investment. – Ensign, mai 2001, lk 64)

Paluge õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 109:12–13 ja 20–21 ning leida, kuidas see palve räägib templi pühadusest. Paluge õpilastel jagada, mis neile nendest salmidest silma jäi.

Rääkige õpilastele, et selles pühitsemispalves palus Joseph Smith Issandalt teatud õnnistusi. Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette Õpetus ja Lepingud 109:12–15, 22–28. Innustage õpilasi teksti jälgima ja leidma, millised õnnistused saavad osaks neile, kes on väärilised templis teenima. Soovi korral võite paluda, et õpilased enda jaoks tähtsadsõnad ja fraasid ära märgiksid. Seejärel esitage järgmised küsimused:

- Milline leitud õnnistustest on teie jaoks kõige tähendusrikkam? Miks?
- Milliseid põhimõtteid võime nendest salmidest õppida? (Tehke kindlaks, et õpilased mõistavad järgmist põhimõtet: **kui me ustavalt templis teenime, võime saada suuremat kaitset ja väga maailma kurjuse vastu.**)

Näidake Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem David A. Bednari järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Palun mõelge neile salmidel [Õpetus ja Lepingud 109:24–28], [mõeldes saatana vastutegevusest ja] .. meie soovist võtta enda peale Jeesuse Kristuse nimi ning kaitsvatest õnnistustest, mida on lubatud neile, kes hoiavad pühas templis oma nime ja seisust. Tähendusrikkas on see, et need lepingu õnnistused kuuluvad kõikidele põlvkondadele igavesest ajast igavesti. Ma kutsun teid jätkuvalt uurima pühakirju ja palvemeelselt mõtisklema, mis tähendus on ühel või teisel pühakirjakohal teie endi ja teie pere elus.

Saatana katsed nurjata või seada kahtluse alla templiteenimine ja templitöö ei tohiks olla meile üllatuseks. Saatan põlgab Issanda koja puhtust ja väge. Kaitse, mida pakutakse templitalituste ja

-lepingute kaudu, on Lutsiferi õelate plaanide teostamisel suurimaks takistuseks." (Hoiu oma nime ja seisust. – 2009. a kevadine üldkonverents)

- Kas te olete tundnud suuremat vaimujõudu pärast templis teenimist?

Paluge õpilastel mõtiskleda, mida nad võivad teha, et saada rohkem ustavatele templis teenijatele lubatud õnnistusi. Tuletage õpilastele meelde, et kui nad mõtisklevad pühakirjade ja prohvetite sõnade üle, on nende süda ja meel rohkem avatud Issanda inspiratsioonile.

Õpetus ja Lepingud 110

Kirtlandi templis ilmuvad Jeesus Kristus, Mooses, Eelija ja Eelijas

Selgitage, et Jumal tasus pühade Kirtlandi templi ehitamise ohverduse eest, valades pühitsemispäevale järgnenud päevadel välja vaimseid ilmutusi. Kui aeg lubab, jagage lühidalt mõnda lugu peatükist 13 (Glorious Days in Kirtland, 1834–1836), teosest „Church History in the Fulness of Times Student Manual”, 2. kd (Church Educational System manual, 2003), eriti osa pealkirjaga „A Pentecostal Season” (lk 164–167). Rääkige õpilastele, et kõige märkimisväärssem kõikidest nendest sündmustest leidis aset 3. aprillil 1836, nädal pärast templi pühitsemist.

Paluge ühel õpilasel ette lugeda Õpetuse ja Lepingute 110. osa päis ning teistel teksti jälgida. Seejärel küsige:

- Kellele see nägemus anti? Mida Joseph Smith ja Oliver Cowdery tegid enne selle nägemuse saamist?

Selgitage õpilastele, et Õpetuse ja Lepingute 110. osa esimesed kümme salmi sisaldavad imelist nägemust, mille andis Joseph Smithile ja Oliver Cowderyle Päästja, kes ilmus neile ja kuulutas, et võtab Kirtlandi templi vastu. Paluge õpilastel need salmid läbi lugeda ja otsida tähtsaid tõdesid nii Päästja kui ka templi kohta. Kui olete andnud neile piisavalt aega, esitage järgmised küsimused:

- Millised tõed on nendes salmides teie jaoks tähendusrikkad? Miks?
- 6. salmi kohaselt kuulutas Issand: „Rõõmustagu kogu minu rahva süda.” Miks oli pühadel põhjust rõõmustamiseks tol ajal?

Selgitage, et kui nägemus Päästjast lõppes, järgnesid sellele teised nägemused. Nendes nägemustes ilmusid Joseph Smithile ja Oliver Cowderyle ükshaaval Mooses, Eelijas ja Eelija.

Kirjutage tahvlile järgmine:

Mooses: Õpetus ja Lepingud 110:11

Eelijas: Õpetus ja Lepingud 110:12

Eelija: Õpetus ja Lepingud 110:13–15

Jagage õpilased kolme rühma. Määrake igale rühmale üks tahvlile kirjutatud nimi. Paluge õpilastel uurida vastavaid pühakirjakohti, et õppida taastatud preesterluse võtmete kohta. Kui õpilastel on olnud piisavalt aega, paluge neil leitu kohta aru anda.

Järgmised selgitused võivad anda õpilastele loetust sügavama arusaamise. Pärast seda, kui olete arutanud sellele vastavat pühakirjakohta, paluge ühel õpilasel iga avaldus ette lugeda.

Mooses: Iisraeli kokkukogumise võtmed annavad volituse juhatada evangeeliumi kuulutamist maailma nelja ääreni. „Moosesel, kes juhatas kõigepealt Jumala lapsed nende pärusmaale, on asjakohane olla see, kes annab Iisraeli kokkukogumise võtmed taastatud Kirikule” (Russell M. Nelson. Iisraeli hajutatute kokkukogumine. – 2006. a sügisene üldkonverents, joonealune märkus 28).

Eelijas: „Mees, keda kutsuti Eelijaseks, elas Aabrahami päevil. Ta andis 3. aprillil 1836 Kirtlandi (Ohio) templis Joseph Smithile ja Oliver Cowderyle Aabrahami ajajärgu evangeeliumi” (Bible Dictionary, märksõna „Elias”). „Eelijas [tõi] tagasi Aabrahami evangeeliumi, mille kaudu saavad ustavad lubadusi, et läbi seelastilise abielu saab nende igavene järelpõlv sama arvukaks kui liiv mererannas või tähed taevavõlvil” (Bruce R. McConkie. The Keys of the Kingdom. – Ensign, mai 1983, lk 22).

Eelija: „Eelijale antud pitseerimisvägi on vägi, mis seob ajaks ja igavikuks kokku mehed ja naised ning lapsed ja vanemad. See on sidumise vägi, mis on igas evangeeliumi talituses. .. Selle väega seotakse või pitseeritakse kõik päästmist puudutavad talitused ning Eelija missioon oli tulla ja see vägi taastada.” (Joseph Fielding Smith. Elijah the Prophet and His Mission, 1957, lk 5)

Lugege ette Õpetus ja Lepingud 110:16 ja paluge õpilastel teksti jälgida. Paluge õpilastel leida, mis usaldati sel ajal Joseph Smithi ja Oliver Cowdery kätte (selle evangeeliumi ajajärgu võtmed). Seejärel küsige:

- 16. salmi kohaselt, mida me võime teada tänu nende võtmete taastamisele? (Teine tulemine on lähedal.)
- Mõeldes 16. salmile, miks pidid Moosese, Eelijase ja Eelija taastatud võtmed saama taastatud enne, kui saabub „Issanda suur ja kardetav päev”?
- Kuidas on teid õnnistanud nende preesterluse võtmete taastamine? (Kui õpilased on vastanud, võtke kokku nende võtmete taastamise tähtsus, öeldes järgmine põhimõte: **misjonitöö, igavese pere ja templitöö võtmed aitavad meil ennast Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks ette valmistada.**)

Näidake Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem Jeffrey R. Hollandi järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Jumala preesterluse olemasolu koos selle võtmete, talituste, selle jumaliku algupära ja võimega „siduda taevas seda, mis on seotud maa peal”, on õige Jumala Kiriku puhul *möödapääsmatult vajalik*, kuna see kuulub *ainulaadsena* selle juurde ja ilma selleta poleks Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikut olemas.” (Meie kõige väljapaistvam eripära. – 2005. a kevadine üldkonverents)

Jagage, kuidas preesterluse võtmete taastamine on teie elu õnnistanud. Tunnistage, et preesterluse võtmed on Kiriku väljapaistev eripära, mis eristab Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikut kõikidest teistest kirikutest maailmas.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 109:1–28; 110:1–16.
- David A. Bednar. Hoia oma nime ja seisust. – 2009. a kevadine üldkonverents.

15. ÕPPETUND

Tugevus keset vastuseisu

Sissejuhatus

1837.–1838. aastal levis Ohios Kirtlandis ja Missouri põhjaosas osa Kiriku juhtide ja liikmete seas vigade otsimise, tüli ja usust taganemise vaim. Probleemid suurenesid, kui mõned inimesed avalikult prohvet Joseph Smithile vastu olid.

Nende algusaegade pühade kogemustest võime õppida, et kui seisame silmitsi vastuseisuga, võime saada vaimset tuge, kui elame õigemeelselt ja toetame Issanda teenijaid.

Ettevalmistav materjal

- Beware the Bitter Fruits of Apostasy, 27. peatükk. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 315–326.
- Jeffrey R. Holland. Lessons from Liberty Jail. – Church Educational System fireside, 7. sept 2008, lds.org/broadcasts.
- Neil L. Andersen. Teie usu proovilepanek. – 2012. a sügisene üldkonverents.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 112:10–15

Usust taganemine Ohio osariigis Kirtlandis

Kirjutage tahvlile sõnad *vihane, solvunud, kade*. Paluge õpilastel mõtiskleda nende kordade üle, mil nad on tundnud neid tundeid.

Näidake järgmist jutustust ja paluge ühel õpilasel see ette lugeda. Paluge õpilastel leida, milline olukord pani Thomas B. Marshi tundma tahvlile kirjutatud tundeid.

Peagi pärast seda, kui Thomas B. Marsh 1835. aastal apostliks kutsuti, määrati ta Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhatajaks. 1837. aasta kevadel sai juhataja Marsh teada, et üks kaheteistkümnest apostlist, vanem Parley P. Pratt, plaanis ilma juhataja Marshi juhatuseta misjonit Inglismaale. Juhataja Marsh, kes oli Missouris, kirjutas vanem Prattile ja teistele kaheteistkümnele apostlile ning kutsus neid 24. juulil 1837 Ohios Kirtlandis kokku saama, et nad võiksid olla ühtsed oma misjoniplaanides. Kuid kuu aega enne seda koosolekut lahkusid kaks Kaheteistkümne liiget, vanem Heber C. Kimball ja vanem Orson Hyde, Inglismaale, kui olid prohvet Joseph Smithilt misjonikutse saanud. Juhataja Marshi pahandas, et Kaheteistkümne liikmed läksid ilma tema osaluseta Inglismaale evangeeliumi jutlustama.

- Mida oleks juhataja Marsh saanud selles olukorras teha, et vältida tahvlile kirjutatud tundeid?
- Mis on mõned ohud, mis kaasnevad sellega, kui lubame nendel tunnetel oma mõtteid ja tegusid juhtida? (Märkige, et sellised tunded solvavad Püha Vaimu ja viivad tihti tõsisema patuni.)

Paluge õpilasel jätkata ettelugemist:

Juhataja Marsh jagas oma muresid prohvet Joseph Smithiga ja küsis tema nõu. Vastuseks andis Issand ilmutuse, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 112. osas.

1837. a juulis, kui Issand selle ilmutuse andis, leidis Kirikus aset lõhenemine, vaidlused ja usust taganemine. Uhkus ja ahnus panid osa Kiriku liikmeid avalikult prohvet Joseph Smithi kritiseerima ja tema volitust küsimuse alla seadma. Osa Kiriku liikmeid, kelle hulgas olid ka mõned Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmed, püüdsid isegi Joseph Smithi Kiriku presidendi kohalt eemaldada.

- Mis tunded panid osa Kiriku liikmeid nende tõetunnistust eirama ja avalikult prohvet Joseph Smithile vastu hakkama?

Paluge õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 112:10–12, 15 ja leida, millise vastuse andis Issand juhataja Marshile ja teistele Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmetele, mis võib aidata Kiriku liikmetel vältida kriitikat oma juhtide suhtes.

Paluge õpilastel rääkida, mida nad leidsid. Seejärel küsige:

- Kuidas võib nendes salmides antud nõu aidata Kiriku liikmetel vältida kriitikat oma juhtide suhtes? (Kui õpilased jagavad oma vastuseid, aidake neil mõista järgmiseid põhimõtteid: **kui me oleme alandlikud, siis Issand juhib meid ja vastab meie palvetele. Issand nõuab, et me toetaksime neid juhte, kes hoiavad Kiriku juhtimise võtmeid.** Võiksite samuti soovitada, et õpilased ristviitaksid salmi 15 kirjakohta Õpetus ja Lepingud 84:35–38. Samuti võiksite märkida, et nõuanne Kaheteistkümne liikmeid manitseda anti Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhatajale, mitte Kiriku tavalikmetele.)

Andke õpilastele koopia õppetunni lõpus toodud käsilehest. Võite jagada õpilased väikestesse rühmadesse ja paluda igal rühmal lugeda koos osa nimega „Usust taganemine Kirtlandis: vajadus ustavalt Kiriku juhte järgida“. Paluge õpilastel oma grupis selle osa lõpus toodud küsimuste üle arutleda.

Võite lõpetada selle osa õppetunnist, näidates ja arutades järgmist avaldust president Heber C. Kimballilt (1801–1868) Esimesest Presidentkonnast.

„Ma annan teile võtme, mille vend Joseph Smith andis meie Nauvoos. Ta ütles, et usust taganemise esimene samm algab usalduse kaotamisega selle Kiriku juhtidesse ja kuningriiki. Mil iganes te seda vaimu märkate, teadke, et selle sammu astuja on usust taganemise teel.“ (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 318)

Et rõhutada seda, kui tähtis on ustavalt prohvetit ja teisi Kiriku juhte järgida, lugege järgmist avaldust Brigham Youngi (1801–1877) elust, kes oli tol ajal Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liige.

„Kirtlandis juhtus president Brigham Young kokku grupi usust taganenutega, kes plaanitsesid isegi templi seinte vahel viibides Joseph Smithi vastu. Ta kuulutas: „Ma tõusin püsti ja ütlesin neile lihtsal ja jõulisel viisil, et Joseph on Jumala prohvet ja nad võivad teda laimata ja taga rääkida palju tahavad, kuid nad ei suuda hävitada Jumala prohveti kutset, nad võivad vaid hävitada iseenda volituse, lõigata läbi selle ühenduse, mis neil on prohvetiga ja Jumalaga ning uppuda põrgu sügavustesse.”” (Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young, 1997, lk 79)

Õpetus ja Lepingud 121:1–10, 16–17; 122:1–9

Vastuseis Põhja-Missouris

Soovi korral laske õpilastel jätkata väikestes rühmades ja paluge igal rühmal lugeda käsilehe teist osa „Konflikt Põhja-Missouris: õppides vastuseisus hästi vastu pidama”. Selgitage, et see osa kirjeldab mõnda tegu, mis pärast pühad Põhja-Missourist välja aeti ja prohvet Liberty vanglasse pandi. Paluge õpilastel oma grupis selle osa lõpus toodud küsimuste üle arutleda.

Kui õpilased käsilehe lõpetavad, selgitage, et Õpetus ja Lepingud 121–123 sisaldab väljavõtteid kirjast, mille prohvet Joseph Smith kirjutas pühadele oma Liberty vanglas viibimise viimastel päevadel.

Paluge õpilastel lugeda kordamööda ette Õpetus ja Lepingud 121:1–6. Paluge õpilastel leida küsimused, mida prohvet Issandale esitas.

- Millised küsimused te leidsite?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 121:7–10, 16–17; 122:7–9. Paluge teistel õpilastel teksti jälgida ja mõtelda, kuidas Issanda vastused Joseph Smithi anumistele võisid Josephit tugevdada oma vaenlaste pideva vastuseisuga silmitsi seistes.

Paluge õpilastel rääkida, milliseid õpetusi ja põhimõtteid nad loetud salmidest leidsid. (Vastused võivad sisaldada järgmist põhimõtet: **kui me surelikkuses vastuseisu hästi kannatame, õnnistab Jumal meid praegu ja igavesti. Need, kes süüdistavad Issanda teenijaid, on patu teenrid. Kui me toetume Päästja lepitusele ja peame meeles, kuidas Tema ustavalt kannatas, saame me jõuda oma katsumustes.**)

Näidake Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem Neil L. Anderseni järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Proovilepanekud panevadki meid alati proovile. Võime kogeda ahastust, segadust, unetuid öid ja meie padi võib olla pisaratest märg. Kuid meie katsumused ei pea saama vaimselt saatuslikeks. Katsumused ei pea meid eemale juhtima meie lepingutest või Jumala kogukonnast. . .

Nagu kuum tuli, mis muudab raua teraseks, kui me jääme ustavaks meie usu tuleproovis, siis puhastatakse ja tugevdatakse meid vaimselt.” (Teie usu proovilepanek. – 2012. a sügisene üldkonverents)

Paluge õpilastel mõtiskleda, mida nad on teinud või teevad, et pidada meeles, et Jumal võib toetada neid katsumustes ja kui nende usku rünnatakse. Jätke aega, et mõned õpilased võiksid jagada oma kogemusi või mõtteid, kuidas rasketel aegadel Jumalale toetuda.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 112:10–15; 121:1–10, 16–17; 122:1–9.
- Neil L. Andersen. Teie usu proovilepanek. – 2012. a sügisene üldkonverents.

Vastuseisu ajal tugevana püsimine

Usust taganemine Kirtlandis: vajadus ustavalt Kiriku juhte järgida

1837. a kogesid pühad Ohios Kirtlandis finantsprobleeme. Aitamaks pühadel oma finantsasjades paremini toime tulla, rajasid Joseph Smith ja teised Kiriku juhid firma, mis sarnanes pangaga, ja kutsusid seda Kirtlandi Hoiuühistuks. Tänu toleaeegsele laialt levinud majanduslangusele läksid paljud pangad kogu Ameerika Ühendriikides pankrotti. Ka Kirtlandi Hoiuühistu läks 1837. a sügisel pankrotti. Kakssada panga investorit kaotasid peaaegu kõik ja Joseph Smith kaotas kõige rohkem. Kuigi Kirtlandi Hoiuühistu ei olnud Kiriku rahastatud, pidasid mõned pühad seda Kiriku pangaks või prohveti pangaks ning süüdistasid Joseph Smithi oma finantsprobleemides. Mõned hakkasid isegi ütlema, et ta on langenud prohvet. Kuid vaatamata panga pankrotistumisele jäid paljud teised, kes raha kaotasid, usus püsima ja prohvetile ustavaks.

Usust taganemise vaim ja vigade leidmine levis paljude pühade seas. 1838. a juunis lahkusid 200 või 300 usust taganenut Kirikust. Nende seas oli neli apostlit, kolm Mormoni Raamatu tunnistajat ja Esimese Presidentkonna liige. Kuid enamik pühasid käitus selles usu proovilepanekus Brigham Youngi sarnaselt. Nad said jõudu Issandalt ja püsisid oma tunnistusele ustavana. Paljud neist, kes sel usust taganemise perioodil Kirikust lahkusid, naasid hiljem ja palusid, et neid Issanda Kirikusse tagasi võetaks. Nende seas olid Oliver Cowdery, Martin Harris, Luke Johnson ja Frederick G. Williams.

Nende katsumuste ajal Kirtlandis proovisid mõned usust taganenud Joseph Smithi tappa. Saades Vaimult hoiatust, lahkus ta koos Sidney Rigdoniga 12. jaanuari öösel 1838. Nende vaenlased ajasid neid mitu päeva taga, kuid Issand kaitses neid. Nad saabusid koos peredega Missourisse Far Westi 14. märtsil 1838.

Arutlege rühmana järgmiste küsimuste üle:

- Millist põhimõtet võime õppida nendest sündmustest selle kohta, kuidas reageerida vastuseisule meie elus? Mida võime õppida nendest sündmustest selle kohta, kuidas reageerida vastuseisule Kiriku suhtes?
- Mida võime teha, et püsida ustavatena Kiriku juhtidele isegi siis, kui kuuleme teisi inimesi neid kritiseerimas?
- Kuidas on prohveti järgimine teid õnnistanud?

Konflikt Põhja-Missouris: õppides vastuseisus hästi vastu pidama

1837. ja 1838. aastal hakkasid mõned vaenulikud liikmed ja Kirikust välja heidetud inimesed Kiriku ja selle juhtide vastu kohtuvaidlusi tooma, et Kirikut ahistada. 1838. a juunis pidas Sidney Rigdon tulihingelise kõne, mida tuntakse kui „Soola jutlus”. Ta viitas kirjakohale Matteuse 5:13 ja ütles, et kui sool tuimub, siis ei kõlba see enam millekski ja tuleb välja visata, vihjates, et need, kes olid Kirikust lahkunud, tuleks pühade seast välja heita. Kaks nädalat hiljem, 4. juulil, pidas Sidney Rigdon kõne, milles ta lubas, et pühad kaitsevad endid isegi siis, kui asi läheb „hävitusõjani”. Kuigi mõlemad

kõned paistsid olevat vastuolus Issanda juhise „taotleda rahu” (ÕL 105:38), avaldati mõlemad kõned ja need põhjustasid suurt meelehärmi nende seas, kes ei olnud viimse aja pühad.

Sel ajal lasi uskupöördunu Sampson Avarid inimestel, kes temaga liitusid, vanduda salavandeid ja moodustas salaliitlaste grupi nimega Daanlased. Avarid käskis neil Missouri elanikke röövida ja rüüstata, öeldes, et see aitab Jumala kuningriiki ehitada. Avarid veenis oma järgijaid, et tema juhised tulevad Esimeselt Presidentkonnalt. Tõde tuli hiljem ilmsiks ja Avarid heideti Kirikust välja. Avaride teod tegid Kiriku reputatsioonile suurt kahju ja aitasid viia prohveti vangistamiseni Liberty vanglasse.

1838. a oktoobris toimus lahing mõne Kiriku liikme ja Missouri maakaitseväelaste vahel, milles hukkus mehi kummalgi poolel. Liialdatud aruanded sellest lahingust jõudsid Missouri osariigi kuberneri Lilburn W. Boggsini, kes andis välja käsu, mida tuntakse hävituskäsuna: „Mormoonide tuleb kohelda kui vaenlaseid ja nad tuleb hävitada või osariigist välja ajada, kui see on vajalik üldsuse heaoluks” (tsiteeritud teosest „History of the Church”, 3:175). Peagi olid Far Westi linna ümber piiranud maakaitseväed, keda oli viis korda rohkem kui pühade vägesid. Joseph Smith ja teised Kiriku juhid viidi Liberty vanglasse, kuhu nad jäid kogu talveks. Ülejäänud pühad sunniti osariigist lahkuma.

Arutlege rühmana järgmiste küsimuste üle:

- Milliseid põhimõtteid võime nendest sündmustest õppida, mis aitavad meil paremini vastuseisu välja kannatada?
- Miks on tähtis, et me kriisi või vastuseisu ajal Päästja eeskujuga järgime? Mis juhtus Põhja-Missouris sellepärast, et mõned pühad seda ei teinud?
- Millal oled sa näinud, kuidas ühe inimese sõnad või teod panevad kedagi teist Kirikust hästi arvama?

16. ÕPPETUND

Surnute lunastamine

Sissejuhatus

Ühe osana kõikide asjade taastamisest aegade täiuse ajajärgul taastas Issand prohvet Joseph Smithi kaudu surnute lunastamise õpetuse. See õpetus taastati rida rea peale. Surnute lunastamise töö on ülioluline nii elavate kui ka surnute päästmiseks ja prohvet Joseph Smith õpetas selles

töös osalemise tähtsuse kohta: „Suurim vastutus, mille Jumal on selles ilmas meie peale pannud, on otsida üles oma surnud” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 475).

Ettevalmistav materjal

- Richard G. Scott. Rõõm surnute lunastamisest. – 2012. a sügisene üldkonverents.
- D. Todd Christofferson. The Redemption of the Dead and the Testimony of Jesus. – Ensign, nov 2000.
- Becoming Saviors on Mount Zion, 41. peatükk. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 469–478.
- Matthew S. McBride. Letters on Baptism for the Dead: D&C 127, 128, Revelations in Context series, 29. mai, 2013; history.lds.org.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 137

Prohvet Joseph Smithi nägemus selestilisest kuningriigist

Jagage õpilastega järgmist ajaloolist taustinfot.

„1823. aasta novembris jäi Alvin Smith, Lucy Mack Smithi ja Joseph Smith seeniori vanim laps, äkitselt tõsiselt haigeks ja oli suremas. Alvin oli 25-aastane, tugev ja võimekas noor mees, kes oma tööga andis märkimisväärse panuse pere eelarvesse. Tema ema kirjeldas teda kui noormeest, kelles oli erakordselt palju headust, kelle üllus ja suuremeelsus õnnistasid tema lähedasi igal tema ärkveloleku tunnil. ..

Teades, et on suremas, kutsus Alvin oma vennad ja õed enda juurde ja kõneles igauhega neist. Josephile, kes ei olnud veel 18-aastane ega olnud kuldplaate veel saanud, ütles Alvin: „Tahan, et sa oleksid hea poiss ja teeksid kõik, mida vaja, et saada need üleskirjutused. Ole ustav juhatus saamisel ja pea igat käsku, mis sulle antakse.” ..

Kui Alvin suri, palus perekond ühel New Yorgi osariigist Palmyrast pärit presbüteri õpetajal tema matustel kõneleda. Kuna Alvin ei olnud selle kirikuõpetaja koguduse liige, siis väitis vaimulik oma kõnes, et Alvin ei saanud päästa. William Smith, Josephi noorem vend, meenutas hiljem: „[Kirikuõpetaja] .. teatas valjuhäälselt, et [Alvin] läheb põrgusse, sest ta ei olnud nende kiriku liige, kuid ta oli olnud hea poiss ja meie isale see jutt ei meeldinud.” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 401, 403)

- Kuna surnute lunastamise õpetust ei olnud Alvini surma ajal veel taastatud, siis millised mured võisid Smithi perel olla seoses Alvini päästetud saamisega?

Rääkige õpilastele, et see õppetund aitab neil mõista, et Issand ilmutas surnute lunastuse õpetuse tasapisi, rida rea peal. Paluge õpilastel läbi lugeda Õpetuse ja Lepingute 137. osa päis. Selgitage, et see ilmutus eelnes paar kuud Kirtlandi templi pühitsemisele. (Soovi korral märkige, et 2013. a Õpetuse ja Lepingute väljaandes on tehtud muudatusi 137. osa päisesse.)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 137:1–6 ning klassil teksti jälgida. Arutage järgmiseid küsimusi:

- Keda Joseph Smith selestilises kuningriigis nägi? (Õpilastel võib olla huvitav teada, et Joseph Smithi isa ja ema olid selle nägemuse saamise ajal elus ning Josephi isa viibis selle nägemuse toimumise ajal temaga ühes ruumis.)
- Miks imestas Joseph Smith 6. salmi kohaselt selle üle, et tema vend Alvin oli selestilises kuningriigis? (Tuletage õpilastele meelde, et see nägemus toimus mitu aastat enne seda, kui Joseph Smith sai teada surnute lunastuse õpetuse.)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 137:7–9. Paluge õpilastel teksti jälgida ja leida õpetus, mis aitas viimse aja pühadel paremini mõista Jumala plaani Tema lastele.

- Mis osa on Jumala plaanis inimestel, nagu Alvin Smith, kes surid ilma võimaluseta võtta vastu Jeesuse Kristuse evangeeliumi või ristimistalitust? (Kui õpilased oma mõtteid jagavad, aidake neil leida järgmist õpetust: **kõik inimesed, kes surevad ilma teadmiseta evangeeliumist, ja kes oleksid selle vastu võtnud, kui nad oleksid seda kuulnud, pärivad selestilise kuningriigi.**)
- Mida aitab see õpetus teil teada Taevase Isa loomuse kohta ja Tema armastusest Tema laste vastu?
- Millal olete saanud sellest õpetusest lohutust? Millal olete näinud teisi, võib-olla neid, keda te misjonärina õpetasite, leidmas lohutust selle õpetuse mõistmisest?

Õpetus ja Lepingud 124:30–34; 127:5–8; 128:1–18; 138:28–37

Asendustalitused surnute eest

Prohvet Joseph Smith rääkis surnute eest ristimise õpetusest esmakordselt Seymour Brunsoni matustel 15. augustil 1840, peagi pärast seda, kui pühad olid end Illinoisi Nauvoos sisse seadnud. Kiriku liikmed olid üllatunud ja elevil, kui nad sellest ilmutatud õpetusest kuulsid. Mitme kuu jooksul pärast seda avaldust sooritasid pühad Mississippis jões asendusristimisi oma surnud lähedaste eest (vt Teachings: Joseph Smith, lk 403; Church History in the Fulness of Times Student Manual, 2. vlj (Church Educational System manual, 2003), lk 251).

- Kuidas aitas see jutlus kaasa, et paremini mõista Taevase päästmisplaani oma laste heaks? (Kui õpilased vastavad, kirjutage tahvlile järgmine tõde: **ristimise päästvat talitust võib sooritada nende eest, kes ei võtnud evangeeliumi surelikkuses vastu.**)
- Kuidas oleksid sina reageerinud, kui oleksid kuulnud Joseph Smithi esimest korda rääkimas surnute eest ristimise õpetusest sellel evangeeliumi ajajärgul?

Selgitage, et Kiriku 1841. a sügisesel üldkonverentsil Illinois Nauvoos kuulutas prohvet Joseph Smith, et Issand soovis, et pühad lõpetaksid surnute eest ristimise, kuni neid ristimisi võib läbi viia Tema kojas (vt ÕL 124:29–34). 8. novembril 1841. a pühitses Brigham Young, tolleaegne Kaheteistkümne Apostli Kvoorum juhataja, ristimisbasseini poolelioleva Nauvoo templi keldris ja Kiriku liikmed hakkasid tegema asendusristimisi surnute eest.

Paluge õpilastel lugeda Õpetuse ja Lepingute 127. osa päist, mis selgitab, et 127. osa on prohvet Joseph Smithi kiri pühadele, mis annab juhiseid, et nad peaksid ülestähendusi surnute eest sooritatud ristimiste kohta. Selgitage, et umbes nädal aega hiljem kirjutas Joseph veel ühe kirja surnute eest ristimise kohta, mis on kirjas osas Õpetus ja Lepingud 128.

Kirjutage tahvlile järgnevad pühakirjaviited. (Ärge kirjutage sulgudes olevat infot, mis on mõeldud õpetajale.)

Õpetus ja Lepingud 127:5–7; 128:8 (Kui talitus sooritatakse preesterluse volitusega ja selle kohta peetakse täpset ülestähendust, siis on see talitus siduv nii maa peal kui ka taevas.)

Õpetus ja Lepingud 128:6–7 (Asendustalituste ülestähendused on nende raamatute seas, mis avatakse, et surnute üle kohut mõista.)

Õpetus ja Lepingud 128:15, 17–18 (Meie surnud esivanemate päästmine on vajalik, et meie võiksime päästetud saada.)

Andke igale õpilasele üks tahvlile kirjutatud pühakirjakoht. Paluge neil leida õpetusi, mis on suurendanud meie arusaama Jumala plaanist surnute lunastamiseks. Paluge õpilastel teha kokkuvõtte surnute lunastamise õpetusest, mida igas pühakirjakohas õpetatakse. Paluge mõnel õpilasel kirjutada õpetused tahvlile pühakirjaviidete kõrvale. Märkige, et peatükkides Õpetus ja Lepingud 127 ja 128 toodud ilmutused illustreerivad evangeeliumi taastamisel üldlevinud mustrit – Issand ilmutab tõdesid rida rea peale, mitte kõike korraga.

Selgitage õpilastele, et mitu aastat pärast nende ilmutuste saamist avardas Issand meie arusaamist Tema surnute lunastamise plaanist. 1918. a sai president Joseph F. Smith nägemuse surnute lunastamise kohta. See nägemus leidis aset, kui ta leinas oma poega Hyrum M. Smithi, kes oli tol aastal Kaheteistkümne Apostli Kvoorumis teenides surnud.

Paluge õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 138:28–37 ja otsida tõdesid, mis president Joseph F. Smithile ilmutati surnute lunastamise kohta.

- Millistest surnute lunastamisega seotud tõdedest need salmid õpetavad? (Kui õpilased jagavad leitud tõdesid, tehke kindlaks, et nad mõistavad järgmist tõde: **Jeesuse Kristuse juhatusel õpetavad õigemeelsed sõnumitoojad evangeeliumi hingedele vaimuvanglas.**)
- Kuidas aitavad need lisatõed meil mõista, kuidas keegi, kes on surnud ilma evangeeliumi talituse saamata, nagu Alvin Smith, võib saada pärandi selestilises kuningriigis?

Seejärel lugege ette avaldus vanem David A. Bednarilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist:

„Sellegipoollest lasub meil kui Kristuse taastatud Kiriku liikmetel lepinguline kohustus otsida oma eelkäijaid ning pakkuda neile evangeeliumi päästvaid talitusi. „Nemad ilma meieta ei saaks täiuslikuks” (Hb 11:40; vt ka Teachings: Joseph Smith, lk 475), nagu „ei tehta meid täiuslikuks ilma oma surnuteta” (ÕL 128:15).” (Laste südamed pöörduvad. – 2011. a sügisene üldkonverents)

- Miks peaks surnute päästmistöö meie elus esikohal olema?
- Kuidas aitab meie surnud esivanemate eest töö tegemine nii neil kui ka meil täiuslikuks saada?

Lugege ette avaldus vanem Russell M. Nelsonilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist:

„Samal ajal kui templi- ja pereajalootööl on vägi õnnistada neid, kes on eesriide taga, on sel samasugune vägi õnnistada elavaid. Sel on puhastav mõju neile, kes on selle tööga hõivatud. Nad aitavad sõna otseses mõttes perekondi ülendada.” (Armastusega ühte seotud põlvkonnad. – 2010. a kevadine üldkonverents)

- Kuidas tunnistab surnute lunastuse õpetus Jeesuse Kristuse lepituse lõpmatust ulatusest?

Lugege ette avaldus vanem Richard G. Scottilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist.

„Issand ilmutas prohvet Joseph Smithile üleva püha ristimistalitust käsitleva õpetuse. See valgus saadi, kui teised ristiusu kirikud õpetasid, et surmaga määratakse pöördumatult ja igavesti kindlaks hinge saatuse. Nad õpetasid, et ristitud inimesed saavad tasuks lõputu rõõmu, samas kui kõik teised seisavad silmitsi igavese piinaga, ilma et neil oleks mingitki lootust lunastatud saada. . .

See hiilgav õpetus on veel üheks tunnistuseks Jeesuse Kristuse lepituse kõikehõlmavusest. Ta tegi päästmise kättesaadavaks igale meelt parandavale hingele. Tema lepitus sai võitu surmast ja Ta lubab väärilistena surnud inimestel saada asemike vahendusel osa kõigist päästmise talitustest.” (Rõõm surnute lunastamisest. – 2012. a sügisene üldkonverents)

- Millised kogemused on õpetanud teile surnute lunastustöös osalemise tähtsuse kohta?
- Kas teie tunnistus on suurenenud, kuna olete osalenud surnute lunastustöös? (Paluge mõnel õpilasel tunnistust jagada.)

Innustage õpilasi mõtisklema, kuidas nad võiksid osaleda suures surnute lunastustöös kas pereajaloo uurimise kaudu või tehes templis asendustalitusi.

Jagage oma tunnistust, et kaasaja templites tehtava töö kaudu võivad kõik Taevase Isa lapsed saada kõik päästmiseks vajalikud talitused.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 124:30–41; 127:1–9; 128:1–18; 137:1–10; 138:28–37.
- Richard G. Scott. Rõõm surnute lunastamisest. – 2012. a sügisene üldkonverents.

17. ÕPPETUND

Evangeeliumi õpetused Nauvoos

Sissejuhatus

Esimesed aastad, mis pühad Illinoisis Nauvoos veetsid, olid täis rahu ja heaolu. Sel ajal sai Joseph Smith ilmutusi ning seejärel õpetas ja selgitas mõningaid õpetusi, mis on ainuomased Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikule. Nende õpetuste seas on templi eesmärgid, meie igavikuline

potentsiaal saada Taevase Isa sarnaseks ja mõned usuartiklites toodud õpetused. See õpetus aitab õpilastel mõista nii prohvet Joseph Smithi tähtsust kui ka meie enda jumalikku potentsiaali.

Ettevalmistav materjal

- God the Eternal Father, 2. peatükk. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 37–43.
- Doctrinal Developments in Nauvoo, 20. peatükk. *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2. vlj (Church Educational System manual, 2003), lk 251–262.
- Becoming Like God. Gospel Topics, lds.org/topics.

Õpetamissoovitused

Usuartiklid

Evangeeliumi õpetuste tähtsad punktid

Selgitage, et Illinoisis Nauvoos kirjutas Joseph Smith kirja John Wentworthile, ajalehe Chicago Democrat toimetajale, kes palus infot mormoonide kohta. Selles kirjas andis prohvet ülevaate viimse aja pühade ajaloost koos õpetuste kokkuvõttega, mida hiljem hakati kutsuma usuartikliteks. (Terve kiri on ära toodud raamatus „Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith”, 2007, lk 438–446.)

Näidake Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem L. Tom Perry järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

üldkonverents)

„[Usuartiklid] on Kiriku õpetuste hulgas ühed tähtsaimad ja kindlasti kõige kokkuvõtlikumad lausungid. Kui te kasutate neid juhisenä Jeesuse Kristuse evangeeliumi õppimisel, valmistab see teid ette jagama maailmale tunnistust taastatud tõe kohta. Te õpite, kuidas jagada neid põhiõpetusi, mida te Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmetena kalliks peate, lihtsal, otsesel ja sügavmõttelisel viisil.” (Usuartiklite õpetused ja põhimõtted. – 2013. a sügisene

- Kuidas võtaksite kokku vanem Perry õpetuse? (Kui õpilased jagavad oma kokkuvõtet, aidake neil mõista järgmist tõde: **kui me õpime Usuartiklites**

sisalduvaid õpetusi, oleme me paremini valmistunud teistele oma usku kuulutama.)

- Millal olete kasutanud Usuartikleid, et aidata teistel evangeeliumi mõista?

Paluge õpilastel Usuartiklid läbi lugeda. Kui olete andnud neile piisavalt aega, arutage järgmiseid küsimusi:

- Millised usuartiklid teile kõige rohkem meeldivad ja miks?
- Kuidas aitavad Usuartiklid teid juhtida ja tugevdada teie tunnistust sellest, et Joseph Smith oli Jumala prohvet?

Õpetus ja Lepingud 124:25–28, 37–42

Templitalituste taastamine

Selgitage, et pärast seda, kui pühad olid ennast Illinois Nauvoos sisse seadnud, sai Joseph Smith käsu ehitada tempel. Nagu Ohios Kirtlandis ehitatud tempelgi nõudis see ülesanne viimse aja pühadelt suuri ohverdusi.

Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette Õpetus ja Lepingud 124:25–28, 37–42. Paluge õpilastel teksti jälgida, et leida Issanda õpetused, miks pühadel oli vaja templit. Enne nende salvide analüüsimist selgitage, et need viitavad pühamule, mille Mooses ja tema rahvas ehitasid. Moosese rahvas ei sooritanud ristimisi surnute eest. Surnute eest ei tehtud tööd enne, kui Päästja selle töö pärast oma surma vaimumaailmas sisse seadis. Seejärel küsige õpilastelt:

- Vastavalt Issanda õpetustele nendes salvides, miks oli pühadel Nauvoos templit vaja? (Kui õpilased vastavad, rõhutage järgmist õpetust: **teatud päästvad talitused on Issandale vastuvõetavad ainult siis, kui need sooritatakse templis.**)

Selgitage õpilastele, et Kirtlandi tempel „ehitati *peamiselt* volituse võtmete taastamiseks” (Joseph Fielding Smith. *Doctrines of Salvation*, koost Bruce R. McConkie, 3 kd, 1954–1956, 2. kd, lk 242). Nauvoo templis kasutati neid preesterluse võtmeid, et sooritada päästvaid talitusi elavate eest ja asendusristimisi surnute eest. Oma viimase kahe eluaasta jooksul tutvustas Joseph Smith templiandi väikesele rühmale ustavatele liikmetele. Ta tutvustas ka mehe ja naise igaveseks ajaks kokku pitseerimise talitust.

- Milliseid templitalitusi mainitakse salmis Õpetus ja Lepingud 124:39?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette järgnev avaldus. Paluge õpilastel jälgida, miks on templitalitused Taevase Isa plaanis tähtsal kohal.

„Vastuseks Issanda käsule [ehitada Nauvoos tempel] liikusid prohvet ja pühad Issanda koja ehitamise ettevalmistustega edasi nii kiirelt kui suutsid. Kuid prohvet mõistis, et templi ehitamine võtab aastaid, ja ta teadis, et pühad vajasis templi täielikke õnnistusi. Seepärast, kuigi tempel ei olnud veel valmis, andis Joseph Smith 4. mail 1842. aastal templianni väikesele rühmale ustavatele vendadele.

Nad kogunesid prohveti punastest tellistest kauplusehoone ülakorruse suurde tuppa. ...

Joseph Smithi ajaloost loeme: „Veetsin päeva poe ülakorrusel .. vesteldes kindral James Adamsiga Springfieldist, patriarh Hyrum Smithi, piiskoppide Newel K. Whitney ja George Milleri, president Brigham Youngi ja vanemate Heber C. Kimballi ning Willard Richardsiga, juhendades neid preesterluse põhimõtete ja korra asjus, kandes hoolt pesemiste, võidmist, templianni ja Aaroni preesterluse võtmete edasiandmise eest ja nii edasi kuni Melkisedeki preesterluse kõrgeima korrani, seades sisse Elatanu-järgse korra ning kõik need plaanid ja põhimõtted, mille läbi igaühel võimaldatakse saada nende õnnistuste täius, mis on ette valmistatud Esmasündinu Kirikule ja tulla üles ning elada Elohiimi juures igavestes maailmades.” (Teachings: Joseph Smith, lk 413–414)

Küsige õpilastelt:

- Miks oli templitalituste taastamine vajalik?

Kui õpilased vastavad, jagage nendega järgmist tsitaati vanem Robert D. Halesilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist.

„Templi esmane eesmärk on anda meile talitused, mis on vajalikud ülenduseks seelastilises kuningriigis. Templitalitused juhivad meid meie Päästja juurde ja annavad meile õnnistused, mis tulevad Jeesuse Kristuse lepituse kaudu.”
(Blessings of the Temple. – Ensign, okt 2009, lk 48)

- Kuidas on templitalituste taastamine teie elu õnnistanud?

Paluge õpilastel eeloleval nädalal mõtiskleda, kuidas nad võiksid Issanda kojas teenimise oma elus tähtsamale kohale seada.

Psalmid 82:6; Matteuse 5:48; Johannese 10:32–34; Roomlastele 8:16–17; 2. Peetruse 1:3–4; 1. Johannese 3:2–3; Õpetus ja Lepingud 93:11–20; 132:20

Meie jumalik potentsiaal

Selgitage, et Piiblis on kirjas muistsete prohvetite sõnad, kes kirjutasid meie igavikulisest potentsiaalist. Kirjutage tahvlile järgmised pühakirjaviited ja paluge õpilastel neist mõned läbi lugeda ja leida, mida need õpetavad meie igavikulise potentsiaali kohta: Psalmid 82:6; Matteuse 5:48; Johannese 10:32–34; Roomlastele 8:16–17; 2. Peetruse 1:3–4; 1. Johannese 3:2–3. Võite innustada õpilasi neid viiteid omavahel ristviitama või ühendama, kui nad neid uurivad.

Kui aega on möödunud piisavalt, küsige:

- Mida võime nendest pühakirjakohtadest õppida oma potentsiaali kohta? (Kuigi nad võivad kasutada erinevaid sõnu, peaksid õpilased mõistma järgmist õpetust: **Taevasse Isa lastena on meil potentsiaal saada Tema-sarnaseks.**)
- Millised fraasid nendes salmides kirjeldavad meie jumalikku potentsiaali?

Selgitage, et meie jumalikust potentsiaalist õpetatakse ka kaasaja pühakirjades. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 93:11–13, 19–20 ja Õpetus ja Lepingud 132:20. Aidake õpilastel mõista seda põhimõtet: **nagu Päästja, võime ka meie kasvada armust armu, kuni saame Isa täiuse.**

Selgitage, et üks Joseph Smithi kõige märkimisväärsim jutlus toimus Kiriku 1844. a kevadisel üldkonverentsil. Selle jutlusega avaldas prohvet austust vend King Follettile, kes oli hiljuti surnud. Seda kõnet tuntakse kui King Folletti jutlust. Andke kõikidele õpilastele käsilehe „Väljavõtted King Folletti jutlusest“ koopia. Paluge neil need väljavõtted läbi lugeda ja tõmmata joon alla fraasidele, mis selgitavad, miks me peaksime õppima tundma Jumala olemust.

Väljavõtted King Folletti jutlusest

Prohvet Joseph Smith (1805–1844) õpetas:

„Kui inimene ei õpi tegema midagi enam kui sööma, jooma ja magama ning ei mõista ühtegi Jumala plaani, siis mõistab samapalju ka loom. Loom sööb, joob, magab ega tea midagi Jumalast; siiski teab ta sama palju kui meie, kui me ei suuda mõista Kõigeväelise Jumala inspiratsiooni. Kui inimesed ei mõista Jumala olemust, siis ei mõista nad iseendid. ..

Minu esimeseks eesmärgiks on saada teada, milline on ainsa targa ja tõelise Jumala olemus ja milline isik Ta on. ..

Jumal ise oli kunagi selline, nagu oleme meie praegu, ja on ülendatud inimene ja istub troonitult taamal taevastes! See ongi see suur saladus. Kui tänasest rebitaks eesriie ja suur Jumal, kes hoiab seda maailma orbiidil ja kes hoiab ülal kõiki maailmu ja kõiki asju oma väega, teeks end nähtavaks – ma ütlen, kui te näeksite Teda täna, siis näeksite Teda inimese kujul nagu endid, kogu isikut, ilmet ja inimese kuju; sest Aadam loodi Jumala moodi, Tema kuju järgi ja Tema-sarnasena, ja ta sai juhiseid Jumalalt, kõndis, rääkis ja vestles Temaga, nagu inimene kõneleb ja suhtleb teise omasugusega.” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 40)

„Siin siis on igavene elu – ainukese targa ja tõelise Jumala tundmine. Ja te peate õppima, kuidas olla ise jumalad ja olla Jumala kuningad ja preestrid .. , tõustes ühe väikese sammu võrra korraga ja ühest väikesest oskusest suurde oskusesse, saades armu armu peale ja ülendust ülenduse peale, kuni te saavutate surnuist ülestõusmise, suudate elada igavikulise hiilguse lõõmas ja istuda hiilguses, nagu istuvad need, kes on troonil igavese väega.” (Teachings: Joseph Smith, lk 221)

Aidake õpilastel neid õpetusi analüüsida, küsides:

- Miks on meil vaja tunda Jumala olemust ja teada, milline on meie suhe Tema kui meie Taevase Isaga?
- Milline on Taevase Isa sarnaseks saamise protsess?

Et süvendada õpilaste arusaamist nende jumalikust potentsiaalist, näidake järgmist tsitaati president Gordon B. Hinckleylt (1910–2008). Paluge ühel õpilasel see ette lugeda.

„Kogu evangeeliumi eesmärk on juhtida meid kaugemale ja kõrgemale suuremate saavutusteni, isegi jumalaks saamiseni välja. Sellest suurest võimalikkusest kõneles Joseph Smith King Folletti jutluses (vt History of the Church, 6. kd, lk 302–317) ja hiljem rõhutas seda president Lorenzo Snow. See on suur ja võrreldamatu põhimõte: *nagu on Jumal, selliseks võib inimene saada!* (Vt The Teachings of Lorenzo Snow, koost Clyde J. Williams, 1984, lk 1.)

„Meie vaenlased on meid sellesse uskumise pärast kritiseerinud. Meie vastus neile on, et see kõrgelennuline mõiste ei vähenda mingil määral Jumalat Igavest Isa. Tema on Kõigeväeline. Tema on universumi Looja ja Valitseja. Tema on suurim kõigist ja saab seda alati olema. Kuid just nagu maine isa soovib, et tema poegi ja tütreid saadaks elus edu, nii usun ma, et soovib ka meie Taevane Isa, et Tema lapsed võiksid läheneda Talle ja seista Tema kõrval, kiirates jumalikust jõust ja tarkusest.” (Don’t Drop the Ball. – Ensign, nov 1994, lk 48)

Kokkuvõtteks küsige õpilastelt järgmiseid küsimusi:

- Kuidas muudaks meie elu teadmine neist tähtsatest tõdedest Taevase Isa ja meie jumaliku potentsiaali kohta?
- Kui te mõtisklete täna õpitu üle (Usuartiklid, templitalitused ja meie jumalik potentsiaal), siis kuidas aitab teadmine nendest tõdedest hinnata prohvet Joseph Smithi? Kuidas võib nende tõdede mõistmine aidata teil mõista Jumala olemust ja teie suhet Tema kui teie Taevase Isaga? (Andke õpilastele aega oma muljed üles kirjutada.)

Paluge õpilastel tunnistada või jagada muljeid, mida nad kirjutasid, kui need pole liiga isiklikud. Lõpetage, jagades oma tunnistust selles õppetunnis õpitud tõdede kohta ja prohvet Joseph Smithist kui suurest ilmutuse saajast.

Õpilase lugemismaterjal

- Psalmid 82:6; Matteuse 5:48; Johannese 10:32–34; Roomlastele 8:16–17; 2. Peetruse 1:3–4; 1. Johannese 3:2–3; Õpetus ja Lepingud 93:11–22; 124:25–28, 37–42; 132:20–24.
- God the Eternal Father, 2. peatükk. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 37–43.

18. ÕPPETUND

Abiühing ja Kirik

Sissejuhatus

„Abiühing valmistab naisi ette igavese elu õnnistusteks, aidates neil suurendada nende usku ja isiklikku õigemeelsust, tugevdades peresid ja kodusid ning abistades puudusekannatajaid.” (The Purpose of Relief Society, lds.org/

callings/relief-society/purposes) See õppetund aitab õpilastel paremini mõista Abiühingu rajamist ja eesmärke. Õpilased näevad samuti, et naistel on Jumala kuningriigi ehitamisel neile ainuomased suured võimalused ja kohustused.

Ettevalmistav materjal

- Dallin H. Oaks. Preesterluse võtmed ja volitus. – 2014. a kevadine üldkonverents.
- M. Russell Ballard. Men and Women and Priesthood Power. – Ensign, sept 2014, lk 32; Liahona, sept 28, lk 28–33.
- Julie B. Beck. Prohvetite nägemus Abiühingu kohta: Usk • Pere • Trööst. – 2012. a kevadine üldkonverents.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 25

Issanda juhised Emma Smithile

Näidake president Spencer W. Kimballi (1895–1985) järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Suur osa kasvust, mis viimastel aegadel Kirikus toimub, juhtub, kuna paljud maailma head naised .. liituvad suurearvuliselt Kirikuga. See juhtub vastavalt sellele, kuidas Kiriku naised peegeldavad õigemeelsust ja kõneosavust oma elus, ja vastavalt sellele, kuidas naisi Kirikus nähakse maailma naistest erinevatena – heal viisil.” (Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball, 2006, lk 222–223)

- Mida te mõtlesite, kui neid sõnu kuulsite?
- Kas teie teate naisi, kes on eeskujuks õigemeelse elu õnnelikkusest? Kuidas on nad mõjutanud nende elu, kes neid tunnevad?

Selgitage, et see õppetund keskendub viisidele, kuidas Abiühing õnnistab Taevase Isa tütreid ja poegi Jeesuse Kristuse taastatud Kirikus.

Paluge õpilastel teha lahti Õpetus ja Lepingud 25 ja vaadata osa päist, et leida, kellele Issand selles ilmutuses kõneles. Seejärel lugege ette 3. salm. Selgitage õpilastele, et Issanda silmis oli Emma Smith „äravalitud leedi”. Nauvoo Naiste Abiühingu esimesel koosolekul selgitas Joseph Smith, et „äravalitud” tähendab äravalitud teatud töö jaoks”. Ta ütles samuti, et Emma Smithile antud ilmutus on „täitunud öde Emma valimisega [Abi]ühingu juhatusse” (History of the Church, 4. kd, lk 552–553). Paluge pooltel õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 25:4–9 ning

pooltel Õpetus ja Lepingud 25:10–15. Paluge õpilastel leida, mis ülesandeid või kutseid Issand Emma Smithile andis. Nad võivad teha nendest kohustustest nimekirja või märkida need ära oma pühakirjades. Jätke õpilastele piisavalt aega ja paluge neil seejärel leitu kohta aru anda.

- Kuidas aitab nende kohustuste täitmine kaasa Kiriku kasvule?
- Milliseid õnnistusi lubas Issand Emma Smithile, kui ta kuuletub Tema käskudele?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 25:16.

- See ilmutus anti Emma Smithile, kuid mil moel võime me Issanda sõnu Emmale endaga sarnastada? (Selle ilmutuse õpetused kuulekusest ja teistest evangeeliumi põhimõtetest käivad kõikide kohta. (NB! Selgitage, et pühakirjade sarnastamine meie enda kogemustega on tähtis pühakirjade uurimise oskus, mis aitab meil näha sarnasusi meie enda kogemuste ja pühakirjas mainitud isikute vahel.))

Kui õpilased jagavad oma vastuseid sellele küsimusele, aidake neil mõista järgmist tõde: **kui me peame ustavalt kāske ja täidame oma ülesandeid Issandalt, saame me õigemeelsuse krooni**. Samuti võiksite ise sellest tõest tunnistada.

Abiühing on taastatud Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku tähtis osa

Rääkige õpilastele, et Issand ilmutas Kiriku organisatsiooni rida rea peale. Selle protsessi osana andis ta Emma Smithile väga tähtsa kutse. Paluge ühel õpilasel lugeda ette järgmine kokkuvõtte Abiühingu organisatsioonist. Paluge õpilastel kuulata, kuidas prohvet Joseph Smithi nägemus Abiühingust suurendas naiste esialgset nägemust.

Nauvoos õnnistati viimse aja pühadest naisi nende enda organisatsiooniga Kirikus. See sai alguse, kui mitu naist Sarah Granger Kimballi juhtimisel organiseeris särke õmblemist templi ehitusel töötavatele meestele. Naised otsustasid luua ametliku ühingu ja palusid Eliza R. Snow'l kirjutada nende grupile põhikirja. Kui nad prohvet Joseph Smithilt nõu küsisid, ütles ta neile, et põhikiri oli suurepärase, kuid pakkus välja, et ta organiseeriks naised paremal viisil. 17. märtsil 1842 kohtusid prohvet ning vanemad John Taylor ja Willard Richards 20 naisega punastest tellistest kauplusehoone ülakorrusel, kus prohvet organiseeris Nauvoo Naiste Abiühingu. Emma Smith valiti selle organisatsiooni juhatajaks, millega läks täide ilmutus, et ta on „äravalitud leedi” (ÕL 25:3). Hiljem ütles prohvet, et selle organisatsiooni eesmärk on „vaeste elu kergendamine” ja „hingede päästmine” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 453).

28. aprillil 1842 kohtus prohvet taas õdedega. Ta ütles neile, et nad saavad juhatust preesterluse korra järgi ja kuulutas: „Ja nüüd annan ma võtme üle teile Jumala nimel, ja see ühing saab rõõmu tundma, ning teadmised ja arukus valatakse nüüdsest alates nende peale.” (Teachings: Joseph Smith, lk 451)

Võite märkida, et õpilased võivad lugeda algusaegade Abiühingu koosolekute protokolle aadressilt josephsmithpapers.org/paperSummary/Nauvoo-relief-society-minute-book.

- Kuidas suurendas prohveti nägemus Abiühingu potentsiaalset Sarah Kimballi esialgset ettepanekut?
- Mida tähendab teie arvates prohvet Joseph Smithi avaldus „ja nüüd annan ma võtme üle teile Jumala nimel”? (Abiühingu organiseerisid preesterluse juhatusel need, kellel olid preesterluse võtmed.)

Näidake järgmiseid endiste Abiühingu üldjuhatajate, õde Zina D. H. Youngi (1821–1901) ja õde Julie B. Becki tsitaate Abiühingu eesmärkide kohta ning kutsuge kolm õpilast neid sõnu ette lugema. Paluge teistel teksti jälgida ja leida, mida need tsitaadid õpetavad Abiühingu eesmärkide kohta.

„Abiühingu .. organiseeris prohvet Joseph Smith peaaegu pool sajandit tagasi püha preesterluse malli järgi ja selle juhatusel, et tuua ajalikke õnnistusi vaestele ning abivajajatele ja julgustada nörku, ning naise kaastunde ja ligimesearmastuse paremaks arenemiseks ja rakenduseks, et tal võiks olla võimalus saada vaimset jõudu ja väge, et saavutada suuremat head inimpere lunastustöös.” (Zina D. H. Young. First General Conference of the Relief Society, Woman’s Exponent, 15. apr 1889, lk 172)

Busath.com

„Prohvet Joseph Smith määratles Abiühingu eesmärgi ja andis õdedele nende ülesannete kohta käivaid juhiseid. .. Me kuulume organisatsiooni, mida ka tänapäeval juhivad prohvetid, nägijad ning ilmutajad.” (Julie B. Beck. Abiühing: püha töö. – 2009. a sügisene üldkonverents)

„Just nagu Issanda prohvetid on jätkuvalt õpetanud vanematele ja ülempreestritele nende eesmärkide ja kohustuste kohta, on nad jaganud oma nägemust Abiühingu õdede kohta. Nende õpetused selgitavad õdedele Abiühingu eesmärgid – suurendada usku ja isiklikku õigemeelsust, tugevdada kodusid ja perekondi ning leida üles ja aidata neid, kes kannatavad puudust. *Usk, perekond ja trööst* – need kolm sõna kirjeldavad prohvetite nägemust Kiriku õdede kohta.” (Julie B. Beck. Prohvetite nägemus Abiühingu kohta: usk, pere, trööst. – 2012. a kevadine üldkonverents)

- Kuidas õnnistavad Abiühingu eesmärgid tervet Kirikut? (Õpilased peaksid tundma ära järgmise tõe: **Abiühing püüab suurendada usku ja isiklikku õigemeelsust, tugevdada perekondi ja kodusid ning otsida üles need, kes on hädas, ja aidata neid.** Kui naised neid eesmärgid saavutavad, õnnistavad nad tervet Kirikut.)
- Kuidas olete näinud Abiühingut oma eesmärgid saavutamaks?

Näidake järgnevat tsitaati ja paluge ühel õpilasel see ette lugeda.

„Prohvet Joseph Smith kuulutas: „Kirik ei olnud enne täiuslikult korraldatud, kuni naised said selliselt organiseeritud” (Teachings: Joseph Smith, lk 451). ..

Lisaks Joseph Smithile on ka teised viimse aja prohvetid tunnistanud, et Abiühingu organisatsioon on taastamise inspireeritud osa, mille kaudu kutsutakse naisi Kirikus kiriklikesse kutsetesse üksteist teenima ja kogu Kirikut õnnistama. President Joseph F. Smith ütles: „See organisatsioon [Abiühing] on jumalikult loodud, jumaliku volitusega, jumalikult asutatud, Jumala

poolt pühitsetud teenima naiste ja meeste hingede päästmiseks.” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith*, 2011, lk 7)

- Mida õpetab see avaldus rolli kohta, mida Abiühing mängib evangeeliumi taastamisel? (Kui õpilased vastavad, veenduge, et nad mõistavad seda tõde, isegi kui nad väljendavad seda teiste sõnadega: **Abiühing on jumalikult inspireeritud osa taastatud Jeesuse Kristuse Kirikust**. Kirjutage see tõde tahvlile.)
- Kuidas mõjutab teie elu teadmine, et Abiühingu organisatsioon on taastamise osa?
- Kuidas aitab naiste osalemine Kiriku kutsetes aidata Kirikul olla „täiuslikult korraldatud“?

Naised ja preesterlus

Selgitage õpilastele, et on inimesi, kes imestavad, miks naisi ei pühitseta preesterluse ametitesse. Rõhutage, et kuigi me ei tea, miks naisi preesterluse ametitesse ei pühitseta, teame me, et naised osalevad preesterluses nende Kiriku kutsetes ja kodus.

Andke õpilastele koopia Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikme vanem Dallin H. Oaksi järgnevate sõnadega ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda. Paluge õpilastel leida, mil viisil võivad naised rakendada preesterluse volitust.

Naised ja preesterlus

Vanem Dallin H. Oaks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist ütles:

„Abiühingule peetud kõnes ütles juhataja Joseph Fielding Smith, kes oli tol ajal Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhataja, järgmist: „Kuigi õdedele ei ole antud preesterlust, ei tähenda see, et Issand ei ole andnud neile volitust. . . Nii mees kui ka naine võivad saada volituse teha Kirikus teatud asju, mis on siduvad ja absoluutselt vajalikud meie päästmiseks, nagu töö, mida meie õed teevad Issanda kojas. Neile on antud volitus teha mõningaid suuri imelisi asju, Issandale pühasid asju, mis on sama siduvad kui õnnistused, mida annavad preesterlust hoidvad mehed” (Relief Society—An Aid to the Priesthood. – Relief Society Magazine, jaan 1959, lk 4).

Selles märkimisväärses kõnes kordas juhataja Smith üha uuesti ja uuesti, et naistele on antud volitus. Ta ütles naistele: „Te võite kõneleda volitusega, kuna Issand on andnud teile volituse.” Samuti ütles ta, et Abiühingule „[on] antud vägi ja volitus teha palju asju. Seda tööd, mida nad teevad, teevad nad jumaliku volitusega”. Ja hoolimata sellest, kas seda tööd teevad Kirikus naised või mehed, kas seda tehakse templites või kogudustes, tehakse seda preesterluse võtmete hoidjate juhatusel. Niiviisi Abiühingule kõneledes selgitas juhataja Smith: „[Issand] on andnud neile selle suurepärase organisatsiooni, kus nad

võivad teenida koguduste piiskoppide juhtimisel . . , et hoolitseda meie rahva vaimsete ja ajalike vajaduste eest” (Relief Society—An Aid to the Priesthood, lk 4–5). . .

Me ei ole harjunud rääkima, et naistel on nende Kiriku kutsete täitmisel preesterluse volitus, aga mis muu volitus see olla võib? Kui naine – noor või vana – asetatakse ametisse kuulutama evangeeliumi põhimisjonärina, siis antakse talle preesterluse volitus, et täita preesterluse funktsiooni. Sama võib öelda naise kohta, kes asetatakse Kiriku organisatsioonis juhiks või õpetajaks preesterluse võtmete hoidja juhatusel. Kes tahes tegutseb ametis või kutses, mille ta on saanud preesterluse võtmete hoidjalt, rakendab preesterluse volitust oma ülesannete täitmisel.” (Preesterluse võtmed ja volitus. – 2014. a kevadine üldkonverents)

- Milliseid tõdesid naiste rollide ja kohustuste kohta Kirikus õppisite te vanem Oaksilt? (Kui õpilased jagavad oma vastuseid, veenduge, et nad mõistavad järgmist tõde: **kui naisi Kirikus teenima asetatakse, saavad nad preesterluse volituse oma kohustusi täita.**)

Et süvendada õpilaste mõistmist ja tundeid tunnis arutatud tõdede kohta, jagage õpilased paaridesse ja paluge neil arutada järgmiseid küsimusi:

- Kuidas võime me parendada seda, mida me ütleme naiste kohta Kirikus, et väljendada nende panuse tõelist tähtsust?

Paluge õpilastel jagada oma tundeid naiste mõju ja töö kohta, mida nad teevad jüngritena Issanda kuningriigis. Innustage õpilasi tegutsema tunnis saadud tunnete ajal, eriti oma elus Abiühingut tähtsustades.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 25.
- Julie B. Beck. Prohvetite nägemus Abiühingu kohta: usk, pere, trööst. – 2012. a kevadine üldkonverents.

19. ÕPPETUND

Õpetus igavesest abielust ja perekonnast

Sissejuhatus

Jeesuse Kristuse evangeelium rõhutab õpetust, et abielu ja perekond on Jumala seatud. Prohvet Joseph Smith õpetas, et abielupaaride suhe mehe ja naisena võib jätkuda pärast ülestõusmist. Ilmutus Issandalt selgitab, et uus ja igavikuline

abieluleping (vt ÕL 131:2) on vajalik ülenduse saamiseks. See õppetund selgitab õpilastele, et selleks, et abielu võiks kesta igavesti, peab abielupaari pitseerima preesterluse võtmete hoidja, misjärel paar peab õigemeelselt elama.

Ettevalmistav materjal

- Russell M. Nelson. Selestiline abielu. – 2008. a sügisene üldkonverents.
- David A. Bednar. Marriage Is Essential to His Eternal Plan. – Ensign, juuni 2006, lk 82–87.
- Joshua J. Perkey. Why Temple Marriage? – New Era, aug 2013, lk 30–32.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 49:15–17; 131:1–4

Uus ja igavikuline abieluleping

NB! Seda õppetundi õpetades arvestage, et osal õpilastel võib olla kodus raskusi või on nad kogenud abielu ja laste saamisega seoses südamevalu või probleeme.

Arvestage õppetundi ette valmistades nende õpilaste vajadustega.

Rääkige õpilastele, et 1831. a liitus Ohios Kirtlandis Kirikuga Leman Copley. Ta oli olnud Kristuse Teise Ilmumisse Uskujate Ühenduse liige, keda kutsuti tavaliselt šeikeriteks nende kummardamisviisi tõttu, millega käis kaasas keha raputamine, kui nad laulsid, tantsisid ja muusika saatel plaksutasid. Leman Copley uskus evangeeliumisse, kuid uskus samuti jätkuvalt osa šeikerite uskumusi. Ta kohtus Joseph Smithiga ja selle külastuse tulemusena andis Issand Josephile 7. mail 1831. a ilmutuse, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 49. osas. (Õpetuse ja Lepingute varasemad väljaanded on märkinud selle ilmutuse kuupäevaks märts 1831. Ajaloolased on hiljuti kindlaks teinud, et täpsem kuupäev on 7. mai 1831.)

Šeikerid keeldusid abielust ja uskusid täielikus tsölibaadis elamisse (hoidusid seksuaalsuhetest). Issand korrigeeris seda valeõpetust selles ilmutuses ja käskis Leman Copleyl ja teistel jutlustada šeikeritele evangeeliumi.

Paluge õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 49:15–17, et leida, mida Issand ütles abielu ja perekonna tähtsuse kohta. Küsige:

- Mida õpetab Issand nende salmide kohaselt abielu kohta? (Õpilased peaksid ära tundma järgmise õpetuse: **abielu mehe ja naise vahel on Jumala seatud.**)
- Mida teie arust tähendab, et abielu on Jumala seatud, „et maa võiks täita oma loomise eesmärgi”? (Õpilaste vastused võivad sisaldada järgmisi tõdesid:

meestel ja naistel kästakse saada lapsi. Maa loodi, et Jumala lastel oleks koht, kus peredena elada.)

- Kuidas aitab teadmine nendes salmides õpetatud tõdedest aidata meil selgitada Kiriku õpetusi abielust?

Selgitage, et aastaid hiljem kasvas pühade mõistmine igavese abielu ja perekonna õpetusest märkimisväärselt. 16. mail 1843. a reisis Joseph Smith Illinoisi Ramusesse. Peatudes Benjamin ja Melissa Johnsoni kodus, õpetas ta neile igavesest abielust. Mõned õpetused, mida prohvet Ramuses õpetas, on kirjas Õpetuse ja Lepingute 131. osas. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 131:1–4 ning seejärel küsige:

- Mida peame me tegema, et pääseda selestilise kuningriigi kõrgeimasse astmesse? (Õpilased peaksid ära tundma järgmise õpetuse: **selleks, et pääseda selestilise kuningriigi kõrgeimasse astmesse, peame me astuma uude ja igavikulisse abielulepingusse.** Selgitage, et sõna *uus* tähendab selles kontekstis uuesti taastatud sellel evangeeliumi ajajärgul. Termin *igavikuline* tähendab, et see leping on alati eksisteerinud ja kestab läbi igaviku. Võiksite soovitada, et õpilased need mõisted pühakirjas leheveergudele kirjutaksid.)
- Kuidas astuvad mehed ja naised sellesse uude ja igavikulisse abielulepingusse tänapäeval?

Rõhutage, et mehed ja naised võivad sõlmida uue ja igavikulise abielulepingu ainult pühades templites. Isikud, kes abielluvad väljaspool templit, võivad öelda oma abielutöötustes sõnu, nagu „abiellunud ajaks ja igavikuks”, kuid Jumala silmis ei kesta need abielud igavesti.

Näidake Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem Russell M. Nelsoni järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda. Innustage õpilasi leidma, mida vanem Nelson õpetas igavese abielu tähtsusest.

„Abielu teemal väideldakse kõikjal maailmas, kus mehe ja naise kooseluks on erinevaid võimalusi. Minu eesmärk sel teemal sõna võttes on kuulutada Issanda apostlina, et mehe ja naise vaheline abielu on püha – seatud Jumala poolt. Ma kinnitan ka templiabieli hindamatut väärtust. See on kõrgeim ja kestvaim abieluvorm, mida meie Looja oma lastele pakub.

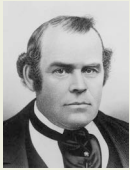
Kui päästmine on isiklik asi, siis ülendus on perekondlik asi. ..

Selleks, et olla igavese elu väärilised, peame me sõlmima oma Taevase Isaga igavese ja igavikulise lepingu (vt ÕL 132:19). See tähendab, et templiabieli pole üksnes mehe ja naise vaheline – selle juurde kuulub partnerlus Jumalaga (vt Mt 19:6).” (Selestiline abielu. – 2008. a sügisene üldkonverents)

- Mida tähendab teie arvates lause: „kui päästmine on isiklik asi, siis ülendus on perekondlik asi”?
- Mida tähendab, et igavese abielu juurde kuulub „partnerlus Jumalaga”? Miks on teie arvates tähtis, et abielus oleks partnerlus Jumalaga? (Ainult abielus teeb inimene lepingu teise inimese ja Jumalaga. Kõik teised evangeeliumi lepingud on ainuüksi isiku ja Jumala vahel.)

- Kuidas võib taastatud õpetus Igavesest abielust ja perekonnast suurendada inimeste soovi ehitada armastavat ja kestvat abielu?

Vanem Parley P. Pratt (1807–1857) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist selgitas, milline mõju sellel taastatud õpetusel temale oli. Paluge ühel õpilasel lugeda ette järgnev lugu:

„[Joseph Smithilt] sain ma teada, et naine minu südames võidakse kindlustada mulle ajaks ja kogu igavikuks. .. Temalt sain ma teada, et me võime viljeleda neid tundeid ning need võivad areneda ja kasvada kogu igaviku; samas kui meie lõputu liidu tulemuseks on nii arvukalt järeltulijaid kui on tähti taevas või liiva rannas. .. Ma olin juba varem armastanud, kuid ei teadnud, miks. Nüüd aga tundsin ma ehedat õilist armastust, .. tugevat ülendatud tunnet.”

(Autobiography of Parley P. Pratt, toim. Parley P. Pratt Jr., 1938, lk 297–298)

Enne õppetunni jätkamist oleks hea arutada lühidalt järgmist:

„Mõned Kiriku liikmed, kes soovivad abielluda, jäävad vallaliseks, ilma et nad oleksid ise selles süüdi. Kui sa avastad end sellisest olukorrast, võid sa olla kindel, et „neile, kes Jumalat armastavad, kõik ühtlasi heaks tuleb” (Rm 8:28). Jäädes vääriliseks, antakse sulle ühel päeval, siin või järgnevas elus, kõik igavese perekonna õnnistused.” (*Usule truud: evangeeliumi teatmik*, 2004, lk 7)

Õpetus ja Lepingud 132:1–21

Selestiline abielu on vajalik ülenduse saamiseks

Selgitage, et umbes kaks kuud pärast seda, kui Joseph Smith andis meile juhised, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 131. osas, dikteeris ta ilmutuse, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 132. osas. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetuse ja Lepingute 132. osa päis. Selgitage, et mitmikabielu teemast räägitakse järgmises õppetunnis. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 132:3–6. Paluge õpilastel teksti jälgida ja leida sõnu ja fraase, mis väljendavad uue ja igavikulise abielulepingu sõlmimise tähtsust. Arutage järgmiseid küsimusi:

- Millised sõnad ja fraasid nendes salmides selgitavad igavese abielu tähtsust?
- Millised on selle õpetuse hülgamise tagajärjed? (Soovi korral selgitage, et sõna *neetud* tähendab, et inimese igavikuline areng on peatatud.)

NB! Märkige, et tähtis pühakirjade uurimise oskus on võtmesõnade ja -fraaside märkimine, nagu nad just tegid, uurides salme Õpetus ja Lepingud 132:3–6. Pühakirju uurides on tähtis panna tähele ning mõista sõnu ja fraase. Salmides 3–6 on oluline mõista järgmiseid fraase: „vastu võtma ja kuuletuma”, „peavad sellele kuuletuma”, „kui te selles lepingus ei püsi, olete te neetud”, „keegi ei või tagasi lükata”, „peab püsima, ja tal tuleb püsida”. Mõned nendest fraasidest on samuti näited pühakirjaideede omavahelistest seostest. Seosed näitavad ideede vahelist suhet või ühendust. Näiteks 3. salm näitab seoseid ettevalmistamise, vastuvõtmise ja kuuletumise vahel.

Paluge õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 132:7–8 ning leida Issanda seaduse tingimused, mis teevad võimalikuks abikaasadel elada abielupaarina pärast seda elu.

- Millised tingimused on nende salmide kohaselt vajalikud, et abielu kehtaks igavesti? (Kui õpilased vastavad, kirjutage tahvlile järgmine tõde: **kui leping tehakse õige preesterluse volituse kaudu ja selle pitseerib lubaduse Püha Vaim, siis kestab see igavesti.**)

Jagage järgmist definitsiooni lubaduse Pühast Vaimust: „Püha Vaim on lubaduse ehk töötuse Püha Vaim (vt Apostlite teod 2:33). Ta kinnitab, et inimeste õigemeelsed teod, talitused ja lepingud on Jumalale vastuvõetavad. Lubaduse Püha Vaim tunnistab Isale, et päästvad talitused on tehtud õigesti ja et nendega seotud lepingutest on kinni peetud.” (Märksõna „Lubaduse Püha Vaim”. – Pühakirjajuht, scriptures.lds.org)

Aitamaks õpilastel seda õpetust mõista, näidake järgmist tsitaati Bruce R. McConkie’lt (1915–1985) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist.

„Pitseerima tähendab *kinnitama, õigustama, või heaks kiitma*. Seega on tegu, mis on pitseeritud lubaduse Püha Vaimuga, kinnitatud Püha Vaimu poolt; see tegu on Issanda poolt heaks kiidetud ja isik, kes on võtnud endale kohustuse, on tehtus Vaimu poolt õigeks mõistetud. Kinnitav heakskiidupitser asetatakse teole vaid siis, kui lepingusse astujad on väärilised saama jumaliku heakskiidu isikliku õigemeelsuse kaudu.” (Mormon Doctrine, 2. vlj 1966, lk 361–362)

Issand jätkas vajalike juhiste andmist igavikulise abielu õnnistuste saamiseks vajalike tingimuste kohta, nagu on kirjas salmides Õpetus ja Lepingud 132:19–21. Jaotage õpilased paaridesse ja paluge neil uurida seda kirjakohta koos paarilisega. Paluge paaridel teha kaks nimekirja: (1) tingimused, et abielu võiks olla igavene ja (2) õnnistused, mis saadakse nende tingimuste täitmisel. Õpilaste tehtud nimekirjad võivad sisaldada järgmist:

Tingimused, et abielu võiks olla igavene

Abielu peab olema seatud Issanda seaduse ja „uue ja igavikulise lepingu kaudu”.

Abielu peab olema pitseeritud lubaduse Püha Vaimuga.

Abielutalituse peab läbi viima preesterluse võtmete hoidja.

Abielupaarid peavad püsima Jumala lepingus.

Õnnistused, mis saadakse

Abielupaar tuleb esile esimesel ülestõusmisel.

Abielupaar pärib aujärjed, kuningriigid, valitsused ja võimud, võimkonnad, kõik kõrgused ja sügavused.

Abielu on täies jõus ka pärast füüsilist surma.

Abielupaar möödub inglitest.

Abielupaar saab ülenduse ja hiilguse kõigis asjus.

Abielupaaril on „järeltuleva seemne täius ja jätkumine igavesest ajast igavesti” (nende perekond ja järglased jätkuvad läbi igaviku; nende pere kasvab igavesti).

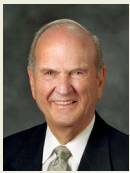
Abielupaar on jumalad ja neil ei ole lõppu.

Abielupaar on kõigest kõrgemal ja neil on kõik võim ning kõik asjad on neile alamad.

Arutage järgmiseid küsimusi, et aidata õpilastel mõista igaveseks abieluks vajalikke tingimusi ja lubatud õnnistusi.

- Mida tähendab teie arvates „püsida” abielulepingus? (Soovi korral selgitage, et üks definitsioon sõnale *püsima* on jääma või jätkama. Samuti tähendab see elada vastavalt lepingule.)
- Miks ei piisa üksnes templis pitseerimisest, et igavest abielu saavutada?
- Millised on teie mõtted ja tunded, kui te mõtisklete Taevase Isa lubaduste üle?

Lugege ette tsitaat vanem Russell M. Nelsonilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist.

„Selestilisel abielul on määrav osa igaveseks eluks valmistumisel. Selleks on vaja abielluda õige inimesega, õiges kohas, õige volituse vahendusel ning kuuletuda ustavalt sellele pühale lepingule. Siis võib olla kindel ülendusele Jumala selestilises kuningriigis.” (Selestiline abielu. – 2008. a sügisene üldkonverents)

- Kuidas selgitaksite kellelegi, kes ei ole Kiriku liige, kui tähtis on abielluda „õiges kohas, õige volituse vahendusel”?
- Vaadates igavese abielu ja perekonna õpetuse tähtsust, mida võite te teha praegu, et valmistuda igaveseks abieluks ja ehitada tugevaid suhteid?

Paluge õpilastel mõtiskleda, mida nad peavad oma elus muutma, et olla paremini valmistunud templis pitseerimiseks või et pidada kinni pitseerimisega seotud lepingutest. Jagage oma tunnistust, et igavese abielu poole pürgimine on väärt meie ohverdust ja püüdlusi.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 49:15–17; 131:1–4; 132:1–24.
- Russell M. Nelson. Selestiline abielu. – 2008. a sügisene üldkonverents.

20. ÕPPETUND

Mitmikabielu

Sissejuhatus

Abielu ühe mehe ja ühe naise vahel on Issanda seadus, kui Ta ei käsi teisiti (vt Jb 2:27–30). Prohvet Joseph Smith sai käsu taastada mitmikabielu, mida rakendati Kirikus üle poole sajandi, kuni president Wilford Woodruff sai Issandalt juhatus see tegevus lõpetada. Mitmikabielu oli

märkimisväärne usu proovilepanek nii Joseph Smithile kui ka kõigile, kes seda tava järgisid. Kui õpilased rakendavad usku, võivad nad tulla teadmisele, et mitmikabielu viimsetel aegadel oli osa kõikide asjade taastamisest.

Ettevalmistav materjal

- Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Gospel Topics, lds.org/topics.
- Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo. Gospel Topics, lds.org/topics.
- Plural Marriage and Families in Early Utah. Gospel Topics, lds.org/topics.
- The Manifesto and the End of Plural Marriage. Gospel Topics, lds.org/topics.

NB! Need „Gospel Topics” (Evangeeliumi teemade) esseed annavad teile rohkem materjali, kui te jõuate õppetunni ajal läbi võtta. Olge sellest õppetundi ette valmistades teadlik.

Õpetamissoovitused

Jaakobi 2:27–30; Õpetus ja Lepingud 132:1–2, 34–48, 54, 63

Issand ilmutas mitmikabielu tava

Selgitage, et 1831. a, kui Joseph Smith töötas Vana Testamendi inspireeritud tõlkega, mida tuntakse kui Joseph Smithi tõlget, luges ta, et mõned muistsed prohvetid järgisid mitmikabielu traditsiooni (mida kutsutakse ka mitmenaisepidamiseks). Nende prohvetite seas olid Aabraham, Jaakob, Mooses ja Taavet. Joseph Smith uuris ja mõtiskles pühakirjade üle, et mõista, mis õigustas prohvetite sellist tegevust (vt ÕL 132:1–2). Issand andis vastused tema küsimustele ilmutuses, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 132. osas. Kuigi selle ilmutuse kuupäev on 12. juuli 1843, sai Joseph Smith ilmutusi selles osas toodud põhimõtete kohta arvatavasti pikema aja jooksul, alates isegi nii varasest kui 1831. aasta.

Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette Õpetus ja Lepingud 132:34–36. Paluge teistel teksti jälgida ja leida, miks hakkasid Aabraham ja Saarai mitmikabielu traditsiooni järgima.

- Miks andis Saarai 34. salmi kohaselt Aabrahamile teise naise? Mida õpetab see meile mitmikabielu traditsiooni järgimisest? (Kui õpilased vastavad, kirjutage järgmine põhimõte tahvlile: **mitmikabielu traditsiooni järgimine on lubatud vaid siis, kui Issand seda käsib.**)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Jaakobi 2:27, 30. Rõhutage järgmist põhimõtet: **abielu ühe mehe ja ühe naise vahel on Issanda seadus, kui Ta ei käsi teisiti.** Märkige ära, et nendes salmides on Issand andnud ka põhjuse mitmikabielu

traditsiooni järgimiseks – „kui [Issand tahab] endale seemet üles kasvatada”, suurendades õigemeelsetele vanematele sündivate laste arvu (vt ka ÕL 132:63).

Selgitage, et Issand ilmutas Joseph Smithile, et kui Tema rahvas järgib mitmikabelu traditsiooni, kuna Tema on seda käskinud, ei ole nad süüdi abielurikkumise patus, nagu on kirjas salmides Õpetus ja Lepingud 132:37–43. Kuid kõik, kes järgivad mitmenaisepidamise traditsiooni ilma käsuta Issandalt Tema prohveti kaudu, on süüdi abielurikkumises. Märkige õpilastele, et sõna *hävitatakse* salmides 41 ja 54 tähendab, et need, kes rikuvad oma pühasid lepinguid, sealhulgas abielulepingut, eraldatakse Jumalast ja Tema lepingurahvast (vt ka Ap 3:22–23; 1Ne 22:20).

Paluge õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 132:40 ja leida teine põhjus, miks Issand käsib mitmikabelu traditsiooni järgida.

- 40. salmi kohaselt, mida pidi Issand viimasel evangeeliumi ajajärgul tegema? (Taastama kõik asjad.)

Selgitage, et fraas „kõik asjad” viitab evangeeliumi seadustele ja talitustele, mis olid ilmutatud eelmistel evangeeliumi ajajärkudel. Kirjutage järgmine tõde tahvlile:

käsk elada mitmikabelu seaduse järgi viimsetel aegadel oli osa kõikide asjade taastamisest (vt ka Ap 3:20–21).

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 132:45, 48. Paluge õpilastel teksti jälgida, et leida, mis võimaldas Joseph Smithil osaleda kõikide asjade taastamises. Aidake õpilastel mõista järgmist põhimõtet: **mitmikabeluks võib anda loa ainult Kiriku presidendile antud preesterluse võtmete kaudu.**

Andke õpilastele koopia õppetunni lõpus toodud käsilehest. Paluge õpilastel lugeda läbi esimene osa pealkirjaga „Mitmikabelu”.

- Kuidas aitab teadmine, et mitmikabelu traditsiooni järgimine anti ilmutuse kaudu Joseph Smithile, teil paremini mõista selle traditsiooni järgimist Kiriku algusaegadel?

Mitmikabelu traditsiooni järgimine oli usu proovilepanek

Paluge pooltel õpilastel lugeda läbi osa pealkirjaga „Raske käsk”. Paluge teisel poolel õpilastest lugeda osa „Usu proovilepanek”. Seejärel arutage järgmiseid küsimusi:

- Mis on mõned põhjused, miks prohvet Joseph Smith ja teised kõhklesid mitmikabelu juurutamises?
- Mida kogesid Joseph Smith, Lucy Walker ja teised, mis aitas neil lõpuks suurtest raskustest üle saada, et nad suutsid mitmikabelu seaduse vastu võtta ja selle järgi elada?

Paluge mitmel õpilasel lugeda kordamööda ette käsilehe osa pealkirjaga „Joseph Smith ja mitmikabelu”.

Selgitage õpilastele, et on palju, mida me ei tea mitmikabelu traditsiooni järgimise kohta Kiriku algusaegadel. Näiteks ei ole meie praegune arusaam terminist *pitseerimine* täpselt sama, kui see oli 1840. aastatel, kui pitseerimistalitus oli ikka veel uus ja mõningaid selle talituse aspekte veel täielikult ei mõistetud. Meie kuuleme terminit *pitseerimine* ja mõtleme kohe *abielule*, kuid Joseph Smithi ja

algusaegade pühade jaoks ei tähendanud *pitseerimine* alati *abielu* selle täielikus mõttes – elada üheskoos kui mees ja naine. Paljud mitmikabielu üksikasjad hoiti konfidentsiaalsena ja ajaloolised dokumendid lihtsalt ei vasta kõikidele meie küsimustele. Innustage õpilasi uurima õpilase lugemismaterjali, mis on toodud õppetunni lõpus, et saada lisainfot mitmikabielu traditsiooni järgimise kohta.

Soovi korral tuletage õpilastele meelde, et kui nad õpivad mitmikabielu kohta, peaksid nad pidama meeles malli, mida prohvet Joseph Smith evangeeliumi õppimisel järgis. Ta uuris, mõtiskles ja palvetas, et teadmisi saada. Nad peaksid samuti meeles pidama, et internetis ja trükimaterjalis leidub palju ebausaldusväärset infot mitmikabielu kohta. Mõned autorid, kes kirjutavad Kirikust ja Kiriku ajaloost, esitavad infot kontekstiväliselt või kaasavad osalisi tõdesid, mis võivad olla eksitavad. Mõne nende kirjutise eesmärk on usku hävitada.

Ametlik teadaanne nr 1

Issand ilmutas, et viimse aja pühad peaksid lõpetama mitmikabielu traditsiooni järgimise

Selgitage, et mitmikabielu traditsiooni järgimine laienes pärast seda, kui pühad Utah'sse jõudsid, misjärel sellele vastavalt ilmutusele lõpp tehti. Paluge õpilastel lugeda kordamööda ette käsilehe osa pealkirjaga „Vastuseis mitmikabielule” ja „Teine Manifest”.

- Milliste tagajärgedega seisis silmitsi algusaegade pühad selle pärast, et kuuletusid Issanda käsule järgida mitmikabielu traditsiooni?

Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette Ametliku teadaande nr 1 kaks viimast lõiku Õpetuse ja Lepingute raamatus ning esimene ja seitsmes lõik tekstist „Katkeid President Wilford Woodruffi kolmest pöördumisest Manifesti teemal”, mis asub kohe pärast Ametlikku teadaannet nr 1. Seejärel küsige:

- Mida õpetas pühadele president Woodruff? (Mõned põhimõtted, mida ta õpetas, on järgmised: **Issand ei luba kunagi Kiriku presidendil Kirikut eksiteele juhatada. Issand juhatab oma Kirikut Kiriku presidendile antud ilmutuse kaudu.**)

Järgnev võib olla abiks selgitamiseks otsust lõpetada mitmikabielu traditsiooni järgimine.

„President George Q. Cannon kirjeldas ilmutusprotsessi, mis tõi endaga kaasa Manifesti. „Kiriku presidentkond peab käima, just nagu teie käite,” ütles ta. „Nad peavad astuma samme, just nagu teie astute. Nad peavad toetuma Jumala ilmutustele nii, nagu need neile tulevad. Nad ei suuda näha lõppu algusest peale, nagu suudab Issand.” „Kõik, mis me teha võime,” ütles Cannon, rääkides Esimesest Presidentkonnast, „on otsida Jumala tarkust ja tahet ning kui see meile teatavaks tehakse, siis kui see ka ei ole kooskõlas meie varasemate tunnetega, ei ole meil muud valikut, kui teha see samm, mida Jumal meil teha käsib, ja Teda usaldada.”” (The Manifesto and the End of Plural Marriage. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics))

Lõpetage õppetund, küsides õpilastelt:

- Vastavalt õpitule, kuidas vastaksite, kui keegi küsiks, kas viimse aja pühad järgivad mitmikabielu traditsiooni?

Soovi korral jagage president Gordon B. Hinckley (1910–2008) tsitaati.

„Kui keegi meie liikmetest avastatakse praktiseerimas mitmenaisepidamist, heidetakse ta Kirikust välja. See on tõsiseim karistus, mida Kirik saab rakendada. .. Jumal ilmutas selgelt oma prohvetile Wilford Woodruffile rohkem kui sajand tagasi, et mitmenaisepidamine tuleb lõpetada, mis tähendab, et praegu on see Jumala seadusega vastuolus. Isegi sellistes maades, kus tsiviil- või ususeadus polügaamiat lubab, õpetab Kirik, et abielu peab olema monogaamne ning ei võta oma liikmeteks neid, kes praktiseerivad mitmenaisepidamist.” (What Are People Asking about Us? – Ensign, nov 1998, lk 71–72)

Järgmine lõik võib olla abiks, kui arutate Kiriku praeguseid tegevusi.

„Joseph Smithi õpetustega kooskõlas lubab Kirik mehel, kelle naine on surnud, saada pitseeritud ka teise naisega, kui ta uuesti abiellub. Sellele lisaks lubatakse liikmetel viia läbi talitusi surnud meeste ja naiste eest, kes olid maa peal abielus rohkem kui üks kord, pitseerides neid kokku kõikide abikaasadega, kellega nad seaduslikus abielus olid. Nende suhete täpne olemus ei ole teada ja paljud peresuhted lahendatakse tulevases elus. Viimse aja pühasid innustatakse usaldama meie tarka Taevast Isa, kes armastab oma lapsi ja teeb kõik asjad nende kasvuks ja päästeks.” (Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo. Gospel Topics, lds.org/topics)

Enne selle õppetunni lõpetamist oleks tark õpilastele öelda, et mõned inimesed, kes on Kiriku õpetustest taganenud, harrastavad mitmikabielu tänapäeval. Nad innustavad inimesi palvetama ja mõtisklema, kas mitmikabielu tänapäeval on õige. Me ei tohiks otsida ilmutust, mis on vastuolus sellega, mida Issand on ilmutanud oma prohvetite kaudu. Issand on ilmutanud oma prohvetite kaudu, et mitmikabielu harrastamine Kirikus on lõppenud. Kõik, kes toetavad mitmikabielu traditsiooni järgimist tänapäeval, ei ole Issanda teenijad.

Jagage oma tunnistust prohvet Joseph Smithist. Soovi korral tunnistage, et ta sai ja kuuletus ilmutusele Jumalalt, just nagu muistsed prohvetid Aabraham, Iisak ja Jaakob (vt ÕL 132:37).

Õpilase lugemismaterjal

- Jaakobi 2:27–30; Õpetus ja Lepingud 132:1–3, 34–48, 54, 63; Ametlik teadaanne nr 1.
- Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Gospel Topics, lds.org/topics.

käsileht, Mitmikabielu mõistmine

Mitmikabielu

„Viimse aja pühad usuvad, et abielu ühe mehe ja ühe naise vahel on Issanda kehtiv abieluseadus. Piibliaegadel käskis Issand mõnel järgida mitmikabielu traditsiooni – ühe mehe abielu mitme naisega. Ilmutuse kaudu käskis Issand Joseph Smithil 1840. aastate alguses kehtestada mitmikabielu traditsiooni järgimise Kiriku liikmete seas. Üle poole sajandi järgisid mõned viimse aja pühad mitmikabielu traditsiooni Kiriku presidendi juhatusel.” (Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics))

Raske käsk

Eliza R. Snow (1804–1887), teine nõuandja Abiühingu üldjuhatuses, pitseeriti prohvet Joseph Smithiga. Ta kirjutas järgmisest kogemusest, mil prohvet Joseph Smith õpetas mitmikabielu põhimõtet tema vennale Lorenzo Snow'le.

„Prohvet Joseph avas oma südame [Lorenzo Snow'le] ja kirjeldas rasket vaimset katsumust, mida ta koges, püüdes ületada vastikustundeid, mis olid hariduse ja sotsiaalsete tavade loomulik tulemus, mida ta tundis seoses mitmikabielu õpetusega. Ta tundis Jumala häält – ta teadis, et Kõigevägevama käsk talle oli asjaga edasi minna – näidata eeskju ja seada sisse seestiline mitmikabielu. Ta teadis, et ta ei pidanud võitlema ainult omaenda eelarvamuste ja varasemate arusaamadega ning neid ületama, vaid ka kogu kristliku maailma vastuseisuga, kuid Jumal, kes on kõrgemal kõigist, oli andnud käsu ja Temale tuleb kuuletuda. Siiski prohvet kõhkles ja lükkas seda üha edasi, kuni Jumala ingel seisis tema kõrval paljastatud mõõgaga ja ütles talle, et kui ta ei liigu edasi ja ei sea sisse mitmikabielu, siis võetakse temalt tema preesterlus ja ta hävitatakse! Seda tunnistust ei jaganud ta mitte ainult minu vennale, vaid ka teistele – tunnistus, millele ei saa vastu rääkida.” (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 1884, lk 69–70)

Usu proovilepanek

Paljusid, kes heitlesid mitmikabielu põhimõttega, õnnistati kinnitava vaimse tunnistusega selle põhimõtte tõesusest.

„Helen Mar Kimballi sõnade kohaselt ütles Joseph Smith, et „selle põhimõtte järgi elamine on kõige raskem proovilepanek, millega pühade usku kunagi proovile pandaks”. Kuigi see oli tema elu üks kõige raskemaid katsumusi, tunnistas Helen, et see oli ka üks suurimatest õnnistustest. . .

Lucy Walker meenutas oma sisemist rahutust, kui Joseph Smith palus tal saada oma naiseks. „Iga tunne minu hinges oli sellele vastu,” kirjutas ta. Kuid pärast mitut unetut ööd palves põlvitades leidis ta lohutust, kui tema tuba täitus „püha mõjuväega”, mis sarnanes „särava päikesevalgusega”. Ta ütles, et „[ta] hing täitis imelise rahuga, millist [ta] polnud varem tundnud” ja „ülim õnn täitis minu tervet olemust”. (Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics))

Joseph Smith ja mitmikabielu

Palju naisi pitseeriti Joseph Smithiga, kuid täpne arv ei ole teada.

„Ajaj, mil viimse aja pühad järgisid mitmikabielu traditsiooni, tehti vahet pitseerimisel ajaks ja igavikuks ning pitseerimisel ainult igavikuks. Pitseerimised ajaks ja igavikuks kaasasid endas pühendumist ja suhteid selles elus, millega kaasnesid ka võimalikud seksuaalsuhted. Pitseerimised ainult igavikuks tähistasid suhteid ainult järgmises elus.

.. Mõned naised, kes pitseeriti Joseph Smithiga, tunnistasid hiljem, et nende abielu oli ajaks kui ka igavikuks, samas kui teised ütlesid, et nende suhted olid vaid igavikuks.

Enamik Joseph Smithiga seotud naisi oli pitseerimise ajal vanuses 20 kuni 40 aastat. Kõige vanem, Fanny Young, oli 56-aastane. Noorim oli Helen Mar Kimball, .. kes pitseeriti Joseph Smithiga mitu kuud enne tema 15. sünnipäeva. Sellises vanuses abielu, mis on tänapäeva standardite kohaselt ebasobilik, oli tol ajal seaduslik ja mõned naised abiellusid oma teismee keskpaigas. Helen Mar Kimball rääkis, et tema pitseerimine Josephiga oli vaid igavikuks, viidates, et nende vahel ei olnud seksuaalsuhteid. ..

.. Joseph Smith pitseeriti mitme naisega, kes olid juba varasemalt abielus. Need naised ega Joseph ei selgitanud paljut nende pitseerimiste kohta, kuigi mitu naist ütlesid, et need olid vaid igavikuks. Teised naised ei jätnud mingeid ülestähendusi ja seega ei teata, kas nende pitseerimised olid ajaks ja igavikuks või ainult igavikuks.

Nendele pitseerimistele võib olla mitu võimalikku selgitust. Need pitseerimised võisid luua igavese sideme või ühenduse Josephi perekonna ja teiste Kiriku perekondade vahel. Need sidemed ulatusid nii vertikaalselt, vanemalt lapsele, kui ka horisontaalselt, ühelt perelt teisele. Tänapäeval saavutatakse sellised igavesed sidemed templiabiellude kaudu inimeste vahel, kes on samuti seotud oma sünniperedega, sidudes sedaviisi perekonnad ühte.”
(Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.churchofjesuschrist.org/topics/plural-marriage))

Pärast prohveti surma said temaga pitseeritud paljud naised, kellel polnud temaga mingeid surelikke suhteid.

Vastuseis mitmikabielule

Paljud usu- ja poliitjuhid Ameerika Ühendriikides olid vastu mitmikabielu süsteemile, mida nad pidasid kõlblusetuks ja ebakultuurseks. Viimse aja pühad pilgati avalikes kõnedes, raamatutes, ajakirjades ja ajalehtedes. Ameerika Ühendriikide kongress andis välja seaduse, mis piiras viimse aja pühade vabadust ning tõi Kirikule majanduslikku kahju, piirates, kui palju kinnisvara Kirik võis omada. See seadus viis lõpuks rohkem kui üht naist pidavate meeste arreteerimise ja vangistamiseni ametnike poolt ning neilt võeti hääleõigus, kodu puutumatus ning võimalus nautida mitmeid teisi tsiviilõigusi.”
(*Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 1996, lk 97)

1890ndateks olid sajad ustavad viimse aja pühad olnud vanglas. Teised varjasid end, et vältida vahistamist ja vangistust. Nendes oludes kannatasid paljud pered stressi, leina, vaesust ja nälga.

Kuigi maailm naeruvääristas neid mitmikabielu traditsiooni järgimise pärast, kaitsesid mitmed ustavad viimse aja pühad seda eluviisi ja tunnistasid, et nad teadsid, et seda oli ilmutanud Jumal prohvet Joseph Smithi kaudu.

Need rasked olud panid president Wilford Woodruffi otsima palvemeelselt Issanda juhatust pühade mitmikabielu traditsiooni järgimise kohta. 1889. a palus president Woodruff Kiriku juhtidel lõpetada mitmikabielu põhimõtte õpetamise. 1890. aastaks korraldati vaid mõni mitmikabielu, ja seda tehti president Woodruffi nõuande vastaselt. Kuid mõned inimesed avaldasid aruandeid, et Kirik edutas

ikka veel mitmikabielu traditsiooni järgimist. Need aruanded töid suuremat vastuseisu Kirikule. 1890. a septembris andis president Woodruff välja Manifesti, mida tuntakse nüüd kui Ametlikku teadaannet nr 1 Õpetuses ja Lepingutes.

Teine Manifest

Manifest [Ametlik teadaanne nr 1] kuulutas president [Wilford] Woodruffi kavatsust alluda Ameerika Ühendriikide seadustele. See ei öelnud midagi teiste maade seaduste kohta. Alates kolooniate loomisest Mehhikos ja Kanadas, olid Kiriku juhid sooritanud neis riikides mitmikabielusid ja pärast 1890. a oktoobrit viidi seal mitmikabielusid jätkuvalt vaikselt läbi. .. Erijuhtudel viidi läbi väiksem arv uusi mitmikabielusid Ameerika Ühendriikides vahemikus 1890 ja 1904, kuigi on selgusetu, kas need abielud viidi läbi seaduslikult." (The Manifesto and the End of Plural Marriage. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.churchofjesuschrist.org/gospel-topics/the-manifesto-and-the-end-of-plural-marriage))

1904. a kevadisel üldkonverentsil tegi president [Joseph F.] Smith jõulise avalduse, mida tuntakse Teise Manifestina, mis muutis uued mitmikabielud karistatavaks Kirikust väljaheitmisega." (Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.churchofjesuschrist.org/gospel-topics/plural-marriage-in-the-church-of-jesus-christ-of-latter-day-saints))

21. ÕPPETUND

Joseph Smithi prohvetlik missioon

Sissejuhatus

Pärast Joseph Smithi märtrisurma kirjutas vanem John Taylor, kes viibis koos Joseph Smithiga tema tapmise ajal, prohvetile järelhüüde (ta võis teha seda koostöös ühe või enama pühaga). Ta kirjutas: „Joseph Smith, Issanda prohvet ja nägija, on selles maailmas teinud inimeste päästeks rohkem

kui ükski teine siin elanud inimene, välja arvatud ainult Jeesus” (ÕL 135:3). See õppetund aitab õpilastel näha, kuidas prohveti teenimistöö viis täide muistsed prohvetlikud kuulutused. Samuti uurib see õppetund seda, millise panuse andis Joseph Smith kõikide Jumala laste päästmisesse.

Ettevalmistav materjal

- Neil L. Andersen. Joseph Smith. – 2014. a sügisene üldkonverents.
- Tad R. Callister. Joseph Smith – taastamise prohvet. – 2009. a sügisene üldkonverents.
- „D&C 135:3. Joseph Smith Has Done More for the Salvation of Men Than Anyone Other Than Jesus. *Doctrine and Covenants Student Manual* (Church Educational System manual, 2001), lk 349–350.

Õpetamissoovitused

2. Nefi 3:1–21

Joseph Smithi ettemääratud missioon

Paluge õpilastel jagada, mis neile Joseph Smithile mõeldes esimesena pähe tuleb. Paluge paaril õpilasel lühidalt jagada kogemust, millal nad olid tänulikud prohvet Joseph Smithi eest.

Rääkige õpilastele, et prohvet Nefi kirjutas üles mõne nõuande, mis Lehhi andis oma pojale Joosepile. See nõuanne on kirjas kirjakohas 2. Nefi 3 ja sisaldab prohvetlikku kuulutust, mille Egiptuse Joosep andis Lehhi pere ja viimsete aegade kohta. Lehhi õppis nendest prohvetlikest kuulutustest arvatavasti vaskplaate lugedes. Kirjakohast 2. Nefi 3 saame me teada, et Egiptuse Joosep kuulutas ette Joseph Smithi viimse aja missioonist. Paluge ühel õpilasel lugeda ette 2. Nefi 3:6–9. Innustage õpilasi teksti jälgima ja leidma, kuidas Egiptuse Joosep Joseph Smithi kirjeldas.

- Milliste sõnade ja fraasidega kirjeldas Egiptuse Joosep Joseph Smithi? (Vastused peaksid kaasama fraase „parim nägija”, „kõrgelt hinnatud”, „[Minu] silmis suur” ja „suur nagu Mooses”. Võiksite soovitada, et õpilased märgiksid need terminid oma pühakirjades ära. Salmide 6–9 juurde leheservale võiksid nad kirjutada *Joseph Smith*.)
- Mil viisil oli Joseph Smith nagu Mooses ja Egiptuse Joosep? (Vt ka JST, 2Ms 50:24–35 (KJV, Piibli lisa).)

- Mida nägi ette Egiptuse Joosep salmide 7–8 kohaselt Joseph Smithi teenimistöö kohta? (Veenduge, et õpilased mõistavad seda tõde: **Issand pidi kasvatama üles Joseph Smithi, kes pidi tooma inimesi teadmisele Tema lepingutest ja tegema Tema tööd.**)

Paluge õpilastel töötada paarides ja uurida kirjakohti 2. Nefi 3:7, 11–15, 18–21. Paluge igal paaril teha nimekiri nendest asjadest, mida pühakirjad ütlevad, et Joseph Smith teeb, et täide saata Issanda töö. Võiksite soovitada, et õpilased teeksid selle nimekirja, märkides ära nendest salmidest leitud tähtsad fraasid. Jätke õpilastele piisavalt aega ja paluge seejärel mõnel paaril leitud jagada. (Vastused peaksid sisaldama järgmist: toob inimesed teadmisele lepingutest (salm 7); toob esile Mormoni Raamatu (salmid 13, 18–21); veenab inimesi Piibli õigsuses (salm 11); ta tehakse tugevaks (salm 13) ja toob pääste inimestele (salm 15).)

Näidake president Brigham Youngi (1801–1877) järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

Young, 1997, lk 343)

„See oli määratud igaviku nõukogudes ammu enne maa loomist, et tema, Joseph Smith, peaks olema mees, kes selle maailma viimsel ajajärgul toob rahva jaoks esile Jumala sõna... Issand jälgis teda ja tema isa ja tema vanaisa ning tema eelkäijaid ... kuni Adamani. Ta jälgis seda perekonda ja nende järglaste vereliini algallikast kuni selle mehe sünnini. Ta oli igavikus eelnevalt pühitsetud seda viimast ajajärku valitsema.“ (Teachings of Presidents of the Church: Brigham

Et aidata õpilastel tunda Joseph Smithi ettemääratud missiooni tõde ja tähtsust, arutage järgmist:

- Miks on tähtis teada, et Joseph Smith määrati ja valmistati surelikkusele eelnevas elus ette saama taastamise prohvetiks?

Õpetus ja Lepingud 135:3

Joseph Smith on „teinud inimeste päästeks rohkem kui ükski teine, välja arvatud ainult Jeesus“

Paluge õpilastel jagada, mida nad ütleksid või tunnistaksid Joseph Smithi kohta, kui nad peaksid seda vaid mõne lausega tegema. Selgitage, et pärast Joseph Smithi surma kirjutati austusavaldus Joseph Smithile, mis hiljem säilitati meie jaoks Õpetuse ja Lepingute raamatus. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetuse ja Lepingute 135:3 esimene lause. Küsige:

- Millist tõde Joseph Smithi kohta kuulutatakse selles lauses? (Õpilased peaksid tundma ära järgmise tõde: **Joseph Smith on selles maailmas teinud inimeste päästeks rohkem kui ükski teine, välja arvatud ainult Jeesus.**)

Selleks, et vaadata üle prohvet Joseph Smithi töö ja panused, jagage õpilased väikestesse rühmadesse. Andke neile ülesandeks lehitseda läbi Õpetuse ja Lepingute raamat ning mõtelda kõikidele senimaani sellel kursusel arutatud õppetundidele. Paluge neil teha nimekiri õnnistustest ja õpetustest, mis taastati prohvet Joseph Smithi kaudu, mis aitavad kaasa meie päästmisele. Kui õpilastel on

olnud küllalt aega, paluge neil valida üks asi oma nimekirjast ja jagada oma grupiga, kuidas see nende elu mõjutab ja neid päästmisele lähemale viib.

Et õpilaste vastused kokku võtta, näidake järgmist tsitaati vanem Tad R. Callisterilt, kes teenis Seitsmekümne juhatuses. Paluge ühel õpilasel see ette lugeda ja teistel teksti jälgida.

„Joseph Smithi kaudu taastati kogu vägi, kõik võtmed, õpetused ja talitused, mis on päästmiseks ja ülenduseks vajalikud. Teil pole nende saamiseks siin maailmas mitte kuhugi mujale minna. Neid ei leidu üheski teises kirikus. Neid ei leia ühestki inimfilosoofiast, teaduslikust uuringust ega isiklikust palverännakust, olgu need kui tahes intellektuaalsed. Päästmist võib leida vaid ühest kohast, nagu väitis Issand ise, kui Ta ütles, et see on „ainus tõeline ja elav kirik kogu maa palge peal“ (ÕL 1:30).“ (Joseph Smith – taastamise prohvet. – 2009. a sügisene üldkonverents)

Andke õpilastele hetk aega, et mõtiskleda, kuidas Joseph Smithi teenimistöö on nende päästmisel kaasa aidanud, ja seejärel küsige:

- Millisel spetsiaalsel viisil oleks teie elu teistmoodi ilma prohvet Joseph Smithi teenimistööta?

Õpetus ja Lepingud 122:1–2; Joseph Smith – ajalugu 1:33

Josephi nime „hakatakse pidama nii heaks kui halvaks kõikide rahvuste .. seas“

Rääkige õpilastele, et hoolimata kõigest heast, mida Joseph Smith saavutas, oli tal palju vastaseid, eriti tema elu lõpu poole. Muistsed prohvetid nägid ette ka seda tema elu aspekti (vt näiteks 3Ne 21:10). Paluge ühel õpilasel lugeda ette, mida Moroni ütles Joseph Smithile nende kohta, kes on tema vastu, nagu see on kirjutatud salmis Joseph Smith – ajalugu 1:33. Paluge teisel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 122:1–2. Aidake õpilastel sõnastada nendes kirjakohtades leiduv tõde, küsides:

- Kuidas te võtaksite kokku, mida me nendest kahest kirjakohest õpime selle kohta, kuidas inimesed Joseph Smithile reageerivad? (Kui õpilased jagavad oma kokkuvõtteid, aidake neil mõista tõde: **kuigi paljud maailmas pilkavad Joseph Smithi, otsivad õigemeelsed õnnistusi, mis on saadaval tänu tema teenimistööle.**)
- Miks on teie arvates prohvet Joseph Smithil nii palju kriitikuid ja vaenlaseid, kuigi tema surmast on möödunud palju aastaid? (Tunnistus taastamisest sõltub sellest, kas Joseph Smith oli prohvet, kes tegi Jumala tööd või mitte. Seepärast püüab Saatan Joseph Smithi jätkuvalt kahtluse alla seada.)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem Neil L. Anderseni sõnad.

„Paljud, kes heidavad kõrvale taastamistöö, lihtsalt ei usu, et taevased isikud kõnelevad maiste inimestega. Nende sõnul on võimatu, et kuldplaadid tõi meieni ingel ja et need tõlgiti Jumala väega. Selle uskmatuse tõttu lükkavad nad kiiresti tagasi Josephi tunnistuse ja mõned langevad kahjuks prohveti elu kahtluse alla seadmise ja tema iseloomu laimamiseni.

Meid kurvastab eriti see, kui keegi, kes kunagi Josephit austas, taganeb oma veendumusest ja hakkab prohvetit mustama.

„Kiriku uurimine läbi sealt lahkujate silmade”, ütles kord Vanem Neal A. Maxwell, „on sama, kui küsitleda Juudast, et mõista Jeesust. Lahkujad räägivad meile alati rohkem iseenda kui selle kohta, kust nad on ära läinud.” (All Hell Is Moved. – Brigham Youngi ülikooli pühalik koosolek, 8. nov 1977, lk 3; speeches.byu.edu) ..

Negatiivsed kommentaarid prohvet Joseph Smithi kohta kasvavad, kui läheneme Päästja teisele tulemisele. Pooltõed ja kavalad pettused ei kahane. On pereliikmeid ja sõpru, kes vajavad teie abi. Praegu on aeg [valmistuda] teisi töötsijaid aitama.” (Joseph Smith. – 2014. a sügisene üldkonverents)

Arutage järgmiseid küsimusi:

- Miks on tähtis olla teadlik, et kuigi Joseph Smithi surmast on möödunud palju aastaid, ründavad Kiriku vaenlased jätkuvalt tema reputatsiooni?
- Mida võime me teha, et aidata töötsijatel teada, et Joseph Smith on Jumala prohvet?

Näidake vanem Neil L. Anderseni järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Siiras küsija peaks nägema taastatud evangeeliumi jagamist kui Jumala töö vilja, mis on saavutatud prohveti kaudu. ..

Jeesus ütles:

„Hea puu ei või kanda halba vilja ega halb puu kanda head vilja. ..

Nõnda siis nende viljast te tunnete nad ära” (Mt 7:18, 20).

Need selgitused on veenvad, kuid siiras küsija ei peaks ainult nendele toetuma, et oma töötsingutes selgusele jõuda.

Iga usklik vajab prohvet Joseph Smithi jumaliku missiooni ja iseloomu kohta vaimset kinnitust. See peab paika iga sugupõlve kohta. Vaimsed küsimused väärivad vaimseid vastuseid Jumalalt.” (Joseph Smith. – 2014. a sügisene üldkonverents)

Andke õpilastele võimalus tunnistada prohvet Joseph Smithist, esitades neile järgmiseid küsimusi:

- Millist Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku aspekti näete te kui tõestust Joseph Smithi prohvetlikust missioonist?
- Millised teie kogemused on suurendanud teie tunnistust prohvet Joseph Smithist?

Lõpetage, näidates järgmist tsitaati Bathsheba W. Smithilt (1822–1910), kes teenis Abiühingu neljanda üldjuhatajana, ja president Brigham Youngilt (1801–1877). Nii õde Smith kui ka president Young tundsid Joseph Smithi surelikkuses. Paluge ühel õpilasel need sõnad ette lugeda.

„Kui ma kuulsin evangeeliumit, teadsin ma, et see on tõde; kui ma esmakordselt Mormoni Raamatut lugesin, teadsin ma, et see on Jumalast inspireeritud; kui ma esmakordselt Joseph Smithi nägin, teadsin ma, et seisan silmitsi elava Jumala prohvetiga ja mul polnud ühtegi kahtlust tema volituse kohta.” (Bathsheba W. Smith, tsiteeritud raamatus „Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society”, 2011, lk 34)

„Mul on tahtmine hüüda halleluuja iga kord, kui mõtlen sellele, et tundsin Joseph Smithi, prohvetit, kelle Issand üles kasvas ja pühitses ning kellele Ta andis võtmed ja väe ehitada üles Jumala kuningriik maa peal.” (tsiteeritud teoses „Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith”, 2007, lk 495)

Paluge õpilastel mõelda oma tunnistusele prohvet Joseph Smithist ja mida nad võiksid teha, et seda teistega jagada, kas siis isiklikult või sotsiaalmeedia kaudu. Innustage neid mõtlema kellelegi, kellega nad sooviksid oma tunnistust jagada, ja seejärel seda soovi järgima.

Õpilase lugemismaterjal

- 2. Nefi 3:1–21; Õpetus ja Lepingud 122:1–2; 135:3; Joseph Smith – ajalugu 1:33.
- Neil L. Andersen. Joseph Smith. – 2014. a sügisene üldkonverents.

22. ÕPPETUND

Prohvet Joseph Smithi märtrisurm

Sissejuhatus

Teisitõttelejad Kiriku sees ja vastased väljaspool Kirikut töid kaasa Joseph Smithi ja tema venna Hyrum Smithi märtrisurma. Nende surm pani võimsa pitseri nende tunnistusele Mormoni Raamatust, Õpetusest ja Lepingutest ning Jeesuse Kristuse taastatud evangeeliumist. Prohvet

Joseph Smithi elu ja märtrisurma uurimine aitab õpilastel mõelda paljudele õnnistustele, mida Issand on neile andnud prohvet Joseph Smithi teenimistöö kaudu, kelle kaudu Ta taastas oma evangeeliumi viimsetel aegadel.

Ettevalmistav materjal

- Thomas S. Monson. Prohvet Joseph Smith: eeskujuga õpetaja. – 2005. a sügisene üldkonverents.
- The Martyrdom, 22. peatükk. Church History in the Fulness of Times Student Manual, 2. vlj (Church Educational System manual, 2003), lk 273–285.
- The Martyrdom: The Prophet Seals His Testimony with His Blood, 46. peatükk. Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 529–540.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 135:4–5; 136:36–39

Vaenlased püüdsid tappa Joseph Smithi

Näidake Carthage'i vangla pilti. Selgitage õpilastele, et 27. juunil 1844 tapeti prohvet Joseph Smith ja tema vend Hyrum, kes oli Kiriku patriarh Illinoisi osariigis Carthage'i vanglas. Joseph Smith oli surres 38-aastane ja Hyrum 44-aastane.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 136:36–39 ning klassil teksti jälgida. Innustage õpilasi, et nad leiaksid lugedes, kuidas Issand võttis kokku Joseph Smithi elu ja töö. Seejärel arutage järgmisi küsimusi:

- Kuidas kirjeldas Issand prohvet Joseph Smithi elu ja tööd? (Õpilaste vastused võivad sisaldada järgmisi tõdesid: **Joseph Smith pani aluse Jumala tööle sellel evangeeliumi ajajärgul. Prohvet Joseph Smith oli oma surma ajal süütu ja ta oli täitnud ustavalt missiooni, mille Jumal oli talle andnud.**)

Et aidata õpilastel mõista mõningaid mõjufaktoreid, mis töid kaasa prohveti surma, rääkige neile, et pühad elasid kolm aastat suhteliselt rahulikult Illinoisi osariigis, kuid 1842. a kogesid nad taas vastuseisu. Kiriku vastaste hulgas olid ka Illinoisi

kodanikud, kes kartsid pühade poliitilist mõju. Teised olid kadedad Nauvoo majanduskasvu üle ja olid kriitilised Nauvoo linnavalitsuse ja maakaitseväge suhtes. Mõned said valesti aru mormoonide teatud õpetustest ja harrastustest. Teisitimõtledjad Kiriku sees ja vastased väljaspool Kirikut ühendasid oma jõupingutused, et võidelda prohveti ja Kiriku vastu.

Andke õpilastele koopia õppetunni lõpus toodud käsilehest. Paluge ühel õpilasel lugeda ette osa pealkirjaga „Vastuseis prohvetile ja Kirikule”.

Selgitage, et vastavalt seadustele, mis kehtisid prohveti surma ajal, ei rikutud trükipressi hävitamisega ühtegi seadust. Näidake järgmist tsitaati vanem Dallin H. Oaksilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist:

„Seaduseparandust Ameerika Ühendriikide konstitutsioonile, mis kaitses pressivabadust linna- ja osariigivalitsuste vastu, ei võetud vastu enne kui alles aastal 1868 ja see ei jõustunud föderaalseadusena enne kui 1931. .. Me peaksime vaatama oma eelkäijate tegusid vastavalt seadustele ja käskudele, mis kehtisid nende päevil, mitte meie ajal.” (Joseph, the Man and the Prophet. – Ensign, mai 1996, lk 72)

- Miks on tähtis pidada meeles viimast lauset vanem Oaksi tsitaadis, kui me vaatame algusaegade Kiriku juhtide tegusid? (Soovi korral märkige, et enamik Nauvoo linnavalitsuse liikmeid olid Kiriku liikmed, kuid nad tegutsesid valitud ametnike rollis, kui nad käskisid trükipressi hävitada. Kirik kui organisatsioon ei teinud midagi trükipressi vastu, kuid linnavalitsus tegutses, et „teha lõpp .. rahu rikkujatele” (History of the Church, 6. kd, lk 432)).

Paluge ühel õpilasel lugeda ette käsilehe osa pealkirjaga „Josephit ja Hyrumit süüdistatakse alusetult”. Paluge teisel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 135:4. Paluge klassil teksti jälgida ja leida, millise prohvetliku kuulutuse tegi Joseph Smith kui ta Carthage'i suunas reisis.

- Kuigi iga surelik on ebatäiuslik, siis mis aitaks kellelgi tunda, et tema „südametunnistus on puhas Jumala ja kõigi inimeste ees”? (ÕL 135:4)

Selgitage, et kui Hyrum Smith valmistus Carthage'i vanglasse minema, luges ta salme Eteri 12:36–38 ja murdis selle lehe nurga kahekorra. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 135:5, mis on otsene tsitaat Eteri raamatust, samal ajal kui teised teksti jälgivad. Paluge õpilastel mõtiskleda, miks see pühakirjakoht Hyrumile nii tähendusrikas oli. Soovi korral võiksite paluda, et õpilased enda jaoks tähtsad sõnad ja fraasid ära märgiksid.

- Millised sõnad või fraasid võisid nendest Eteri raamatu salmidest Hyrumile tähendusrikkad olla, kui ta seisis silmitsi vangistuse ja võimaliku surmaga?
- Mida tähendab teie arvates järgmine fraas: „Kõik inimesed saavad teadma, et minu rõivad pole määritud teie verrega.” (Võiksite paluda õpilastel ristviidata 5. salm kirjakohtadega Jaakobi 1:19 ja Moosia 2:27, et leida selle fraasi tähendus. Õppida, kuidas ristviidata pühakirjakohti teiste pühakirjakohtadega, mis pakuvad lisainfot, on tähtis pühakirjade uurimise oskus.)

Paluge õpilastel mõtiskleda, kuidas Joseph ja Hyrum võisid end tunda, teades, et nad olid täitnud Jumala kutseid ja kohustusi nii hästi kui suutsid.

- Mida me võime õppida Joseph ja Hyrum Smithi eeskujust, mis aitaks meil täita Jumalalt saadud kohustusi?

Õpetus ja Lepingud 135:1–3, 6–7

Märtrisurm Carthage'i vanglas ja auavaldused Joseph Smithile

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetuse ja Lepingute 135. osa päis. (Soovi korral märkige, et erinevused selles päises 1981. ja 2013. aasta pühakirjaväljaannete vahel peegeldavad hiljutist uurimistööd.) Paluge mitmel õpilasel lugeda kordamööda ette Õpetus ja Lepingud 135:1–2 ning käsilehe osa pealkirjaga „Märtrisurm Carthage'i vanglas”. Paluge õpilastel teksti jälgida.

- Mida tähendab fraas „Pitseerimaks tunnistust sellest raamatust ja Mormoni Raamatust”?

Kui õpilased jagavad oma mõtteid, võite kirjutada tahvlile järgmise definitsiooni: „pitseerima” tähendab midagi, näiteks tunnistust, püsivalt kehtestama. Võiksite soovitada õpilastele see definitsioon oma pühakirjades 1. salmi kõrvale kirjutada.

Paluge õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 135:3, 6–7 ja leida mõni tõde, mida võime õppida sellest teatisest Joseph ja Hyrum Smithi märtrisurma kohta.

- Milliseid tõdesid te õppisite sellest teatisest Joseph ja Hyrum Smithi märtrisurma kohta? (Õpilased võisid leida mitmeid tõdesid, sealhulgas järgmise: **Joseph Smith on selles maailmas teinud inimeste päästeks rohkem kui ükski teine, välja arvatud ainult Jeesus Kristus.**) **Mormoni Raamat ning Õpetus ja Lepingud toodi esile maailma päästmiseks.**)
- Millisel konkreetsel viisil oleks teie elu teistmoodi ilma prohvet Joseph Smithi teenimistööta?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette vanem Dallin H. Oaksi tsitaat, mis on kirjas käsilehe osas pealkirjaga „Austusavaldused prohvet Joseph Smithile”.

- Miks on tähtis teada, et Joseph Smithi kõige lähedasemad kaaslased pidasid teda prohvetiks ning austusväärseks ja vóoruslikuks meheks?

Lõpetage, küsides õpilastelt, kas keegi neist sooviks jagada tunnistust Joseph Smithist. Innustage õpilasi leidma järgmiste päevade jooksul võimalusi jagada teistega oma tunnistust prohvet Joseph Smithist ja tema rollist Jeesuse Kristuse evangeeliumi taastamisel.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 135:1–7; 136:36–39.
- Thomas S. Monson. Prohvet Joseph Smith: eeskujuga õpetaja. – 2005. a sügisene üldkonverents.

Prohvet Joseph Smithi märtrisurm

Vastuseis prohvetile ja Kirikule

1844. a juunis teravnes suuresti vaenulikkus Kiriku suhtes. Mõned Illinoisi osariigi kodanikud arutasid, kuidas pühasid osariigist välja ajada, samal ajal kui teised septsesid plaani prohvetit tappa. Mõned nende seast, kes septsesid vandenõu prohveti ja Kiriku vastu, olid endised Kiriku liikmed, kes olid usust taganenud. 7. juunil 1844 trükkisid William Law, kes oli teeninud teise nõuandjana Esimeses Presidendkonnas, ja teised usust taganenud esimese numbri ajalehest Nauvoo Expositor. Püüdes rahvast prohveti ja Kiriku vastu mässule õhutada, kasutasid need mehed seda ajalehte, et Joseph Smithi ja teisi Kiriku juhte laimata. Joseph Smith Nauvoo linnapeana ja enamik Nauvoo linnavalitsusest mõistsid, et ajalehes avaldatud laim võib viia linnavastaste massirahutusteni. Nad kuulutasid ajalehe üldsust häirivaks ja käskisid Nauvoo Expositori trükipressi hävitada.

Josephit ja Hyrumit süüdistatakse alusetult

„Linnapea ja linnavalitsuse tegevuse (Nauvoo Expositori hävitamisel) tulemusena esitasid Illinoisi osariigi ametnikud aluseta mässusüüdistuse prohveti, tema venna Hyrumi ja teiste Nauvoo linnaametnike vastu. Illinoisi kuberner Thomas Ford käskis meestel ilmuda maakonnakohtusse Illinoisi osariigis Carthage'is, ja lubas neile kaitset. Joseph teadis, et kui ta läheb Carthage'isse, siis seal on tema elu rahvajõukude ähvarduste tõttu suures ohus.

Uskudes, et rahvajõugud tahtsid ainult neid, otsustasid Joseph ja Hyrum oma elu säästmiseks läände minna. 23. juunil ületasid nad Mississippit jõe, kuid sama päeva õhtul leidsid Nauvoost tulnud vennad prohveti üles ja ütlesid talle, et relvastatud väed vallutavad linna, kui ta ei anna end Carthage'i võimude kätte. Prohvet nõustus seda tegema, lootes, et see rahustab nii osariigi ametnikke kui ka rahvajõuke. 24. juunil jätsid Joseph ja Hyrum oma peredega hüvasti ja sõitsid koos osa Nauvoo linnaametnikega Carthage'isse, et end järgmisel päeval vabatahtlikult Carthage'i maakonna ametnike kätte anda. Pärast seda, kui vennad kautsjoni vastu esialgsest süüdistusest vabastati, esitati neile valesüüdistus Illinoisi osariigi reetmises. Nad arreteeriti ja viidi Carthage'i vanglasse kohut ootama. Vanemad John Taylor ja Willard Richards, ainsad Kaheteistkümne Kvoorumi liikmed, kes ei olnud sel ajal misjonil, ühinesid nendega vabatahtlikult.” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 529–530)

Märtrisurm Carthage'i vanglas

27. juuni 1844 päeval oli külastaja andnud Joseph Smithile revolvi. Kui rahvajõuk püüdis tungida tuppa, kus peeti kinni prohvetit ja teisi mehi, lasti Hyrum, kes püüdis teisi toasviibijaid kaitsta, surnuks. Joseph hüppas ukse juurde ja lasi ukse vahelt püstolist koridori. Ainult kolm kuuest kuulikambrist tulistasid, haavates mitut rahvahulga liiget. Seejärel surus rahvahulk oma relvad läbi pooleldi suletud ukse ja John Taylor püüdis püssitorusid oma jalutuskepiga tagasi peksta.

Kui võitlus ukseavas suurenes, püüdis John Taylor toast akna kaudu põgeneda. Kui ta püüdis aknast välja hüpata, tulistati teda ukseavast reide ja samuti tulistas teda keegi väljast. Ta kukkus põrandale ja püüdes akna kõrval seisva voodi alla pugeda, haavasid teda tõsiselt veel kolm kuuli. Samal ajal kui ukseavast suruti läbi püssitorusid, hakkas Willard Richards neid kepiga lööma.

Joseph Smith otsustas siis proovida sama akna kaudu põgeneda. Kui Willard Richards jätkas uksele viibiva rahvajõugu tähelepanu kõrvalejuhtimist, hüppas prohvet avatud akna poole. Kui ta seda tegi, tabasid teda kuulid nii vangla seest kui ka väljastpoolt. Ta kukkus aknast välja, hüüdes: „Oo Issand, mu Jumal!” ja maandus maapinnale. Rahvajõugu liikmed, kes olid vanglas sees, kiirustasid välja, et saada kindlust, et Joseph Smith oli surnud. Kuigi Carthage'i poole ei olnud tulemas ühtegi Kiriku liiget, hüüdis keegi: „Mormoonid tulevad!” ja terve rahvajõuk põgenes.

Austusavaldused prohvet Joseph Smithile

Vanem Dallin H. Oaks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist ütleb:

„Inimesed, kes tundsid Josephit kõige paremini ja seisid talle kõige lähemal Kiriku juhtide seas, armastasid ja toetasid teda prohvetina. Tema vend Hyrum otsustas surra tema kõrval. John Taylor, kes viibis samuti Josephi mõrva ajal temaga, ütleb: „Ma tunnistan Jumalate, inglite ja inimeste ees, et ta oli hea, austusväärne, vooreslik mees – et tema iseloom nii eraelus kui ka avalikkuses oli vaieldamatult usaldusväärne – ning et ta elas ja suri kui Jumala-mees.” (The Gospel Kingdom, 1987, lk 355; vt ka ÕL 135:3) Brigham Young kuulutas: „Ma ei arva, et maailmas elab inimest, kes tundis [Joseph Smithi] paremini kui mina ja ma ütlen julgelt, et kui Jeesus Kristus välja arvata, pole kunagi elanud ega ela praegu siin maa peal temast paremat inimest” (Discourses of Brigham Young, kogunud John A. Widtsoe, 1954, lk 459).” (Joseph, the Man and the Prophet, – Ensign, mai 1996, lk 73)

23. ÕPPETUND

Prohveti mantli pärimine

Sissejuhatus

Oma elu lõpu poole andis Joseph Smith selle evangeeliumi ajajärgu preesterluse võtmed Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmetele. Pärast prohveti märtrisurma 8. augustil 1844 peetud koosolekul said mitmed pühad vaimse kinnituse, et Brigham Young, kes oli Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi

juhataja, pidi Kirikut juhtima. Kui õpilased hakkavad mõistma õigusjärgsuse põhimõtet Kiriku presidentkonnas, siis saavad nad kindlust, et Issand on valinud ja ette valmistanud iga inimese, kes saab Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku presidendiks.

Ettevalmistav materjal

- Succession in the Presidency, 3. peatükk. Teachings of the Living Prophets Student Manual (Church Educational System manual, 2010), lk 28–41.
- The Twelve to Bear Off the Kingdom, peatükk 23. Church History in the Fulness of Times Student Manual, 2. vlj (Church Educational System manual, 2003), lk 286–296.
- Brent L. Top and Lawrence R. Flake. The Kingdom of God Will Roll On: Succession in the Presidency. – Ensign, aug 1996, lk 22–35.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 107:33; 112:30–32

Apostlitel on selle evangeeliumi ajajärgu võtmed

Esitage järgmine küsimus:

- Kuidas erineb uue Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku presidendi valimine sellest, kuidas teistes organisatsioonides võidakse juhte valida?

Informeerige õpilasi, et selles õppetunnis vaadeldakse juhupositsiooni ülevõtmist pärast prohvet Joseph Smithi surma. Selgitage, et mitu aastat enne oma surma oli prohvet saanud ilmutuse Esimese Presidentkonna ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi kohta. Paluge õpilastel uurida Õpetus ja Lepingud 107:33 ning 112:30–32 ja leida Issanda kirjeldus Esimese Presidentkonna ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmete preesterluse volituse kohta.

- Kuidas kirjeldas Issand Esimese Presidentkonna ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi volitust? (Veenduge, et õpilased mõistavad järgmist põhimõtet: **Esimese Presidentkonna ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmetel on selle evangeeliumi ajajärgu preesterluse võtmed ja Kaksteist tegutseb Esimese Presidentkonna juhatusel.**)

Andke õpilastele koopia õppetunni lõpus toodud käsilehest. Selgitage, et Joseph Smith veetis oma elu viimased kuud, kohtudes sagedasti Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmetega, et valmistada neid ette Kirikut juhtima. Paluge ühel õpilasel lugeda ette käsilehe osa pealkirjaga „Kohtumine kaheteistkümne apostliga, märts 1844”. Rääkige õpilastele, et see on lühike ülestähendus prohvet Joseph Smithi koosolekust apostlite ja teiste Kiriku juhtidega,

mille pani kirja president Wilford Woodruff, kes oli tol ajal apostel. Küsige pärast lugemist:

- Kuidas see võtmete andmine Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmetele aitas neid ette valmistada ajaks, mil prohvet Joseph Smith ei olnud enam koos nendega? (Nad said samad preesterluse võtmed, mida omas prohvet Joseph.)
- Miks oli tähtis, et Joseph Smith enne oma surma need preesterluse võtmed apostlitele andis? (Sel ajal oli Joseph Smith ainukene, kellel olid selle evangeeliumi ajajärgu preesterluse võtmed. Kui ta ei oleks neid võtmeid teistele edasi andnud, siis oleks inglid pidanud tulema tagasi maa peale, et neid taastada.)

Õpetus ja Lepingud 124:127–128

Brigham Youngist sai pärast Joseph Smithi Kiriku president

Selgitage, et kui Kaheteistkümne Apostli Kvoorum 1835. a organiseeriti, siis määrati vanemusjärjekorda vanuse järgi. Thomas B. Marsh, kes oli tol ajal kõige vanem apostel, oli vanemapostel (nüüdseks on teada, et tegelikult oli David W. Patten vanim apostel).

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 124:127–128. Selgitage, et 1838. a oktoobris taganes president Marsh usust ja lahkus Kirikust ning David W. Patten suri. Seejärel sai Brigham Youngist vanemapostel, nagu selgitatakse nendes salmides. Pärast esialgset apostlite valimist kuni tänapäevani välja määratakse vanemusjärjekorda apostlike pühitsemise kuupäeva järgi.

Selgitage, et kui Joseph ja Hyrum Smith 27. juunil 1844 tapeti, siis teenisid Kaksteist, välja arvatud John Taylor ja Willard Richards, Ameerika Ühendriikide idaosas misjonitel. Kolme nädala jooksul kuulsid kõik apostlid traagilist uudist ja kiirustasid tagasi Nauvoosse. Kui apostlid saabusid, leidsid nad, et Kiriku liikmed olid segaduses, kes peaks Kirikut juhtima. Mõned Kiriku liikmed uskusid, et juhtimise õigusjärg kuulus Kaheteistkümne Apostli Kvoorumile. Mitme järgneva kuu jooksul väitsid mitu inimest, et neil oli õigus Kirikut juhtida. Paluge kahel õpilasel lugeda ette käsilehe osad pealkirjadega „Sidney Rigdoni väited” ja „James Strangi väited”. Kui õpilased kuulavad, paluge neil mõtiskleda, mida nemad oleksid arvanud, kui oleksid tol ajal Nauvoos olnud ja neid väiteid kuulnud.

Küsige õpilastelt:

- Miks ei olnud nende meeste esitatud väited õiguspärased? (Võite märkida, et kuigi Sidney Rigdon oli Esimese Presidentkonna liige, ei olnud Joseph talle andnud preesterluse võtmeid.)

Paluge õpilastel lugeda läbi käsilehe osa pealkirjaga „7. august 1844”. Arutlege kogu klassiga järgmise küsimuse üle:

- Miks oli Brigham Youngi tunnistus apostlikest võtmetest tähtis? (Kui õpilased on vastanud, kirjutage tahvlile järgmine õpetus: **apostlitel on kõik vajalikud preesterluse võtmed, et Kirikut juhtida.**)

Paluge õpilastel lugeda läbi käsilehe osa pealkirjaga „8. august 1844, kell 10.00”.

- Kuidas õnnistas Issand pühasid teadmisega sellest, keda Tema oli Kirikut juhtima seadnud?
- Kuidas võime meie teada, et Kiriku juhid tänapäeval on Jumala kutsutud? (Kui õpilased on vastanud, kirjutage tahvlile järgmine põhimõte: **Püha Vaimu kaudu võime me saada tunnistuse, et Kiriku juhid on kutsunud Jumal.**)
- Millal olete te tundnud Vaimu teile tunnistamas, et praegune Kiriku president on Jumala kutsutud?

Selgitage, et 8. augustil kell 14.00 peetud koosolekul kõnelesid Brigham Young ja teised apostlid. Paluge õpilastel lugeda läbi käsilehe osa pealkirjaga „8. august 1844, kell 14.00“.

Selgitage, et pärast Joseph Smithi surma oli Brigham Young vanemapostlina kohe võimeline kasutama kõiki preesterluse võtmeid. Üle kolme aasta pärast prohveti märtrisurma juhatas Kirikut Kaheteistkümne Apostli Kvoorum Brigham Youngi juhatusel. Siis 5. detsembril 1847. a toetati Brigham Youngi Kiriku presidendina ja moodustati uus Esimene Presidentkond.

Sidney Rigdon kolis Pennsylvaniasse Pittsburghi ja ta organiseeris Kristuse Kiriku apostlite, prohvetite, preestrite ja kuningatega. See kirik lõpetas tegutsemise aastaks 1847. Ja kuigi James Strangil ei olnud õigust presidendiks saada, toetasid teda kolm endist Kaheteistkümne Apostli liiget – William E. McLellin, John E. Page ja William Smith. Strange'i mõrvasid 1856. a rahulolematud järgijad.

Aitamaks õpilastel järgida õigusjärgsuse protsessi Kiriku presidentkonnas tänapäeval, näidake järgmist tsitaati juhataja Boyd K. Packerilt Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist selle kohta, mis toimus pärast president Gordon B. Hinckley surma. Paluge ühel õpilasel see tsitaat ette lugeda.

„Ei tekkinud mingeid küsimusi, mida teha, ei olnud kõhklusi. Me teadsime, et vanemapostel on Kiriku president. Ja sellel pühäl koosolekul toetas Kaheteistkümne Apostli Kvoorum Thomas Spencer Monsonit kui Kiriku presidenti. .. Nüüd, nagu ütlevad pühakirjad, on tema ainus mees maa peal, kellel on õigus kasutada kõiki võtmeid. Kuid apostlitena hoiame me neid kõik. Üks mees meie hulgast on kutsutud ja asetatud ning temast saab Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku president.“ (Kaksteist. – 2008. a kevadine üldkonverents)

- Pärast Kiriku presidendi surma, kellest saab alati järgmine Kiriku president? (Vanemapostel, kes on Kaheteistkümne Apostli Kvoorum juhataja.)

Mõned õpilased ei pruugi teada, millal Kiriku president saab kõik Kiriku juhtimiseks vajalikud võtmed. Selgitage, et igale apostlile antakse kõik võtmed, kui nad apostliks pühitsetakse. Paluge ühel õpilasel lugeda ette president Gordon B. Hinckley (1910–2008) sõnad:

„Kuid volitus neid võtmeid rakendada on vaid Kiriku presidendil. Tema surma korral saab selle volituse vanemapostel, keda tema kaaslased Kaheteistkümne nõukogus seejärel nimetavad ning pühitsevad prohvetiks ja Kiriku presidendiks.” (Come and Partake. – Ensign, mai 1986, lk 47)

- Millised on teie tunded, kui mõtlete, et Issanda kuningriik maa peal läheb Kiriku presidendi surma korral edasi ilma märkimisväärse seisakuta?

Võite õppetunni lõpetuseks tunnistada, et needsamad preesterluse võtmed ja väd, mis Joseph Smith andis Brigham Youngile ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmetele, on tänapäeval Kiriku presidendil, tema nõuandjatel Esimeses Presidentkonnas ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmetel. Võite samuti jagada, kuidas saite tunnistuse, et Kiriku juhid on kutsunud Jumal. Paluge õpilastel püüda palvemeelselt saada täna arutatud tõdede kohta tunnistust või siis oma tunnistust nendest asjadest tugevdada.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 107:33; 112:30–32; 124:127–128.
- Boyd K. Packer. Kaksteist. – 2008. a kevadine üldkonverents.

Õigusjärgsus Kiriku presidentkonnas

Kohtumine kaheteistkümne apostliga, märts 1844

President Wilford Woodruff (1807–1898) meenutas:

„Ma mäletan viimast kõnet, mille [Joseph Smith] meile pidas enne oma surma . . . Ta rääkis püsti seistes ligi kolm tundi. Ruum näis täituvat kui lõõmava tulega, tema nägu oli kirgas otsekui merevaik ja ta oli rüütatud Jumala väega. Ta selgitas meile meie kohustusi. Ta selgitas meile selle suure Jumala töö täiust ja ütles: „Minu pea peale on pitseeritud iga võti, iga vägi, iga elu ja päästmise põhimõte, mille Jumal on eales andnud ühelegi maa peal elanud inimesele. Ja need põhimõtted ja see preesterlus ja vägi kuuluvad sellesse suurde ja viimasesse evangeeliumi ajajärku, mida taeva Jumal on asunud oma käega rajama maa peale.” „Nüüd,” rääkis ta Kaheteistkümnele kõneledes, „olen pitseerinud teie peade peale iga võtme, iga väe ja iga põhimõtte, mille Issand on pitseerinud minu pea peale.” . .

Kui ta oli meiega nii rääkinud, ta ütles: „Ma ütlen teile, et selle kuningriigi koorem on nüüd teie õlgadel. Te peate viima selle kõikjale maailma.”” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 532)

Sidney Rigdoni väited

Sidney Rigdon, esimene nõuandja Esimeses Presidenkonnas, saabus Pennsylvaniast Pittsburghist Nauvoosse 3. augustil 1844. Ta kutsus kokku erakorralise koosoleku teispäeval, 6. augustil, et Kiriku

liikmed võiksid valida Kirikule eestkostja. Jäi mulje, nagu püüdis Sidney Rigdon pidada seda koosolekut, enne kui kõik kaksteist apostlit jõudsid tagasi misjonitelt Ameerika Ühendriikide idaosast, et Kiriku liikmed võiksid kinnitada tema positsiooni Kiriku eestkostjana. Õnneks, tänu vanem Willard Richardsi ja vanem Parley P. Pratt tegutsemisele, muudeti koosoleku aeg neljapäevaks, 8. augustiks 1844, mille ajaks enamik apostleid oli Nauvoosse tagasi jõudnud.

Sidney Rigdon väitis, et kuna teda oli varasemalt kutsutud ja pühitsetud Joseph Smithile eestkõnelejaks (vt ÕL 100:9), oli temal vastutus kindlustada, et „Kirikut juhitaaks korralikult”. (History of the Church, 7. kd, lk 229)

James Strangi väited

Pärast Joseph Smithi surma väitis James Strang, kes oli saanud ristitud 1844. a veebruaris, et oli saanud kirja Joseph Smithilt, milles Joseph oli määranud Strangi oma õigusjärglaseks. Kiri oli võltsing, kuid paistis kandvat Joseph Smithi allkirja ja pettis ära mõned Kiriku liikmed, kui Strang seda neile näitas. Strang ütles samuti, et teda oli külastanud ingel, kes oli andnud talle võtmed.

7. august 1844

Vanemad John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt ja George A. Smith olid Sidney Rigdoni saabudes juba Nauvoos. Enamik ülejäänud apostlitest, nende hulgas Brigham Young, naasis Nauvoosse 6. augusti 1844 õhtul. Järgmisel päeval, 7. augustil, kohtusid apostlid John Tayloriga kodus, et nõu pidada. Hiljem sellel pärastlõunal kohtusid kaksteist apostlit, kõrgem nõukogu ja ülempreestrid. President Young palus Sidney Rigdonil oma sõnum pühadele esitada. Sidney Rigdon kuulutas julgelt, et oli saanud nägemuse, et ükski inimene ei või Joseph Smithi õigusjärglasena Kiriku presidendiks saada. Seejärel tegi ta ettepaneku, et teda määrataks inimeste eestkostjaks.

Kui Sidney Rigdon oli oma sõnumi lõpetanud, ütles Brigham Young (1801–1877):

„Ma ei hooli sellest, kes Kirikut juhib .. , kuid üht asja pean ma teadma ja see on Jumala arvamus. Mul on võtmed ja vahendid saada teada Jumala tahe selles asjas. ..

Joseph andis meile apostli kutsega seotud võtmed ja vääd, mis tal endal olid, enne kui ta ära võeti, ja ükski inimene ega inimeste hulk ei saa tulla Josephi ja Kaheteistkümne vahele ei selles ega tulevases maailmas.

Kui tihti on Joseph Kaheteistkümnele öelnud: „Ma olen ladunud aluse ja teie peate sellele ehitama, sest teie õlul lasub kuningriik.”” (History of the Church, 7. kd, lk 230)

8. august 1844, kell 10.00

8. augustil 1844. a kogunesid pühad Nauvoos kell 10.00, et kuulda Sidney Rigdoni väiteid, miks ta peaks olema Kiriku eestkostja. Ta kõneles poolteist tundi tuhandetele kogunenud pühadele, selgitades, miks ta peaks olema Kiriku eestkostja. Mitu inimest kirjeldas tema kõnet kui vähe inspireerivat.

President Brigham Young kõneles lühidalt ja ütles, et tema oleks eelistanud naasta Nauvoosse prohvetit leinama, mitte uut juhti määrama. Ta kuulutas, et hiljem samal päeval, kell 14.00, peetakse juhtide ja liikmete koosolek. Mitu Kiriku liiget tunnistas hiljem, et kui Brigham Young kõneles, nägid nad tema välimust muutumas ja tema häält muutumas ning ta võttis prohvet Joseph Smithi kuju ja hääle.

Emily Smith Hoyt meenutas: „Tema arutluskäik, näoilme ja häälekõla täitsid mu kogu hinge elevusega. .. Ma teadsin, et Joseph oli surnud. Ja ikkagi ehmusin ma aeg-ajalt ja vaatasin iseenesest

poodiumi suunas, et veenduda, et kõneleja ei olnud Joseph. Ei olnud, see oli Brigham Young.” (Lynne Watkins Jorgensen. The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness. BYU Studies, kd 36, nr 4 1996–1997, lk 142)

Wilford Woodruff kirjutas: „Kui ma ei oleks teda oma silmadega näinud, ei oleks keegi suutnud mind veenda, et tegemist polnud Joseph Smithiga, ja igaüks, kes neid kaht meest tundis, võib seda tunnistada.” (History of the Church, 7. kd, lk 236)

8. august 1844, kell 14.00

Kell 14.00 kogunesid tuhanded pühad märkimisväärsele koosolekule. Brigham Young kõneles otsekoheselt Sidney Rigdoni potentsiaalsest eestkostja rollist ja tema võõrandumisest Joseph Smithist eelnenud kahe aasta jooksul ning ütles seejärel:

„Kui inimesed tahavad president Rigdonit end juhtima, siis võivad nad tema saada, kuid ma ütlen teile, et Kaheteistkümne Kvoorumil on Jumala kuningriigi võtmed kogu maailmas.

Kaksteist on Jumala sõrmega määratud. Siin on Brigham, kas tema põlved on kunagi eksinud? Ka tema huuled on kunagi värisenud? Siin on Heber [C. Kimball] ja ülejäänud Kaheteistkümnest, iseseisev kogu, kellel on preesterluse võtmed – Jumala kuningriigi võtmed kogu maailmale viimiseks: see on tõsi, olgu Jumal tunnistajaks. Nad seisavad Josephi kõrval ja on kui Kiriku Esimene Presidentkond.” (History of the Church, 7. kd, lk 233)

Paljud pühad kommenteerisid, et Brigham Young paistis ja kõlas kui Joseph Smith, kui ta tol pärastlõunal kõneles. Lisaks sellele imele tundsid paljud pühad Püha Vaimu tunnistamas, et Brigham Young ja Kaheteistkümne Kvoorum olid Jumala poolt kutsutud Kirikut juhtima. Selle koosoleku lõppedes hääletasid pühad Nauvoos ühehäälselt, näidates toetust, et Kirikut peab juhtima Kaheteistkümne Apostli Kvoorum Brigham Youngiga eesotsas. Kuid mitte kõik liikmed ei otsustanud lõppkokkuvõttes apostleid järgida. Mõned inimesed otsustasid järgida inimesi, nagu Sidney Rigdon ja James Strang, kes moodustasid oma kirikud.

24. ÕPPETUND

Nauvoo mahajätmine ja teekond läände

Sissejuhatus

Brigham Youngi inspireeritud juhtimisel ehtasid pühad lõpuni Nauvoo templi, kus nad tegid pühasid lepinguid, enne kui alustasid oma vaevalist teekonda uude koju Kaljumäestikus. Need templilepingud andsid pühadele jõudu ja inspiratsiooni,

kui nad tee peal raskustega silmitsi seisisid. Nende ustavate pühade pärandi saajatena võime me õppida nende eeskujust ja valmistada ette teistele tee saamaks osa evangeeliumi õnnistustest.

Ettevalmistav materjal

- Gordon B. Hinckley. True to the Faith. – Ensign, mai 1997, lk 65–67.
- M. Russell Ballard. You Have Nothing to Fear from the Journey. – Ensign, mai 1997, 59–61.
- Church History in the Fulness of Times Student Manual, 2. vlj (Church Educational System manual, 2003, lk 302–314, 329–336).

Õpetamissoovitused

Nauvoo templi valmisehitamine

Näidake pilti algupärasest Nauvoo templist või kasutage pilti uuest Nauvoo templist Ameerika Ühendriikides Illinoisi osariigis (vt Evangeeliumi kunstiraamat, 2009, nr 118). Rääkige õpilastele, et pärast seda, kui viimse aja pühad lahkusid Nauvoost, hävitas nende ehitatud templi 1848. aastal tulekahju ja seejärel tegi selle 1850. aastal peaaegu täielikult maatasa tornaado. Oma 150 aastat hiljem ehitati uus tempel, mis nägi välja väga originaalilähedane ja mis pühitseti 2002. aasta juunis.

Selgitage, et pärast Joseph Smithi märtrisurma töötasid pühad Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi juhatusel, et ehitada valmis algupärane Nauvoo tempel nii kiiresti kui võimalik. Näidake järgmiseid tsitaate ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda. Paluge õpilastel panna tähele, milliseid ohverdusi pühad tegid, et Nauvoo tempel valmis ehitada.

„Rohkem kui 1000 meest ohverdasid tööks iga kümnenda päeva. Louisa Deckerile, noorele tüdrukule, avaldas muljet, et ta ema müüs oma portselannõud ja peene vooditeki, et templitööd toetada. Teised viimse aja pühad andsid hobuseid, vankreid, lehma, sealihaga ning teravilja, et templi ehitamisel abiks olla. Nauvoo naistel paluti templifondi panustada kümnendiseid hõbemünte ja penne.“ (Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1996, lk 59)

Elizabeth Terry Kirby Heward andis ainukese asja, mis tal anda oli – tema hiljuti surnud abikaasa kella. „Ma andsin selle, et aidata kaasa Nauvoo templi ehitamisele, ja kõik muu, mis mul vaid anda oli, ning viimased mõned dollarid, mis mul selles maailmas olid, mis kõik kokku tegid peaaegu 50 dollarit.“ (Carol Cornwall Madsen. In Their Own Words: Women and the Story of Nauvoo, 1994, lk 180)

Selgitage, et suureneva pühade tagakiusamise ja Kiriku vaenlaste ähvarduste tõttu teatasid Kiriku juhid 24. septembril 1845, et pühad lahkuvad järgmisel kevadel Nauvoost. Küsige õpilastelt:

- Kuidas võis otsus Nauvoost lahkuda mõjutada pühade püüdeid tempel valmis ehitada?

Selgitage õpilastele, et kuigi pühad teadsid, et nad peavad Illinoisi osariigist lahkuma, suurendasid nad oma püüdlusi, et enne äraminekut tempel valmis saada. Templiruumi pühitseti kohe, kui need valmis said, et neid võiks kasutada talituste läbiviimiseks nii kiiresti kui võimalik. Enne oma surma oli prohvet Joseph Smith viinud väikese grupi meeste ja naistega läbi templianni tseremoonia. 10. detsembril 1845. aastal hakkasid need mehed ja naised pühitsetud templiruumides viima läbi templitalitusi teistele liikmetele. Paluge ühel õpilasel lugeda ette järgmised kaks lõiku, mis kirjeldavad pühade ja nende juhtide jõupingutusi, et võimalikult paljud inimesed võiksid enne Nauvoost lahkumist saada templitalitused.

1844. aastast kuni 1846. aastani seadsid president Brigham Young ja kaksteist apostlit Nauvoo templi valmishitamise kiireloomuliseks prioriteediks. Seal viidi läbi templianni ja pitseerimise talitusi isegi enne, kui ehitus oli lõppenud. Brigham Young (1801–1877) kirjutas: „Pühade seas on nii suur ärevus [templi]talitusi saada ja meie oleme tundnud suurt ärevust neid talitusi neile anda, et olen täielikult pühendunud Issanda tööle templis, nii ööl kui päeval magan vaid neli tundi päevas ja käin kodus vaid üks kord nädalas“ (History of the Church, 7. kd, lk 567).

Lisaks meestele, kes templis töötasid, „said kolmkümmend kuus naist templitöötajateks Nauvoo templis, töötades 1845.–1846. aasta talvel ööpäevaringselt, et aidata nii paljudel kui võimalik saada talitusi enne väljarändamist“. „Ma töötasin templis iga päev ilma peatumata kuni templi sulgemiseni,“ meenutas Elizabeth Ann Whitney, üks kolmekümne kuuest öest. „Pühendasin sellele missioonile iseenda, oma aja ja tähelepanu.“ Kümned teised naised pesid pesu ja valmistasid toitu, mis toetas seda imetlusväärset ettevõtmist.“ (Carol Cornwall Madsen. Faith and Community: Women of Nauvoo, teoses „Joseph Smith: The Prophet, The Man“, toim. Susan Easton Black ja Charles D. Tate Jr. 1993, lk 233–234)

Selgitage, et vahemikus 10. detsember 1845 ja 7. veebruar 1846 – kuupäev, mil pühad hakkasid lahkuma oma teekonnale läände – said 5615 püha Nauvoo templis oma templianni ja mitmed pered said kokku pitseeritud.

- Mida me võime õppida pühade ohverdusest viia lõpuni templiehitus, isegi kui nad teadsid, et lahkuvad peagi Nauvoost? (Õpilased võivad leida erinevaid põhimõtteid, nagu näiteks järgmine: **templitalituste saamine on väärt kõiki meie õigemeelseid püüdlusi ja ohverdust.** Soovi korral kirjutage see tahvlile.)
- Mil moel valmistas templitalituste saamine Nauvoost lahkujaid ette üle tuhande kuuesaja kilomeetriseks rännakuks, et leida varjupaika Ameerika Ühendriikide lääneosas?

Aitamaks õpilastel sellele küsimusele vastata, näidake järgmisi tsitaate õde Sarah Richilt ja vanem Robert D. Halesilt Kaheteistkümnne Apostli Kvoorumist ning paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Kui poleks olnud seda usku ja teadmisi, mis anti meile templis Issanda vaimu mõju ja abiga, oleks meie teekod tundunud hüppena pimedusse” (Sarah Richi tsitaat teoses „Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society”, 2011, lk 30).

„Meie teerajajatest esivanemad said Nauvoos peredena kokku pitseeritud. Nende lepingud Issandaga Nauvoo templis olid neile kaitseks teekonnal läände, nagu need on kaitseks ka meile ja kogu meie elu jooksul. . .

Templitalitustes osalemine oli oluline algusaegade pühade tunnistusele, kui nad seisid silmitsi raskustega, vihaste rahvajõukudega, kui neid aeti välja nende mugavatest kodudest Nauvoos ja nende pikal ja raskel teekonnal edasi. Nad olid rüütatud väga pühas templis. Mees ja naine said teineteisega kokku pitseeritud. Lapsed said pitseeritud oma vanematega. Paljud kaotasid teekonnal pereliikmeid, kuid teadsid, et see ei olnud nende jaoks lõpp. Nad olid saanud templis kogu igavikuks kokku pitseeritud.” (Robert D. Hales. Temple Blessings. – New Era, veebr 2014, lk 4)

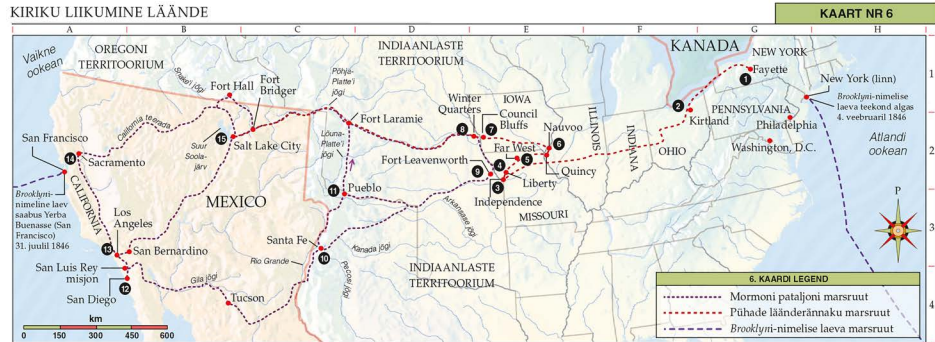
Küsige õpilastelt:

- Millist mõju avaldas templitalituste saamine algusaegade viimse aja pühadele, kes olid sunnitud tegema pika rännaku läände? (Kui õpilased jagavad oma vastuseid, aidake neil mõista järgmist põhimõtet: **templitalitused võivad anda meile kaitset ja jõudu, kui seisame silmitsi raskuste ja vastuseisuga.**)
- Kuidas on templis teenimine teid või teie tuttavaid katsumuste ajal kaitsenud ja tugevdanud?

Innustage õpilasi mõtisklema selle üle, mida nad teeksid, et leida suuremat vaimset kaitset ja jõudu Issanda kojas teenimise kaudu.

Õpetus ja Lepingud 136

Issanda juhised neile, kes läände rändasid

Paluge õpilastel avada Kiriku ajalooga seotud kaardid, kaart nr 6, „Kiriku liikumine läände”, ja paluge neil leida Nauvoo ja Winter Quarters. Selgitage, et suurte vihmasadude ja puudulike varude tõttu kulus pühadel, kes lahkusid Nauvoost 1846. a veebruaris, neli kuud, et teha 500-kilomeetrine rännak läbi Iowa osariigi. Selle aja jooksul võttis üle 500 viimse aja pühast mehe – keda tuntakse mormooni pataljonina – vastu kutse president Brigham Youngilt astuda Ameerika Ühendriikide armeesse, et teenida Ameerika Ühendriikide sõjas Mehhikoga. Mõne mehega läksid kaasa ka nende naised ja lapsed. Nende teenistus aitas rahaliselt vaestel Kiriku liikmetel läände rännata, kuid paljud pered jäid osaks läände rändamise ajaks ilma meeste ja isadeta. Nendel põhjustel otsustasid Kiriku juhid mitte jätkata rännakut läände Kaljumäestikku enne 1847. aasta kevadet. Pühad asusid paika, mille nad nimetasid Winter Quartersiks. Seal sai Brigham Young ilmutuse, mis on nüüd kirjas Õpetuse ja Lepingute 136. osas.

Paluge paaril õpilasel lugeda kordamööda ette Õpetus ja Lepingud 136:1–5. Paluge õpilastel teksti jälgida, et selgitada välja, mida käskis Issand pühadel teha, et valmistuda läände rändamiseks.

- Kuidas pidi rühmad organiseeritama? Kuidas oleks selline organisatsioon aidanud pühasid nende teekonnal?
- Kuidas on see organisatsioon sarnane sellele, kuidas Kirik on tänapäeval organiseeritud? (Kui õpilased on vastanud, kirjutage soovi korral tahvile järgmine tõde: **Issand organiseerib oma pühad rühmadesse, et iga inimest võiks juhtida ja abistada.**)
- Mida ütleb 4. salm selle kohta, kuidas pühad saavad jõudu oma püüdluses viia täide Issanda tahet?

Paluge õpilastel uurida Õpetus ja Lepingud 136:6–11 ning otsida, mil viisil pidid pühad läände rännaku ajal hoolitsema üksteise vajaduste eest, abistama vaeseid ja abivajajaid. Kui aega on olnud piisavalt, võite arutelu juhtimiseks esitada järgmisi küsimusi:

- Millised sõnad või fraasid salmides 6–11 näitavad, kuidas pühad pidid hoolitsema üksteise ja abivajajate eest? (Soovi korral rõhutage sõna

„ettevalmistusi” salmides 6 ja 7. See pöörab tähelepanu pühakirjade uurimise oskusele õppida märkama kordusi.)

- Millised lubadused annab Issand 11. salmi kohaselt neile, kes püüavad teisi aidata ja valmistada neile tee? (Kui õpilased vastavad, kirjutage tahvlile järgmine põhimõte: **Issand õnnistab meid, kui me aitame teisi ja valmistame neile tee.**)
- Kes on valmistanud tee, et teie saaksite osa evangeeliumi õnnistustest? Mida nad tegid, et valmistada teile tee?

Soovi korral selgitage, et sõna *teerajaja* tähendab kedagi, kes läheb teiste ees, et valmistada ette või avada tee teistele, kes järgnevad. See tähendab, et me kõik võime olla mingil viisil teerajajad. Andke õpilastele aega mõtisklemiseks selle üle, mida nad võivad teha, et teisi aidata ja valmistada neile tee evangeeliumi õnnistustest osa saamiseks. Paluge paaril õpilasel oma mõtteid jagada. Jagage tunnistust, kuidas Issand soovib, et me püüaksime terve meie elu valmistada teed igale Tema lapsele võtta vastu evangeeliumi ja pöörduda tagasi Tema juurde.

Selgitage, et pühad kuuletusid Issanda käskudele, aidates üksteist ja valmistades tee neile, kes neile järgnesid. Esimene rühm teerajajaid lahkus Winter Quartersist 5. aprillil 1847. Nad rändasid üle 1600 kilomeetri ja saabusid Salt Lake'i orgu hilisjuulis 1847. 24. juulil 1847 saabus orgu president Brigham Young ja sai kinnitust, et pühad on leidnud oma uue kodu.

Näidake Seitsmekümne Kvoorumi endise liikme, vanem William R. Walkeri järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Olgu te teerajajate järeltulijad või mitte, mormooni teerajajate usu ja ohverduste pärand on teie pärand. See on Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku püha pärand.” (Elage, olles usule truud. – 2014. a kevadine üldkonverents)

- Miks on tähtis, et iga Kiriku liige tänapäeval mõistab, et „mormooni teerajajate usu ja ohverduste pärand” on nende pärand, hoolimata nende esivanemate põlvnemisest?
- Mil viisil võib mormooni teerajajate rännakust õppimine innustada Kiriku liikmeid tänapäeval nende püüdlustes teenida teisi ja aidata neid nende teekonnal tagasi Täevase Isa juurde?

Näidake president Gordon B. Hinckley (1910–2008) järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Me seisame tänapäeval [teerajajate] suurtel pingutustel. Loodetavasti oleme me tänulikud. Ma loodan, et kanname südames sügavat tänutunnet kõige eest, mida nad meie heaks teinud on. . .

Mu armsad vennad ja õed! Kuivõrd õnnistatud me oleme! Milline imeline pärand meil on! See kaasas endas ohverdust, kannatusi, surma, nägemusi, usku ja teadmisi ning tunnistust Jumalast Igavesest Isast ja Tema Pojast, ülestõusnud Issandast Jeesusest Kristusest. . .

Me austame ees läinuid kõige paremini, kui teenime hästi tõeaate nimel.” (True to the Faith. – Ensign, mai 1997, lk 66–67)

Tuletage õpilastele meelde, et iga Kiriku liiget on õnnistanud keegi, kes valmistas neile tee saada osa evangeeliumi õnnistustest. Innustage õpilasi mõtisklema, mida nad võiksid teha, et valmistada ette teisi, sealhulgas oma järglasi, elama usus Taevasesse Isasse ja Jeesusesse Kristusesse ning neile kuuletuma.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 136.
- Gordon B. Hinckley. True to the Faith. – Ensign, mai 1997, lk 65–67.

25. ÕPPETUND

Utah' sõda ja Mountain Meadowsi tapatalgud

Sissejuhatus

1850. aastatel viis viimse aja pühade ja Ameerika Ühendriikide valitsuse vaheline väärarusaamine Utah' sõjani, mis vältas aastatel 1857–1858. 1857. a septembris toimus konflikt Utah' lõunaterriitoriumi viimse aja pühade ja Californiasse rändavate emigrantide väkrikaravani liikmete

vahel ning viimse aja pühad, motiveerituna vihast ja hirmust, planeerisid ja viisid täide üle 120 emigrandi tapatalgud. Seda kohutavat tegu teatakse kui Mountain Meadowsi tapatalguid.

Ettevalmistav materjal

- Richard E. Turley Jr. The Mountain Meadows Massacre. – *Ensign*, sept. 2007, lk 17–21.
- Peace and Violence among 19th-Century Latter-day Saints. Gospel Topics, lds.org/topics.
- Henry B. Eyring. 150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre, 11. sept 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre.

Õpetamissoovitused

Pinged kasvasid algusaegade viimse aja pühade ja Ameerika Ühendriikide valitsuse vahel

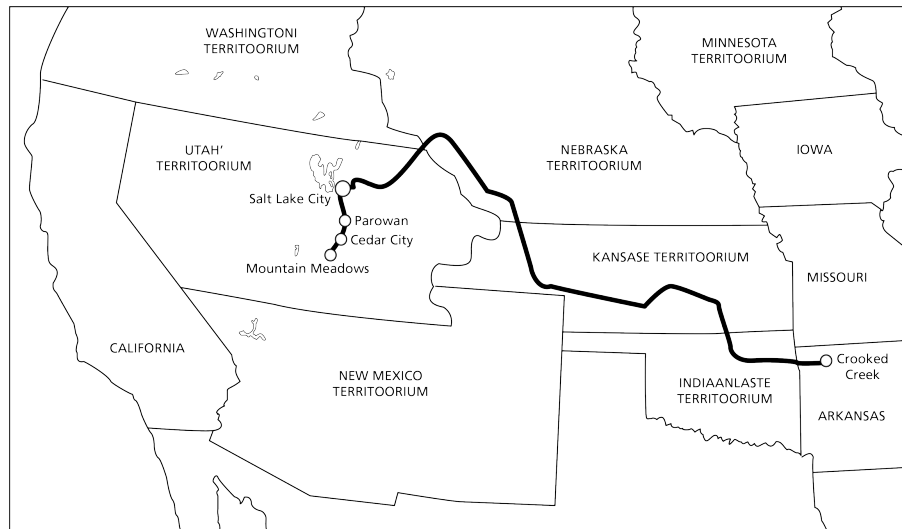

Andke õpilastele koopia õppetunni lõpus toodud käsilehest. Paluge ühel õpilasel lugeda ette käsilehe osa pealkirjaga „Kasvavad pinged viisid Utah' sõjani”.

- Kui teie oleksite olnud viimse aja püha 1857. aastal ja oleksite kuulnud, et teie linnale läheneb suur armee, siis mille pärast te oleksite muretsenud? (Õpilased võivad mainida, et pühasid oli vägivaldselt Ohios, Missourist ja Illinoisist välja aetud, paljud olid kaotanud oma hinnalised omandid ning mõned inimesed olid tapetud või surnud nende tagakiusamise ajal. Uudised lähenevast armeest pani osa pühasid muretsema, et sama võib juhtuda Utah's.)

Paluge õpilastel lugeda läbi käsilehe osa pealkirjaga „Ettevalmistused territooriumi kaitsmiseks”.

Tekkis konflikt mõne viimse aja püha ja emigrantide vankrikaravani liikmete vahel

Näidake kaarti, mis on sarnane raamatus esitatuga või joonistage see kaart tahvlile.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette käsilehe osa pealkirjaga „Konflikt emigrantide vankrikaravaniga”.

Paluge õpilastel mõelda ajale, kui nad kogesid konflikti teise inimese või grupiga. Paluge ühel õpilasel lugeda ette 3. Nefi 12:25. Paluge õpilastel teksti jälgida ja leida põhimõte, mida Jeesus Kristus õpetas, mis võib meid juhtida, kui me kogeme teistega suheldes pingeid.

- Mida tähendab ütlus „leppige kiiresti oma vastasega”?

Et aidata õpilastel seda fraasi mõista, paluge ühel õpilasel lugeda ette järgmine tsitaat vanem David E. Sorensenilt Seitsmekümnest.

„Päästja ütles: „Leppige kiiresti oma vastasega .. ”, käskides meil sellega lahendada meie erimeelsused varakult, et hetkekired ei kasvaks füüsilise või emotsionaalse julmuseni ja et me ei langeks oma viha vangi.” (Forgiveness Will Change Bitterness to Love. – Ensign, mai 2003, lk 11)

- Kuidas võtaksid kokku Päästja õpetuse kirjakohas 3. Nefi 12:25? (Kui õpilased vastavad, kirjutage tahvlile järgmine põhimõte: **kui me lahendame konflikti teistega Issanda viisil, siis võime me vältida tüli kahjulikke tagajärgi.**)
- Kuidas võinuksid inimesed, kes plaanisid teha kahju vankrikaravani liikmetele, seda põhimõtet rakendada?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette käsilehe osa pealkirjaga „Vastasseisu suurenemine”.

- Mida oleksid Cedar City Kiriku juhid pidanud tegema, kui William Dame andis neile nõu mitte kasutada maakaitseväge? Milliste tegudeni viis selle nõuande hülgameine? (Kui õpilased on vastanud, kirjutage tahvlile järgmine põhimõte: **kui me eirame nõu teha seda, mis on õige, siis muutume me altimaks halbade, isegi patuste valikute tegemisele.** Võite samuti märkida, et nõukogude pidamise süsteemis, mille kaudu Kirikut juhitakse, on suurem tarkus.)

Paluge paaril õpilasel kordamööda ette lugeda käsilehe osa pealkirjaga „Kallaletung emigrantidele” ja paluge õpilastel vaadata, kuidas Cedar City juhid pärast saadud nõuande eiramist järjepidevalt patuseid valikuid tegid.

- Milline tagajärg oli Cedar City juhtide otsusel eirata William Dame'i, maavägede komandöri nõuannet?
- Millised valikud olid tol hetkel neil, kes olid kallaletungi eest vastutavad? (Nad võisid tehtu üles tunnistada ja vastutada tehtu tagajärgede eest või nad võisid püüda oma kuritegusid ja patte varjata.)

Paluge õpilastel mõtiskleda järgmiste küsimuste üle:

- Kuidas teie talitate, kui teete midagi valesti? Kas te tunnistate väärted üles ja vastutate tehtu tagajärgede eest või püüate te pettusega pattu varjata?

Mõned viimse aja pühad planeerisid ja panid toime Mountain Meadowsi tapatalgud

Selgitage, et Kiriku liikmed, kes emigrantidele kallale tungisid, püüdsid oma patte varjata. Paluge klassil kuulata, mis juhtus selle valiku tulemusena, samal ajal kui õpilased loevad kordamööda ette käsilehe osa pealkirjaga „Mountain Meadowsi tapatalgud” ja „Traagilised tagajärjed”.

Selgitage, et mõne viimse aja pühade juhi ja Lõuna-Utah' territooriumi asuniku otsused viisid Mountain Meadowsi tapatalgute tragöödiani. Selle kontrastina lahendasid Kiriku ja territooriumi juhid Salt Lake Citys konflikti Ameerika Ühendriikide valitsusega rahukõneluste ja läbirääkimiste kaudu 1858. aastal. Selle konflikti ajal – mis hiljem nimetati Utah' sõjaks – toimusid Ameerika Ühendriikide vägede ja Utah' maakaitsevägede vahel agressioonid, kuid mitte lahingud.

- Kuidas võtaksite kokku valikud, mis viisid Mountain Meadowsi tapatalguteni?
- Milliseid põhimõtteid see tragöödia meile õpetab? (Õpilased võivad leida erinevaid põhimõtteid, sealhulgas järgmine: **oma pattude varjamine võib viia teiste pattude sooritamiseni. Oma pattude varjamine võib tuua kahetsust ja kannatusi.**)

Kinnitage õpilastele, et kui nad on vigade ja patu rajal, võivad nad vältida südamevalu ja kahetsust tulevikus, kui nad pöörduvad Issanda poole ja parandavad meelt oma pattudest.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette käsilehe osa pealkirjaga „Kiriku juhid kuulsid tapatalgutest”.

Selgitage, et kuna paljud kohalikud viimse aja pühad olid vastutavad Mountain Meadowsi tapatalgute planeerimise ja toimepanemise eest, on mõned inimesed lasknud sellel sündmusel negatiivselt mõjutada oma arvamust tervest Kirikust.

- Miks on tähtis mõista, et mõne Kiriku liikme halvad teod ei määratle evangeeliumi õigsust?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Esimese Presidentkonna liikme, president Henry B. Eyringi tsitaat, mis on kirjas käsilehe osas pealkirjaga „Mountain Meadowsi tapatalgute 150. aastapäev“.

- Kuidas me peaksime reageerima, kui kuuleme juhtudest, mil Kiriku liikmed ei ole elanud Jeesuse Kristuse õpetuste kohaselt?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Heelamani 5:12. Paluge klassil teksti jälgida ja leida, mida me võime teha, et arendada ja hoida oma tunnistust, et rasketel aegadel, nagu siis kui kuuleme, et Kiriku liikmed ei ole elanud Jeesuse Kristuse õpetuste kohaselt, ei kõiguta see meie usku.

- Heelamani 5:12 kohaselt, mida võime teha, et arendada ja hoida oma tunnistust? (Kui õpilased on vastanud, võite kirjutada tahvlile järgmise põhimõtte: **me võime arendada tugevat tunnistust, püstitades oma usu Jeesuse Kristuse alusele.**)

Selle põhimõtte piltlikustamiseks näidake järgmist tsitaati ja paluge ühel õpilasel see ette lugeda:

„James Sanders on ühe tapatalgutes ellu jäänud lapse .. lapselapselaps [ja samuti Kiriku liige]. .. Vend Sanders .. ütles, et kui ta sai teada, et tema esivanem oli tapatalgutes tapetud, „ei kõigutanud see minu usku, kuna mu usk põhineb Jeesusel Kristusel ja mitte ühelgi inimesel Kirikus.“” (Richard E. Turley Jr. The Mountain Meadows Massacre. – Ensign, sept 2007, lk 21)

- Kuidas võib meie usk Jeesusesse Kristusesse meid tugevdada, kui me kuuleme, et Kiriku liikmed ei ole elanud Jeesuse Kristuse õpetuste kohaselt?
- Mida teie teete, et aidata ehitada oma usku Jeesuse Kristuse alusele?

Tunnistage, kui tähtis on elada Päästja õpetuste järgi ja rajada oma usk Temale ja Tema evangeeliumile. Paluge õpilastel mõtiskleda, kuidas nad võiksid paremini ehitada oma usu Jeesuse Kristuse alusele ja seada endale eesmärgiks seda teha.

Õpilase lugemismaterjal

- Peace and Violence among 19th-Century Latter-day Saints. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

Utah' sõda ja Mountain Meadowsi tapatalgud

Kasvavad pinged viisid Utah' sõjani

Kolm aastat pärast seda, kui esimesed viimse aja pühadest teerajajad jõudsid Salt Lake'i orgu, organiseeris Ameerika Ühendriikide valitsus Utah' territooriumi ja määras Brigham Youngi selle territooriumi esimeseks kuberneriks. 1857. aastate keskel kuulsid viimse aja pühade juhid kuuldusi, et föderaalvalitsus võib Brigham Youngi välja vahetada uue Utah' territooriumi kubeneri vastu, keda toetaks suurearvuline föderaalarmee. 24. juulil 1857 tähistas president Brigham Young grupi viimse aja pühadega Salt Lake'i orgu saabumise 10. aastapäeva, kui ta sai kinnitust varasemale uudisele, et armee lähenes Salt Lake Cityle.

Eelnevatel aastatel olid erimeelsused ja väärarusaamised kasvatanud pingeid viimse aja pühade ja Ameerika Ühendriikide ametnike vahel. Pühad soovisid, et neid juhiks nende enda valitud juhid ja olid tagasi lükanud kõik föderaalvalitsuse kandidaadid, kellel ei olnud nendega ühiseid väärtuseid ja kellest mõned olid ebaausad, korrumpeerunud ja ebamoraalsed. Mõned föderaalametnikud uskusid, et pühade teod ja hoiakud tähendasid, et nad mässasid Ameerika Ühendriikide valitsuse vastu.

Ameerika Ühendriikide president James Buchanan saatis Salt Lake Citysse 2500 sõdurit, kes saatsid uut kubeneri ja hoolitsesid tema turvalise Utah'sse jõudmise eest ning pidid maha suruma selle, mis tema arvates oli pühade valitsusvastane mäss. See otsus tehti ilma õige infota situatsiooni kohta Utah's (vt Church History in the Fulness of Times Student Manual, 2. kd (Church Educational System manual, 2003), lk 368–371).

Ettevalmistused territooriumi kaitsmiseks

Jutlustes pühadele kirjeldasid president Young ja teised Kiriku juhid lähenevaid sõdureid vaenlastena. Nad kartsid, et sõjavägi võib pühad Utah'st välja ajada, nagu neid oli varem Ohio'st, Missouri'st ja Illinoisist välja aetud. President Young, kes oli mitu aastat palunud pühadel teravilja varuks koguda, kordas oma juhiseid, et neil oleks toitu, kui nad peaksid sõjaväe eest põgenema. Utah' territooriumi kubernerina käskis ta maaväel territooriumi kaitseks valmistuda.

Konflikt emigrantide vankrikaravaniga

Emigrantide vankrikaravan, mis reisis Arkansasest läände Californiasse, sisenes Utah'sse just siis, kui viimse aja pühad valmistusid kaitsma territooriumi läheneva Ameerika Ühendriikide armee eest. Mõned vankrikaravani liikmed ärritusid, kuna neil oli raskusi hädasti vajamineva teravilja ostmisega pühadelt, kes olid saanud juhiseid oma teravilja varuda. Emigrandid sattusid samuti konflikti pühadega, kes ei tahtnud, et vankrikaravani suur hulk hobuseid ja kariloomi tarbiks ära kogu toidu ja vee varu, mida pühad oma loomade tarbeks vajasisid.

Pinged jõudsid haripunkti Cedar Citys, viimases Utah' asulas teel Californiasse. Leidsid aset tülid vankrikaravani liikmete ja mõne viimse aja püha vahel. Mõned vankrikaravani liikmed ähvardasid liituda läheneva valitsuse armeega, et pühade vastu võidelda. Kuigi vankrikaravani kapten oma kaaslaste selliste ähvarduste tegemise eest noomis, nägid mõned Cedar City juhid ja asunikud emigrante oma vaenlastena. Vankrirühm lahkus linnast vaid pool tundi pärast saabumist, kuid mõned asunikud ja Cedar City juhid tahtsid neile järele minna ja karistada mehi, kes olid neid solvanud.

Vastasseisu suurenemine

Kuna need pühad ei lahendanud oma konflikti emigrantidega Issanda viisil, muutus situatsioon palju tõsisemaks. Isaac Haight, Cedar City linnapea, maakaitseväge ülem ja vaia juhataja, küsis luba maakaitseväge komandörielt, kes elas lähedal paiknevas asulas Parowanis, et kutsuda maakaitseväge ja astuda neid solvanud vankrikaravani liikmete vastu välja. Maakaitseväge komandör William Dane, kes oli Kiriku liige, andis Isaac Haightile nõu emigrantide ähvardustele mitte tähelepanu pöörata. Selle asemel, et tema nõu kuulda võtta, otsustasid Isaac Haight ja teised Cedar City juhid veenda kohalikke

indiaanlasi vankrikaravani ründama ja emigrantide karistuseks nende kariloomi varastama. Isaac Haight palus John D. Leel, kohalikul Kiriku liikmel ja maakaitseväe majoril, seda rünnakut juhtida ja nad tegid koos plaani, kuidas selles teos indiaanlaseid süüdistada.

Kallaletung emigrantidele

Isaac Haight esitas plaani vankrikaravani rünnata kohalike Kiriku juhtide nõukogule, kogukonnale ja maakaitseväele. Mõned nõukogu liikmed olid plaanile jõuliselt vastu ja küsisid Haightilt, kas too on president Brigham Youngiga konsulteerinud. Mõõndes, et seda ta teinud polnud, nõustus Haight saatma sõnumitooja James Haslami Salt Lake Citysse kirjaga, mis selgitas olukorda ja küsis, mida ette võtta. Kuid kuna Salt Lake City on Cedar Cityst umbes 400 kilomeetri kaugusel, siis pidi sõnumitooja nädal aega kõvasti ratsutama, et Salt Lake'i ja sealt president Youngi juhistega tagasi Cedar Citysse jõuda.

Vahetult pärast seda, kui Isaac Haight saatis sõnumitooja oma kirjaga, ründasid John D. Lee ja grupp indiaanlasi emigrantide laagrit kohas nimega Mountain Meadows. Lee juhtis rünnakut, kuid varjas oma isikut, nii et paistis, nagu oleksid asjaga seotud vaid indiaanlased. Osa emigrantidest tapeti või haavati ja ülejäänud võitlesid ründajatega, sundides Lee ja indiaanlased taganema. Emigrandid seadsid oma vankrid kiiresti tihedaks kaitsevalliks ringi. Viiepäevase piiramise käigus toimusid veel kaks rünnakut vankrikaravani vastu.

Mingil hetkel nägid maakaitseväe mehed kaht emigrandist meest, kes olid vankringist väljaspool. Maakaitsevälased tulistasid nende pihta ja tapsid ühe. Teine mees pääses põgenema ja viis uudise, et rünnakuga on seotud ka valged mehed, vankrilaagrisse. Rünnaku planeerijate pettus oli sellega välja tulnud. Kui emigrantidel lubatakse Californiasse minna, leviks uudis, et viimse aja pühad olid vastutavad vankrikaravani ründamise eest. Vandenõulased kartsid, et see uudis toob negatiivseid tagajärgi nii neile kui ka nende rahvale.

Mountain Meadowsi tapatalgud

Püüdes takistada uudise levikut, et viimse aja pühad olid seotud rünnakuga vankrikaravanile, tegid Isaac Haight, John D. Lee ja teised kohalikud Kiriku juhid ning maakaitseväe juhid plaani, kuidas tappa ülejäänud emigrandid, välja arvatud väikesed lapsed. Seda plaani täide viies läks John D. Lee emigrantide juurde ja ütles, et maakaitsevägi kaitseb neid edasiste rünnakute eest, juhtides nad turvaliselt tagasi Cedar Citysse. Kui emigrandid Cedar City poole kõndisid, hakkasid maakaitsevälased nende pihta tulistama. Mõned asunike värvatud indiaanlased tormasid peidust välja, et rünnakuga liituda. Vankrikaravani 140 liikmest jäeti ellu vaid 17 väikest last.

Kaks päeva pärast tapatalgud saabus James Haslam Cedar Citysse president Youngi vastusega, mis käskis kohalikel juhtidel vankrikaravan rahun minna lasta. „Kui Haight Youngi sõnu luges, nuttis ta nagu laps ja suutis vaid öelda: „Liiga hilja, liiga hilja.“” (Richard E. Turley Jr. The Mountain Meadows Massacre. – Ensign, sept 2007, lk 20)

Traagilised tagajärjed

Mountain Meadowsi tapatalgud ei põhjustanud vaid 120 ohvri surma, vaid töid suuri kannatusi ellujäänud lastele ja teistele ohvrite sugulastele. Mõned viimse aja pühad hoolitsesid tapatalgutes ellujäänud emigrantide laste eest. 1859. aastal võtsid föderaalametnikud need lapsed enda eestkostele alla ja viisid nad tagasi sugulaste juurde Arkansasesse. Paiute indiaanlased kannatasid samuti, kuna neid süüdistati ebaõiglaselt selles kuritöös.

Kiriku juhid kuulsid tapatalgutest

„Kuigi Brigham Young ja teised Kiriku juhid Salt Lake Citys kuulsid tapatalgutest peagi pärast nende toimumist, said nad asunike seotusest ja selle kohutava kuriteo detailidest teada järk-järgult pikema aja jooksul. 1859. aastal vabastasid nad kutsetest vaia juhataja Isaac Highti ja teised prominentsed

Kiriku juhid Cedar Citys, kes olid tapatalgutes osalenud. 1870. aastal heideti Isaac Haight ja John D. Lee Kirikust välja.

1874. aastal süüdistas territooriumi ülemkohus üheksat meest nende osaluse pärast tapatalgutes. Enamik neist lõpuks vahistati, kuigi ainult Lee üle peeti kohut. Ta mõisteti süüdi ja hukati. Üks teine süüdistuse saanud mees andis osariigile tõestusmaterjali (tunnistas vabatahtlikult ja andis tõestusmaterjali teiste süüdistatavate vastu) ja teised veetsid palju aastaid seaduse eest joostes. Teised maakaitseväelased, kes tapatalgutes osalesid, vaevlesid kogu ülejäänud elu kohutava süütunde ja korduvate hirmuunenägude käes selle pärast, mida nad olid näinud ja teinud.” (Richard E. Turley Jr. The Mountain Meadows Massacre. – Ensign, sept 2007, lk 20)

Mountain Meadows tapatalgute 150. aastapäev

President Henry B. Eyring Esimesest Presidentkonnast ütles:

„Vastutus [Mountain Meadowsi tapatalgute eest] lasub kohalikel Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku juhtidel, kes elasid Mountain Meadowsi läheduses, kes olid samas ka tsiviil- ja maakaitsevägejuhid, ning Kiriku liikmetel, kes tegutsesid nende juhtimisel. . .

Jeesuse Kristuse evangeelium, mida me usume, jälestab meeste, naiste ja laste külmaverelist tapmist. Selle asemel toetab see rahu ja andestust. See, mida meie Kiriku liikmed kaua aega tagasi [Mountain Meadowsis] tegid, oli kohutav ja vabandamatu kristlike õpetuste ja käitumise eiramine. . . Pole kahtlust, et jumalik õiglus toob korra kohase karistuse kõikide peale, kes olid vastutavad nende tapatalgute eest. . .

Õnnistagu Taevane Jumal, kelle pojad ja tütreid me kõik oleme, et austaksime neid, kes siis surid, näidates üksteise vastu puhast armastust ja andestuse vaimu, mille eeskujuks oli Tema ainusündinud Poeg.” (150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre, 11. sept 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre)

26. ÕPPETUND

Ilmutus preesterlusest

Sissejuhatus

20. sajandil, kui misjonitöö levis üle maailma, palvetasid Kiriku juhid, et saada juhatust preesterluse pühitsemise ja templitalituste piirangute suhtes, mis kehtisid Aafrika päritolu Kiriku liikmetele. Lõplik ilmutus tuli president Spencer W. Kimballile, tema nõuandjatele Esimeses Presidendkonnas ja

Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liikmetele Salt Lake'i templis 1. juunil 1978. Kui õpilased selles tunnis osalevad, mõistavad nad paremini, kuidas ustaval viisil evangeeliumi küsimustele läheneda ning saavad samuti teada selle lõpliku ilmutuse saamise olukorrast ja tõdedest.

Ettevalmistav materjal

- Gordon B. Hinckley. Priesthood Restoration. – Ensign, mai 1988, lk 69–72.
- Race and the Priesthood. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).
- Ahmad Corbitt. A Personal Essay on Race and the Priesthood, osad 1–4. Perspectives on Church History series, history.lds.org/section/perspectives-on-church-history.

Õpetamissoovitused

Ametliku teadaande nr 2 sissejuhatus (2013. a väljaanne)

Evangeeliumi küsimustele ustaval viisil lähenemine

Lugege klassile ette järgmine olukord:

Ühel päeval pärast kooli tuli Scotti juurde üks Kiriku liige, kellel olid hiljuti tekkinud küsimused Kiriku õpetuse kohta. Scott tundis, et suutis oma sõbrale abi pakkuda, kuid hiljem mõtiskles, mida ta saaks teha teistmoodi järgmine kord, kui selline situatsioon peaks korduma.

Küsige õpilastelt, mida nemad on teinud, et aidata Kiriku liikmeid, kes on tulnud nende juurde siira küsimusega Kiriku õpetuse kohta.

Näidake ja lugege ette järgmine tsitaat president Dieter F. Uchtdorfit Esimesest Presidendkonnast.

„Uurimisest sünnib tunnistus. Mõned võivad tunda piinlikkust või et nad pole väärilised, kuna neil on seoses evangeeliumiga uurivaid küsimusi, kuid nad ei peaks selliseid tundeid tundma. Küsimuste esitamine pole nõrkuse märk. See on märk arengust.

Jumal käsib meil otsida oma küsimustele vastuseid ja palub meil otsida üksnes „siira südame, tõsise kavatsusega, uskudes Kristusesse“ (Mn 10:4). Seda tehes võime „Püha Vaimu vael“ teada tõe kõigist asjadest (Mn 10:5).

Ärge kartke, esitage küsimusi. Olge uudishimulikud, kuid ärge kahelge! Hoidke tugevasti kinni sellest usust ja valgusest, mida te olete juba saanud.“ (The Reflection in the Water (KHS-i küünlavalgusõhtu noortele täiskasvanutele, 1. nov 2009), lk 7, [ldschurchnewsarchive.com](https://www.lds.org/newsroom/releases/2009/11/091101-reflection-in-the-water))

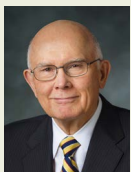
- Mis president Uchdorfi õpetusest võiks aidata kedagi, kellel on küsimusi Kiriku õpetuse, ajaloo või sotsiaalküsimuste kohta? (Aidake õpilastel mõista järgmist põhimõtet: **kui rakendame usku Jeesusesse Kristusesse, toovad siirad küsimused meile vastuseid meie Taevaselt Isalt.**)

Selgitage, et üks ajalooline küsimus, mida mõned Kiriku liikmed ei mõista, lähtub Kiriku 1800. aastatest kuni 1978. aastani kehtinud eeskirjast, mis piiras mustanahaliste Aafrika päritolu meeste preesterlusse pühitsemist. Samuti keelas see mustanahaliste naiste ja meeste osalemise templianni ja pitseerimise tseremooniates. Paluge ühel õpilasel lugeda ette järgmine avaldus, mis on osa Ametliku teadaande nr 2 sissejuhatuses (mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 2013. a väljaandes). Paluge õpilastel mõtiskleda, kuidas see info võiks aidata inimesi, kes selle ajaloolise küsimuse pärast muret tunnevad.

„Mormoni Raamat õpetab, et „kõik on Jumalale ühesugused“, sealhulgas mustad ja valged, orjad ja vabad, mehed ja naised (vt 2Ne 26:33). Kogu Kiriku ajaloo jooksul on igast rassist ja rahvusest inimesed saanud ristitud ja elanud Kiriku ustavate liikmetena. Joseph Smithi eluajal pühitseti mõned mustanahalised meessoost liikmed Kirikus preesterlusse. Kiriku algusaegadel lõpetasid Kiriku juhid preesterluse andmise mustanahalistele Aafrika päritolu meestele. Kiriku ülestähendused ei anna mingit selget ülevaadet selle tava algupära kohta.” (Ametlik teadaanne nr 2, sissejuhatus (2013. a väljaanne))

- Milliseid tähtsaid tõdesid sisaldab see avaldus nende jaoks, kes selle küsimusega heitlevad?

Tooge välja lause, mis ütleb: „Kiriku ülestähendused ei anna mingit selget ülevaadet selle tava algupära kohta.” Kuigi mõned inimesed võivad avaldada arvamust, miks Aafrika päritolu mehi mõnda aega preesterlusse ei pühitsetud, ei pruugi need põhjused õiged olla. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Kaheteistkümmne Apostli Kvoorumist vanem Dallin H. Oaksi sõnad.

„Kui te loete pühakirju, mõeldes küsimusele „Miks käskis Issand seda või miks käskis Ta toda“, siis leiate, et vähem kui ühe käsu puhul sajast on meile antud selle põhjus. Issanda mall ei ole oma käske põhjendada. Meie [surelikud] põhjendame ilmutust. Meie põhjendame käske. Kui me seda teeme, siis vastutame selle eest ise. Mõned inimesed leidsid põhjuseid sellele, millest me siin räägime [rass ja preesterlus] ja nad arvasid täiesti valesti. ..

Ärgem korrakem mineviku vigasid, ei siin ega teistes piirkondades, püüdes ilmutustele põhjendusi leida. Põhjendused on alati suures osas inimeste väljamõeldised.” (Life’s Lessons Learned, 2011, lk 68–69)

- Miks on tark tegu mitte spekuloida, mis põhjustel ei antud Aafrika päritolu inimestele preesterlust ega juurdepääsu templitalitustele enne 1978. aastat? (Inimesel on vaid piiratud arusaamine ja Jumal ei ole meile põhjust avaldanud.)

Rõhutage, et tänapäeval on Kirik ütelnud lahti minevikus levinud teooriatest selles küsimuses: must nahk on märk jumalikust halvaksapanust või needusest; must nahk peegeldab pahelisi tegusid surelikkusele eelnevas elus või teisest rassist või

rahvusest inimesed on mingilgi moel teiste suhtes alaväärsemad. Kiriku juhid tänapäeval mõistavad ühemõtteliselt hukka igasugust rassismi, kas minevikus või praegu. (Vt Race and the Priesthood. Gospel Topics, lds.org/topics.)

- Kuidas võib inimeste usk Jeesusesse Kristusesse aidata neil leida vastuseid oma küsimustele või muredele preesterluse piirangute kohta, mis eksisteerisid enne 1978. aastat?

Ametlik teadaanne nr 2

Preesterluse õnnistused ja templiõnnistused antakse igale väärilisele Kiriku liikmele

Selgitage, et enne 1978. aastat olid tuhanded Aafrika päritolu inimesed erinevate rahvaste hulgas tulnud taastatud evangeeliumi tõe tundmisele. Kiriku juhid Salt Lake Citys said palju kirju ristimata usku pöördunutelt Nigeeriast ja Ghanast, milles nad palusid, et misjonärid saadetaks Aafrikasse. Aastaid kaalusid Kiriku juhid seda küsimust, kuid tundsid, et veel ei olnud aeg saata misjonäre Aafrikasse. Brasiilias aitasid ustavad mustanahalised liikmed ehitada São Paulo templit, mis 1975. aastal välja kuulutati, kuigi teadsid, et nad ei saanud templisse siseneda.

Informeerige õpilasi, et Ametlik teadaanne nr 2 sisaldab ametlikku teadaannet ilmutusest, mille said president Spencer W. Kimball, tema nõuandjad Esimeses Presidentkonnas ja kümme Kaheteistkümne Apostli Kvoorumi liiget. See ilmutus saadi 1. juunil 1978. Paluge ühel õpilasel lugeda ette esimene lõik pärast sõnu „Kallid vennad”. Paluge õpilastel teksti jälgida ja leida, mille tunnistajateks olid Kiriku juhid olnud.

- Mida olid Kiriku juhid näinud kogu maailmas?
- Millega inspireeriti Kiriku juhte, kui nad olid tunnistajaks Issanda töö levimisele?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette järgmine lõik, mis algab sõnadega „Olles teadlikud nendest lubadustest”. Paluge õpilastel leida, kuidas Kiriku juhid tegutsesid oma inspireeritud soovidest ajendatuna. Küsige:

- Kuidas tegutsesid president Spencer W. Kimball ja teised Kiriku juhid oma inspireeritud soovidest ajendatuna?
- Selle lõigu esimeste ridade kohaselt, mida teadsid Kiriku juhid preesterluse piirangu kohta? (Nad teadsid, et mingil ajal võivad kõik väärilised mehed saada preesterluse.)

Selgitage, et Esimene Presidentkond ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorum, olles teadlikud, et muutuse toimumiseks oli vaja ilmutust, olid preesterluse piirangu üle aru pidanud ja palvetanud palju aastaid enne 1978. aastat. Näidake president Spencer W. Kimballi (1895–1985) järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Päev päeva järel käisin ma üksinda suure pühaduse ja tõsidusega templi ülemises toas ja pakkusin seal oma hinge ja oma jõupingutusi, et programmiga edasi minna. Ma tahtsin teha seda, mida Tema tahtis. Ma rääkisin sellest Talle ja ütlesin: „Issand, ma soovin vaid seda, mis on õige. Me ei tee mingeid suurejooneliselt liigutavaid plaane. Me tahame vaid seda, mida Sina soovid, ja siis, kui Sina seda soovid, ning mitte varem.”” (Teachings of Presidents of the

Church: Spencer W. Kimball, 2006, lk 238)

- Mida õpetavad president Kimballi sõnad meile selle kohta, kuidas prohvetid ilmutust otsivad? (Kui õpilased on vastanud, kirjutage soovi korral tahvlile järgmine tõde: **prohvetid otsivad Kiriku juhtimisel Issanda tahet.**)

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Ametliku teadaande nr 2 järgmised kaks lõiku, alustades sõnadega „Ta on kuulnud meie palveid”. Paluge õpilastel leida Issanda vastus president Kimballile, tema nõuandjatele Esimeses Presidentkonnas ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorum liikmetele.

- Mis oli Issanda vastus Tema prohveti palvetele? (Rõhutage selles ilmutuses saadud Issanda sõnumit: **Jeesuse Kristuse evangeeliumi õnnistused on saadaval kõikidele Taevase Isa lastele.**)

Aitamaks õpilastel mõista, kuidas saadi ilmutus, mis on kirjas Ametlikus teadaandes nr 2, jagage järgmist tsitaati president Gordon B. Hinckley'lt (1910–2008), kes oli templis selle ilmutuse saamise juures.

„Ruumis valitses pühalik atmosfäär. Minul oli tunne, nagu oleks avanenud kanal taevase trooni ja põlvitava, anuva Jumala prohveti vahel, kellega koos palvetasid Kaheteistkümne Kvoorum liikmed. Jumala Vaim oli kohal. Ja Püha Vaimu kaudu tuli kinnitus prohvetile, et see, mille üle ta palvetas, oli õige, et oli saabunud aeg ja nüüd peaksid imelised preesterluse õnnistused antama kõikidele väärilistele meestele kõikjal, põlvnemisliinist olenemata. . .

Me kõik teadsime, et oli saabunud aeg muudatuseks ning et see otsus oli tulnud taevastest. Vastus oli selge. Meie kogemustes ja mõistmises valitses täielik üksmeel.” (Priesthood Restoration. – Ensign, okt 1988, lk 70)

Selgitage, et peagi pärast selle ilmutuse saamist, mis tõi lõpu preesterluse piirangule, saadeti misjonärid Aafrikasse. Nüüdseks on sellele mandrile ehitatud templeid, organiseeritud üle saja vaia ja sajad tuhanded inimesed on saanud evangeeliumi talitused enda ja oma surnud esivanemate eest. (Vt nt Mormons in Africa: A Bright Land of Hope, mormonnewsroom.org; Emerging with Faith in Africa, osad 1–3, lds.org/prophets-and-apostles/unto-all-the-world.)

Näidake Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem Russell M. Nelsoni järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Igal mandril ja mere saartel kogutakse ustavad kokku Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirikusse. Erinevad kultuuritaustad, keeled, sugu ja näojooned hääbuvad tähtsusetusesse, kui liikmed kaotavad end nende armastatud Päästja teenistuses. „Sest nii paljud kui teid on Kristusesse ristitud, olete Kristusega riietatud!

Ei ole siin juuti ega kreeklast, ei ole siin orja ega vaba, ei ole siin meest ega naist, sest te kõik olete üks Kristuses Jeesuses” (Gl 3:27–28).

Ainult täielik Jumala Isaduse mõistmine toob endaga täieliku mõistmise tõelisest inimeste vennlusest. See mõistmine inspireerib soovi ehitada koostöösilu eraldusseinte asemel.” (Teach Us Tolerance and Love. – Ensign, mai 1994, lk 70)

- Kuidas valmistab evangeelium meid saama ühtseks erineva taustaga inimestega?
- Milliseid näiteid oled näinud selle kohta, kuidas erineva taustaga Kiriku liikmed ühtsuses ja koostöös kokku kasvavad?

Lõpetuseks paluge õpilastel mõelda, kuidas nad vastaksid, kui neilt küsitaks, miks Kirik ei andnud mõnda aega preesterlust Aafrika päritolu meestele. Kinnitage, et on sobilik teistele selgitada, et me ei tea, miks preesterluse piirang alguse sai, ja et me peaksime jagama ja tunnistama tõesid, mida me teame.

Õpilase lugemismaterjal

- 2. Nefi 26:33; Ametlik teadaanne nr 2.
- Race and the Priesthood. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics).

27. ÕPPETUND

Maailma ettevalmistamine Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks

Sissejuhatus

Päästja naaseb ühel päeval maa peale väes ja suures hiilguses. Selleks päevaks valmistudes innustatakse pühasid uurima Tema tulemise tunnuseid ja selleks valmistuma, seistes pühades paikades, ja võtta Püha Vaim enesele

teejuhiks (vt ÕL 45:57). Issand on kuulutanud, et Kirikul ja selle liikmetel on kohustus maailma Päästja teiseks tulemiseks ette valmistada.

Ettevalmistav materjal

- Neil L. Andersen. Maailma ettevalmistamine teiseks tulemiseks. – 2011. a kevadine üldkonverents.
- Dallin H. Oaks. Preparation for the Second Coming. – Ensign, mai 2004, lk 7–10.
- Preparing for the Second Coming of Christ, peatükk 44. Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith, 1998, lk 389–397.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 45:15–46, 56–57

Tunnustähed, mis eelnevad teisele tulemisele

Esitage õpilastele järgnevad küsimused:

- Kuidas te teate, millal sadama hakkab?

Selgitage, et samamoodi, nagu on olemas näitajad, mis aitavad meil teada, millal vihma sadama hakkab, on olemas ka näitajad ehk tunnustähed, mis aitavad meil teada, millal leiab aset Jeesuse Kristuse teine tulemine. Rääkige õpilastele, et nagu on kirjas Matteuse 24, kohtus Päästja vahetult enne oma surma Õlimäel oma jüngritega ja kirjeldas oma teise tulemise tunnustähti. Ta kordas osa neist õpetustest Joseph Smithile meie päevil, nagu on kirjas Õpetuse ja Lepingute 45. osas. Rõhutage õpilastele, et Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks valmistumine on tähtis läbiv teema Õpetuse ja Lepingute raamatus. Paluge õpilastel pöörata Õpetuse ja Lepingute raamatut uurides tähelepanu õpetustele teisest tulemisest ja kuidas nad võivad selleks valmistuda.

Paluge õpilastel lugeda läbi Õpetus ja Lepingud 45:15–17, et leida, mida Issanda jüngrid Temalt palusid ja kuidas Ta neile vastas.

- Mida jüngrid Jeesuselt küsisid?
- Mida Ta neile vastas?

Selleks, et aidata õpilastel tunda ära tunnustähed, mis teisele tulemisele eelnevad, kirjutage tahvlile järgmised viited:

ÕL 45:25–27

ÕL 45:28–31, 33

ÕL 45:40–43

Jagage õpilased paaridesse ja määrake igale paarile üks tahvilil olev pühakirjakoht. Paluge neil pühakirjasalmeid koos läbi lugeda ja leida seal mainitud tunnustähed. Märkige, et mõned nendest tunnustähtedest on juba täitunud või on täitumas. Soovi korral jagage järgmist infot seoses salmiga 30: „Ajastut, mil paganatel on eesõigus evangeeliumi saada, kutsutakse *paganate aegadeks*. Sellel ajal on mittejuutidel .. võimetus võtta vastu evangeelium ja saada päästmine enne, kui see õigus antakse, vähemalt olulisel määral, juutidele.” (Bruce R. McConkie. Mormon Doctrine, 2. vlj, 1966, lk 721–722)

Jätke õpilastele piisavalt aega ja paluge seejärel paaridel rääkida, mida nad leidsid. Te võite teha ettepaneku, et nad märgiksid ära pühakirjadest leitud tunnustähed.

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 45:34 ja teistel teksti jälgida. Seejärel küsige:

- Kui te loete või kuulete nende sündmuste või tunnustähtede kohta, mis eelnevad teisele tulemisele, siis kas see teeb teile kunagi muret? Miks või miks mitte?
- Mil viisil võib Päästja teise tulemise tunnustähtedest õppimine aidata meil saada võitu kartusest ja ärevusest meie elus?

Paluge õpilastel lugeda Õpetus ja Lepingud 45:35–38, et leida, miks Päästja avaldas oma teisele tulemisele eelnevad tunnustähed.

- Miks on tähtis ära tunda, millal tunnustähed Päästja tulemisest täituvad?

Paluge õpilastel leida, kuidas valmistuda Kristuse teiseks tulemiseks, lastes neil lugeda Õpetus ja Lepingud 45:32, 39, 56–57. Seejärel arutage järgmist:

- Mida need salmid õpetavad selle kohta, kuidas valmistuda teiseks tulemiseks? (Kui õpilased jagavad oma mõtteid, rõhutage järgmist põhimõtet: **kui me Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks valmistume, on oluline, et seisame pühades paikades ja võtame Püha Vaimu enesele teejuhiks.**)
- Mida peame me tegema, et Püha Vaim oleks meile teejuhiks?
- Kuidas saavad teie arvates Jeesuse Kristuse järgijad „seis[ta] pühades paikades”? (Pühad paigad on templid, kogudusehooned ja kodud. Me võime muuta oma kodu pühaks pideva isikliku palve ja perepalve, pühakirjade uurimise, teenimise ja pereõhtu pidamise kaudu. Pühades paikades seismine on seotud ka sellega, kuidas me elame. Kui elame Püha Vaimu pideva kaasluse väärilisena, seisame me pühas paigas. Võiksite soovitada õpilastele mõned

nendest ideedest oma pühakirjades Õpetus ja Lepingud 45:32 kõrvale kirjutada.)

- Kuidas olete teie suutnud seista pühades paikades vaatamata sellele, et elate pahelises maailmas?
- Mis on mõned põhjused, miks te ootate Päästja teist tulemist? Miks olete te tänulik, et Päästja tuleb taas?

Õpetus ja Lepingud 29:7–9; 34:5–7; 39:19–23

Maailma ettevalmistamine teiseks tulemiseks

Tuletage õpilastele meelde, et selle kursuse pealkiri on „Evangeeliumi taastamise alused”. Küsige õpilastelt:

- Mis seost näete te evangeeliumi taastamise ja Jeesuse Kristuse teise tulemise vahel?

Kirjutage tahvlile järgnevad pühakirjaviited. Paluge õpilastel neid uurida ja leida neid läbiv teema:

Õpetus ja Lepingud 29:7–9

Õpetus ja Lepingud 34:5–7

Õpetus ja Lepingud 39:19–23

Kui olete andnud piisavalt aega, paluge õpilastel arutada nende kõrval istuva õpilasega, mis nendel pühakirjakohtadel ühist on. Küsige õpilastelt, kuidas nad võtaksid kokku nendes pühakirjades oleva sõnumi. (Kui õpilased jagavad oma mõtteid, aidake neil mõista järgmist põhimõtet: **kui me kuulutame evangeeliumi teistele, aitame me valmistada maailma ette Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks.**)

Paluge õpilastel avada Õpetuse ja Lepingute osad 29, 34 ja 39 ja vaadata, mis kuupäevadel need ilmutused anti. Küsige:

- Kui pea pärast Kiriku organiseerimist hakkas Issand õpetama just leitud põhimõtet?

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist vanem Neil L. Anderseni sõnad.

„Taastamise alguspäevist peale on vennad võtnud oma ülesannet evangeeliumi kuulutada väga tõsiselt. 1837. aastal, kõigest seitse aastat pärast Kiriku rajamist, vaesuse ja tagakiusamise ajal, saadeti misjonärid Inglismaale evangeeliumi õpetama. Mõne aasta pärast jutlustasid misjonärid juba sellistes erinevates paikades, nagu Austria, Prantsuse Polüneesia, India, Barbados, Tšiili ja Hiina.

Issand on seda tööd õnnistanud ja Kirik levib kõikjal maailmas. Ei möödu päeva, mil õigemeelsed misjonärid Päästjast ei tunnistaks. Mõelge sellele vaimsele väele, kui 52 000 misjonäri, kellele on antud Issanda Vaim, kuulutavad julgelt, et „ühtegi teist nime ega ühtegi

teist teed ega moodust ei ole antud, mille kaudu võib päästmine inimestele osaks saada, kui ainult Kristuse .. nimes ja selle kaudu" (Mo 3:17). .. Maailma valmistatakse ette Päästja teiseks tulemiseks suurelt jaolt tänu tööle, mida Issand teeb oma misjonäride kaudu." (Maailma ettevalmistamine teiseks tulemiseks. – 2011. a kevadine üldkonverents)

Arutage järgmiseid küsimusi:

- Kuidas valmistab Kiriku misjonäride õpetatav sõnum inimesi ette Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks?
- Miks oli vajalik, et enne, kui Päästja maa peale naaseb, toimuks evangeeliumi taastamine?

Näidake president Joseph F. Smithi (1838–1918) järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Evangeelium õpetab inimesi olema alandlik, ustav, aus ja õigemeelne Issanda ees ja teineteise suhtes, ja vastavalt sellele, kuidas selle põhimõtteid rakendatakse, nii suureneb ka rahu ja õigemeelsus ning need rajatakse maa peal, ja patt, tülid, verevalamine ja igasugune rikutus lõppeb ning maa saab puhastatud ja tehakse vääriliseks asupaigaks taevastele olevustele ning Issandale meie Jumalale, et nad võiksid tulla ja selle peal elada, mida Ta ka teeb tuhandeaastase rahuriigi ajal.” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith, 1998, lk 394–395)

„Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kirik .. peab üheks oma missiooniks valmistada tee Jumala Poja reaalseks maa peale naasmiseks, et selle üle valitseda ja koos oma rahvaga elada.” (Teachings: Joseph F. Smith, lk 395)

Esitage õpilastele järgmised küsimused:

- Milliseid mõtteid või vaimseid muljeid olete te selle õppetunni jooksul saanud selle kohta, milline kohustus lasub Kirikul ja selle liikmetel aidata valmistada maailma ette teiseks tulemiseks?
- Kuidas võib teiste abistamine teiseks tulekuks valmistumisel aidata ka teil selleks valmistuda?

Õppetunni lõpetuseks paluge õpilastel jagada, mida nad on teinud, et jagada taastamise sõnumit teisest usust inimestega.

Õpilase lugemismaterjal

- Õpetus ja Lepingud 29:7–9; 34:5–7; 39:19–23; 45:15–46, 56–57; 88:81–87.
- Neil L. Andersen. Maailma ettevalmistamine teiseks tulemiseks. – 2011. a kevadine üldkonverents.

28. ÕPPETUND

Päästmistöö kiirendamine

Sissejuhatus

Viimastel aastatel on Kiriku juhid rõhutanud Issanda prohvetlikku kuulutust, et Ta kiirendab oma tööd (vt ÕL 88:73). Päästmistöö hõlmab liikme misjonitööd, pöördunute aktiivsena hoidmist, vähem aktiivsete liikmete aktiveerimist,

templi- ja pereajalootööd ning evangeeliumi õpetamist. See õppetund aitab õpilastel paremini mõista Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku liikmete vastutust selles töös osaleda.

Ettevalmistav materjal

- Dieter F. Uchtdorf. Kas te magate taastamise maha? – 2014. a kevadine üldkonverents.
- Päästmistöö kiirendamine. – Liahona, okt 2013.

Õpetamissoovitused

Õpetus ja Lepingud 138:53–56

Issand kiirendab oma tööd

Rääkige õpilastele, et veidi aega enne oma surma nägi president Joseph F. Smith nägemust vaimumaailmast, mis on kirjas Õpetuse ja Lepingute 138. osas. Ta sai teada, et viimase evangeeliumi ajajärgu juhid ja paljud teised valmistati nende maisteks kohutusteks ette surelikkusele eelnevas maailmas. Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 138:53–56 ja teistel teksti jälgida, et leida, millised kohustused anti neile juhtidele surelikkusele eelnevas maailmas.

- Millised kohustused anti neile juhtidele surelikkusele eelnevas maailmas? Millise ettevalmistuse nad seal said?
- Millised kohustused võidi teile anda surelikkusele eelnevas maailmas? Millise ettevalmistuse võisite teie seal saada? (Kui õpilased jagavad oma mõtteid, aidake neil leida järgmist põhimõtet: **meid valmistati surelikkusele eelnevas elus tulema maa peale aegade täiuse ajajärgul ja tegema tööd inimhingede päästmiseks.**)

Näidake president Thomas S. Monsoni järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda.

„Kas teadsite, et 100. või organiseeriti siis, kui taastatud Kirik oli 98-aastane? Vähem kui 30 aastat hiljem oli vaiade arv kasvanud juba 200-ni. Ja kõigest kaheksa aasta pärast oli Kirikus juba 300 vaia. Täna [2014] on Kirikus rohkem kui 3000 vaia.

Miks Kirik järjest kiiremini kasvab? Kas sellepärast, et meid tuntakse paremini? Või sellepärast, et meil on toredad kogudusehooned?

See kõik on oluline, kuid Kirik kasvab hoopis seetõttu, et Issand on öelnud, et see nii juhtub. Ta sõnas Õpetuse ja Lepingute raamatus: „Vaata, ma kiirendan oma tööd selle õigel ajal“ (ÕL 88:73).

Meid, Taevase Isa vaimulapsi, saadeti praegusel ajal maa peale, et võiksime aidata seda tööd kiiremini teha.” (Hastening the Work. – Ensign, juuni 2014, lk 4)

- Miks meid president Monsoni sõnade kohaselt praegusel ajal maa peale saadeti? (Kui õpilased oma vastuseid jagavad, aidake neil mõista põhimõtet: **meil on kohustus osaleda Taevase Isa töö kiirendamises.**)
- Mil viisil olete teie näinud Jumala töö kiirendamist? (Sellele küsimusele on palju vastuseid, sealhulgas muutus misjonil teenimise vanuses, suurenev arv misjonäre, suurenev arv templeid ja suurenev arv vahendeid, mis teevad pereajalootöö tegemise kergemaks.)

Märkige, et need vastused on tunnistus sellest, et Issand kiirendab oma tööd mõlemal pool eesriiet. Selgitage, et Kiriku juhid tänapäeval on pannud rõhku viiele päästmistöö aspektile ja palunud meil kõigil nendes aspektides osaleda, et kiirendada Jumala tööd neil viimastel aegadel. Näidake Seitsmekümne Kvoorumi liikme, vanem L. Whitney Claytoni järgnevaid sõnu ja paluge ühel õpilasel need ette lugeda. Paluge õpilastel leida need viis aspekti, mis on päästmistöö osad.

lk 63)

„Elavad prohvetid ja apostlid õpetavad meile, et Jeesuse Kristuse Kiriku liikmed saadetakse „nägema vaeva inimhingede päästeks tema viinamäel” (ÕL 138:56). See päästmistöö kaasab liikmete misjonitööd, usku pöördunute aktiivsena hoidmist, vähem aktiivsete liikmete Kirikusse tagasitoomist, templi- ja pereajalootööd ja evangeeliumi õpetamist (Handbook 2: Administering the Church, 2010, 5.0).” (The Work of Salvation: Then and Now. – Ensign, sept 2014,

Kui õpilased leiavad need viis aspekti, kirjutage tahvlile:

Liikme misjonitöö

Usku pöördunute aktiivsena hoidmine

Vähem aktiivsete liikmete Kirikusse tagasitoomine

Templi- ja pereajalootöö

Evangeeliumi õpetamine

Õpetus ja Lepingud 88:73

Igaüks meist võib aidata kaasa Issanda töö kiirendamisele

Paluge ühel õpilasel lugeda ette Õpetus ja Lepingud 88:73 ja teistel teksti jälgida. Seejärel selgitage õpilastele, et igaüks meist peaks püüdma suurendada oma panust, et Issanda tööd kiirendada. Andke õpilastele koopia õppetunni lõpus toodud käsilehest ja selgitage, et see käsileht aitab neil mõelda, kuidas nad võivad oma panust suurendada. Paluge õpilastel valida ja lugeda läbi

üks või rohkem avaldusi käsilehel ja valmistuda vastama käsilehel olevatele küsimustele.

Kui õpilastel on olnud küllalt aega lugeda ja ette valmistada, võite paluda ühel õpilasel esimesed tsitaadid ette lugeda. Seejärel paluge mitmel õpilasel jagada oma vastuseid kolmele küsimusele käsilehel, keskendudes misjonitööle. Korrake tegevust kõigi viie tsitaadi puhul.

Aidake õpilastel tunda päästmistöös osalemise tähtsust, küsides järgmisi küsimusi:

- Milliseid õnnistusi olete te saanud, kui olete osalenud kas ühes või mitmes nendest päästmistöö aspektidest? Milliseid kogemusi on teil nendes aspektides osaledes olnud, mis on teie jaoks tähendusrikkad olnud?

Näidake Esimese Presidentkonna liikme, president Dieter F. Uchtdorfi järgnevat tsitaati ja paluge ühel õpilasel see ette lugeda.

„Kui meie aeg surelikkuses lõpule jõuab, siis milliseid kogemusi võime me jagada oma tegudest sellel märkimisväärsel eluperioodil, et edendada Issanda tööd? Kas me võime öelda, et käärisime käised üles ja teenisime kõigest oma südamest, väest, meelest ja jõust? Või peame tunnistama, et olime pealtvaataja rollis?“
(Kas te magate taastamise maha? – 2014. a kevadine üldkonverents)

Paluge õpilastel planeerida, mida nad teevad, et täielikumalt päästmistöös osaleda, küsides:

- Mil moel olete näinud teisi aitamas Issanda tööd kiirendamas?
- Mil viisil planeerite teie panustada Issanda töö kiirendamisse?
- Kuidas motiveerivad meie teadmised ja tunnistus taastamisest meid täielikumalt päästmistöös osalema?

Paluge õpilastel jagada tunnistust millestki, mida nad on selle kursuse jooksul evangeeliumi taastamise kohta õppinud. Lõpetage, jagades oma tunnistust, et evangeeliumi taastamine prohvet Joseph Smithi kaudu on tõde.

Õpilase lugemismaterjal

- Dieter F. Uchtdorf. Kas te magate taastamise maha? – 2014. a kevadine üldkonverents)

Päästmistöö kiirendamine

Mõtisklege päästmistöö viie osaga seoses järgmistele küsimustele:

- Kuidas võivad teie pingutused selles Jumala töö osas tuua teisi päästmise õnnistustele lähemale?
- Milliseid kogemusi on teil olnud ja milliseid õnnistusi olete te saanud, kui olete osalenud selles Issanda päästmistöö aspektis?

- Mida võite teha vaatamata oma praegusele kutsele Kirikus, et panustada sellesse päästmistöö aspekti?

Liikme misjonitöö

Vanem Neil L. Andersen Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas:

tähtis osa.

„Vennad ja õed! Sama kindlalt, nagu Issand on inspireerinud teenima üha enamaid misjonäre, äratav Ta ka üha enamate heade ja ausate inimeste meeled ja avab nende südamed Ta misjonäre vastu võtma. Te juba tunnete neid või saate nendega tuttavaks. Nad on teie perekonnas ja elavad teie naabruses. Nad mööduvad teist tänaval, istuvad teie kõrval koolis ja suhtlevad teiega interneti vahendusel. Ka teil on selles kooruvas imes

Kui te pole põhimisjonär, misjonäri nimesilt mantli küljes, siis nüüd on aeg endale selline südamesse maalida – maalida, nagu Paulus ütles, „mitte tindiga, vaid elava Jumala Vaimuga“ (2Kr 3:3). .. Meil kõigil on anda sellesse imesse oma panus.“ (See on ime. – 2013. a kevadine üldkonverents)

Usku pöördunute aktiivsena hoidmine

Vanem M. Russell Ballard Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist kuulutas:

„Teie ja mina peame tegema kõik, mis suudame, et iga Kiriku liige tunneks osadust ja naudiks kõiki õnnistusi, mida evangeeliumil on pakkuda.

President Gordon B. Hinckley on meenutanud meile meie kohustust olla Issanda kaastööliseks täites Tema plaane Kiriku suhtes. SatelliidiülekanDES ütles president Hinckley:

„Issand on andnud meile ülesande õpetada evangeeliumi igale elusolendile. Selleks läheb vaja iga misjonäri – põhi- ja vaiamisjonäri – parimaid jõupingutusi. Selleks läheb vaja iga piiskopi, iga piiskopi nõuandja, iga koguduse nõukogu liikme .. parimaid jõupingutusi“ (Find the Lambs, Feed the Sheep. – Ensign, mai 1999, lk 107). Selleks läheb vaja iga liikme parimaid jõupingutusi.“ (Members Are the Key. – Ensign, sept 2000, lk 10)

Vähem aktiivsete liikmete Kirikusse tagasitoomine

Meie roll [kiriku liikmetena] on pühendada ennast ümbritsevate inimeste armastamisele ja teenimisele – lohutades kaastöötajat, kutsudes oma sõpru ristimisele, aidates vanal naabril aiatööd teha, kutsudes vähe aktiivset liiget koos einestama või aidates naabril teha pereajalootööd. Need on kõik loomulikud, rõõmu pakkuvad moodused kutsuda vähem aktiivseid liikmeid ja neid, kes pole meie usku, oma ellu ja selle kaudu ka evangeeliumi valgusesse. Nendega oma elu rõõmsate ja pühade hetkede jagamine võib ehk olla kõige efektiivsem viis, kuidas me võime „nä[ha] vaeva inimhingede päästeks tema viinamäel“ (ÕL 138:56).“ (Hastening the Work of Salvation. – Ensign, okt 2013, lk 36)

Templi- ja pereajalootöö

Vanem Quentin L. Cook Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas:

„Kiriku juhatus on pöördunud pealekasvava põlvkonna poole virgutushüüuga tehnoloogia kasutamisel teed näidata, et tunda Eelija vaimu, otsida üles oma esivanemad ja teha nende eest templitalitused. Suurema osa raskematest töödest nii elavate kui ka surnute päästmise töö kiirendamiseks teete ära teie, noored.” (Juured ja oksad. – 2014. a kevadine üldkonverents)

Evangeeliumi õpetamine

„Evangeeliumi õpetamise kohustus ei ole piiratud nendega, keda on ametlikult õpetajaks kutsutud. Viimse Aja Pühade Jeesuse kristuse Kiriku liikmetena on teil kohustus õpetada evangeeliumi. Lapsevanemana, pojana, tütreana, mehena, naisena, vennana, õena, Kiriku juhina, õpetajana, koduõpetajana, külastusõpetajana, kaastöötajana või sõbrana on teil võimalusi õpetamiseks. Mõnikord võite te õpetada avalikult ja otse oma sõnade ja tunnistusega. Ja alati õpetate te oma eeskujuga.” (Teaching, No Greater Call: A Resource Guide for Gospel Teaching, 1999, lk 3–4)

Käsilehed

Mormoni Raamat – meie usundi päiskivi

„Päiskiviks meie tunnistuses Kristusest”

„Mormoni Raamat on päiskiviks meie tunnistuses Jeesusest Kristusest, kes on kõige selle nurgakivi, mida me teeme. .. Tunnistab ta Õpetajast selgelt, rohkelt ja suure väega. .. Suur osa tänapäeva kristlikust maailmast eitab Päästja jumalikkust. Nad kahtlevad Tema imelises sünnis, täiuslikus elus ja Tema hiilgava ülestõusmise tõelisuses. Mormoni Raamat õpetab lihtsalt ja arusaadavalt kõigist nendest tõdedest. See raamat annab ka kõige täielikuma selgituse lepituse kohta.” (Ezra Taft Benson. The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 5)

Mormoni Raamat – meie usundi päiskivi

„Meie õpetuse päiskivi”

„Mormoni Raamatust leiame õpetuste täiuse, mis on vajalik meie päästmiseks. Ja neid õpetatakse selgelt ja lihtsalt nii, et isegi lapsed saavad õppida, kuidas saada päästetud ja ülendatud. Mormoni Raamat pakub meile palju mõistmist avardavaid õpetusi päästmise kohta. Ilma selleta ei oleks paljud teiste pühakirjade õpetused pooltki nii selged ja hinnalised.” (Ezra Taft Benson. The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 6)

Mormoni Raamat – meie usundi päiskivi

„Meie tunnistuse päiskivi”

„Mormoni Raamat on tunnistuse päiskivi. Kui võlvkaarelt päiskivi eemaldada, siis kukub see kokku. Nii sõltub ka Kiriku püsimine või langemine Mormoni Raamatu tõepärasusest .. Kui Mormoni Raamat on õige .., siis tuleb uskuda ka taastamist ja kõike sellega seonduvat.” (The Book of Mormon – Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 6)

Kiriku ajaloo tasakaalustamine

Vanem Steven E. Snow Seitsmekümnest ütles:

„Internet on pannud kõiksugu infot meie käeulatusse – head, halba, tõest, valet –, sealhulgas infot Kiriku ajaloo kohta. Te võite meie ajaloo kohta päris palju lugeda, kuid on tähtis, et loeme ja mõistame seda õiges kontekstis. Mõningase internetis leiduva info probleemiks on see, et see on võetud kontekstist välja ega näita tervikpilti.

Info, mis püüab Kirikule piinlikkust tekitada, on üldjuhul väga subjektiivne ja ebaaus. Me peaksime otsima allikaid, mis kirjeldavad meie uskumusi ja ajalugu objektiivsemalt. Mõned veebilehed on väga halvustavad ja esitavad infot väga kõmuliselt. Otsige infot tunnustatud ja austatud ajaloolastelt, olgu nad siis Kiriku liikmed või mitte.

Osa noori inimesi üllatab ja vapustab internetis leiduv mormoonidevastane materjal, kuna nad pole ennast selle vastu kaitsnud. Nad ei ole ehk veetnud küllalt palju aega ennast vaimselt ette valmistades ja tugevdades selle vastu, mistahes tulla võib. Kui elukogemused tulevad, et neilt jalad alt lüüa, siis on tähtis, et nad teevad neid põhiasju, millest me alati räägime: pidev pühakirjade uurimine ja tähendusrikas palve koos Taevase Isaga. Need põhiasjad valmistavad inimesi igasugusteks vastuseisudeks, sealhulgas mormoonidevastased artiklid, mida internetis leida võib.” (Balancing Church History. – New Era, juuni 2013, lk 21–22)

Kiriku ajaloo tasakaalustamine

Vanem Steven E. Snow Seitsmekümnest ütles:

„Internet on pannud kõiksugu infot meie käeulatusse – head, halba, tõest, valet –, sealhulgas infot Kiriku ajaloo kohta. Te võite meie ajaloo kohta päris palju lugeda, kuid on tähtis, et loeme ja mõistame seda õiges kontekstis. Mõningase internetis leiduva info probleemiks on see, et see on võetud kontekstist välja ega näita tervikpilti.

Info, mis püüab Kirikule piinlikkust tekitada, on üldjuhul väga subjektiivne ja ebaaus. Me peaksime otsima allikaid, mis kirjeldavad meie uskumusi ja ajalugu objektiivsemalt. Mõned veebilehed on väga halvustavad ja esitavad infot väga kõmuliselt. Otsige infot tunnustatud ja austatud ajaloolastelt, olgu nad siis Kiriku liikmed või mitte.

Osa noori inimesi üllatab ja vapustab internetis leiduv mormoonidevastane materjal, kuna nad pole ennast selle vastu kaitsnud. Nad ei ole ehk veetnud küllalt palju aega ennast vaimselt ette valmistades ja tugevdades selle vastu, mistahes tulla võib. Kui elukogemused tulevad, et neilt jalad alt lüüa, siis on tähtis, et nad teevad neid põhiasju, millest me alati räägime: pidev pühakirjade uurimine ja tähendusrikas palve koos Taevase Isaga. Need põhiasjad valmistavad inimesi igasugusteks vastuseisudeks, sealhulgas mormoonidevastased artiklid, mida internetis leida võib.” (Balancing Church History. – New Era, juuni 2013, lk 21–22)

Tõe eristamine valest

Igal evangeeliumi ajajärgul on kurjuse väed võidelnud Jumala ja Tema töö vastu. Kuid Jumala tööd ei saa nurja ajada. Neil viimsetel aegadel on kivi mäest lahti murtud ilma käte abita ja see „veereb edasi, kuni ta on täitnud terve maa” (ÕL 65:2). Kuid kuna Kiriku üksikliikmed võivad langeda pettuse ohvriks, peame me olema „alati valvel ja palvetama” (3Ne 18:18).

„Praegusel valgustatud ajajärgul, mil evangeeliumi täius on taastatud, ei pea me tõde otsides purjetama üle tundmatute merede ega rändama tähistamata teedel. Armastav Taevane Isa on määranud ära meie kursi ja andnud eksimatu juhise – nimelt *kuulekuse*. Me saame teadmise tõest ja vastused oma suurimatele küsimustele, kui oleme kuulekad Jumala käskudele.” (Thomas S. Monson. Kuulekus toob õnnistusi. – 2013. a kevadine üldkonverents)

„Seega, mu kallid vennad ja õed, mu kallid sõbrad, palun kahelge esmalt oma kahtlustes, enne kui oma usus kahtlema lööte. Me ei tohi iial lasta kahtlusel end vangistada ning hoida meid eemal jumalikust armastusest, rahust ja andidest, mis tulevad usu kaudu Issandasse Jeesusesse Kristusesse.” (Dieter F. Uchtdorf. Tulge meiega! – 2013. a sügisene üldkonverents)

„Saatan on osav petis, „vendade süüdistaja” (Il 12:10), kõikide valede isa (vt Jh 8:44), kes püüab pidevalt petta, et meist võitu saada (vt ÕL 50:3). ..

Nende hulgas, kes on tõe juba omaks võtnud, püüab ta peamiselt külvata kahtlust.

Näiteks on ta pannud paljud Kiriku liikmed eksima, kui nad avastavad Kiriku kohta infot, mis on vastuolus sellega, mida nad varem on kuulnud.

Sellistel hetkedel pidage meeles, et praegusel infoajastul on palju neid, kes külvavad kahtlust igal ajal ja igal pool, kõiges ja kõigis. ..

Alati on hea meeles pidada, et see, kui miski on paberile trükitud, interneti riputatud, kui seda on sageli korratud või kui millelgi on palju poolehoidjaid, ei muuda see asja veel tõeks.

Mõnikord on ebatõesed väited või ebatõene info esitatud küllaltki usutaval viisil. ..

See, mis praegu tundub vastuoluline, võib saada täiesti mõistetavaks, kui otsime ja saame usaldusväärset lisainfot.”

(Dieter F. Uchtdorf. Mis on tõde? – KHS-i pühalik koosolek noortele täiskasvanutele, 13. jaan 2013); lds.org/broadcasts)

„Kui me võrdleme kaasaja tavasid ja arvamusi sellega, mida me teame Jumala plaanist, ja sellega, mis on määratletud Jumala sõna ja Tema elavate prohvetite õpetuste kaudu, .. siis teame, et seisame igavesti turvalises paigas.” (Dallin H. Oaks. As He Thinketh in His Heart. – õhtu vanem Dallin H. Oaksiga, 8. veebr 2013, lds.org/broadcasts)

„Toetuge hirmu ja kahtluste käes vaeveldes või rasketel aegadel sellele, mis teil juba on, olgu seda siis kui tahes vähe. .. Kui sellised hetked tulevad ja raskused ilmnevad ning lahendust pole kohe käepärast, siis *hoidke kinni sellest, mida te juba teate, ja pidage vastu, kuni te saate rohkem teada.*” (Issand, ma usun. – 2013. a kevadine üldkonverents)

„Me võiksime sellele siirale küsijale meelde tuletada, et internetist pärineval informatsioonil pole tõefiltrit. Mõnikord pole info, ükskõik kui veenev see ka pole, lihtsalt tõsi.” (Neil L. Andersen. Joseph Smith. – 2014. a sügisene üldkonverents)

„Vastused vaimsetele küsimustele antakse inimestele, kes ei tee oma südant kõvaks; kes küsivad usus, uskudes, et nad saavad; ja peavad usinasti kinni käskudest.” (Paul V. Johnson. A Pattern for Learning Spiritual Things. – KHS-i kõne usuõpetajatele, 7. aug 2012, si.lds.org)

„Kiriku uurimine .. nende kaudu, kes selle on hüljanud, on nagu Juudasega vestlemine, et Jeesust mõista.” (Neal A. Maxwell. All Hell Is Moved. – Brigham Youngi ülikooli pühalik koosolek, 8. nov 1977, lk 3, speeches.byu.edu)

Vastuseisu ajal tugevana püsimine

Usust taganemine Kirtlandis: vajadus ustavalt Kiriku juhte järgida

1837. a kogesid pühad Ohios Kirtlandis finantsprobleeme. Aitamaks pühadel oma finantsasjades paremini toime tulla, rajasid Joseph Smith ja teised Kiriku juhid firma, mis sarnanes pangaga, ja kutsusid seda Kirtlandi Hoiuühistuks. Tänu tolleaegsele laialt levinud majanduslangusele läksid paljud pangad kogu Ameerika Ühendriikides pankrotti. Ka Kirtlandi Hoiuühistu läks 1837. a sügisel pankrotti. Kakssada panga investorit kaotasid peaaegu kõik ja Joseph Smith kaotas kõige rohkem. Kuigi Kirtlandi Hoiuühistu ei olnud Kiriku rahastatud, pidasid mõned pühad seda Kiriku pangaks või prohveti pangaks ning süüdistasid Joseph Smithi oma finantsprobleemides. Mõned hakkasid isegi ütleva, et ta on langenud prohvet. Kuid vaatamata panga pankrotistumisele jäid paljud teised, kes raha kaotasid, usus püsima ja prohvetile ustavaks.

Usust taganemise vaim ja vigade leidmine levis paljude pühade seas. 1838. a juunis lahkusid 200 või 300 usust taganenut Kirikust. Nende seas oli neli apostlit, kolm Mormoni Raamatu tunnustajat ja Esimese Presidentkonna liige. Kuid enamik pühad käitus selles usu proovilepanekus Brigham Youngi sarnaselt. Nad said jõudu Issandalt ja püsisid oma tunnistusele ustavana. Paljud neist, kes sel usust taganemise perioodil Kirikust lahkusid, naasid hiljem ja palusid, et neid Issanda Kirikusse tagasi võetaks. Nende seas olid Oliver Cowdery, Martin Harris, Luke Johnson ja Frederick G. Williams.

Nende katsumuste ajal Kirtlandis proovisid mõned usust taganenud Joseph Smithi tappa. Saades Vaimult hoiatust, lahkus ta koos Sidney Rigdoniga 12. jaanuari öösel 1838. Nende vaenlased ajasid neid mitu päeva taga, kuid Issand kaitses neid. Nad saabusid koos peredega Missourisse Far Westi 14. märtsil 1838.

Arutlege rühmana järgmiste küsimuste üle:

- Millist põhimõtet võime õppida nendest sündmustest selle kohta, kuidas reageerida vastuseisule meie elus? Mida võime õppida nendest sündmustest selle kohta, kuidas reageerida vastuseisule Kiriku suhtes?
- Mida võime teha, et püsida ustavatena Kiriku juhtidele isegi siis, kui kuuleme teisi inimesi neid kritiseerimas?
- Kuidas on prohveti järgimine teid õnnistanud?

Konflikt Põhja-Missouris: õppides vastuseisus hästi vastu pidama

1837. ja 1838. aastal hakkasid mõned vaenulikud liikmed ja Kirikust välja heidetud inimesed Kiriku ja selle juhtide vastu kohtuvaidlusi tooma, et Kirikut ahistada. 1838. a juunis pidas Sidney Rigdon tuli hingelise kõne, mida tuntakse kui „Soola jutlus“. Ta viitas kirjakohale Matteuse 5:13 ja ütles, et kui sool tuimub, siis ei kõlba see enam millekski ja tuleb välja visata, vihjates, et need, kes olid Kirikust lahkunud, tuleks pühade seast välja heita. Kaks nädalat hiljem, 4. juulil, pidas Sidney Rigdon kõne, milles ta lubas, et pühad kaitsevad endid isegi siis, kui asi läheb „hävitusõjani“. Kuigi mõlemad kõned paistsid olevat vastuolus Issanda juhise „taotleda rahu“ (ÕL 105:38), avaldati mõlemad kõned ja need põhjustasid suurt meelehäarmi nende seas, kes ei olnud viimse aja pühad.

Sel ajal lasi uskupöörduu Sampson Avard inimestel, kes temaga liitusid, vanduda salavandeid ja moodustas salaliitlaste grupi nimega Daanlased. Avard käskis neil Missouri elanikke rõõvida ja rüüstata, öeldes, et see aitab Jumala kuningriiki ehitada. Avard veenis oma järgijaid, et tema juhised tulevad Esimeselt Presidentkonnalt. Tõde tuli hiljem ilmsiks ja Avard heideti Kirikust välja. Avardi teod tegid Kiriku reputatsiooni suurt kahju ja aitasid viia prohveti vangistamiseni Liberty vanglasse.

1838. a oktoobris toimus lahing mõne Kiriku liikme ja Missouri maakaitseväelaste vahel, milles hukkus mehi kummalgi poolel. Liialdatud aruanded sellest lahingust jõudsid Missouri osariigi kuberneril Lilburn W. Boggsini, kes andis välja käsu, mida tuntakse hävituskäsuna: „Mormoonide tuleb kohelda kui vaenlaseid ja nad tuleb hävitada või osariigist välja ajada, kui see on vajalik üldsuse heaoluks“ (tsiteeritud teosest „History of the Church“, 3:175). Peagi olid Far Westi linna ümber piiratud maakaitseväed, keda oli viis korda rohkem kui pühade vägesid. Joseph Smith ja teised Kiriku juhid viidi Liberty vanglasse, kuhu nad jäid kogu talveks. Ülejäänud pühad sunniti osariigist lahkuma.

Arutlege rühmana järgmiste küsimuste üle:

- Milliseid põhimõtteid võime nendest sündmustest õppida, mis aitavad meil paremini vastuseisu välja kannatada?
- Miks on tähtis, et me kriisi või vastuseisu ajal Päästja eeskuju järgime? Mis juhtus Põhja-Missouris sellepärast, et mõned pühad seda ei teinud?
- Millal oled sa näinud, kuidas ühe inimese sõnad või teod panevad kedagi teist Kirikust hästi arvama?

Väljavõtted King Folletti jutlusest

Prohvet Joseph Smith (1805–1844) õpetas:

„Kui inimene ei õpi tegema midagi enam kui sööma, jooma ja magama ning ei mõista ühtegi Jumala plaani, siis mõistab samapalju ka loom. Loom sööb, joob, magab ega tea midagi Jumalast; siiski teab ta sama palju kui meie, kui me ei suuda mõista Kõigeväelise

Jumala inspiratsiooni. Kui inimesed ei mõista Jumala olemust, siis ei mõista nad iseendid. ..

Minu esimeseks eesmärgiks on saada teada, milline on ainsa targa ja tõelise Jumala olemus ja milline isik Ta on. ..

Jumal ise oli kunagi selline, nagu oleme meie praegu, ja on ülendatud inimene ja istub troonitult taamal taevastes! See ongi see suur saladus. Kui tänasest rebitaks eesriie ja suur Jumal, kes hoiab seda maailma orbiidil ja kes hoiab ülal kõiki

maailmu ja kõiki asju oma väega, teeks end nähtavaks – ma ütlen, kui te näeksite Teda täna, siis näeksite Teda inimese kujul nagu endid, kogu isikut, ilmet ja inimese kuju; sest Aadam loodi Jumala moodi, Tema kuju järgi ja Tema-sarnasena, ja ta sai juhiseid Jumalalt, kõndis, rääkis ja vestles Temaga, nagu inimene kõneleb ja suhtleb teise omasugusega.” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, 2007, lk 40)

„Siin siis on igavene elu – ainukese targa ja tõelise Jumala tundmine. Ja te peate õppima, kuidas olla ise jumalad ja olla Jumala kuningad ja preestrid .. , tõustes ühe väikese sammu võrra korraga ja ühest väikesest oskusest suurde oskusesse, saades armu armu peale ja ülendust ülenduse peale, kuni te saavutate surnuist ülestõusmise, suudate elada igavikulise hiilguse lõomas ja istuda hiilguses, nagu istuvad need, kes on troonil igavese väega.” (*Teachings: Joseph Smith*, lk 221)

Väljavõtted King Folletti jutlusest

Prohvet Joseph Smith (1805–1844) õpetas:

„Kui inimene ei õpi tegema midagi enam kui sööma, jooma ja magama ning ei mõista ühtegi Jumala plaani, siis mõistab samapalju ka loom. Loom sööb, joob, magab ega tea midagi Jumalast; siiski teab ta sama palju kui meie, kui me ei suuda mõista Kõigeväelise

Jumala inspiratsiooni. Kui inimesed ei mõista Jumala olemust, siis ei mõista nad iseendid. ..

Minu esimeseks eesmärgiks on saada teada, milline on ainsa targa ja tõelise Jumala olemus ja milline isik Ta on. ..

Jumal ise oli kunagi selline, nagu oleme meie praegu, ja on ülendatud inimene ja istub troonitult taamal taevastes! See ongi see suur saladus. Kui tänasest rebitaks eesriie ja suur Jumal, kes hoiab seda maailma orbiidil ja kes hoiab ülal kõiki

maailmu ja kõiki asju oma väega, teeks end nähtavaks – ma ütlen, kui te näeksite Teda täna, siis näeksite Teda inimese kujul nagu endid, kogu isikut, ilmet ja inimese kuju; sest Aadam loodi Jumala moodi, Tema kuju järgi ja Tema-sarnasena, ja ta sai juhiseid Jumalalt, kõndis, rääkis ja vestles Temaga, nagu inimene kõneleb ja suhtleb teise omasugusega.” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*, 2007, lk 40)

„Siin siis on igavene elu – ainukese targa ja tõelise Jumala tundmine. Ja te peate õppima, kuidas olla ise jumalad ja olla Jumala kuningad ja preestrid .. , tõustes ühe väikese sammu võrra korraga ja ühest väikesest oskusest suurde oskusesse, saades armu armu peale ja ülendust ülenduse peale, kuni te saavutate surnuist ülestõusmise, suudate elada igavikulise hiilguse lõomas ja istuda hiilguses, nagu istuvad need, kes on troonil igavese väega.” (*Teachings: Joseph Smith*, lk 221)

Naised ja preesterlus

Vanem Dallin H. Oaks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist ütles:

„Abiühingule peetud kõnes ütles juhataja Joseph Fielding Smith, kes oli tol ajal Kahe-teistkümne Apostli Kvoorumis juhataja, järgmist: „Kuigi õdedele ei ole antud preesterlust, ei tähenda see, et Issand ei ole andnud neile volitust. .. Nii mees kui ka naine võivad saada volituse teha Kirikus teatud asju, mis on

siduvad ja absoluutselt vajalikud meie päästmiseks, nagu töö, mida meie õed teevad Issanda kodus. Neile on antud volitus teha mõningaid suuri imelisi asju, Issandale pühasid asju, mis on sama siduvad kui õnnistused, mida annavad preesterlust hoidvad mehed” (Relief Society—An Aid to the Priesthood. – *Relief Society Magazine*, jaan 1959, lk 4).

Selles märkimisväärses kõnes kordas juhataja Smith üha uuesti ja uuesti, et naistele on antud volitus. Ta ütles naistele: „Te võite kõneleda volitusega, kuna Issand on andnud teile volituse.” Samuti ütles ta, et Abiühingule „[on] antud vägi ja

volitus teha palju asju. Seda tööd, mida nad teevad, teevad nad jumaliku volitusega”. Ja hoolimata sellest, kas seda tööd teevad Kirikus naised või mehed, kas seda tehakse templites või kogudustes, tehakse seda preesterluse võtmete hoidjate juhatusel. Niiviisi Abiühingule kõneledes selgitas juhataja Smith: „[Issand] on andnud neile selle suurepärase organisatsiooni, kus nad võivad teenida koguduste piiskoppide juhtimisel .. , et hoolitseda meie rahva vaimsete ja ajalike vajaduste eest” (Relief Society—An Aid to the Priesthood, lk 4–5). ..

Me ei ole harjunud rääkima, et naistel on nende Kiriku kutsete täitmisel preesterluse volitus, aga mis muu volitus see olla võib? Kui naine – noor või vana – asetatakse ametisse kuulutama evangeeliumi põhimisjonärina, siis antakse talle preesterluse volitus, et täita preesterluse funktsiooni. Sama võib öelda naise kohta, kes asetatakse Kiriku organisatsiooni juhiks või õpetajaks preesterluse võtmete hoidja juhatusel. Kes tahes tegutseb ametis või kutses, mille ta on saanud preesterluse võtmete hoidjalt, rakendab preesterluse volitust oma ülesannete täitmisel.” (*Preesterluse võtmed ja volitus*. – 2014. a kevadine üldkonverents)

Naised ja preesterlus

Vanem Dallin H. Oaks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist ütles:

„Abiühingule peetud kõnes ütles juhataja Joseph Fielding Smith, kes oli tol ajal Kahe-teistkümne Apostli Kvoorumis juhataja, järgmist: „Kuigi õdedele ei ole antud preesterlust, ei tähenda see, et Issand ei ole andnud neile volitust. .. Nii mees kui ka naine võivad saada volituse teha Kirikus teatud asju, mis on

siduvad ja absoluutselt vajalikud meie päästmiseks, nagu töö, mida meie õed teevad Issanda kodus. Neile on antud volitus teha mõningaid suuri imelisi asju, Issandale pühasid asju, mis on sama siduvad kui õnnistused, mida annavad preesterlust hoidvad mehed” (Relief Society—An Aid to the Priesthood. – *Relief Society Magazine*, jaan 1959, lk 4).

Selles märkimisväärses kõnes kordas juhataja Smith üha uuesti ja uuesti, et naistele on antud volitus. Ta ütles naistele: „Te võite kõneleda volitusega, kuna Issand on andnud teile volituse.” Samuti ütles ta, et Abiühingule „[on] antud vägi ja

volitus teha palju asju. Seda tööd, mida nad teevad, teevad nad jumaliku volitusega”. Ja hoolimata sellest, kas seda tööd teevad Kirikus naised või mehed, kas seda tehakse templites või kogudustes, tehakse seda preesterluse võtmete hoidjate juhatusel. Niiviisi Abiühingule kõneledes selgitas juhataja Smith: „[Issand] on andnud neile selle suurepärase organisatsiooni, kus nad võivad teenida koguduste piiskoppide juhtimisel .. , et hoolitseda meie rahva vaimsete ja ajalike vajaduste eest” (Relief Society—An Aid to the Priesthood, lk 4–5). ..

Me ei ole harjunud rääkima, et naistel on nende Kiriku kutsete täitmisel preesterluse volitus, aga mis muu volitus see olla võib? Kui naine – noor või vana – asetatakse ametisse kuulutama evangeeliumi põhimisjonärina, siis antakse talle preesterluse volitus, et täita preesterluse funktsiooni. Sama võib öelda naise kohta, kes asetatakse Kiriku organisatsiooni juhiks või õpetajaks preesterluse võtmete hoidja juhatusel. Kes tahes tegutseb ametis või kutses, mille ta on saanud preesterluse võtmete hoidjalt, rakendab preesterluse volitust oma ülesannete täitmisel.” (*Preesterluse võtmed ja volitus*. – 2014. a kevadine üldkonverents)

käsileht, Mitmikabielu mõistmine

Mitmikabielu

„Viimse aja pühad usuvad, et abielu ühe mehe ja ühe naise vahel on Issanda kehtiv abieluseadus. Piibliaegadel käskis Issand mõnel harrastada mitmikabielu – ühe mehe abielu mitme naisega. Ilmutuse kaudu käskis Issand Joseph Smithil 1840. aastate alguses kehtestada mitmikabielu harrastamise Kiriku liikmete seas. Üle poole sajandi harrastasid mõned viimse aja pühad mitmikabielu Kiriku presidendi juhatusel.” (Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics))

Raske käsk

Eliza R. Snow (1804–1887), teine nõuandja Abiühingu üldjuhatuses, pitseeriti prohvet Joseph Smithiga. Ta kirjutas järgmisest kogemusest, mil prohvet Joseph Smith õpetas mitmikabielu põhimõtet tema vennale Lorenzo Snow’le.

„Prohvet Joseph avas oma südame [Lorenzo Snow’le] ja kirjeldas rasket vaimset katsumust, mida ta koges, püüdes ületada vastikustundeid, mis olid hariduse ja sotsiaalsete tavade loomulik tulemus, mida ta tundis seoses mitmikabielu õpetusega. Ta tundis Jumala häält – ta teadis, et Kõigevägevama käsk talle oli asjaga edasi minna – näidata eeskuju ja seada sisse selestiline mitmikabielu. Ta teadis, et ta ei pidanud võitlema ainult omaenda eelarvamuste ja varasemate arusaamadega ning neid ületama, vaid ka kogu kristliku maailma vastuseisuga, kuid Jumal, kes on kõrgemal kõigist, oli andnud käsu ja Tema tuleb kuuletuda. Siiski prohvet kõhkles ja lükkas seda üha edasi, kuni Jumala ingel seisis tema kõrval paljastatud mõõgaga ja ütles talle, et kui ta ei liigu edasi ja ei sea sisse mitmikabielu, siis võetakse temalt tema preesterlus ja ta hävitatakse! Seda tunnistust ei jaganud ta mitte ainult minu vennale, vaid ka teistele – tunnistus, millele ei saa vastu rääkida.” (*Biography and Family Record of Lorenzo Snow*, 1884, lk 69–70)

Usu proovilepanek

Paljusid, kes heitlesid mitmikabielu põhimõttega, õnnistati kinnitava vaimse tunnistusega selle põhimõtte tõesusest.

„Helen Mar Kimballi sõnade kohaselt ütles Joseph Smith, et „selle põhimõtte järgi elamine on kõige raskem proovilepanek, millega pühade usku kunagi proovile pandaks”. Kuigi see oli tema elu üks kõige raskemaid katsumusi, tunnistas Helen, et see oli ka üks suurimatest õnnistustest. ..

Lucy Walker meenutas oma sisemist rahutust, kui Joseph Smith palus tal saada oma naiseks. „Iga tunne minu hinges oli sellele vastu,” kirjutas ta. Kuid pärast mitut unetut ööd palves põlvitades leidis ta lohutust, kui tema tuba täitus „püha mõjuvääga”, mis sarnanes „särava päikesevalgusega”. Ta ütles, et „[ta] hing täitus imelise rahuga, millist [ta] polnud

varem tundnud” ja „ülim õnn täitis minu tervet olemust”.” (Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics))

Joseph Smith ja mitmikabielu

Palju naisi pitseeriti Joseph Smithiga, kuid täpne arv ei ole teada.

„Ajalt, mil viimse aja pühad harrastasid mitmikabielu, tehti vahet pitseerimisel ajaks ja igavikuks ning pitseerimisel ainult igavikuks. Pitseerimised ajaks ja igavikuks kaasasid endas pühendumist ja suhteid selles elus, millega kaasnesid ka võimalikud seksuaalsuhted. Pitseerimised ainult igavikuks tähistasid suhteid ainult järgmises elus.

.. Mõned naised, kes pitseeriti Joseph Smithiga, tunnistasid hiljem, et nende abielu oli nii ajaks kui ka igavikuks, samas kui teised ütlesid, et nende suhted olid vaid igavikuks.

Enamik Joseph Smithiga seotud naisi oli pitseerimise ajal vanuses 20 kuni 40 aastat. Kõige vanem, Fanny Young, oli 56-aastane. Noorim oli Helen Mar Kimball, .. kes pitseeriti Joseph Smithiga mitu kuud enne tema 15. sünnipäeva. Selles vanuses abielu, mis on tänapäeva standardite kohaselt ebasobilik, oli tol ajal seaduslik ja mõned naised abiellusid oma teismee keskpaigas. Helen Mar Kimball rääkis, et tema pitseerimine Josephiga oli vaid igavikuks, viidates, et nende vahel ei olnud seksuaalsuhteid. ..

.. Joseph Smith pitseeriti mitme naisega, kes olid juba varasemalt abielus. Need naised ega Joseph ei selgitanud paljut nende pitseerimiste kohta, kuigi mitu naist ütlesid, et need olid vaid igavikuks. Teised naised ei jätanud mingeid ülestähendusi ja seega ei teata, kas nende pitseerimised oli ajaks ja igavikuks või ainult igavikuks.

Nendele pitseerimistele võib olla mitu võimalikku selgitust. Need pitseerimised võisid luua igavese sideme või ühenduse Josephi perekonna ja teiste Kiriku perekondade vahel. Need sidemed ulatusid nii vertikaalselt, vanemalt lapsele, kui ka horisontaalselt, ühelt perelt teisele. Tänapäeval saavutatakse sellised igavesed sidemed templiabiellude kaudu inimeste vahel, kes on samuti seotud oma sünniperedega, sidudes sedaviisi perekonnad ühte.” (Plural Marriage in Kirtland and Nauvoo. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics))

Pärast prohveti surma said temaga pitseeritud paljud naised, kellel polnud temaga mingeid surelikke suhteid.

Vastuseis mitmikabielule

Paljud usu- ja poliitjuhid Ameerika Ühendriikides olid vastu mitmikabielu süsteemile, mida nad pidasid kõlblusetuks ja ebakultuurseks. Viimse aja pühad pilgati avalikes kõnedes, raamatutes, ajakirjades ja ajalehtedes. Ameerika Ühendriikide

kongress andis välja seaduse, mis piiras viimse aja pühade vabadust ning tõi Kirikule majanduslikku kahju, piirates, kui palju kinnisvara Kirik võis omada. See seadus viis lõpuks rohkem kui üht naist pidavate meeste aresteerimise ja vangistamiseni ametnike poolt ning neilt võeti hääleõigus, kodu puutumatus ning võimalus nautida mitmeid teisi tsiviilõigusi.” (*Our Heritage: A Brief History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 1996, lk 97) 1890ndateks olid sajad ustavad viimse aja pühad olnud vanglas. Teised varjasid end, et vältida vahistamist ja vangistust. Nendes oludes kannatasid paljud pered stressi, leina, vaesust ja nälga.

Kuigi maailm naeruvääristas neid mitmikabielu harrastamise pärast, kaitsesid mitmed ustavad viimse aja pühad seda eluviisi ja tunnistasid, et nad teadsid, et seda oli ilmutanud Jumal prohvet Joseph Smithi kaudu.

Need rasked olud panid president Wilford Woodruffi otsima palvemeelselt Issanda juhatust pühade mitmikabielu harrastamise kohta. 1889. a palus president Woodruff Kiriku juhtidel lõpetada mitmikabielu põhimõtte õpetamise. 1890. aastaks korraldati vaid mõni mitmikabielu, ja seda tehti president Woodruffi nõuande vastaselt. Kuid mõned inimesed avaldasid aruandeid, et Kirik edutas ikka veel mitmikabielu harrasta-

mist. Need aruanded töid suuremat vastuseisu Kirikule. 1890. a septembris andis president Woodruff välja Manifesti, mida tuntakse nüüd kui Ametlikku teadaannet nr 1 Õpetuses ja Lepingutes.

Teine Manifest

Manifest [Ametlik teadaanne nr 1] kuulutas president [Wilford] Woodruffi kavatsust alluda Ameerika Ühendriikide seadustele. See ei öelnud midagi teiste maade seaduste kohta. Alates kolooniate loomisest Mehhikos ja Kanadas, olid Kiriku juhid sooritanud neis riikides mitmikabielusid ja pärast 1890. a oktoobrit viidi seal mitmikabielusid jätkuvalt vaikselt läbi. .. Erijuhtudel viidi läbi väiksem arv uusi mitmikabielusid Ameerika Ühendriikides vahemikus 1890 ja 1904, kuigi on selgusetu, kas need abielud viidi läbi seaduslikult.” (The Manifesto and the End of Plural Marriage. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics))

1904. a kevadisel üldkonverentsil tegi president [Joseph F.] Smith jõulise avalduse, mida tuntakse Teise Manifestina, mis muutis uued mitmikabielud karistatavaks Kirikust väljaheitmisega.” (Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Gospel Topics, [lds.org/topics](https://www.lds.org/topics))

Prohvet Joseph Smithi märtrisurm

Vastuseis prohvetile ja Kirikule

1844. a juunis teravnes suuresti vaenulikkus Kiriku suhtes. Mõned Illinoisi osariigi kodanikud arutasid, kuidas pühasid osariigist välja ajada, samal ajal kui teised septsesid plaani prohvetit tappa. Mõned nende seast, kes septsesid vandenõu prohveti ja Kiriku vastu, olid endised Kiriku liikmed, kes olid usust taganenud. 7. juunil 1844 trükkisid William Law, kes oli teeninud teise nõuandjana Esimeses Presidentkonnas, ja teised usust taganenud esimese numbri ajalehest Nauvoo Expositor. Püüdes rahvast prohveti ja Kiriku vastu mässule õhutada, kasutasid need mehed seda ajalehte, et Joseph Smithi ja teisi Kiriku juhte laimata. Joseph Smith Nauvoo linnapeana ja enamik Nauvoo linnavalitsusest mõistsid, et ajalehes avaldatud laim võib viia linnavastaste massirahutusteni. Nad kuulutasid ajalehe üldsust häirivaks ja käskisid Nauvoo Expositori trükipressi hävitada.

Josephit ja Hyrumit süüdistatakse alusetult

„Linnapea ja linnavalitsuse tegevuse (Nauvoo Expositori hävitamisel) tulemusena esitasid Illinoisi osariigi ametnikud aluseta mässusüüdistuse prohveti, tema venna Hyrumi ja teiste Nauvoo linnaametnike vastu. Illinoisi kuberner Thomas Ford käskis meestel ilmuda maakonnakohtusse Illinoisi osariigis Carthage'is, ja lubas neile kaitset. Joseph teadis, et kui ta läheb Carthage'isse, siis seal on tema elu rahvajõukude ähvarduste tõttu suures ohus.

Uskudes, et rahvajõugud tahtsid ainult neid, otsustasid Joseph ja Hyrum oma elu säästmiseks läände minna. 23. juunil ületasid nad Mississippi jõe, kuid sama päeva õhtul leidsid Nauvoost tulnud vennad prohveti üles ja ütlesid talle, et relvastatud väed vallutavad linna, kui ta ei anna end Carthage'i võimude kätte. Prohvet nõustus seda tegema, lootes, et see rahustab nii osariigi ametnikke kui ka rahvajõuke. 24. juunil jätsid Joseph ja Hyrum oma peredega hüvasti ja sõitsid koos osa Nauvoo linnaametnikega Carthage'isse, et end järgmisel päeval vabatahtlikult Carthage'i maakonna ametnike kätte anda. Pärast seda, kui vennad kautsjoni vastu esialgsest süüdistusest vabastati, esitati neile valesüüdistus Illinoisi osariigi reetmises. Nad arreteeriti ja viidi Carthage'i vanglasse kohut ootama. Vanemad John Taylor ja Willard Richards, ainsad Kaheteistkümne Kvoorumi liikmed, kes ei olnud sel ajal misjonil, ühinesid nendega vabatahtlikult.“ (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 529–530)

Märtrisurm Carthage'i vanglas

27. juuni 1844 päeval oli külastaja andnud Joseph Smithile revolvi. Kui rahvajõuk püüdis tungida tuppa, kus peeti kinni prohvetit ja teisi mehi, lasti Hyrum, kes püüdis teisi toasviibijaid kaitsta, surnuks. Joseph hüppas ukse juurde ja lasi ukse vahelt püstolist koridori. Ainult kolm kuuest kuulikambrist tulistasid, haavates mitut rahvahulga liiget. Seejärel surus rahvahulk oma relvad läbi pooleldi suletud ukse ja John Taylor püüdis püssitorusid oma jalutuskepiga tagasi peksta.

Kui võitlus ukseavas suurenes, püüdis John Taylor toast akna kaudu põgeneda. Kui ta püüdis aknast välja hüpata, tulistati teda ukseavast reide ja samuti tulistas teda keegi väljast. Ta kukkus põrandale ja püüdes akna kõrval seisva voodi alla pugeda, haavasid teda tõsiselt veel kolm kuuli. Samal ajal kui ukseavast suruti läbi püssitorusid, hakkas Willard Richards neid kepiga lööma.

Joseph Smith otsustas siis proovida sama akna kaudu põgeneda. Kui Willard Richards jätkas uksele viibiva rahvajõugu tähelepanu kõrvalejuhtimist, hüppas prohvet avatud akna poole. Kui ta seda tegi, tabasid teda kuulid nii vangla seest kui ka väljastpoolt. Ta kukkus aknast välja, hüüdes: „Oo Issand, mu Jumal!“ ja maandus maapinnale. Rahvajõugu liikmed, kes olid vanglas sees, kiirustasid välja, et saada kindlust, et Joseph Smith oli surnud. Kuigi Carthage'i poole ei olnud tulemas ühtegi Kiriku liiget, hüüdis keegi: „Mormoonid tulevad!“ ja terve rahvajõuk põgenes.

Austusavaldused prohvet Joseph Smithile

Vanem Dallin H. Oaks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist ütles:

„Inimesed, kes tundsid Josephit kõige paremini ja seisid talle kõige lähemal Kiriku juhtide seas, armastasid ja toetasid teda prohvetina. Tema vend Hyrum otsustas surra tema kõrval. John Taylor, kes viibis samuti Josephi mõrva ajal temaga, ütles: „Ma

tunnistan Jumalate, inglite ja inimeste ees, et ta oli hea, austusväärne, voruslik mees – et tema iseloom nii eraelus kui ka avalikkuses oli vaieldamatult usaldusväärne – ning et ta elas ja suri kui Jumala-mees.“ (The Gospel Kingdom, 1987, lk 355; vt ka ÕL 135:3) Brigham Young kuulutas: „Ma ei arva, et maailmas elab inimest, kes tundis [Joseph Smithi] paremini kui mina ja ma ütlen julgelt, et kui Jeesus Kristus välja arvata, pole kunagi elanud ega ela praegu siin maa peal temast paremat inimest“ (Discourses of Brigham Young, kogunud John A. Widtsoe, 1954, lk 459).“ (Joseph, the Man and the Prophet, – Ensign, mai 1996, lk 73)

Õigusjärgsus Kiriku presidentkonnas

Kohtumine kaheteistkümne apostliga, märts 1844

President Wilford Woodruff (1807–1898) meenutas:

„Ma mäletan viimast kõnet, mille [Joseph Smith] meile pidas enne oma surma .. Ta rääkis püsti seistes ligi kolm tundi. Ruum näis täituvat kui lõõmava tulega, tema nägu oli kirkas otsekui merevaik ja ta oli rüütatud Jumala väega. Ta selgitas meile meie kohustusi.

Ta selgitas meile selle suure Jumala töö täiust ja ütles: „Minu pea peale on pitseeritud iga võti, iga vägi, iga elu ja päästmise põhimõte, mille Jumal on eales andnud ühelegi maa peal elanud inimesele. Ja need põhimõtted ja see preesterlus ja vägi kuuluvad sellesse suurde ja viimasesse evangeeliumi ajajärku, mida taeva Jumal on asunud oma käega rajama maa peale.“ „Nüüd,“ rääkis ta Kaheteistkümnele kõneledes, „olen pitseerinud teie peade peale iga võtme, iga väe ja iga põhimõtte, mille Issand on pitseerinud minu pea peale.“ ..

Kui ta oli meiega nii rääkinud, ta ütles: „Ma ütlen teile, et selle kuningriigi koorem on nüüd teie õlgadel. Te peate viima selle kõikjale maailma.“” (Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith, 2007, lk 532)

Sidney Rigdoni väited

Sidney Rigdon, esimene nõuandja Esimeses Presidendkonnas, saabus Pennsylvaniast Pittsburghist Nauvoosse 3. augustil 1844. Ta kutsus kokku erakorralise koosoleku teisipäeval, 6. augustil, et Kiriku liikmed võiksid valida Kirikule eestkostja. Jäi mulje, nagu püüdis Sidney Rigdon pidada seda koosolekut, enne kui kõik kaksteist apostlit jõudsid tagasi misjonitelt Ameerika Ühendriikide idaosast, et Kiriku liikmed võiksid kinnitada tema positsiooni Kiriku eestkostjana. Õnneks, tänu vanem Willard Richardsi ja vanem Parley P. Pratt tegutsemisele, muudeti koosoleku aeg neljapäevaks, 8. augustiks 1844, mille ajaks enamik apostleid oli Nauvoosse tagasi jõudnud.

Sidney Rigdon väitis, et kuna teda oli varasemalt kutsutud ja pühitsetud Joseph Smithile eestkõnelejaks (vt ÕL 100:9), oli temal vastutus kindlustada, et „Kirikut juhitaaks korrakohaselt“. (History of the Church, 7. kd, lk 229)

James Strangi väited

Pärast Joseph Smithi surma väitis James Strang, kes oli saanud ristitud 1844. a veebruaris, et oli saanud kirja Joseph Smithilt, milles Joseph oli määranud Strangi oma õigusjärglaseks. Kiri oli võltsing, kuid paistis kandvat Joseph Smithi allkirja ja pettis ära mõned Kiriku liikmed, kui Strang seda neile näitas. Strang ütles samuti, et teda oli külastanud ingel, kes oli andnud talle võtmed.

7. august 1844

Vanemad John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt ja George A. Smith olid Sidney Rigdoni saabudes juba Nauvoos. Enamik ülejäänud apostlitest, nende hulgas Brigham Young, naasis Nauvoosse 6. augusti 1844 õhtul. Järgmisel päeval, 7. augustil, kohtusid apostlid John Taylorigi kodus, et nõu pidada. Hiljem sellel pärastlõunal kohtusid kaksteist apostlit, kõrgem nõukogu ja ülempreestrid. President Young palus Sidney Rigdonil oma sõnum pühadele esitada. Sidney Rigdon kuulutas julgelt, et oli saanud nägemuse, et ükski inimene ei või Joseph Smithi õigusjärglasena Kiriku presidendiks saada. Seejärel tegi ta ettepaneku, et teda määrataks inimeste eestkostjaks.

Kui Sidney Rigdon oli oma sõnumi lõpetanud, ütles Brigham Young (1801–1877):

„Ma ei hooli sellest, kes Kirikut juhib .. , kuid üht asja pean ma teadma ja see on Jumala arvamus. Mul on võtmed ja vahendid saada teada Jumala tahe selles asjas. ..

Joseph andis meile apostli kutsega seotud võtmed ja väed, mis tal endal olid, enne kui ta ära võeti, ja ükski inimene ega inimeste hulk ei saa tulla Josephi ja Kaheteistkümne vahele ei selles ega tulevases maailmas.

Kui tihti on Joseph Kaheteistkümnele öelnud: „Ma olen laadunud aluse ja teie peate sellele ehitama, sest teie õlul lasub kuningriik.“” (History of the Church, 7. kd, lk 230)

8. august 1844, kell 10.00

8. augustil 1844. a kogunesid pühad Nauvoos kell 10.00, et kuulda Sidney Rigdoni väiteid, miks ta peaks olema Kiriku eestkostja. Ta kõneles poolteist tundi tuhandetele kogunenud pühadele, selgitades, miks ta peaks olema Kiriku eestkostja. Mitu inimest kirjeldas tema kõnet kui vähe inspireerivat.

President Brigham Young kõneles lühidalt ja ütles, et tema oleks eelistanud naasta Nauvoosse prohvetit leinama, mitte uut juhti määrama. Ta kuulutas, et hiljem samal päeval, kell 14.00, peetakse juhtide ja liikmete koosolek. Mitu Kiriku liiget tunnistas hiljem, et kui Brigham Young kõneles, nägid nad tema välimust muutumas ja tema häält muutumas ning ta võttis prohvet Joseph Smithi kuju ja hääle.

Emily Smith Hoyt meenutas: „Tema arutluskäik, näoilme ja häälekõla täitsid mu kogu hinge elevusega. .. Ma teadsin, et Joseph oli surnud. Ja ikkagi ehmusin ma aeg-ajalt ja vaatasin iseenesest poodiumi suunas, et veenduda, et kõneleja ei olnud Joseph. Ei olnud, see oli Brigham Young.“ (Lynne Watkins Jorgensen. The Mantle of the Prophet Joseph Passes

to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness. BYU Studies, kd 36, nr 4 1996–1997, lk 142)

Wilford Woodruff kirjutas: „Kui ma ei oleks teda oma silmadega näinud, ei oleks keegi suutnud mind veenda, et tegemist polnud Joseph Smithiga, ja igaüks, kes neid kaht meest tundis, võib seda tunnistada.” (History of the Church, 7. kd, lk 236)

8. august 1844, kell 14.00

Kell 14.00 kogunesid tuhanded pühad märkimisväärsele koosolekule. Brigham Young kõneles otsekohele Sidney Rigdoni potentsiaalsest eestkostja rollist ja tema võõrandumisest Joseph Smithist eelnenud kahe aasta jooksul ning ütles seejärel:

„Kui inimesed tahavad president Rigdonit end juhtima, siis võivad nad tema saada, kuid ma ütlen teile, et Kaheteistkümne Kvoorumil on Jumala kuningriigi võtmed kogu maailmas.

Kaksteist on Jumala sõrmega määratud. Siin on Brigham, kas tema põlved on kunagi eksinud? Ka tema huuled on kunagi värisenud? Siin on Heber [C. Kimball] ja ülejäänud Kaheteistkümnest, iseseisev kogu, kellel on preesterluse võtmed – Jumala kuningriigi võtmed kogu maailmale viimiseks: see on tõsi, olgu Jumal tunnistajaks. Nad seisavad Josephi kõrval ja on kui Kiriku Esimene Presidentkond.” (History of the Church, 7. kd, lk 233)

Paljud pühad kommenteerisid, et Brigham Young paistis ja kõlas kui Joseph Smith, kui ta tol pärastlõunal kõneles. Lisaks sellele imele tundsid paljud pühad Püha Vaimu tunnistamas, et Brigham Young ja Kaheteistkümne Kvoorum olid Jumala poolt kutsutud Kirikut juhtima. Selle koosoleku lõppedes hääletasid pühad Nauvoos ühehäälselt, näidates toetust, et Kirikut peab juhtima Kaheteistkümne Apostli Kvoorum Brigham Youngiga eesotsas. Kuid mitte kõik liikmed ei otsustanud lõppkokkuvõttes apostleid järgida. Mõned inimesed otsustasid järgida inimesi, nagu Sidney Rigdon ja James Strang, kes moodustasid oma kirikud.

Utah' sõda ja Mountain Meadowsi tapatalgud

Kasvavad pinged viisid Utah' sõjani

Kolm aastat pärast seda, kui esimesed viimse aja pühadest teerajajad jõudsid Salt Lake'i orgu, organiseeris Ameerika Ühendriikide valitsus Utah' territooriumi ja määras Brigham Youngi selle territooriumi esimeseks kuberneriks. 1857. aastate keskel kuulsid viimse aja pühade juhid kuuldusi, et föderaalvalitsus võib Brigham Youngi välja vahetada uue Utah' territooriumi kubeneri vastu, keda toetaks suurearvuline föderaalarmee. 24. juulil 1857 tähistas president Brigham Young grupi viimse aja pühadega Salt Lake'i orgu saabumise 10. aastapäeva, kui ta sai kinnitust varasemale uudisele, et armee lähenes Salt Lake Cityle.

Eelnevatel aastatel olid erimeelsused ja väärarusaamised kasvatanud pingeid viimse aja pühade ja Ameerika Ühendriikide ametnike vahel. Pühad soovisid, et neid juhiks nende enda valitud juhid ja olid tagasi lükanud kõik föderaalvalitsuse kandidaadid, kellel ei olnud nendega ühiseid väärtuseid ja kellest mõned olid ebaausad, korrumpeerunud ja ebamoraalsed. Mõned föderaalametnikud uskusid, et pühade teod ja hoiakud tähendasid, et nad mässasid Ameerika Ühendriikide valitsuse vastu.

Ameerika Ühendriikide president James Buchanan saatis Salt Lake Citysse 2500 sõdurit, kes saatsid uut kubeneri ja hoolitsesid tema turvalise Utah'sse jõudmise eest ning pidid maha suruma selle, mis tema arvates oli pühade valitsusvastane mäss. See otsus tehti ilma õige infota situatsiooni kohta Utah's (vt *Church History in the Fulness of Times Student Manual*, 2. kd (Church Educational System manual, 2003), lk 368–371).

Ettevalmistused territooriumi kaitsmiseks

Jutlustes pühadele kirjeldasid president Young ja teised Kiriku juhid lähenevaid sõdureid vaenlastena. Nad kartsid, et sõjavägi võib pühad Utah'st välja ajada, nagu neid oli varem Ohiost, Missouriist ja Illinoisist välja aetud. President Young, kes oli mitu aastat palunud pühadel teravilja varuks koguda, kordas oma juhiseid, et neil oleks toitu, kui nad peaksid sõjaväe eest põgenema. Utah' territooriumi kubernerina käskis ta maaväel territooriumi kaitseks valmistuda.

Konflikt emigrantide vankrikaravaniga

Emigrantide vankrikaravan, mis reisis Arkansasest läände Californiasse, sisenes Utah'sse just siis, kui viimse aja pühad valmistusid kaitsma territooriumi läheneva Ameerika Ühendriikide armee eest. Mõned vankrikaravani liikmed ärritusid, kuna neil oli raskusi hädasti vajamineva teravilja

ostmisega pühadelt, kes olid saanud juhiseid oma teravilja varuda. Emigrandid sattusid samuti konflikti pühadega, kes ei tahtnud, et vankrikaravani suur hulk hobuseid ja kariloomi tarbiks ära kogu toidu ja vee varu, mida pühad oma loomade tarbeks vajasisid.

Pinged jõudsid haripunkti Cedar Citys, viimases Utah' asulas teel Californiasse. Leidsid aset tülid vankrikaravani liikmete ja mõne viimse aja püha vahel. Mõned vankrikaravani liikmed ähvardasid liituda läheneva valitsuse armeeaga, et pühade vastu võidelda. Kuigi vankrikaravani kapten oma kaaslasid selliste ähvarduste tegemise eest noomis, nägid mõned Cedar City juhid ja asunikud emigrante oma vaenlastena. Vankrirühm lahkus linnast vaid pool tundi pärast saabumist, kuid mõned asunikud ja Cedar City juhid tahtsid neile järele minna ja karistada mehi, kes olid neid solvanud.

Vastasseisu suurenemine

Kuna need pühad ei lahendanud oma konflikti emigrantidega Issanda viisil, muutus situatsioon palju tõsisemaks. Isaac Haight, Cedar City linnaapea, maakaitseväge ülem ja vaia juhataja, küsis luba maakaitseväge komandörit, kes elas lähedal paiknevas asulas Parowanis, et kutsuda maakaitseväge ja astuda neid solvanud vankrikaravani liikmete vastu välja. Maakaitseväge komandör William Dane, kes oli Kiriku liige, andis Isaac Haightile nõu emigrantide ähvardustele mitte tähelepanu pöörata. Selle asemel, et tema nõu kuulda võtta, otsustasid Isaac Haight ja teised Cedar City juhid veenda kohalikke indiaanlasi vankrikaravani ründama ja emigrantide karistuseks nende kariloomi varastama. Isaac Haight palus John D. Leel, kohalikul Kiriku liikmel ja maakaitseväge majoril, seda rünnakut juhtida ja nad tegid koos plaani, kuidas selles teos indiaanlaseid süüdistada.

Kallaletung emigrantidele

Isaac Haight esitas plaani vankrikaravani rünnata kohalike Kiriku juhtide nõukogule, kogukonnale ja maakaitsevägele. Mõned nõukogu liikmed olid plaanile jõuliselt vastu ja küsisid Haightilt, kas too on president Brigham Youngiga konsulteerinud. Mõõndes, et seda ta teinud polnud, nõustus Haight saatma sõnumitooja James Haslami Salt Lake Citysse kirjaga, mis selgitas olukorda ja küsis, mida ette võtta. Kuid kuna Salt Lake City on Cedar Cityst umbes 400 kilomeetri kaugusel, siis pidi sõnumitooja nädal aega kõvasti ratsutama, et Salt Lake'i ja sealt president Youngi juhistega tagasi Cedar Citysse jõuda.

Vahetult pärast seda, kui Isaac Haight saatis sõnumitooja oma kirjaga, ründasid John D. Lee ja grupp indiaanlasi emigrantide

laagrit kohas nimega Mountain Meadows. Lee juhtis rünnakut, kuid varjas oma isikut, nii et paistis, nagu oleksid asjaga seotud vaid indiaanlased. Osa emigrantidest tapeti või haavati ja ülejäänud võitlesid ründajatega, sundides Lee ja indiaanlased taganema. Emigrandid seadsid oma vankrid kiiresti tihedaks kaitsevalliks ringi. Viiepäevase piiramise käigus toimusid veel kaks rünnakut vankrikaravani vastu.

Mingil hetkel nägid maakaitseväge mehed kaht emigrandist meest, kes olid vankringist väljaspool. Maakaitseväelased tulistasid nende pihta ja tapsid ühe. Teine mees pääses põgene-ma ja viis uudise, et rünnakuga on seotud ka valged mehed, vankrilaagrisse. Rünnaku planeerijate pettus oli sellega välja tulnud. Kui emigrantidel lubatakse Californiasse minna, leviks uudis, et viimse aja pühad olid vastutavad vankrikaravani ründamise eest. Vandenõulased kartsid, et see uudis toob negatiivseid tagajärgi nii neile kui ka nende rahvale.

Mountain Meadowsi tapatalgud

Püüdes takistada uudise levikut, et viimse aja pühad olid seotud rünnakuga vankrikaravani, tegid Isaac Haight, John D. Lee ja teised kohalikud Kiriku juhid ning maakaitseväge juhivad plaani, kuidas tappa ülejäänud emigrandid, välja arvatud väikesed lapsed. Seda plaani täide viies läks John D. Lee emigrantide juurde ja ütles, et maakaitseväge kaitseb neid edasiste rünnakute eest, juhtides nad turvaliselt tagasi Cedar Citysse. Kui emigrandid Cedar City poole kõndisid, hakkasid maakaitsevägeelased nende pihta tulistama. Mõned asunike värvatud indiaanlased tormasid peidust välja, et rünnakuga liituda. Vankrikaravani 140 liikmest jäeti ellu vaid 17 väikest last.

Kaks päeva pärast tapatalguid saabus James Haslam Cedar Citysse president Youngi vastusega, mis käskis kohalikel juhtidel vankrikaravan rahuneda minna lasta. „Kui Haight Youngi sõnu luges, nuttis ta nagu laps ja suutis vaid öelda: „Liiga hilja, liiga hilja.”” (Richard E. Turley Jr. The Mountain Meadows Massacre. *Ensign* – , sept 2007, lk 20)

Traagilised tagajärjed

Mountain Meadowsi tapatalgud ei põhjustanud vaid 120 ohvri surma, vaid tõid suuri kannatusi ellujäänud lastele ja teistele ohvrite sugulastele. Mõned viimse aja pühad hoolitsesid tapatalgutes ellujäänud emigrantide laste eest. 1859. aastal võtsid föderaalametnikud need lapsed enda eestkoste alla ja viisid nad tagasi sugulaste juurde Arkansasesse. Paiute indiaanlased kannatasid samuti, kuna neid süüdistati ebaõiglaselt selles kuritöös.

Kiriku juhid kuulsid tapatalgutest

„Kuigi Brigham Young ja teised Kiriku juhid Salt Lake Citys kuulsid tapatalgutest peagi pärast nende toimumist, said nad asunike seotusest ja selle kohutava kuriteo detailidest teada järk-järgult pikema aja jooksul. 1859. aastal vabastasid nad kutsetest vaia juhataja Isaac Highti ja teised prominentsed Kiriku juhid Cedar Citys, kes olid tapatalgutes osalenud. 1870. aastal heideti Isaac Hight ja John D. Lee Kirikust välja.

1874. aastal süüdistas territooriumi ülemkohus üheksat meest nende osaluse pärast tapatalgutes. Enamik neist lõpuks vahistati, kuigi ainult Lee üle peeti kohut. Ta mõisteti süüdi ja hukati. Üks teine süüdistuse saanud mees andis osariigile tõestusmaterjali (tunnistas vabatahtlikult ja andis tõestusmaterjali teiste süüdistatavate vastu) ja teised veetsid palju aastaid seaduse eest joostes. Teised maakaitsevägeelased, kes tapatalgutes osalesid, vaevlesid kogu ülejäänud elu kohutava süütunde ja korduvate hirmuunenägude käes selle pärast, mida nad olid näinud ja teinud.” (Richard E. Turley Jr. The Mountain Meadows Massacre. *Ensign* – , sept 2007, lk 20)

Mountain Meadowsi tapatalgute 150. aastapäev

President Henry B. Eyring Esimesest Presidentkonnast ütles:

„Vastutus [Mountain Meadowsi tapatalgute eest] lasub kohalikel Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku juhtidel, kes elasid Mountain Meadowsi läheduses, kes olid samas ka tsiviil- ja maakaitsevägejuhid, ning Kiriku liikmetel, kes tegutsesid nende juhtimisel. ..

Jeesuse Kristuse evangeelium, mida me usume, järelestab meeste, naiste ja laste külmaverelist tapmist. Selle asemel toetab see rahu ja andestust. See, mida meie Kiriku liikmed kaua aega tagasi [Mountain Meadowsis] tegid, oli kohutav ja vabandamatu kristlike õpetuste ja käitumise eiramine. .. Pole kahtlust, et jumalik õiglus toob korra kohase karistuse kõikide peale, kes olid vastutavad nende tapatalgute eest. ..

Õnnistagu Taevane Jumal, kelle pojad ja tütreid me kõik oleme, et austaksime neid, kes siis surid, näidates üksteise vastu puhast armastust ja andestuse vaimu, mille eeskujuks oli Tema ainusündinud Poeg.” (150th Anniversary of Mountain Meadows Massacre, 11. sept 2007, mormonnewsroom.org/article/150th-anniversary-of-mountain-meadows-massacre)

Päästmistöö kiirendamine

Mõtisklege päästmistöö viie osaga seoses järgmistele küsimustele:

- Kuidas võivad teie pingutused selles Jumala töö osas tuua teisi päästmise õnnistustele lähemale?
- Milliseid kogemusi on teil olnud ja milliseid õnnistusi olete te saanud, kui olete osalenud selles Issanda päästmistöö aspektis?
- Mida võite teha vaatamata oma praegusele kutsele Kirikus, et panustada sellesse päästmistöö aspekti?

Liikme misjonitöö

Vanem Neil L. Andersen Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas:

„Vennad ja õed! Sama kindlalt, nagu Issand on inspireerinud teenima üha enamaid misjonäre, äratav Ta ka üha enamate heade ja ausate inimeste meeled ja avab nende südamed Ta misjonäre vastu võtma. Te juba tunnete neid või saate nendega tuttavaks.

Nad on teie perekonnas ja elavad teie naabruses. Nad mööduvad teist tänaval, istuvad teie kõrval koolis ja suhtlevad teiega interneti vahendusel. Ka teil on selles kooruvas imes tähtis osa.

Kui te pole põhimisjonär, misjonäri nimesilt mantli küljes, siis nüüd on aeg endale selline südamesse maalida – maalida, nagu Paulus ütles, „mitte tindiga, vaid elava Jumala Vaimuga“ (2Kr 3:3). .. Meil kõigil on anda sellesse imesse oma panus.“ (See on ime. – 2013. a kevadine üldkonverents)

Usku pöördunute aktiivsena hoidmine

Vanem M. Russell Ballard Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist kuulutas:

„Teie ja mina peame tegema kõik, mis suudame, et iga Kiriku liige tunneks osadust ja naudiks kõiki õnnistusi, mida evangeeliumil on pakkuda.

President Gordon B. Hinckley on meenutanud meile meie kohustust olla Issanda kaastööliseks täites Tema plaane Kiriku suhtes. Satelliidiülekandes ütles president Hinckley:

„Issand on andnud meile ülesande õpetada evangeeliumi igale elusolendile. Selleks läheb vaja iga misjonäri – põhi- ja vaiamisjonäri – parimaid jõupingutusi. Selleks läheb vaja iga piiskopi, iga piiskopi nõuandja, iga koguduse nõukogu liikme .. parimaid jõupingutusi“ (Find the Lambs, Feed the Sheep. – Ensign, mai 1999, lk 107). Selleks läheb vaja iga liikme parimaid jõupingutusi.“ (Members Are the Key. – Ensign, sept 2000, lk 10)

Vähem aktiivsete liikmete Kirikusse tagasitoomine

Meie roll [kiriku liikmetena] on pühendada ennast ümbritsevate inimeste armastamisele ja teenimisele – lohutades kaastöötajat, kutsudes oma sõpru ristimisele, aidates vanal naabril aiatööd teha, kutsudes vähe aktiivset liiget koos einestama või aidates naabril teha pereajalootööd. Need on kõik loomulikud, rõõmu pakkuvad moodused kutsuda vähem aktiivseid liikmeid ja neid, kes pole meie usku, oma ellu ja selle kaudu ka evangeeliumi valgusesse. Nendega oma elu rõõmsate ja pühade hetkede jagamine võib ehk olla kõige efektiivsem viis, kuidas me võime „nä[ha] vaeva inimhingede päästeks tema viinamäel“ (ÕL 138:56).“ (Hastening the Work of Salvation. Ensign – , okt 2013, lk 36)

Templi- ja pereajalootöö

Vanem Quentin L. Cook Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas:

„Kiriku juhatus on pöördunud pealekasvava põlvkonna poole virgutushüüuga tehnoloogia kasutamisel teed näidata, et tunda Eelija vaimu, otsida üles oma esivanemad ja teha nende eest templitalitused. Suurema osa raskematest töödest nii elavate kui ka surnute päästmise töö kiirendamiseks teete ära teie, noored.“ (Juured ja oksad. – 2014. a kevadine üldkonverents)

Evangeeliumi õpetamine

„Evangeeliumi õpetamise kohustus ei ole piiratud nendega, keda on ametlikult õpetajaks kutsutud. Viimse Aja Pühade Jeesuse kristuse Kiriku liikmetena on teil kohustus õpetada evangeeliumi. Lapsevanemana, pojana, tütre, mehe, naisena, vennana, õena, Kiriku juhina, õpetajana, koduõpetajana, külastusõpetajana, kaastöötajana või sõbrana on teil võimalusi õpetamiseks. Mõnikord võite te õpetada avalikult ja otse oma sõnade ja tunnistusega. Ja alati õpetate te oma eeskujuga.“ (Teaching, No Greater Call: A Resource Guide for Gospel Teaching, 1999, lk 3–4)

VIIMSE AJA PÜHADE
JEESUSE KRISTUSE
KIRIK

